

Pražská vysoká škola psychosociálních studií, s. r. o.,
Hekrova 805
149 00 Praha 4 - Háje

Diplomová práce

Role psa v životě ženy věnující se kynologickému sportu agility

Vypracovala: Nikol Rauerová

Vedoucí práce: Mgr. David Karel, Ph.D.

Studijní program: Psychologie

Praha 2021

Prague College of Psychosocial Studies
Hekrova 805
149 00 Praha 4 - Háje

Diploma thesis

**The role of a dog in a life a woman devoting herself
to cynology sport agility**

Author: Nikol Rauerová

Diploma Thesis Work Supervisor: Mgr. David Karel, Ph.D.

Prague 2021

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů. Dále prohlašuji, že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

V Jirkově dne.....

Podpis

Za cenné rady a podněty k tématu bych ráda poděkovala vedoucímu své kvalifikační práce, panu Mgr. Davidovi Karlovi, Ph.D. Dále bych ráda poděkovala panu Mgr. Michalovi Slaninkovi, Ph.D. za podporu a trpělivost zejména v začátcích práce.

Anotace

Práce se snaží o odhalení významů, které ženy věnující se agility svému psovi přisuzují a jak se vlastnictví psa pořízeného účelově na agility odráží v jejich životech.

V práci odpovídáme na tři výzkumné otázky.

Jak žena věnující se kynologickému sportu agility vnímá svého psa?

Jak žena věnující se kynologickému sportu agility tento sport vnímá?

Jak se vlastnictví psa pořízeného účelově na agility odráží v životě ženy?

K realizaci výzkumného záměru jsme zvolili kvalitativní rámec vícepřípadové studie. Výzkumný soubor, který tvoří tři respondentky, jsme vybrali prostým záměrným výběrem. Ke sběru dat jsme použili polostrukturované interview. Záznam z interview jsme doslovně přepsali a výpovědi respondentek následně podrobili analýze metodou IPA.

Výsledky práce přiblížily čtenáři zkušenosti žen věnujících se se svým psem agility a pomohly mu pochopit, jak ony samy o svém psovi smýšlejí a v jakých oblastech svého života se mu přizpůsobují.

Ústředními tématy, která se vyjevila jako zásadní, jsou: pes jako společník a přítel, pes jako závazek a podmiňování života psovi. Z naší práce vyplynulo, že pes je pro respondentky společníkem, se kterým se snaží trávit co nejvíce času společnými aktivitami, jenž jsou vzájemným obohacením pro ně i pro jejich psa. Svému psovi podmiňují výběr volnočasových aktivit a upřednostňují trávení volného času se psem před trávením volného času činnostmi bez psa.

Klíčová slova: IPA, kvalitativní výzkum, agility, pes, sport, žena

Abstract

The thesis tries to reveal the meanings that women devoted to agility attach to their dog and how the ownership of a dog acquired purposefully on agility is reflected in their lives.

In this thesis we answer three research questions.

How does a woman engaged in the dog agility perceive her dog?

How does a woman engaged in the dog agility perceive this sport?

How does the ownership of a dog acquired purposefully for agility reflect in a woman's life?

To implement the research plan, we chose the qualitative framework of a multi-case study. We selected the research group, which consisted of three respondents, by a simple intentional selection. We used a semi-structured interview to collect data. We literally rewrote the record of the interview and subsequently subjected the respondents' statements to an analysis using the IPA method.

The results of the thesis brought the reader closer to the experience of women working with their dog agility and helped him / her understand how they themselves think about their dog and in which areas of their lives they adapt to it.

The central themes that emerged as essential are: the dog as a companion and friend, the dog as a commitment and conditioning the life of the dog. Our thesis has shown that the dog is a companion for the respondents, with which they try to spend as much time as possible through joint activities, which are mutual enrichment for them and their dog. They condition the choice of leisure activities for their dog and prefer spending free time with the dog to activities without the presence of the dog.

Keywords: IPA, qualitative research, agility, dog, sport, woman

Obsah

Úvod.....	9
I. TEORETICKÁ ČÁST	
1 Sport.....	11
1.1 Ženy a sport	12
1.2 Výběr vhodného sportu	15
1.3 Kynologické sporty	15
1.4 Agility.....	16
1.4.1 Trendy v agility	18
1.4.2 Nároky agility na psovoda.....	20
1.4.3 Zásady tréninku agility	23
1.4.4 Práce s chybou v agility.....	23
1.4.5 Motivace k agility	24
2 Vztah člověka ke zvířatům.....	27
2.1 Člověk a pes v minulosti	27
2.2 Zdravotní dopady chovu domácích zvířat	27
2.3 Negativní dopady chovu domácích mazlíčků.....	32
2.4 Motivace k chovu domácích mazlíčků	34
2.5 Připoutání majitele a jeho psa.....	36
2.6 Pes jako aktér interakce	39
2.7 Sportující pes jako činitel ovlivňující svého majitele	41
II. EMPIRICKÁ ČÁST	
3 Výzkumný problém	47
4 Cíl výzkumu a výzkumné otázky	48
5 Metodologický rámec výzkumu	49
5.1 Etické aspekty výzkumu	49
5.2 Metoda výběru souboru a jeho kritéria.....	50
5.3 Metoda sběru a fixace dat.....	50
5.4 Metoda analýzy dat	51

6	Výběr výzkumného souboru	52
7	Sběr a fixace dat	53
8	Analýza dat.....	55
9	Výsledky	57
9.1	Shrnující komentář případu A.....	57
9.2	Shrnující komentář případu B.....	59
9.3	Shrnující komentář případu C.....	62
9.4	Společná témata napříč případy	64
10	Diskuze	69
11	Závěry	76
12	Souhrn.....	77
13	Summary	79
14	Zdroje	81
15	Přílohy.....	91

Úvod

V naší práci se snažíme proniknout do subjektivní zkušenosti žen, které si pořídily psa za účelem agility. Ponořit se do jejich prožívání a pochopit významy, které svému psovi přisuzují. Práce zároveň ukazuje, jak se odráží pořízení psa na agility v životech našich respondentek.

Práce je rozdělena na dvě části, teoretickou a empirickou, které jsou následně členěny do kapitol. V teoretické části předkládáme základní přehled pojmů a témat, která čtenáři poslouží k orientaci v dané problematice. V první kapitole definujeme pojem sport a upozorňujeme, že sportu je možné se věnovat na různých výkonnostních úrovních. V podkapitole ženy a sport se uvádíme rozdílný přístup mužů a žen ke sportu, s čímž zároveň souvisí výběr sportu i prožitek ze sportování. Dále zde nastiňujeme problémy, se kterými se ženy ve sportu potýkají.

V podkapitole výběr vhodného sportu uvádíme, jaké faktory hrají roli ve výběru konkrétního sportu. Následuje kapitola o kynologických sportech, ve které upozorňujeme, že lidé se čím dál častěji se svými psy, kteří byli původně pořizováni pouze jako mazlíčci, věnují kynologickým sportům. Blíže informujeme o sportu agility, který je pro naši práci stěžejní. V kapitole vztah člověka ke zvířatům se věnujeme vztahu lidí a psů v minulosti, dále zde uvádíme pozitivní zdravotní dopady chovu domácích mazlíčků. V následující podkapitole se zabýváme problematikou nezvladatelných a agresivních domácích zvířat a negativními zdravotními dopady jejich chovu pro lidi.

Následuje podkapitola věnující se lidským motivům, které sehrávají zásadní roli v rozhodování se o pořízení a ponechání si mazlíčka. Navazují části o připoutání majitele a jeho psa a o psovi jakožto aktérovi interakce. Teoretickou část práce uzavíráme kapitolou sportující pes jako činitel ovlivňující svého majitele, ve které se snažíme postihnout fenomén vnímání trávení volného času ze strany majitelů sportujících psů a upozorňujeme, do jakých oblastí života jim může jejich pes zasahovat.

V empirické části předkládáme výzkumný problém, cíl výzkumu a výzkumné otázky. Představujeme metodologický rámec námi zvoleného projektu, pro který volíme kvalitativní přístup. Fáze výzkumu popisujeme v jednotlivých kapitolách, výběr souboru, sběr a zpracování dat a analýza dat. Výsledky zasazujeme do širšího kontextu poznatků jiných badatelů v kapitole diskuze, čímž nabývají na hodnotě. V kapitole závěry shrnujeme

odpovědi na námi položené výzkumné otázky. Celou práci uzavíráme kapitolou souhrn, jenž v sobě reflektuje celou práci, ta je uváděna též v anglickém jazyce.

V práci užíváme jazykové formy plurálu a citujeme podle citační normy APA, 7. vydání z roku 2020.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 Sport

O sportu hovoříme nejčastěji podle Sekota (2006) jako o institucionalizované a systematické aktivitě, jež vyžaduje fyzické úsilí. Podle Pacholíka a Blahutkové (2009): „*představuje jeden ze základních fenoménů lidského bytí a podílí se na všech složkách dění moderní společnosti. Je jedním ze základních elementů procesu přispívajícího ke kvalitě života a ke zdraví. Součástí tohoto procesu je harmonicky vyrovnaná osobnost ve sférách bio-psycho-socio-spirituální pohody každého jedince.*“ (s. 1)

Sport by měl být ideálně tvořen prostorem, ve kterém se bude manifestovat solidarita, pochopení a vzájemné partnerství, bude působit jako integrační činitel mezi jednotlivci, skupinami a kulturami.

Sportování má několik úrovní, nejde jen o vrcholovou či výkonnostní aktivitu, ale za sport lze považovat také rekreační pohybové aktivity. Pro sport výkonnostní či vrcholový je narození od rekreační pohybové aktivity charakteristické sdružování ve sportovních organizacích, organizované trénování, soutěžení a závodění.

Sportem výkonnostním a vrcholovým máme na mysli systematický trénink v pravidelných intervalech, který často ústí k účasti na soutěžích. To vyžaduje od sportovců schopnost práce se stresem, soustředění, pravidelnost tréninků a podávání konzistentních výkonů na maximální možné úrovni. Samel (1994) citováno podle Kadlíčka (2008) uvádí, že vrcholový sportovec by měl sport preferovat před jinou náplní svého času. Sport by měl člověku poté poskytovat uspokojení.

Důležitými elementy ve vrcholovém sportu jsou podle Wyllemana et al. (1999) trenéři a jiní specialisté, jako například sportovní lékaři, sportovní psychologové, fyzioterapeuti apod.

Slepička a Slepičková (2006) uvádějí že sport hraje významnou roli v utváření identity sportovců. Gillespie at al. (2010) uvádějí, že na významech, které lidé přisuzují svým životům a na utváření jejich identity, se podílí, jakým způsobem lidé svůj volný čas tráví.

Identita není neměnným statickým konstruktem vlastností osobnosti, podle Giddense (1991) se identita stále vyvíjí a reaguje na to, kým se obklopujeme, co děláme, nebo možná lépe řečeno, kým se my sami aktuálně děláme. Taylor a Ogilvie (2008) tvrdí, že sebeidentita sportovců, pro které je sport životní aktivitou, bude tvořena sportovním prostředím. Sportovní identita je dle Brewera et al. (1993) dána mírou, do jaké se člověk identifikoval s rolí sportovce.

Kariéra sportovce nebo sportovkyně je podle Kadlčíka (2008) : *„kontinuálně provázena rozvojem jedince i v jiných životních oblastech jakými jsou např. vzdělání (popřípadě zaměstnání), psychologický rozvoj člověka, vývoj vztahů na sociální okolí jedince, či fyzický vývoj člověka.“* (s. 16)

1.1 Ženy a sport

Sporty se dají myšlenkově rozčlenit na typicky ženské (aerobic) a mužské (hokej), existují sportovní disciplíny, u kterých by se dala předpokládat genderově vyrovnaná participace obou pohlaví. Avšak z historického hlediska byl sport podle Larkina (2007) vždy převážně doménou mužů, kteří mají zároveň dostatek financí se ho účastnit.

Ačkoli jsme se zmínili, že sport byl, a v některých zemích stále ještě je, výsadou mužů, v rozvinutých zemích v posledních letech myšlenka, že by byl sport pouze výsadou mužů, upadá.

Motivace ke sportu může pramenit ze snahy o zvýšení tělesné kondice, formování vlastního těla, prožitkem ze sportu, dobrým výkonem či výsledkem a v neposlední řadě možným oceněním. Knorre-Vlasáková et al. (2001) a Hudečková (2007) považují za motivátor ke sportu také pocit psychické pohody, která se po sportovní aktivitě dostavuje. Keating (1964) citovaný podle Dostálové (2007) považuje za motivátor požitky ze hry. Knorre-Vlasáková et al. (2001) dodávají, že se lidé prostřednictvím sportu snázeji seznamují. Koudelová (2014) upozorňuje, že sport pozitivně ovlivňuje stránku socializační, komunikační i psychorelaxační.

Zdá se, že ženy a muži mají ke sportování odlišný přístup, jejich motivace a požitky ze sportu se značně liší. Goff, J. (2010) zdůrazňuje, že pro ženy je sport sociální záležitostí, zatímco mužům poskytuje prostor pro kompetici a soutěživost. Navzdory tomu, že ženy během

sportu komunikují více, než muži, větší procento žen se, podle Knorre a Fastingové (2005) věnuje individuálním sportům a pohybovým aktivitám. 75 % žen, které se věnují rekreačně pohybovým aktivitám, se věnuje idividuálním pohybovým aktivitám. Pouze 45 % vrcholových sportovkyň se věnuje kolektivnímu sportu.

Pro ženy představuje podstatnou součást sportování pocit sounáležitosti. Sportovkyně vykazují více empatie a jednají častěji intuitivněji, než je tomu u mužů. Ženy si dávají podle Murcia et al. (2008) více než muži za cíl zvládnout závod tím nejlepším možným způsobem, aby mohly být spokojeny samy se sebou a svým výkonem. Ve sportu jim podle Deanera et al. (2016) nejde výhradně o vítězství. Mužům jde v soutěžích zpravidla o výkon, kterým si zajistí nějakou odměnu, prestiž, zvýší se jejich sociální status a zajistí si převahu nad ostatními. Podle Krouse et al. (2011) ženy často sportují, aby překonaly samy sebe. Duda et al. (1989) se domnívá, že ženy často vnímají sport jako modifikátor osobnosti člověka, který kultivuje pozitivní stránky osobnosti, které se manifestují v dodržování pravidel, respektu k ostatním lidem a schopností vzájemné participace a kooperace.

Ženy se snaží podle Adámkové (2008) budovat a udržovat síť pozitivních sociálních vztahů, jak jsme již výše zmiňovali. Mnohdy se snaží udržet vztahy v pozitivní rovině za každou cenu, i přestože ony samy tím trápí. Často trpí pocity viny, že narušily harmonické vztahy tím, že se prosadily na úkor druhých. Ženy mají podle Adámkové (2008) silnou potřebu někoho milovat a samy být také milované. Často jsou schopny se obětovat pro druhé, potlačit svá přání, touhy i potřeby

Ačkoli v západní Evropě je v dnešní době zcela běžné vidět sportující ženy a pro zraky přihlíženicích není sportující žena ničím zvláštním. Meiner (2005) upozorňuje, že v některých rozvojových zemích je na ženy, které se věnují sportu, stále ještě pohlíženo, jako na rebelky, které narušují tradici a sociální řád.

Kay et al. (2009) předkládají myšlenku, že by se ženy neměly snažit do sportu vůbec zapojovat, protože tím přicházejí o svou ženskost a atraktivitu. Navíc, jak říká Sekot, et al. (2004), není jejich konstituce fyzické zátěži uzpůsobena a mohly by se zranit.

Mnoho žen nemá na sportovní aktivity z důvodu péče o rodinu a domácnost čas, nebo postrádá potřebné finanční prostředky. Pokud má člověk touhu věnovat se sportování naplno

často je to podle Novotné (2018) s povinnostmi, společenským životem mimo sportovní prostředí a partnerstvím neslučitelné.

Kay (2000) však v kontrastu s tímto tvrzením upozorňuje na schopnost žen organizovat si volný čas podle vlastního uvážení. Dle Kaye (2000) jsou dnešní postmoderní pracující ženy nezávislé, jejich finanční soběstačnost zvyšuje jejich sebevědomí a nabývají přesvědčení, že se svým volným časem mohou nakládat, jak samy uznají za vhodné. Adámková (2008) dodává, že pocit nezávislosti a sebevědomí se může u žen zvyšovat také sportem. Některým ženám dokonce jejich sportovní výkony mohou zajistit společenskou prestiž.

Fastingová a Knorre (2005) uvádí, že ženy v České republice vnímají jako největší překážky vlastního sportování práci, nedostatek finančních prostředků, nedostatek času, nedostupnost a kvalitu sportovišť.

Faktem dle Slepíčkové (2005) je, že ženy sportují obecně méně, než je tomu u mužů. Navíc ženské sporty nejsou pro majoritu tak zajímavé, jako sporty mužské, tím pádem jsou ženy celkově na sportovním poli méně viditelné a, podle Kordače (2020), jsou často ženy jako sportovkyně nedoceny .

Grasgruber a Cacek (2008) upozorňují, že ženské tělo disponuje zpravidla vyšším procentem tuku a menším procentem svalů, než tělo mužské. Navíc ženy dorůstají v průměru nižší výšky, mají nižší váhu a kratší končetiny, než mají muži. Systolický krevní tlak žen je nižší a mají také menší objem plic, než mají muži.

Z toho důvodu ženy v některých sportovních disciplínách, zejména tedy v disciplínách vytrvalostního charakteru, nemohou mužům konkurovat. Opakem tomu může být podle Baláše (2020) ve sportech, kde rozhoduje schopnost koncentrace nebo přesnost. V takových sportech mohou ženy podávat stejné nebo lepší výkony, než jaké podávají muži. Stackeová (2013) dodává, že ženy mají níže položené těžiště, než mají muži, což je předurčuje k lepší stabilitě.

Bunce et al. (2006) uvádějí, že ženy vykazují v porovnání s muži ve sportu méně agresivního chování a do konfliktních situací ve sportu vstupují zřídka.

Rozdíly mezi muži a ženami se mohou odrazit ve výběru konkrétního sportu, přístupem k tréninku, spoluhráčům, protivníkům, trenérům a sportu. U žen je podle Adámkové (2008) často cesta k vrcholovému sportu rychlejší, než u mužů. Ženy nemají problém s přijímáním různých rolí. Často bezvýhradně svoji roli přijmou a naplno se jejímu naplnění věnují. Ve vrcholovém sportu setrvávají pouze do doby, kdy si jsou jisté tím, že jsou schopny podat dobrý výkon a vydat ze sebe maximum. Sportovkyně se cíleně vyhýbají situacím, ve kterých by mohly být hodnoceny negativně a často se snaží možnému neúspěchu vyhnout dříve, než se dostaví.

1.2 Výběr vhodného sportu

Vhodné je si volit sport s ohledem na vlastní osobnostní charakteristiky. Pokud chce člověk ve sportu vynikat, měl by předem znát svoji osobnost, měl by vědět, v jakých sociálních rolích se cítí dobře, čím je motivován, jaké jsou jeho volní vlastosti a temperament. Podle Adámkové (2008) je zřejmé, že: *jednotlivým typům temperamentu vyhovují odlišné sportovní činnosti.*“ (s. 23). Taktéž Blahutková a Pacholík (2004) považují temperament sportovce za podstatný s ohledem na výběr sportu, ale také pro sestavení tréninkového plánu. Hošek a Macák (1989) zmiňují několik vlastností, které jsou typické pro úspěšné sportovce, cílevědomost, houževnatost, sebevědomí, odvaha, čestnost a odolnost.

Sporty samozřejmě nelze volit jen na základě mentálních předpokladů, ale lidé musejí zvážit také jejich fyzické schopnosti. Některé sporty jsou podle Frainšicové (2013) náročné na koordinaci pohybů, jiné vyžadují mobilizaci energetických funkcí, znalost technických zařízení a úspěch v dalších sportech se odvíjí od schopnosti předvídat. Proto je při výběru sportů důležité sám sebe dobře znát. Vědět, kde člověk vyniká, a co mu naopak nejde. Pokud by se sportovec věnoval pouze sportům, kde by i při absolvování pravidelných a náročných tréninků opakovaně dosahoval podprůměrných výkonů, mohly by ho jeho výsledky demotivovat natolik, že by na sport zcela zanevřel.

1.3 Kynologické sporty

V současnosti již nejsou psi zdaleka tolik využíváni k práci, na kterou byli vyšlechtěni, jako tomu bylo kdysi. Naopak si, jak tvrdí Grbavčic (2009), stále více lidí pořizuje psy jako společníky, ovšem následně si začínají uvědomovat, že jejich psi nohou plnit funkci partáka

pro společné sportování a začínají se s nimi věnovat různým kynologickým sportům. To, že čím dál více majitelů psů se věnuje se svými mazlíčky kynologickým sportům, potvrzují též Grondkowska a Kuźnicka (2011).

Existuje nespočet různých kynologických sportů. Některé vznikly jako samostatný sport pro zábavu. Jiné se rekrutovaly z již existujících oborů využívající pracovních schopností psů, u mnohých došlo v průběhu let k výrazným modifikacím, aby byl sport dostupný co nejširšímu spektru závodících. Některé kynologické sporty, jako například pasení ovcí nebo coursing, vyžadují od psa schopnost samostatné práce a jiné, jako například dogdancing nebo agility, naopak souhru psa a psovoda jakožto týmu. Dle Farella et al. (2015) mohou být lidé věnující se kynologickým sportům sdruženi v klubu svého bydliště a se svými psy se věnovat sportům rekreačně nebo závodně. Kynologické sporty tvoří také široké pole nabídek pro zájemce o účast na soutěžích mezinárodních úrovní.

1.4 Agility

Agility je kynologický sport. Sportem můžeme rozumět dle Jastrzębska et al. (2017) různé formy fyzické aktivity, které přispívají zlepšení duševní i fyzické kondice a prostřednictvím sportu dochází k sociálním interakcím. V rámci sportování je možné dosahovat sportovních výsledků na různých úrovních.

Agility se, podle Sternbergové (2008), může věnovat psovod se psem jakéhokoli plemene. V agility psovod se svým psem překonávají různé překážky v předem stanoveném pořadí, které určí rozhodčí. V Řádu agility (2017) je popsán sport následovně: *„Jedná se o výchovnou a sportovní činnost zaměřenou na prohloubení míry integrace psa do společnosti. Agility vyžaduje dobrý vztah mezi psem a psovodem, který vede k jejich vzájemnému porozumění.“* (s. 3)

Jako každý sport, se též agility, neustále vyvíjí. Rok od roku stoupá obtížnost parkurů, stávají se mnohem techničtějšími. Zvyšuje se rychlost závodících týmů. Tréninkové plány závodních týmů, které se pravidelně účastní mezinárodních soutěží, jsou zpravidla zaměřeny na trénování prvků, díky kterým tým může překonat trať v rychlejším čase. Trénování takových detailů a dolazování drobných nuancí, na kterých lze v běhu ušetřit desetiny vteřin, rekreačním agilistům unikají.

V České republice lze soutěžit v pěti velikostních kategoriích, do kterých rozhodčí psa, dle jeho kohoutové výšky, zařadí. Kategorie pro nejmenší psy se nazývá extra small, zde soutěží psi, kteří měří méně než 28 cm. Pro psy, kteří měří 28 – 35 cm, existuje kategorie small. Dále existuje kategorie medium, do které jsou zařazeni psi, kteří měří více, než 35 cm, ale méně než 43. Dále je otevřena kategorie mini large pro psy od 43 do 50 cm. A kategorie large, pro psy, kteří měří 50 cm a více.

Na mezinárodních soutěžích se dělí psi pouze do velikostní tří velikostních kategorií, do kategorie small, která je určena pro psy do 35 cm, do kategorie medium, která je určena pro psy od 35 do 43 cm a do kategorie large, ve které jsou zařazeni psi, kteří měří 43 cm nebo více.

Soubor překážek, které tým překonává, tvoří tzv. parkur. Překážkami máme na mysli jednoduchou a dvojitou skokovou překážku, viadukt, zeď, kruh, skok daleký, kladinu, houpačku, áčko, slalom, pevný tunel a látkový tunel. Pořadí překážek určují čísla umístěná vždy u konkrétní překážky. Parkur musí být postaven na ploše o minimálních rozměrech 24 m X 40 m. Závodní tým musí v jednom běhu překonat 15 až 22 překážek. Parkur se značí písmenem 1, 2, nebo 3 a to dle obtížnosti. Výkonnostní kategorie 1 je určena začátečníkům, úroveň 2 mírně pokročilým a úroveň 3 profi závodníkům. Na parkuru není možné před začátkem závodu se psem trénovat, psovod si však prochází parkur bez psa, aby se s ním seznámil.

Každý běh začíná až pokynem rozhodčího. Startovní tým, týmem se myslí psovod a jeho pes, se postaví na start, pes z bezpečnostních důvodů nesmí mít nasazené vodítko ani obojek. Psovod může před startem zaujmout libovolnou pozici kdekoli v parkuru, čas se začíná měřit ve chvíli, kdy pes protne startovní linii. Následně se čas zastaví, když pes protne ve správném směru linii cílové skokové překážky.

Rozhodnutí rozhodčího nemůže nikdo z účastníků závodu zpochybnit, jeho rozhodnutí je definitivní. Rozhodčí uděluje trestné body za chyby a odmítnutí v parkuru, za každou chybu a každé odmítnutí je připočteno týmu pět trestných bodů. Dále může závodící tým nasbírat trestné body za překročení standardního času. Za chybu je považován dotek psovoda s jeho psem, shození jakékoli části skokové překážky, přeskočení nástupní či sestupní zóny na zónových překážkách a vynechání tyčky ve slalomu. Za odmítnutí je považováno, pokud se

pes otočí mimo směr překážky, která je v pořadí, pokud se před touto překážkou zastaví, pokud seskočí z překážky, či pokud překážku mine.

Tým má povoleno nasbírat na trati maximálně dvě odmítnutí. Pokud rozhodčí určí tři a více odmítnutí, je tým diskvalifikován. Tým je také dále diskvalifikován za překročení maximálního stanoveného času, překonání nebo dotek překážky, která není v pořadí. Diskvalifikace následuje také potom, co pes překoná překážku v opačném směru. Pes nebo psovod poruší překážku takovým způsobem, že ji již pes nemůže překonat správně. Pokud psovod sám překoná překážku. Pokud psovod drží něco v ruce, hrubě zachází se psem nebo se chová nevhodně vůči rozhodčímu. Pokud psovod vrátí psa na start poté, co již pes protnul startovní linii, pokud psovod přerušuje svůj běh, nebo odstartuje běh před signálem rozhodčího. Tým je dále diskvalifikován, pokud má pes nasazený obojek, znečistí nebo opustí prostor parkuru, či je mimo vliv psovoda. Pokud pes opakovaně do psovoda kouše. Pokud rozhodčí rozhodne o diskvalifikaci týmu, tým je povinen co nejrychleji opustit prostor parkuru. V některých případech může rozhodčí povolit týmu parkur doběhnout.

Každý běh je ohodnocen jednou ze známek. Tým, který nasbíral při překonávání parkuru maximálně 5,99 trestných bodů, je ohodnocen známkou výborně. Tým, jehož trestné body jsou mezi 6 až 15,99 trestnými body, je oceněn známkou velmi dobře. Tým, kterému je po doběhu připsáno 16 až 25,99 trestných bodů, je hodnocen známkou dobře. Pokud tým nasbírá v jednom běhu více než 26 trestných bodů, získá známku bez ohodnocení.

Při určování výsledného pořadí účastníků se vychází z celkového počtu nasbíraných trestných bodů. Pokud získají některé týmy shodný počet trestných bodů, umísťují se na předních příčkách týmy, které překonaly parkur v rychlejším čase.

Národních agility závodů se mohou účastnit psi, kteří dosáhli minimálně 18. měsíců věku, jsou čipovaní, případně mají viditelné tetování, mají vystaven platný výkonnostní průkaz a jejich psovodi jsou členi kynologické organizace, která je sdružená FCI.

1.4.1 Trendy v agility

Vrcholové agility se stává rok od roku dostupnější lidem, kteří by se mu rádi věnovali. Také pomůcky pro trénink jsou poměrně snadno sehnatelné. Stavějí se moderní agility haly

s klimatizací, závodníci a jejich psi mají možnost využívat fyzioterapeutů, Dornovy metody, hydroterapie, rekondičních masáží, balančních pomůcek apod.

Z agility, které bylo před patnácti lety zábavou pro majitele a jeho pejska, se podle Ikonena a Pehkonena (2016) nebo Ikonena a Pehkonena (2017) oddělil vrcholový, stabilně profesionalizovaný sport.

Divišová a Podešťová (2009) uvádí, že se z řad agilistů rekrutovali profesionálové, „*pro které se stalo agility obživou.*“ (s. 7)

Některé trendy, které byly s agility, tréninkem neodmyslitelně spjaty před pár lety, bychom hledali nyní stěží. Také prvky, kteří využívají rozhodčí při stavbě parkurů, prošly značnou obměnou. V jedné z etap vývoje agility byl boomem styl vedení psa, kterému se říká freestyle. Diváci obdivovali, že je pes schopen překonávat parkur samostatně, často jen s mírnými pohyby a slovními povely svého psovoda. Ukázalo se však, že ačkoli je freestylevé vedení pro diváky vizuálně poutavé, není nejefektivnější formou vedení, neboť psa na parkuru samostatná práce spíše brzdila, než aby mu pomáhala využít jeho potenciál naplno.

Jak se parkury proměňovaly a zahrnovaly rok od roku techničtější prvky, našlo si zde své místo vedení psa tzv. na ruku. Určité sekvence jsou natolik obtížné, že je mnohdy třeba udržet psa v pozici „close to me“¹, točit ho kolem bližší bočnice a vést ho takovým způsobem, aby byly oblouky po skocích co nejmenší a trať pro psa co nejkratší. Ačkoli nejkratší v tomto případě neznamena vždy nutně nejideálnější. Je důležité předem zvažovat, jaká dráha bude pro psa, co do jeho akcelerace, rychlosti a schopnosti správně překonat překážku, nejideálnější volbou.

Jindy je naopak třeba využít vedení psa přes překážku, takže pes musí zvládat práci jak v těsné blízkosti psovoda, tak ale musí být schopen, v případě, kdy to parkur vyžaduje, „go the distance“² samostatné práce a soustředění i přesto, že psovod je od psa vzdálen.

¹ Těsné blízkosti co nejbliže u psovoda

² Jít samostatně dopředu

V posledních letech vidáme na vrcholových závodech, jako je FCI Agility World Championship³ nebo IMCA⁴, výhradně týmy, které sbíhají zóny. Ještě před pár lety se mezi agilistů tradovalo, že sbíhané zóny u psů, kteří závodí v kategorii large, nikdy nemohou být 100%, a že sbíhání je spíše o náhodě. Tento mýtus se podařilo týmům světové špičky vyvrátit. Existují psovodi, kteří běhají s několika různými psy, a všichni jejich psi na zóny při sbíhání šlapou. Při učení sbíhaných zón, nebo také running contacts, se využívá různých metod nácviku, současně se nemálo pracuje také s pohybovou pamětí psa.

Ve vrcholovém agility je aktuálně trendem rozlišovat povely nikoli pouze podle překážky, nýbrž také podle pohybu, který chceme, aby pes na překážce vykonal, a podle směru, který bude po překážce následovat. Dříve si týmy vystačily v jedním povelém na skokové překážce, nyní není ojedinělé mít na skokovou překážku klidně šest různých povelů. Výhodou rozlišení několika povelů na jedné překážce jsou při správném provedení kratší oblouky a nižší čas překonání parkuru.

1.4.2 Nároky agility na psovoda

Verbální rozlišení pohybu u překážky klade ale také mnohem vyšší požadavky na psovoda, který nejen, že musí stát na ideálně natočený na správném místě, musí ale také včas psovi předávat informaci i tom, jaká překážka se bude jakým způsobem překonávat a kam povede trať po překonání překážky.

Dalo by se tedy říct, že správné načasování povelů je v agility zásadní. Psi běhají na parkuru rychlostí kolem 5 metrů za sekundu, tato rychlost se samozřejmě odvíjí od techničnosti sekvencí v parkuru. Psa tedy nemůžeme o překážce, kterou má překonat, informovat na poslední chvíli. Psovod musí psa informovat o tom, co bude následovat, slovními povely a pohyby těla včas, protože jedině pes, který si bude jistý tím, co dělá a která překážka bude následovat, vyvine maximální možnou rychlost a překážku překoná co nejpřesněji.

Schopnost psovoda informovat psa o překážce, která bude následovat, ve správný čas, odděluje profesionály od amatérů. Jde o umění, které zdaleka všichni nezvládají. Reakční čas psa, jeho vnímavost a rychlost pohybu je ryze individuální záležitostí. Psovod musí být

³ Mistrovství světa

⁴ International Mix&Breed Championship

schopen vycítit, kdy je vhodná doba povel psovi sdělit, aby nedocházelo ke zbytečným chybám v parkuru, časovým ztrátám, nebo nepochopení psem a jeho demotivaci. Timing se dá sice psovodovi teoreticky vysvětlit, ale sám psovod musí mít určitou zkušenost, musí dokonale znát svého psa a být citlivý k jeho vnímání, aby byl schopen správného načasování.

Psovod si musí být vědom už při prohlídce slepého parkuru, kdy bude psa o které překážce informovat. To vyžaduje naprostou jistotu dopředu vědět, v jakém okamžiku se kde bude při běhu nacházet on sám nebo jeho pes, a co jeho pes při podávání informací o překážce uvidí.

Umět si správně prohlédnout a zapamatovat slepý parkur je jednou z nepostradatelných schopností psovoda, který chce úspěšně se svým psem závodit. Divišová a Podešťová (2009) uvádí, že pes se může snažit podat maximální výkon, ale pokud nebude psovodem adekvátně zvolena strategie překonávání překážek, tým nemůže být úspěšný. Autorky také upozorňují na to, že není vůči psovi fér strategii běhu podcenit a následně se na psa zlobit, když se běh týmu nepodaří.

Divišová a Podešťová (2009) považují za vhodné dodržovat při prohlídce několik zásad. Psovod by se měl na prohlídku maximálně soustředit a nerozptylovat se konverzací s jinými závodníky. Měl by také efektivně zacházet s časem, který na prohlídku parkuru má. Měl by si být vědom svých slabých stránek, ale zároveň umět využívat ty silné. Důležité je se nenechat strhnout tím, jaký způsob vedení volí většina ostatních psovodů. Každý pes je jiný, každý tým má trochu jinak koncipovaný trénink a každý překonává sekvence různým způsobem. Proto je dobré znát vlastního psa, vědět, v čem mu můžete věřit a utéct mu, a kde je třeba na něj naopak počkat. Dobré je si prohlédnout trasu přesně tak, jak ji chce tým běžet, nikoli si nacvičit několik různých stylů vedení a poté improvizovat dle situace. Při prohlížení slepého parkuru by se měl psovod umět podívat na trať z pohledu psa, aby byl schopen odhalit případné nástrahy trati. Pokud bude psovod s tratí dobře seznámen, může předejít v běhu se psem různým nedorozuměním.

Předpokladem pro běhání agility je podle Divišové a Podešťové (2009) schopnost empatie. Psovod by měl chápat projevy a reakce svého psa a porozumět jeho pocitům. Podle Hladovcové (2015) je nezbytný správný odhad schopností psa. Agility vyžaduje od psovoda značnou dávku důslednosti, sebeovládání a trpělivosti. Hultsmanová (2012) se domnívá, že

agility učí lidskou část týmu trpělivosti. Sternbergové (2008) taktéž uvádí, že agility tvoří příležitosti pro nácvik sebekontroly a překonávání vlastních limitů. Dle Hultsmánové (2012) rozvíjí též schopnost starání se o potřeby někoho jiného, než o své vlastní.

Další důležitou vlastností agilitáků je trpělivost. Divišová a Podešťová (2009) upozorňují, že pokud psovod během krátké doby neuspěje s jednou metodou nácviku a začíná zkoušet jinou, a přitom neustále opakuje, že pes ví, co by měl dělat, ale záměrně to nedělá, pravděpodobně bude jeho pes v menší nebo větší míře zmatený, trénink nikam nepovede a pes nikdy nebude překonávat překážku správně, rychle a přesně.

Agility, stejně tak jako každý kynologický sport, vyžaduje od psovoda minimálně základní znalosti o motivaci. Vrcholové agilizační týmy vědí, že nejlépe se sportuje týmu, pro kterého je samotný společný běh odměnou. Sehraný tým, který prožívá při společném překonávání překážek radost a flow, je na něm vidět souhra, vzájemný respekt a oba členové týmu jsou si vědomi toho, že se na sebe mohou spolehnout, bude podávat lepší výkon, než tým, který prožívá úzkost a strach ze selhání, pes nejeví o překážky a psovoda zájem, odchází s parkuru, věnuje pozornost jiným podnětům a postrádá chuť sportovat pro sportování samé.

Ale nejde jen o motivaci, jako takovou. Aby měl pes chuť pracovat, je třeba odhadnout adekvátní náročnost a délku tréninku. Vrcholové agilizační týmy netráví na parkuru s jedním psem hodiny a neopakují několikrát po sobě sekvence, kde pes opakovaně selhává. Přetrénování psa a příliš vysoké nároky ze strany psovoda může zapříčinit nezáměr o společné běhání ze strany psa. Při trénování je vždy třeba odhadnout, kdy je pes ještě schopen podat maximální výkon a vždy trénink ukončit ve chvíli, kdy se týmu daří.

Proto je důležité, aby psovod dokázal psa správně vnímat. Jsou psi, na kterých není únava na první pohled patrná, ale často ji může člověk zaznamenat právě díky zvýšené chybovosti nebo hysterie. Divišová a Podešťová (2009) uvádějí, že psovodi, kteří neumějí správně číst svého psa, na něj poté křičí a znervózňují ho častými opravami. Tím vytvářejí vzájemnou nedůvěru a nepochopení, které se může manifestovat v neschopnosti psa aktivně situaci řešit a jeho nejistotou a ověřováním si povelů, které ze strany psovoda přišly.

1.4.3 Zásady tréninku agility

Každý trénink má své zákonitosti. Především by si měl psovod uvědomit, že trénink má smysl pouze tehdy, pokud jsou oba členové týmu, tedy psovod i pes, v dobré tělesné i duševní kondici. Každému tréninku by mělo předcházet protažení a rozcvičení obou členů týmu. Trénink by měl být smysluplně uspořádaný, psovod by měl při sledu trénovaných prvků vycházet ze znalosti vlastního psa. Obecně se doporučuje vždy trénink začínat a končit lehčími sekvencemi a doprostřed řadit procvičování nových prvků. Trénink by měl být sestaven vždy cíleně a systematicky a tým si měl nejprve zvládnout jednodušší sekvence a po to úspěšném zvládnutí a zafixování následně přecházet v trénincích ke složitějším a techničtějším prvkům.

Pokud se chce tým posouvat dopředu, je nezbytné stanovení tréninkového plánu, který povede k cíli. Cíl je ale záležitost několika měsíců, někdy dokonce let, proto je důležité si tréninky rozfázovat. Jednotlivé fáze povedou k dílčím cílům a nakonec by měly vyústit v dlouhodobý cíl. U dlouhodobého tréninkového plánu je žádoucí, aby si již předem psovod promyslel a zvolil, jakou metodu vedení bude využívat.

Mnohdy například z důvodu rozmístění překážek a jejich stanovenému pořadí není možné, aby měl psovod svého psa pod dohledem po celou dobu parkuru. V určitých sekvencích je nutné provést tzv. blindcross⁵. U týmů je tedy třeba důvěra a jistota, aby provedení bylo co nejrychlejší a nejpresnější. Psovod se musí snažit, aby překřížení před psem a změna ruky vedení proběhla co nejrychleji a s co nejkratší ztrátou kontaktu se psem. Nelze se ale domnívat, že bez tréninku pes sám pochopí, co se od něj očekává. Ani se nelze domnívat, že psovod bude schopen orientace v parkuru, zároveň dokáže mít pod kontrolou svého psa a dokáže stát ve správnou chvíli na správném místě, pokud jednotlivé prvky nebude procvičovat.

1.4.4 Práce s chybou v agility

I zkušenému psovodovi se může stát, že jím zvolený postup nácviku konkrétnímu psovi nesejde a je třeba využít metodiku jinou. Co když ale na to, že jsme psovi vysvětlili něco špatně, přijdeme až po několika měsících nebo dokonce letech, kdy psovi jeho nedokonalost,

⁵ Francouzská otočka, otočka zády je otočka, kdy překřížíme trat' před psem a na chvíli jej ztratíme z dohledu

chyba, nebo nevhodný pohyb u překážky prochází? I v takovém případě je možné chybu napravit, a uvědomit si ji a pojmenovat je prvním krokem k jejímu odstranění.

Divišová a Podešťová (2009) upozorňují za přístup některých soutěžících, se kterým se lze setkat. Jedná se o názor: „*Že všichni rozhodčí jsou slepí, neobjektivní a neumí správně posuzovat.*“ (s. 73) Tento přístup značí jen smíření psovoda s faktem, že určitá nedokonalost týmu nebo chyba zůstane chybou i nadále. Přístup lhaní sám sobě v tom, že náš výkon je parádní, ale rozhodčí jej neumí ocenit, ovoce nepřinese.

Psovod musí umět přiznat sám sobě, že pes chybuje proto, že on sám ho chybovat naučil, nebo psovi nedokázal vysvětlit, jak by měl překážku překonávat správně. Divišová a Podešťová (2009) zmiňují pocit křivdy, který se u psovodů objevuje, když neustále opakují psovi, že má skákat pořádně a on opakovaně shazuje laťky, protože neví, co má dělat. Podstatou chyby bývá podle Divišové a Podešťové (2009): *Zpravidla fakt, že pes neví, co má správně dělat, nebo není úspěšně motivovaný k tomu, aby to dobře dělal.*“ (s. 73) Pokud se psovod rozhodne s chybou pracovat, musí přijmout nepříjemný fakt, že na nějakou dobu bude muset zanechat závodění, případně se smířit se špatným umístěním a závody využívat k tréninku přeúčeného.

1.4.5 Motivace k agility

Společné podílení se psovoda a jeho psa na fyzických aktivitách a věnování se kynologickým sportům je dle Farella et al. (2015) přínosem pro obě strany. Baldwin a Norris (1999) hovoří o požitku z účasti na kynologických sportech, zlepšení vztahu mezi psovodem a jeho psem prostřednictvím společného sportování, zdůrazňují sociální výhody, které přináší integrace psa do každodenního života. Dle Baldwin a Norrise (1999) slouží výše zmíněné aspekty kynologického sportu jako motivátory k účasti a následném vytrvání ve společném sportování a závodění se psem.

Jedna z účastnic Farellovy et al. (2015) studie napsala, že se svým psem sportuje, aby zlepšila jejich vzájemný vztah a aby psa zapojila do společných aktivit, které poskytují fyzickou, psychickou a emoční stimulaci. Teodorowicz a Wozniewicz-Dobrzynska (2014) se přidávají k názoru, že citová vazba mezi majitelem a jeho psem je nejdůležitějším aspektem jejich vztahu. A vztah mezi psovodem a jeho psem tvoří základní stavební kámen

pro úspěch v kynologických sportech. Ale funguje to i naopak. Dobrý vztah mezi psovodem a jeho psem je sice nepostradatelnou podmínkou pro společné sportování, ale také společným sportováním se vztah psovoda a jeho psa utváří a prohlubuje. Komentáře účastníků Farellovy et al. (2015) studie zdůrazňovaly, že kynologický sport podporuje silné spojení mezi lidmi a jejich psy. Toto vzájemné napojení na své psy byli schopni účastníci psích sportů vnímat.

Podle Hultsmanové (1998) agility poskytuje prostor pro upevňování vzájemného vztahu člověka a jeho psa a umožňuje lidem se seznámit s ostatními obdobně vyladěnými lidmi.

Divišová a Podešťová (2009) hovoří o několika společných rysech agilítáků profesionálů a agilítáků amatérů. Agility běhají proto, aby mohli trávit čas se svým psem, pro pocit vzájemného porozumění a náklonnosti, společných vzpomínek a sounáležitosti. Sternbergová (2008) dodává, že majitele psů motivuje ke společnému sportování radost ze společné psychické i fyzické aktivity, pohled na vlastního psa, který si užívá aktivitu, kterou si zároveň užívá také majitel. Touha majitele porozumět řeči těla svého psa, jasněji se psem komunikovat a zdokonalit skrze sport schopnost porozumění svému psovi.

Podle Sternbergové (2008) zvyšuje agility status psa na právoplatného člena rodiny, který je hoden být součástí každodenního rodinného života. Dle autorky je povýšení ze zvířete na právoplatného člena rodiny klíčem k úspěšnému vztahu majitele a jeho psa.

Divišová a Podešťová (2009) zdůrazňují vzájemnost, spolupráci a partnerský vztah majitele a jeho psa, odmítají, že by pes měl sloužit člověku jako nástroj k dosažení vítězství a uspokojení jeho vlastních potřeb. O agility hovoří výše zmíněné autorky jako o procesu, jako o hře, která přináší týmu radost. Vítězství na závodech nepovažují za cíl.

Agility podle Hultsmanové (1998) představuje agility mentální a fyzické výzvy. Někteří z Farellovy et al. (2015) studie byli navzdor výše zmíněnému motivováni ke kynologickým sportům samotnou soutěží, pocitem úspěchu nebo výzvou hledat nové způsoby trénování.

V agility si každý tým hledá vlastní styl. Divišová a Podešťová (2009) radí, přistupovat k tomuto sportu s otevřenou myslí. Nestagnovat, nýbrž se stále posouvat kupředu, hledat nové informace, posouvat hranice a učit se pracovat s vlastními myšlenkami. Protože

v agility rozhodují právě ony myšlenky, nikoli množství svalové hmoty nebo nejtvrďší tréninky.

Podle Divišové a Podešťové (2009) je zásadní schopností: *„vidět svět psíma očima a propojit ho se svým. Jenom tým, který dokáže přemýšlet nad nástrahami tratě a používat technické dovednosti, může předvést dobrý výkon. Na parkuru se běhá hlavou a srdcem, ne nohama.“*
(s. 7)

2 Vztah člověka ke zvířatům

2.1 Člověk a pes v minulosti

Serpell (2015) uvádí, že zvířata jsou pro lidi často objekty intenzivních citových připoutaností. Vazby mezi lidmi a zvířaty jsou ve vědeckých kruzích aktuálnější, než v předchozích letech, přestože archeologické nálezy naznačují, že fenomén vztahu lidí a zvířat se tu objevil již ve starověku.

O nálezů ostatků člověka, který byl pohřben se svým domácím mazlíčkem, liškou, asi před 14 až 17 tisíci lety, se zmiňuje Serpell (2015). Řada pohřbů lidí se psy byla zaznamenána před cca 12 – 14 tisíci lety na území Německa či Izraele. Také na Kypru byl objeven hrob člověka, který byl před 9 a půl tisíci lety pohřben s kočkou. Serpell (2015) se domnívá, že společný pohřeb člověka a zvířete znamenal vědomí zvláštního vztahu mezi těmito jednotlivci v průběhu jejich života.

Soužití lidí se psy se věnuje Serpell (2015), který tvrdí, že pozdně paleolitičtí a raně neolitičtí lovci a sběrači si psy ochočovali a poté se o ně starali. Z důvodu nedostatku dochovaných materiálů lze jen stěží odhadovat prevalenci chovu domácích mazlíčků od neolitu do raných archaických období. Dostupná umělecká a písemná vyobrazení však naznačují, že zvířata byla pro potěšení lidmi chována po celou dobu. Serpell (2015) uvádí, že mnohým Římanům, Egypťanům a Řekům dělali společnost psi, kočky, ptáci i ryby. Taktéž v císařských domech v Japonsku nebo Číně se chovali psi a kočky.

Intenzivněji se věnuje soužití psů a lidí Karczmarczuk (1997), podle něj se psi vyskytovali po boku lidí ve skalních kresbách pocházejících z neolitu. V Egyptě byl údajně pes 3 000 let př. n. l. natolik vzácný, že pokud jej někdo zabil, byl odsouzen k smrti. Psi je možné nalézt vyobrazené také v chrámu asyrského krále Aššurbanipala (669–625 př. n. l.). O úctě a respektu psů ke svému pánovi hovoří ve svých výrocích také Cicero.

2.2 Zdravotní dopady chovu domácích zvířat

V 17. století začali mnozí poukazovat na fakt, že zvíře je nejen společníkem, nýbrž také socializačním a terapeutickým činitelem. Na výchovně-vzdělávací aspekt zvířat upozorňuje například Jančaříková (2008), která vidí jejich přínos v rozvoji empatie a pocitu

odpovědnosti. Serpell (2015) hovoří o ústavu York Retreat, který byl založen během 18. století v Anglii, a který využíval zvířata při práci s klienty.

Využití zvířat k terapeutickým účelům se začalo v podobě, v jaké ho vlastně známe i dnes, využívat mezi 60. a 70. rokem 20. století. Terapeutickými mazlíčky jsou většinou dle Friedmanna a Sona (2009) zvířata, která doprovází svého majitele do nemocnic, pečovatelských domovů, škol či jiných terapeutických zařízení, kde poskytují cílenou péči.

Animoterapii lze rozdělit do několika typů. Jak uvádí Trefilíková (2011), jedná se o aktivity za pomoci zvířete, vzdělávání za pomoci zvířete, terapii za pomoci zvířete nebo intervenci za pomoci zvířete. Dle Friedmanna a Sona (2009) činnosti, které jsou podporované mazlíčky, poskytují motivační, rekreační a terapeutické příležitosti a napomáhají zvyšovat kvalitu života jednotlivců i skupin.

Za průkopníka animoterapie považuje Serpell (2015) amerického dětského psychoterapeuta Levinsova, který navrhl, aby byli při psychoterapii přítomni také domácí mazlíčci klientů, domníval se totiž, že díky přítomnosti mazlíčků budou klienti více otevření.

Serpell (2015) současně zmiňuje manžele Corsonovi, kteří Levinsovovy myšlenky empiricky ověřovali, zahájili program PFP⁶ a vybrali 47 nekomunikativních pacientů, u kterých neměla dosavadní léčba pozitivní efekt. Manželé Corsonovi vyzvali klienty, aby pomáhali s každodenní péčí o psy. U všech klientů došlo při zařazení psů do terapie ke zlepšení jejich zdravotního stavu. Ukázalo se, že psi poskytují klientům náklonnost, díky které se klienti necítí tak osamělými a bezmocnými, pomáhají vytvářet klientům pozitivní vazby nejen k zaměstnancům, ale mají vliv také na vřelé vztahy navzájem mezi klienty. Dalo by se říct, že psi fungují jako prostředníci pro prolomení sociální izolace klientů.

Beck a Meyers (1996) uvádějí, že vlastnictví domácího mazlíčka podporuje proces výchovy a socializace u dětí a učí dítě zodpovědnosti. Black (2012) se domnívá, že přítomnost domácího mazlíčka podporuje u dětí rozvoj empatie, napomáhá při socializaci a snižuje dětskou osamělost. Tento názor sdílí také Stejskalová (2015), která uvádí, že soužití dětí s živým tvorem kultivuje osobnost dětí a pozitivně ovlivňuje rozvoj empatie.

⁶ Psychoterapie podporovaná domácími mazlíčky

Wohlfarth et al. (2013) dodávají, že psi kromě psychické stránky dospělých i děti podporují fyzickou aktivitu u dětí. Dále zmiňují příznivé dopady přítomnosti psů při ambulantní léčbě obezity u dětí.

O pozitivním vlivu psů na děti s poruchou autistického spektra hovoří studie, kterou prováděl Carlisle (2014). Autor tvrdí, že spousta rodičů se rozhodlo pořídit domácího mazlíčka, aby se jejich děti naučily odpovědnosti a aby jim mazlíček dělal společnost. Autor tvrdí, že děti z jeho studie, které trpěly pervazivní vývojovou poruchou, a které byly v domácnosti v interakci se psy, vykazovaly více sociálních dovedností, než děti, jenž se psem do kontaktu nepřišly. Carlisleova (2012) studie z předchozích let argumentuje silným připoutáním dětí, které trpí pervazivní vývojovou poruchou, k rodinným mazlíčkům. Silné připoutání k domácím mazlíčkům u 92 % dětí z Carlislovy (2012) studie může být ovlivněno deficitem v prosociálním chování, které, jak tvrdí Hobson a Lee (1998), děti trpící poruchami autistického spektra, vykazují. Takové děti z důvodu snížených schopností interpretovat nonverbální komunikaci obtížně navazují sociální kontakty. Ovšem ve vztahu ke psům se omezené schopnosti navazování sociálních interakcí neprojevují, což by mohlo být vysvětlením, proč je tak velké procento dětí trpících pervazivní vývojovou poruchou, připoutáno ke svému domácímu mazlíčkovi.

Někteří autoři Carlisovy myšlenky doplňují, Grandgeorge et al. (2012) tvrdí, že na rozvoj sociálních dovedností u dětí má vliv spíše, než mazlíček žijící v rodině odjakživa, mazlíček nově příchozí.

Studie Cihlářové (2019) popisuje pozitivní vliv asistenčního psa na sebevědomí dětí trpících pervazivní vývojovou poruchou. Tvrdí, že sociální kontakty skrze psa se stávají pro děti přijatelnějšími, tím pádem jsou posilovány sociální dovednosti dětí a ty se stávají sociálně zdatnějšími. Mimo to se děti celkově v přítomnosti psa zklidňují a snižuje se počet afektivních výbuchů. Pes představuje pro děti partnera, na kterého je spolehnutí, a který jim pomáhá zvládat pocity anxiety a nejistoty.

Cihlářová (2019) také uvádí, že děti trpící pervazivní vývojovou poruchou interagují prostřednictvím psa s větším množstvím lidí a navazují více kontakt s vrstevníky, než by tomu bylo, pokud by psa neměly.

Domácí mazlíčci nemají vliv pouze na psychiku lidí, jak jsme již zmiňovali výše, ale ovlivňují také jejich fyzické zdraví, nervový či endokrinní systém. O příznivém vlivu domácích zvířat na zdraví jejich majitelů hovoří mnoho studií. I krátkodobé interakce s domácími mazlíčky mají vliv na fyziologické reakce lidí. Přítomnost zvířete ovlivňuje lidskou srdeční frekvenci, krevní tlak i hladinu hormonů.

Serpell (2015) uvádí studii ze 70. let 20. století, která zkoumala, jaké faktory mají vliv na život obětí infarktu. Ve studii se zjistilo, že lidé, kteří prodělali infarkt a zároveň chovají domácího mazlíčka, přežijí lidi po infarktu, kteří nevlastní žádné zvíře, o jeden rok.

K pozitivním vlivům mazlíčka na majitele se přiklání také Osten (2018), Friedmann a Son (2009) nebo Dotson a Hyatt (2008), kteří hovoří o pozitivních vlivech mazlíčka na duševní i fyziologický zdravotní stav jedince. Autoři dále uvádějí, že vlastnění mazlíčka snižuje prožívání stresu, deprese a anxiety u svého majitele, a kladně ovlivňuje prožívání osamělosti. O tom, že mazlíček snižuje prožívání deprese, informují také Garrity et al. (1989).

Cline (2010) doplňuje, že domácí mazlíček působí blahodárně na psychiku svého majitele, ale zejména tomu tak je u svobodných žen. Své tvrzení odůvodňuje tím, že ženy kladou na vztah se svým mazlíčkem větší důraz, než je tomu u mužů. Přínos vlastnictví domácího mazlíčka zejména pro svobodné připisuje náročnosti plnění role pečovatele o mazlíčka z důvodu dalších povinností. K odlišnému závěru ve své studii dospívají Lewis, Krägeloh & Shepherd (2009), kterým se nepodařilo prokázat, že by vlastnění jakéhokoli domácího zvířete ovlivňovalo psychickou pohodu majitelů.

S ohledem na fakt, že až na výjimky studie podporují myšlenku, že vlastnění mazlíčků pozitivně ovlivňuje mentální i fyzickou pohodu svého majitele, bychom si měli uvědomit, zda nemohou být výsledky zkreslené. Měli bychom si položit otázku, zda vlastnění domácích mazlíčků skutečně působí na lidské zdraví pozitivně, nebo zda jsou výsledky ovlivněné faktem, že si domácí mazlíčky pořizují spíše lidé disponující dobrým zdravotním stavem.

Serpell (1991) na tuto otázku odpovídá ve své studii, kdy po dobu 10 měsíců podroboval zkoumání 71 lidí po pořízení psa nebo kočky. Jako kontrolní skupina mu posloužilo 26 osob bez domácího mazlíčka. Skupina majitelů, kteří si pořídili psa nebo kočku, vykazovala

výrazné zlepšení svého zdravotního stavu během prvního měsíce po pořízení domácího mazlíčka. Zlepšení zdravotního stavu u majitelů koček přetrvávalo po dobu 6 měsíců, u majitelů psů bylo zlepšení udržováno po celou dobu studie, tedy po 10 měsíců. Majitelé psů měli navíc více fyzické aktivity, než měli majitelé koček a lidé bez domácích zvířat. Serpellova (1991) studie poskytuje důkaz, že chov zvířat v zájmovém chovu může mít příznivý dopad na lidské zdraví, a v jistých případech může tento příznivý vliv působit dlouhodobě.

K myšlence Serpella (1991), že psi podněcují své majitele k fyzické aktivitě, se přiklání řada dalších autorů. Skutečnost, že pes motivuje lidi k pohybu, zdůrazňují též Bauman et al. (2001), Parslow a Jorm (2003) cit. podle Cutta et al. (2007), Schofield et al. (2005), Brown a Rhodes (2006), Krøger et al. (2015), nebo Malariková et al. (2020). Westgarth et al. (2017) se snaží o pochopení motivace majitelů psů k fyzické aktivitě a dochází k závěru, že majitelé psů, kteří chodí se svými psy na dlouhé procházky, tak činí jednoduše proto, že je při nich pes šťastný a oni se cítí být odpovědní za štěstí svého psa. To, že se majitelé během procházky cítí dobře, je sekundární bonus navíc, nikoli motivátor k procházce. Jedna z respondentek Westgartha et al. (2017) popisuje zprostředkované štěstí z procházky se psem následovně: *„Důkladně si to užívám, protože si myslím, že ho to baví a miluji myšlenku, že je šťastný, tak. /.../ Užívá si, že je mu dovoleno číchat a on poskakuje kolem a můžete říct, že je nadšený, to se mi líbí.“* (s. 10)

Friedmann a Son (2009) upozorňují na individuální rozdíly majitelů zvířat. Tyto individuální rozdíly ovlivňují životní styl jednotlivců. Životní styl ovlivňuje z velké části zdravotní stav majitelů, jak tvrdí Papežová et al. (2010). Individuální rozdíly mezi lidmi ovlivňují také výběr konkrétního typu mazlíčka. Doposud nebylo provedeno dostatečné množství podrobných studií, které by zohledňovaly individuální rozdíly v působení jednotlivých zvířat na zdraví svých majitelů.

Majitelé domácích mazlíčků se zdají být, jak jsme se již zmiňovali výše, také odolnější vůči stresu. Friedmann a Son (2009) dokládají fakta o snížení stresových reakcí u lidí, kteří pozorovali jimi známá zvířata. Srdeční frekvence a krevní tlak vykazovaly nižší hodnoty u lidí, kteří sledovali známá zvířata, než u těch samých lidí při relaxaci bez přítomnosti zvířete.

Friedmann a Son (2009) naznačují, že stres u člověka zmírňuje nikoli pouze vlastní domácí mazlíček, nýbrž přítomnost jakéhokoli přátelského zvířete. Společenská zvířata také napomáhají lidem cítit se lépe v potenciálně stresujícím prostředí, jakým je například nemocnice.

Společenská zvířata snižují pocit izolace a usnadňují sociální interakce. House et al. (1988) cit. podle Knighta a Edwardse (2008) či Friedmann a Son (2009) hovoří o psech, jakožto o zprostředkovatelích sociálních interakcí. Psi usnadňují navazování kontaktů a poskytují neutrální témata k hovoru.

Mezi pejskaři vznikají dlouhodobá přátelství, Zebischová (2013) si všimla, že okruh přátel majitelů psů, kteří se svým psem sportují, se rekrutuje výhradně z řad lidí, kteří se věnují se svým psem nějakému kynologickému sportu.

Z výše uvedených studií je zřejmé, že vlastnění psa stimuluje majitele k fyzické aktivitě a zároveň přispívá k množství sociálních interakcí, do kterých majitel vstupuje. Četné studie dokazují, že lidé, kteří vlastní psa, chodí více na procházky, než ti, kteří psa nemají. Lidé, kteří jsou na veřejnosti doprovázeni psem, mají častější a pozitivnější sociální interakce s cizími lidmi. Taktéž Černá (2013) se přiklání k myšlence, že vlastnění psa podněcuje jeho majitele k poznávání nových lidí.

2.3 Negativní dopady chovu domácích mazlíčků

Za zmínku stojí odvrácená strana vlastnění psů, ta negativní, jež sebou přináší rizika a problémy. Mnozí majitelé nevěnují svým mazlíčkům potřebnou péči a neumějí je řádně vychovat.

Serpell (2015) upozorňuje na negativní dopad neúspěšně vytvořeného vztahu mezi člověkem a jeho zvířetem. Důsledkem jsou každoročně miliony opuštěných mazlíčků, kteří končí v útulcích či jejich život končí eutanázií. Mnoho lidí své mazlíčky zanedbává, špatně s nimi zachází a chová je v nevhodných podmínkách. A to z důvodu nevědomosti nebo záměrně. Psi mohou na nevhodné zacházení ze strany svých majitelů reagovat problémovým chováním, jak upozorňuje Pierce (2019).

Neposlušní a nevychovaní mazlíčci mohou podle Voitha (2009) či Oyama et al. (2017) svým majitelům způsobovat značný stres a být příčinou nejednoho interpersonálního konfliktu. V důsledku chování nevychovaného psa může, kromě stresu, konfliktů a sporů, docházet také k ukončení osobních vztahů. Voith (2009) dále zmiňuje, že nevychovaný pes je velkou přítěží, neboť jeho držení je psychicky náročné a navíc způsobuje majitelům finanční ztráty. Procházka (2005) uvádí, že neschopnost vychovat ze štěňátka bezproblémového psa vyžaduje značné úsilí, včetně členství a účasti na pravidelných trénincích v kynologickém klubu nebo studia příslušné literatury.

Parthasarathy a Crowell-Davis (2006) se zmiňují o neschopnosti některých psů zvládat odchody svých majitelů z bytu a ponechání o samotě. Mnohé problémové chování způsobuje podle Voitha (2009) problémy nikoli pouze vlatním majitelům, ale psi obtěžují také sousedy, návštěvy nebo majitele dalších zvířat.

Voith (2009) zdůrazňuje neschopnost psa být sám doma, což se projevuje často ničením bytového zařízení nebo hlasitým štěkáním, které je nepříjemné především pro sousedy. Jedná se však o problémové chování psů, ke kterému by nemuselo dojít, pokud by k výchově psa majitel přistupoval správně, měl potřebné znalosti o chovu a péči o psy. Výše zmiňované problémové chování lze u psů lze úspěšně zvládnout i poté, co již problém vznikl, ale musí být zvolen správný a efektivní přístup ze strany majitele, potažmo odborníka na problémové chování psů.

Na problém agresivity psů upozorňuje Voith (2009) a Byrd (2012), který dodává, že majitelé ovlivňují chování svých psů a mnohdy mohou také nevědomě u svých mazlíčků problémové chování podněcovat. Mnohdy se tomu tak může dít z důvodu špatného vnímání vlastního psa a nesprávného chování vůči němu.

S napadením ze strany psa se setkává za svůj život mnoho lidí. Napadení psem má mnohdy za následek zranění a v krajních případech může končit úmrtím. Dle Serpella (2015) psi zraní v Americe pokousáním každoročně kolem 4,5 milionů Američanů, 885 tisíc z nich následně musí vyhledat lékařskou péči. V drtivé většině případů útočí na člověka pes, který jej dobře zná, toulaví psi mají na svědomí útoky pouze sporadicky.

Kromě problémů napadení agresivním psem zmiňují Beck a Meyers (1996) problém alergií. Zároveň autoři vyzdvihují pozitivní přínos, který psi lidem poskytují.

Riziko pro veřejné zdraví mohou představovat podle Becka a Meyerse (1996) také různé infekční nemoci, které mohou psi přenášet. Není ojedinělé, že psi trpí různými parazitickými infekcemi, které mohou zneprůjemnit život také lidem, kteří s nakaženým psem přijdou do kontaktu, ale nejen jim. Friedmann a Son (2009) upozorňují, že zvířata mohou být přenašeči giardiózy, kryptosporidiózy a dalších střevních parazitů.

Chov psů má také negativní dopad na životní prostředí. Psi zkonsumují velké množství masa. K chovu dobytka, ze kterého se vyrábí krmivo pro psy, jsou potřeba pastviny. Kvůli vzniku nových pastvin pro hospodářská zvířata dochází ke kácení deštných pralesů. Opitz (2002) uvádí: „*Že v Brazílii bylo kvůli dobytčím farmám zničeno už 100 000 km² deštného pralesa.*“ (s. 29). Chov hospodářských zvířat potřebných pro výrobu krmiv pro zvířata zatěžuje vodní systémy a urychluje problém nedostatku pitné vody na planetě, jak uvádí Lappe (1971).

2.4 Motivace k chovu domácích mazlíčků

Voith (2009) hovoří o důvodech, proč si majitelé mazlíčka, který vykazuje problémové chování, ponechávají. Většina majitelů uvádí důvody, které souvisejí s vzájemným připoutáním k mazlíčkovi. Majitelé tvrdí, že se zvířete vzdát nechtějí protože jej milují, nebo protože je součástí rodiny. Dwyer et al. (2006) zdůrazňují, že mnozí majitelé se cítí být mazlíčkovi připoutaní, mají s kým sdílet aktivity a kromě toho se cítí být za mazlíčka odpovědní. Častými důvody jsou také humanitární důvody, ve smyslu toho, co by s mazlíčkem bylo, kdyby oni se o něj nepostarali. Dále také argumentují tím, že dítěte s problémovým chováním by se přeci také nezbavili. Jiní mají vůči mazlíčkovi pocit závazku.

Serpell (2015) se zmiňuje o různých pohledech na chov psů i ostatních domácích zvířat. Zastánci jednoho považují zvířata za sociální parazity, kteří žijí na úkor lidí. Pevné propojení s lidmi je dle nich dáno mateřským a ochranným zaujetím lidí, kteří o své mazlíčky pečují. Serpell (2015) se k této hypotéze sociálního parazitismu staví skepticky, dle něj totiž hypotéza předpokládá, že lidé, kteří zvířata vlastní, musejí být v adaptační nevýhodě vůči nevládníkům. Navrhuje tedy úpravu této teorie, dle něj by bylo adekvátnější charakterizovat

chov zvířat spíše pojmem vzájemnost, než parazitismus. Tento pojem by v sobě zahrnoval vzájemné výhody chovatelů i jimi chovaných mazlíčků.

Ačkoli se, jak zmiňují Serpell a Paul (2011), domácí mazlíčci stali běžnou součástí rodinných životů, z evolučního hlediska lze považovat chov domácích mazlíčků za jakýsi paradox. Serpell (2015) se zamýšlí nad motivací lidí k chovu zvířat. Chov zvířat nepřináší pro lidi žádné výhody, mimo vlastní prožitek z chovu. Lidé utratí za své domácí mazlíčky obrovské množství financí. V případě adoptování mazlíčka je sice počáteční investice minimální, ale náklady na výživu a péči jsou značné a mnohonásobně převyšují pořizovací částku. Dle toho by se mohlo zdát, že chov domácího mazlíčka je doménou movitých, kteří si mohou takový luxus dovolit. Ovšem ani zdaleka tomu tak není. Domácí mazlíčky chovají lidé napříč socioekonomickými vrstvami.

Chytilová (2012) se domnívá, že vlastnění psů prostupuje napříč celou společností. Psy vlastní studenti, důchodci, lidé v produktivním věku, nezaměstnaní, lidé pracující na vysokých pozicích, žijící ve městech i na vesnicích.

Baber a Allen (1992) dávají do souvislosti nenávratnou investici do zvířat s potřebou žen o někoho pečovat. Ženy jsou schopné obětovat vlastní zájmy péči o někoho jiného. Jejich teorie ovšem nevysvětluje, proč si ženy vybrali k péči právě zvíře, ani neobjasňuje investici do mazlíčků ze strany mužů.

Domácí mazlíčci jsou podle Allena (2003) považováni svými majiteli ve většině případů za členy rodiny, Sanders (1993) upozorňuje na fakt, že mnoho majitelů, kteří chovají jako domácí mazlíčky psy, je vnímá jako smýšlející jedince, s nimiž udržují uspokojující sociální vztahy.

Serpell a Paul (2011) zmiňují různé průzkumy veřejného mínění, ze kterých je zřejmé, že 86 % – 97 % Američanů považuje své domácí mazlíčky za členy rodiny a dle Pew Research Centre (2006) citováno podle Hartmana et al. (2015) až 50 % dotazovaných uvádí, že jejich domácí mazlíček je součástí rodiny stejně tak, jako jakákoli jiná osoba v domácnosti.

Ve studii American Animal Hospital Association (1996) citováno podle Serpella a Paula (2011) přirovnalo 75 % dotazovaných své domácí mazlíčky k dětem a téměř třetina dotazovaných uvedla, že se cítí blíže svému psovi, než jakémukoli jinému členovi rodiny.

To, že své mazlíčky lidé přijímají za právoplatné členy rodiny, jen podtrhuje fakt uváděný Harris Interactive (2007) citováno podle Cerulo (2009), že 69 % Američanů vlastní domácí

zvíře, sdílí svou postel se svým mazlíčkem a téměř dvě třetiny majitelů dává svým mazlíčkům narozeninové dárky.

Někteří respondenti Westgartha et al. (2017) tráví se svým psem rádi čas procházkami o samotě bez ostatních lidí a psů. Jedna z respondentek uvedla, že čas strávený s vlastním psem venku je kvalitně stráveným časem. Situaci, kdy se na procházce objeví cizí člověk s jiným psem, popisuje slovy, že je to jako, když vám najednou praskne vaše bublina. Jiní z respondentů téže studie uvedli, že pokud nejdou se psem na procházku, kterou jejich pes potřebuje, cítí se provinile. Někteří si dokonce všimají, že sami sobě ospravedlňují, proč zrovna nemohli jít kvůli jiným svým potřebám v ten konkrétní den na procházku, což opět zapříčiňuje pocit provinění.

Je také zajímavým zjištěním fakt, který uvádí Harris (2007) citováno podle Cerulo (2009), že majitelé psů se cítí být ke svým mazlíčkům blíže, než ke svým matkám. Se svými psy dle průzkumů, které zmiňuje Cerulo (2009), pravidelně cestuje 68 % majitelů. Majitelé berou své psy do hotelů i restaurací. Cerulo (2009) také uvádí, že v roce 2007 utratili Američané za své mazlíčky 43,4 miliard dolarů, což je téměř trojnásobně vyšší částka, než byla před 15 lety, taková částka nepokrývá pouze základní potřeby psa, jako je strava či veterinář, nýbrž majitelé do svých psů investují také nad rámec základních potřeb, a to, jak uvádí Cerulo (2009), například do zdravotního pojištění, lázeňských procedur, psychoterapií, oblečení apod.

Jedna ze studentek Harrisové (2017) definuje soužití se zvířaty jako lásku. Sama Harrisová (2017) vnímá vztah se zvířaty spíše než jako lásku jako cestu za rozvojem emoční inteligence, naopak zdůrazňuje, že emoční inteligence je podmínkou pro vztah se zvířetem.

2.5 Připoutání majitele a jeho psa

Divišová a Podešťová (2009) hovoří o vzájemné interakci a prožívání kladných emocí psa a jeho majitele. Autorky zdůrazňují vzájemné napojení psa a psovoda, potřebu psa být v kontaktu se svým majitelem, být chválen a hrát si a upozorňují na nepostradatelnou schopnost majitele poznat, jak se pes cítí, a že jej něco trápí.

Ačkoli existuje poměrně značný výčet studií, které se věnují připoutání majitelů ke svým mazlíčkům, tak připoutání mazlíčků ke svým majitelům se vyskytuje ve studiích zřídka. Wanser et al. (2019) naznačuje, že lidé si často ke svým mazlíčkům vytváří silnou citovou vazbu a dodává, že někteří domácí mazlíčci projevují specifické chování vůči svým majitelům. Vazba mezi majitelem a jeho mazlíčkem je vzájemně prospěšná a má pozitivní vliv na emoční stránku majitele i jeho mazlíčka.

Vzájemné připoutání psa a jeho majitele je tématem, které se v posledních letech stává stále diskutabilnějším. Topál et al. (1998), Kurdek (2009) nebo Rehn a Keeling (2016) uvažují o vazbě majitele a psa jako o analogické attachmentu matky a dítěte. Topál et al. (1998) aplikoval Bowlbyho teorii attachmentu na nepřímá zvířata a lidské bytosti.

Za velice zajímavé lze považovat fakt, který uvádí Serpell (2015), dle něj lidé se svými mazlíčky interagují tak silně, že přítomnost jejich mazlíčka ovlivňuje autonomní vzrušivost, která má tendenci klesat a držet se na klidové úrovni, nebo dokonce mírně pod ní. Naopak hladiny cirkulující oxytocin mají tendenci se v přítomnosti mazlíčků zvyšovat. Vztah člověka k psu může být pro majitele zdrojem nelidské sociální opory. Mechanismy, které stojí za pozitivními účinky vazby mezi majitelem a jeho mazlíčkem, jsou dle Serpella (2015) podobné mechanismům, které jsou odpovědné za sociální oporu v mezilidských vztazích. Serpell (2015) uvádí příklad několika majitelů psů, kteří vykazovali v průběhu interakce a po interakci se svým psem významně zvýšenou plazmatickou hladinu oxytocinu. Plazmatická hladina oxytocinu se ovšem u lidí zvyšovala pouze, pokud probíhala interakce člověka s vlastním psem nikoli s cizím. Serpell (2015) předkládá výsledky experimentu kde poukazuje na zvýšení hladiny oxytocinu v moči majitelů psů poté, co jim jejich pes věnoval svoji pozornost (pohled). Skupina majitelů, kterým jejich psi věnovali větší pozornost, hodnotili pouto se svým psem jako silnější, než skupina majitelů psů, kterým jejich psi pozornost nevěnovali.

To podle Hoffmana et al. (2013) funguje také opačně. Silnější pouto se svým psem budují majitelé, kteří mu věnují pozornost, poskytují mu péči a tráví s ním volný čas.

Hormonální synchronicita psů a jejich majitelů při vzájemné pozitivní interakci by podle Sümegia et al. (2014) mohla potvrzovat existenci zvláštního typu mezidruhového vztahu, který mezi majiteli a jejich psy vzniká.

Scott a Fuller (1965) citováno podle Parthasarathy a Crowell-Davise (2006) zkoumali, zda 10týdenní štěňata upřednostní hledání potravy před kontaktem s osobami a zjistili, že štěňata mají větší zájem o kontakt s lidmi, než o potravu.

Topál et al. (2005) také modifikoval the strange situation test Mary Ainsworthové a aplikoval studii na štěňata psů a vlků ve věku tří, čtyř a pěti týdnů věku. Autor po krátké izolaci zkoumal chování štěňat za přítomnosti pečovatele štěněte a jiných objektů (kojenecké láhve, neznámého psa, neznámého člověka). Štěňata psů preferovala osobu pečovatele před potravou i neznámým psem. Autoři zároveň pozorovali, že štěňata psů navazují oproti štěňatům vlků více kontakt s lidmi, vysílají směrem k lidem komunikativnější signály, které by mohly usnadňovat sociálních interakce, vokalizují, vrtí ocasem a sledují lidskou tvář. Tuber et al. (1996) doplňuje výše zmíněné autory o poznatek, že psi vykazují odlišný typ vazby u připoutání na lidské osoby, než u připoutání na smečku.

Prato-Previde et al. (2006) dospívají názoru, že dospělí lidé i děti se svými psy vytvářejí specifické, silné a láskyplné vztahy. Autoři modifikovali test the strange situation od Ainsworthové. Nezaměřovali se ovšem na projevy chování ze strany psů k lidem, ale zajímalo je chování lidí. Pozorovali, zda existují rozdíly v připoutání ke psům u mužů a u žen. Výzkumu se účastnilo 10 majitelů a 15 majitelek psů, kteří byli pozorováni během interakcí se svými mazlíčky. Autoři se zaměřovali na afiliaci, herní chování a verbální projev. V herním chování a afiliaci neprokázali v chování k mazlíčkům žádné genderové rozdíly, rozdíl mezi pohlavími byl však patrný ve verbální komunikaci s mazlíčkem. Ženy mluvily s mazlíčkem více, než muži a vykazovaly menší latenci při zahájení hovoru. Jejich výroky připomínaly mluvu mateřskou. Autoři se proto domnívají, že míra připoutanosti k domácímu mazlíčkovi je genderově nezávislá. Zvýšenou verbální komunikaci s mazlíčky ze strany žen autoři vysvětlují evolucioní.

Friedmann a Son (2009) dodávají, že reakce na přítomnost zvířat a vzájemný vztah se bude u lidí lišit s ohledem na situaci a postoj, jaký daný člověk vůči zvířeti má. Kladné reakce vykazují lidé s pozitivním přístupem k danému zvířeti. Také Watson a Weinstein (1993) upozorňují, že některým lidem přináší jejich mazlíčci užitek a mají pozitivní vliv na jejich mentální pohodu, ale jiným naopak způsobují distress.

Majitelé, kteří uvádějí, že jsou ke svým zvířatům velmi silně připoutáni, mají tendenci, alespoň jak uvádí Serpell (2015), těžit ze vztahu více benefitů, než majitelé, kteří ke svým

mazlíčkům tak silné citové pouto nemají. Serpell (2015) taktéž zdůrazňuje, že majitelé psů těžší ze vztahu se svým psem více benefitů pro své zdraví, než je tomu například u majitelů koček. Tento fenomén vysvětluje vazbou, která mezi majitelem a jeho zvířetem vzniká, a která se zdá být u majitelů psů silnější, než u majitelů koček. Siegel (1990) dochází k názoru, že psi jsou svými majiteli vnímáni jako důležitější, než jak vnímají domácí zvířata majitelé jiných mazlíčků, a že to jsou právě psi, kteří častěji než ostatní zvířata představují objekt připoutání.

González-Ramírez (2019) rozšiřuje vztah člověka a jeho psa o dimenzi vzájemné kompatibility. Tvrdí, že pokud je majitel a jeho pes vzájemně kompatibilní, jejich vztah je pevnější, než je tomu u jedinců, kteří kompatibilní nejsou.

2.6 Pes jako aktér interakce

Z některých výše zmíněných studií by se mohlo zdát, že člověk je schopen silného pouta a interakce se svým zvířecím mazlíčkem. Mnozí autoři se proti tomuto názoru vyhraňují, například Weber (1947) tvrdí, že interakce je možná pouze s plně vědomým člověkem. Autor považuje angažované vědomí za podstatu sociálních interakcí, čímž z interakce vylučuje zvířata, jakožto nelidské objekty, kteří do sociálních interakcí s lidmi vstupovat nemohou.

Také jiní autoři se přiklání k názoru, že zvířata nemohou být začleněny do sociálních interakcí. Svůj názor odůvodňují tím, že pro osoby zapojené do sociální interakce, je určující intence. Což je ovšem ryze lidská vlastnost.

Také Parson (1937) citováno podle Cerulo (2009) tvrdí, že zvířata nemohou vstupovat do sociálních interakcí. Dle autora je chování nelidských organismů naprogramováno geneticky, což je důvod, proč nemohou být zvířata zapojena do sociálních interakcí.

Jiní autoři pokládají za podstatu pro sociální interakce existenci self identity, která, jak zmiňuje Goffman (1959), je typická ryze pro lidi. Dle Goffmanova tvrzení tedy mazlíček do sociálních interakcí vstupovat nemůže.

Jiní teoreticky smýšlející badatelé nalézají jádro sociálních interakcí ve schopnosti plánovat záměr, reagovat a ovlivňovat interakci, nikoli být pouze jejím pasivním účastníkem. Tento

postoj zastává například Schutz (1967) citováno podle Cerulo (2009). Z tohoto důvodu autoři považují nelidské entity za neschopné sociálních interakcí.

Za podstatný prvek sociální interakce vidí mnozí autoři typicky lidskou vlastnost, kterou je schopnost aktivně vyjednávat a sdílet vlastní hodnoty či normy prostřednictvím jazyka. Jak upozorňuje Cerulo (2009), teorie symbolické komunikace omezují interakce pouze na lidský druh. V tomto případě stojí za zmínku například Mead (1934), který zdůrazňuje, že je to právě jazyk, který odlišuje lidské inteligentní bytosti od nižších druhů.

Cerulo (2009) představuje hned několik autorů, kteří se staví proti tradičním teoriím. Ti se domnívají, že sociální interakce nemusí být vždy nutně ryze lidskou záležitostí, ale mohou v ní být zapojeny i nelidské entity. Autoři se domnívají, že účastník sociální interakce nemusí jednat se záměrem uskutečnit cíl, ani si nemusí být vědom toho, co se stalo. Klíčové pro účastníka sociální interakce je, aby zahájil řetězec reakcí, které jsou spojeny s lidstvím. Klíčové je tedy zahájení reakcí, nikoli pohnutka, která za vším stojí. Aktéři jsou tedy definováni tím, s kým nebo o čem interagují. Latour (1997) citováno podle Cerulo (2009) nebo Callon (1986) upozorňuje, že za těchto předpokladů může být účastníkem sociální interakce nejen člověk, kolektiv lidí, nebo organizace, nýbrž také nelidská entita, například zvíře.

Callonovy (1986) názory představují rozpor s tradičními myšlenkami o sociálních interakcích a to zejména s ohledem na to, kdo může být aktérem interakcí. Neživé entity zprostředkovávají interakci stejně tak, jako ji zprostředkovávají lidé.

Cohen (1989) nastínil proces sociálních interakcí, do kterých vstupují taktéž nelidské entity. Dle něj není třeba, aby nelidské entity disponovaly lidskými vlastnostmi, které jsou z pohledu tradičně smýšlejících autorů pro sociální interakce zásadní. Cohen (1989) předpokládá, že pro průběh sociální interakce je zásadním předpokladem, aby byly přítomny lidské potenciály pouze u lidských aktérů.

Odborníci si stále kladou otázky, jakým způsobem lze sledovat nelidské aktéry v interaktivním prostředí. Cerulo (2009) poukazuje na průzkumy zaměřené na americké majitele psů, které dokazují, že 85 % majitelů psů a 78 % majitelů koček považuje své mazlíčky za plně interagující rodinné členy. Dle autora 67 % majitelů domácích mazlíčků

tvrdí, že jazyku svého mazlíčka rozumí, 62 % majitelů si myslí, že jejich mazlíčci rozumějí lidské řeči.

2.7 Sportující pes jako činitel ovlivňující svého majitele

Gillespie et al. (2010) zmiňují milovníky psů, kteří se sdružují a pořádají kynologické akce a závody agility, obedience, obran, lovecké zkoušky, pasení, musherské zkoušky, záchranné akce, canisterapeutická setkání, pulling, coursing, flyball a mnoho jiných. Každý víkend se také sami takových akcí účastní. Jen zlomek majitelů psů je schopen přeměnit svůj koníček na obživu, pro většinu účastníků kynologických akcí představují tréninky, závody a soustředění nákladný koníček.

Černá (2013) užívá pro aktivně sportující majitele psů označení kynolog. Toto označení vztahuje k lidem, kteří tráví volný čas se svým psem, jeví o svého psa zájem, získávají nové poznatky v teoretické i praktické rovině na poli výcviku a výchovy psů a kynologie je pro ně seberealizací a životním stylem. Taktéž Zebischová (2013) dospívá k názoru, že sportování se psem není pro kynology pouhým hobby, nýbrž životním stylem.

Kynologické sporty vytvářejí podle Gillespie et al. (2010) tzv. kultury závazků, které interagují a současně často konkurují závazkům jiných sociálních institucí, například rodině nebo práci.

Lidé, kteří tráví volný čas se svými psy mnohdy sami sebe považují za bláznivé či deviantní. Jak ostatně uvádí jeden z respondentů Gillespie et al. (2010): „*Moji rodiče si myslí, že jsem pokřivený, protože jsem dal psy před lidi. Mají skutečný problém s mým hodnotovým systémem.*“ (s. 288) Další z respondentů téže autorů sděluje, že pro něj bylo náročnější nechat uspat svého psa, než se rozvést se svojí ženou. Jiný uvádí, že si o něm sousedé myslí, že je blázen, když si postavil překážky pro výcvik psa na dvoře před domem. Jiný respondent s jistotou sděluje, že se bude starat nejdřív o psy a až poté o někoho jiného, rodinu, lidi nebo přátele. Další respondentka uvedla, že při výběru nového auta bylo při koupi stěžejní, kolik se jí tam vejde psích klecí nebo že navzdory manželovo neoblíbenosti plotů nechali oplotit pozemek kvůli psům. Jedna z respondentek uvádí, že při odchovu štěňat zabíral dřevěný box pro fenu se štěňaty vyplněný hoblinami téměř celou jednu místnost. A že při výběru oblečení přemýšlí nad tím, zda ho bude moci nosit při výcviku psa. Další z respondentek uvádí, že

návštěvy plánují s manželem tak, aby jejich pes nemusel být více jak devět hodin doma sám. Jedna z respondentek na otázku, jak vypadá její rodina, odpověděla, že takhle a ukázala přítom na svého psa. Respondentka Westgartha et al. (2017) si myslí, že pokud má člověk se svým psem silný vztah, bude dělat to, co je nejlepší pro psa.

Někteří chovatelé, kteří se psy sportují, a jejichž psi jsou v příbuzenském vztahu, rozvíjejí mezi sebou lidské sociální vztahy, které jsou popsány příbuzně. Slovy chovatelky: „*Máš od nás psa, jsi tchýně.*“ Kynologové běžně oslovují sebe samotné jako „matky“ nebo „otce“ svých psů, kterým říkají „děti“.

Jedna z respondentek Hultsmanové (2012) uvedla, že se snaží účastnit závodů agility tolik víkendů, kolik jen může, zpravidla tráví na závodech každý druhý víkend. Zažívá při tom pocit relaxace a užívá si přítomnost svých psů. Mnohým z agilistů změna závodění život. Hultsmanová (2012) uvádí, že agility je obohacením života, protože skrze něj lidé naleznou nové přátele a mají každý víkend nějaký program.

Gillespie et al. (2010) popisují prostředí lidí kteří se svými psy sportují, jako přátelské. Autoři otvírají téma kynologického sportu pasení, dle autorů na kurzech pasení ovcí lidé nacházejí pracovní příležitosti, často se spřátelí a dokonce uvádějí příklad páru, který uskutečnil svou svatbu během jednoho tréninku pasení.

Darnell (2000) citováno podle Gillespiela et al. (2010) ilustrují životní styl pejskařů, pro které je kynologie nepostradatelnou součástí jejich života, na příkladu člověka, který si jako společníka adoptoval border kolii. Protože border kolie je pracovním plemenem, rozhodl se, že zkusí pro zábavu pasení ovcí. Dále usoudil, že pracovní plemeno potřebuje adekvátní zaměstnání, aby jeho border kolie měla vyžití, přestěhoval se, aby si mohl pořídit ovce. Nakonec si pořídil ještě další border kolii, protože k ovcím je jeden pes málo. Následovala koupě velkého vozidla, aby mohl své border kolie pohodlně vozit.

Gillespiela et al. (2010), Baldwin a Norris (1999), Stebbins (2007) nebo Hultsmanová (2012) upozorňují, že kynologické sporty jsou finančně i časově náročné. Zároveň si uvědomují, že jsou finančně náročnější, než chov psa jako společníka. Kromě běžných věcí, do kterých investují pejskaři, jako jsou veterinární výlohy, vodítka nebo krmivo, investují aktivně sportující kynologové nemalé částky do speciálního vybavení pro konkrétní sport, do větších aut, aby se mohli pohodlně přepravovat se psy na kynologické soutěže a tréninky,

nebo do nemovitostí, aby jejich psi měli dosti prostoru. Nemovitosti nemálokdy rekonstruují právě kvůli psům, byt si vybavují tak, aby vyhovoval potřebám psů. Stěhují se do jiných domů z důvodu bližší vzdálenosti na tréninky se psy. Někteří podnikají pravidelné cesty do zahraničí z důvodu návštěvy určité kynologické akce, závodu, semináře nebo tréninkového tábora.

Je zřejmé, že kynologické sporty jsou časově velmi náročné. Hultsmanová (2012) uvažuje nad tím, jakým způsobem udělat kynologické sporty časově přijatelnější. V zájmu jejích úvah stojí kynologický sport agility. Dle Hultsmanové (2012) se pro některé kynology stává agility časově přijatelnější za předpokladu, že se z něj stane priorita. Dle některých kynologů věnujících se agility není rozhodnutí, že se z kynologického sportu stane priorita, jedna z možností, nýbrž se jedná o nutné rozhodnutí pro to, aby se mohli se svým psem tomuto sportu naplno věnovat a užívat si ho.

Kynologických sportů se účastní dle Gillespiea et al. (2010), Baldwina a Norrise (1999), Hultsmanové (1998) nebo Farella et al. (2015) převážně ženy.

Ženy věnující většinu svého času sportování se psy mohou způsobovat rozhořčení svého okolí. Problém vidí Gillespie et al. (2010) v pohledu na ženy ze strany většiny, která se domnívá, že pro ženu by měla být závazkem rodina, která vyžaduje mnoho času a úsilí. Pokud žena přenesla svoji pozornost na svůj psy a kynologický sport, přestane tolik dbát o domácnost, úklid, vaření a ostatní členy domácnosti. Její děti, partner nebo jiní příbuzní mohou začít nudit nebo na psy žárlit. Jedna z respondentek Gillespiea et al. (2010) vysvětluje, jak získává čas na své psy: *„Vychází to z toho, že nebudete prát a prostě necháte nádobí v dřezu a vyjdete ze dveří. . . Nosím účesy, o které se snadno starám. Nosím oblečení, které nemusím žehlit nebo s ním nic dělat.“* (s. 294) Jiná respondentka prostě říká: *„Psy jsem postavila nad všechno ostatní.“* (s. 295)

Hultsmanová (2012) zmiňuje důležitost podpory majitele psa, který se věnuje agility, ze strany partnera. Mnohým z účastníků agility poskytuje partner emocionální i finanční podporu. Mnohdy to pro partnera znamená zůstat doma a starat se o děti, vnoučata či ostatní psy, zatímco druhý z partnerů tráví většinu víkendů na závodech.

Jedna z respondentek Hultsmanové (2012) uvádí, že si váží pochopení ze strany svého manžela pro její pozdně večerní tréninky a víkendové závodění a uvědomuje si, že by

nemohla být v agility tak aktivní, pokud by jí její muž nepodporoval. Manžel jí pomáhá stavět na zahradě překážky a pokud je potřeba, asistuje při tréninku. Také koupil nové auto, které kvůli psům přestavěl a nemontoval do něj napevno psí klece.

Jsou ale také ženy, jejichž muži nevidí rádi, když jsou ustavičně se svými psy mimo domov, a které takovou podporu ze strany partnera necítí. Některé se pak nechají svými partnery ovlivnit a nezávodí v agility tolik, jak by samy chtěly.

Hultsmanová (2012) zmiňuje agilizační páry, které využily kynologického sportu agility jako příležitosti pro trávení společného času. Vlivem agility se celý jejich život změnil. Agility se stalo součástí jejich života, stalo se pro ně vším. Závodů i tréninků se účastní společně, sdílí spolu dojmy a zážitky.

Objevily se respondentky, jak zmiňuje Hultsmanová (2012), které se svým partnerem na agility jezdit nechtějí, a pro které je přítomnost partnera na závodech příčinou prožívání negativních emocí. Jedna z respondentek si stěžuje, že si její partner myslí, že by měli trávit co nejvíce času společně, ale ona by se ráda účastnila závodů a tréninků se svými psy sama bez partnera.

Jiná pociťuje frustraci z neschopnosti účastnit se všech závodů, kterých by chtěla, protože nese odpovědnost také za rodinu, které se musí věnovat. Více než polovina respondentek Hultsmanové (2012), které závodily v agility, vnímala partnera jako určité omezení. Zvláštní ovšem bylo, že toto omezení nebylo schopno vidět většina jejich partnerů.

Respondentky Gillespiea et al. (2010) si uvědomují, že kynologický sport a psi ovlivňují rodinné povinnosti. Některé přiznaly, že lžou svým partnerům, že nejsou se psy, aby udržely doma pozitivní atmosféru.

Hultsmanová (2011) vidí v kynologických sportech, konkrétně tedy ve sportu agility, také příčinu rodinných konfliktů. Dle ní jsou víkendy pro spousty kynologů časem, který tráví se svými psy. I pokud páry závodí v agility společně a využívají ho jako společný čas, pociťují často frustraci z nedostatku času, který jim zbývá na ostatní členy rodiny.

Hultsmanová (2011) upozorňuje na komplikovanost partnerských vztahů v případě, kdy se alespoň jeden z partnerů věnuje kynologickým sportům. V této souvislosti upozorňuje na problematiku povinností a odpovědností toho z partnerů, který se svým psem sportuje.

Takový člověk musí činit rozhodnutí, co v danou chvíli upřednostní. Nese totiž odpovědnost za rodinu, zaměstnání, ale také za svého psa a jeho potřeby a jeho rozhodnutí mají téměř vždy na paměti nejlepší zájmy psa.

Respondentky, které se účastnily Hultsmaniny (2011) studie, nepatřily mezi pejskaře, kteří si příležitostně v parku zacvičí se svým psem, nýbrž se kynologickým sportům snažily věnovat naplno. Většina z nich měla na své zahradě kompletní sadu agility překážek. Některé respondentky zmiňovaly, že agility má vliv na rodinnou atmosféru. A že ony samy prožívají konflikt v tom, co dělají, a co by měly dělat. Někdy se cítí sobecky, protože žijí vlastní život se svým psem, namísto toho, aby žily život se svou rodinou. Uvědomují si, že trávení času se psem se odráží na úklidu domácnosti, nedostatku času dojít na nákup nebo na vaření teplého jídla.

Některé z respondentek Gillespiea et al. (2010) zmiňovaly rozpory v rodině ohledně financí. Mnohým kynologům, kteří sportují se svými psy, je rodinou vyčítáno, že za své psy a kynologické sporty vydávají velké množství financí. Mnohdy jsou rodinní příslušníci zděšení zjištěním, kolik kynolog utratil za své psy a nemohou důvodu jeho výdajů porozumět.

Respondentů se Gillespie et al. (2010) tázali, kde berou na své psy peníze. Někteří odpovídali, že pracují přesčas, nebo mají více zaměstnání. Jedna respondentek odpověděla, že zastavila svůj dům, aby získala peníze pro svoji chovatelskou stanicí. Ale většina respondentů odpověděla, že změní priority v rodinném rozpočtu, aby měli dostatek peněz na psí sporty.

Někteří lidé věnující se agility mají dle Hultsmanové (2012) nebo Zebischové (2013) pocit, že psům podřizují svůj život. Například si odpírají dražší jídlo, aby mohli peníze investovat do psů. Jiní sice vnímají, že kvůli psům a agility si určité věci odpírají, ale nevnímají to jako oběť, neboť to bylo jejich svobodné rozhodnutí a neobtěžuje je to.

Gillespie et al. (2010) uvádějí, že u majitelů psů v jejich výzkumu, kteří se aktivně věnují kynologickým sportům, se často mění vztah k zaměstnání. Několik respondentů uvedlo, že práce je v jejich hodnotovém žebříčku na nižší pozici, než je jejich pes. Nikoli jen z hlediska psychologického, nýbrž také z hlediska času, který jsou ochotni do činnosti investovat. Některé respondenti předem sdělují novým zaměstnavatelům, že budou potřebovat volno na

kynologické akce. Jiní si vybírají zaměstnání dle toho, kolik volného času na psy jim při výkonu zaměstnání zbyde.

Zájem o účast na kynologických akcích jsou mnohdy spouštěče konfliktů. Nejen, že kynologický sport může stát v konfliktu proti rodině, zaměstnání nebo jakémukoli jinému trávení volného času, jak jsme již zmiňovali výše, a jak tvrdí Gillespie et al. (2010).

Kynologové mohou mít spory i mezi sebou, důsledkem pak může být neangažovanost v kynologickém klubu. Také Stebbins (2007) se přidává k názoru, že věnování se agility může být zdrojem napětí či zklamání.

Agility může mít negativní dopad nejen na rodinné vztahy, ale také na fyzické zdraví psů i jejich majitelů. Na rizika poranění při agility upozorňují Kerr et al. (2014).

II. EMPIRICKÁ ČÁST

3 Výzkumný problém

Výzkumný problém vychází z pozorovaného fenoménu, vztahu majitelů a jejich sportujících psů. Je zarážející, co všechno jsou majitelé psů ochotni pro své sportující mazlíčky udělat. Jakou nadstandardní péči jim poskytují a kolik jsou ochotni do nich investovat financí i času, a to mnohdy na úkor sebe a vlastní rodiny. Z dosavadních studií je patrné, že vlastnění sportovního psa se odráží v kognitivní, behaviorální i emocionální rovině majitele psa.

Jak ostatně uvádí jeden z respondentů Gillespie et al. (2010), který říká, že si jeho rodiče myslí, že je pokřivený, protože staví psy nad lidi. Jiná respondentka dodává, že, aby získala čas na své psy, nechá doma neumyté nádobí, nevypere a raději věnuje čas svým psům. Respondentka ze studie Westgartha et al. (2017) to jen potvrzuje výrokem, že pokud má člověk se svým psem silný vztah, bude dělat to, co je nejlepší pro psa.

Naše práce se zaměřuje na ženy⁷, které se se svým psem věnují kynologickému sportu agility. Prostřednictvím našeho projektu se snažíme porozumět jejich subjektivním zkušenostem, jak ony vnímají svého psa, jaký s ním mají vztah a jakou roli ve svém životě psovi přisuzují.

Záměrem našeho projektu je doplnit dosavadní studie a zjistit, jak ženy vnímají, že jim sportující pes zasahuje do života? Jakým způsobem ženám zasahuje do sociálních vztahů a partnerství?

⁷ Naše práce se zaměřuje na ženy, protože dle Baldwina a Norrise (1999) se kynologických sportů účastní především ženy

4 Cíl výzkumu a výzkumné otázky

V našem projektu se snažíme postihnout, jak majitelka vnímá svého psa, a jak se pořízení psího sportovce promítá do jejího chování, myšlení a prožívání v oblasti osobní, interpersonální a pracovní. Cílem projektu je získat vhled do života ženy, která si pořídila psa za účelem agility, pochopit, jak ona sama vnímá vlastního psa a jak o něm uvažuje.

Z výzkumnéh problému vykryštovaly následující výzkumné otázky:

- Jak žena věnující se kynologickému sportu agility vnímá svého psa?
- Jak žena věnující se kynologickému sportu agility tento sport vnímá?
- Jak se vlastnictví psa pořízeného účelově na agility odráží v životě ženy?

5 Metodologický rámec výzkumu

Vzledem ke snaze o hlubší porozumění prožívání a pochopení fenoménu, volíme kvalitativní přístup. Miovský (2006) popisuje kvalitativní přístup jako ten, jenž: „*Pro popis, analýzu a interpretaci nekvantifikovaných či nekvantifikovatelných vlastností zkoumaných fenoménů naší vnitřní a vnější reality využívá kvalitativních metod.*“ (s. 17)

Interpretačním přístupem kvalitativní práce podle Corbetta (2003) postupujeme od subjektivní zkušenosti k potenciálnímu zobecnění vyvstalých významů a dáváme možnost vzniknout nové teorii.

V projektu využíváme formy případové studie. K případu přistupujeme dle Miovského (2006) jako k fenoménu výzkumného zájmu, který vyvstává v určitém kontextu. Jednotlivé případy nám poskytují příležitost porozumět fenoménu jak v jednotlivých oblastech, tak v širších souvislostech. Za účelem poznání případných vzájemných shod mezi jednotlivými případy volíme vícepřípadovou studii o počtu tří respondentek, což je, podle Smitha et al. (2009), pro pregraduální práci nejideálnější výzkumný soubor.

5.1 Etické aspekty výzkumu

V projektu dbáme na ochranu soukromí respondentek a snažíme se adekvátním přístupem zajistit, aby nemohlo dojít k jejich újmě. Dbáme na:

- Dobrovolnou účast
- Účast bez nároku na honorář
- Možnost bez udání důvodu z projektu kdykoli odstoupit
- Právo na informace o projektu
- Dostatek času na prostudování informovaného souhlasu

Respondentky předem seznamujeme s námi i projektem a poskytujeme jim prostor pro případné dotazy. Ujišťujeme se, zda informovanému souhlasu rozumí. Informujeme je o anonymizování veškerých údajů a žádáme o svolení při pořízení audionahrávky rozhovorů. Ujišťujeme je, že k nim budeme přistupovat s repektem, a že s jejich osobními daty budeme nakládat obezřetně a to, dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU)

2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES.

Vzor informovaného souhlasu, který předkládáme respondentům v písemné podobě, přikládáme v příloze.

Není nám známo, že by v souvislosti s naším projektem utrpěly respondentky nějakou újmu. Žádná z respondentek se nevyjádřila k účasti na projektu negativně, naopak jsme nabývali dojmu, že s námi chtějí své zkušenosti a postoje sdílet. Komunikace se všemi respondentkami probíhala v úctě a v přátelské atmosféře.

5.2 Metoda výběru souboru a jeho kritéria

Vzhledem k povaze našeho projektu, jehož záměrem je hlouběji prozkoumat jev, kterého je participantka nositelem, volíme nepravděpodobnostní metodu prostého záměrného výběru. Výběr našeho souboru je realizován podle předem stanovených kritérií. Kritéria, která respondentka musí splňovat, jsou následující:

- Žena
- Ochotná se dobrovolně projektu účastnit
- Plnoletá
- Vlastní alespoň jednoho psa
- Věnující se minimálně dva roky se svým psem kynologickému sportu agility
- Absolvování alespoň tří agility závodů

5.3 Metoda sběru a fixace dat

Ke sběru dat volíme polostrukturované interview⁸, které nám umožňuje přípravu tematických okruhů ještě před započítím rozhovoru. Přípravou okruhů si zajistíme, že se dotkneme veškerých témat, která považujeme za relevantní k našim výzkumným otázkám. Témata se mohou volně prolínat rozhovorem a nemusí jít dogmaticky v pořadí, ve kterém jsme si je připravili. Tím zajistíme plynulý a nenucený průběh rozhovoru.

⁸ Přepis interview přikládáme do kompletní přílohy na CD (příloha č. 11, č. 12, č. 13)

Zároveň neomezujeme participantku ve volném vyjádření. Sama participantka může vnést témata, která považuje za významná. Pokud shledáme tato témata pro náš projekt podstatná, můžeme je sami volně kladenými otázkami rozvinout, což nám umožňuje získání nasycenějších dat.

Rozhovor je zaznamenáván formou audionahrávky do notebooku značky Dell Latitude E5570.

5.4 Metoda analýzy dat

S ohledem na povahu našeho projektu, který si klade za cíl hlubší porozumění majitelkám psů věnujících se agility, volíme metodu interpretativní fenomenologické analýzy. Smith et al. (2009) či Willig a Billin (2011) doporučují využití metody interpretativní fenomenologické analýzy (dále jen IPA) v kvalitativních projektech, které se snaží proniknout do prožívání člověka a porozumět jeho individuální zkušenosti. Prostřednictvím IPA se snažíme porozumět světu participantek a tomu, jakým způsobem si interpretují realitu a jaké významy přiřkládají prožitým zkušenostem. Neboť, jak uvádí Bruner (1991), významy se netvoří jako izolované jevy, nýbrž vznikají v interakci mnoha zkušeností a následně se manifestují na behaviorální rovině.

Náš projekt si neklade za cíl pouhý popis chování, nýbrž se snaží porozumět lidským pocitům a zkušenostem, skrze které si jedinci interpretují realitu. Jelikož je, jak uvádějí Smith et al. (2009), IPA metodou hermeneutickou, zaměřujeme se současně též na interpretaci prožívání našich participantek.

6 Výběr výzkumného souboru

Abychom získali ženy pro naši studii, napsali jsme žádost o participaci na výzkumu, kterou jsme umístili do online konverzačních místností několika kynologických klubů. Dále jsme kontaktovali ženy z téže kynologických klubů jednotlivě prostřednictvím messengeru. Některé z nich na žádost nereagovaly, většina z nich odpověděla, že nemají čas, ale našly se i ženy, které měly zájem se na projektu podílet.

Náš výzkumný soubor se skládá ze tří žen. Respondentkou A je vysokoškolsky vzdělaná žena věnující se agility sedmnáct let, aktuálně vlastní čtyři psy. Respondentka B též dokončila vysokoškolské vzdělání, agility se věnuje čtrnáct let a aktuálně její smečka čítá jedenáct psů. Respondentkou C je středoškolačka věnující se agility již osmnáct let, sdílející domov aktuálně se třemi svými psy.

7 Sběr a fixace dat

Houbkové rozhovory probíhaly jednotlivě. Dva rozhovory probíhaly online a jeden byl realizován v zahradním altánku u šálku kávy na pozemku jedné z respondentek. Rádi bychom zde zmínili fakt, že rozhovor face to face byl mnohem příjemnější, než online rozhovory.

Dále bychom rádi zmínili fakt, že jedna z respondentek, se kterou měl probíhat rozhovor online formou, nám jednou naplánovaný termín rozhovoru přesunula, jelikož se tou dobou nakonec účastnila tréninku se psy a při dalším termínu čas začátku rozhovoru posunula o hodinu a půl, jelikož se nestíhala z tréninku psů vrátit včas domů.

Na začátku rozhovorů jsme představili sebe i výzkumný projekt, upozornili jsme respondentky na fakt, že rozhovor bude zaznamenávám prostřednictvím audionahrávky a zeptali jsme se jich, zda se cítí dobře a jsou schopny se na výzkumu podílet.

Respondentkám, se kterými probíhal rozhovor online formou, jsme poslali k podpisu informovaný souhlas ještě před zahájením rozhovoru. Respondentce, se kterou probíhal rozhovor face to face, jsme podali před začátkem rozhovoru informovaný souhlas, poskytli jí potřebnou dobu k přečtení a následně ji požádali o podpis. Všechny respondentky jsme opakovaně ujistili o anonymizování rozhovoru a o možnosti kdykoli z výzkumu odstoupit.

Rozhovor jsme otevírali neutrální otázkou vybízející k hovoru, abychom zajistili rozmluvení respondentek a pozdější, co možná nejplynulejší, průběh rozhovoru. Otevírací otázka zněla: „*Proč a za jakým účelem sis pořídila svého prvního psa?*“ Následovaly otázky, které si kladly za cíl prohlubovat témata, která z rozhovoru vzešla, a která byla relevantní k výzkumným otázkám. Rozhovor jsme uzavírali otázkou, která byla pokládána v různých modifikacích, ale dávala možnost respondentkám dodat něco, co považují samy za podstatné, a čeho jsme se v rozhovoru třeba nedotkli. Závěrečná otázka se ptala na to, zda by chtěly ještě něco dodat.

Délka trvání rozhovoru pro nás nebyla stěžejní, nýbrž pro nás bylo podstatné dotknout se všech výzkumných otázek a předem připraveného schématu okruhů. Čas rozhovoru jsme neomezovali, ale snažili jsme se, aby se délka rozhovoru blížila jedné hodině.

V průběhu rozhovoru jsme měli na paměti, že by se respondentky měly cítit příjemně. Vystupovali jsme autenticky. Některé repondentkami sdělované výroky jsme jim během rozhovoru zpětně parafrázovali, abychom se ujistili, zda sdělovanému správně rozumíme.

Celý rozhovor jsme zaznamenali prostřednictvím notebooku. Po skončení rozhovoru jsme pořízenou nahrávku doslovně přepsali do word dokumentu, abychom s ní mohli dále pracovat.

8 Analýza dat

V průběhu celé analýzy jsme se drželi doporučení Smitha et al. (2009). Dle doporučeného postupu jsme si nejdříve rozdělili word dokument na čtyři různě velké svislé sloupce. V prvním kroku analýzy jsme si do prvního sloupce označili čísla řádků, první řádek byl číslo jedna, druhý řádek číslo dva atd. Následně jsme do třetího sloupce zkopírovali doslovně přepsaný rozhovor, ve kterém jsme pro větší přehlednost označili otázky kurzívou.

Rozhovor jsme opakovaně četli. Perspektivou každé otázky jsme četli rozhovor celkem třikrát a barevně jsme si označovali části textu, které jsme považovali za významné. Žlutě jsme označovali části textu, které jsme opatřili popisným komentářem a modře části textu, ke kterým jsme vkládali konceptuální komentář. Naše komentáře k textu jsme zaznamenávali do čtvrtého sloupce. Čtvrtý sloupec nám také sloužil k poznámkám, které nás v průběhu čtení napadly.

Poté jsme do druhého sloupce dopisovali vynořená témata vztahující se k výzkumným otázkám nebo témata, která byla stěžejní pro pochopení prožívání zkušenosti konkrétní respondentky, abychom jí byli schopni lépe porozumět a témata jsme měli možnost uchopit a zasadit do kontextu.

Během analýzy jsme některá vyvstalá témata měnili. Jiná, která jsme považovali původně za významná, se později ukázala jako zcela irelevantní, a tak jsme je odstranili, případně sloučili s jiným tématem. Některá témata jsme přidružili pod určitá nadřazená témata, která vystihovala jejich význam. Přitom jsme se vždy snažili o co možná nejvýstižnější zachycení vnímání skutečnosti danou respondentkou. Některá z vynořených témat jsme dodatečně vyloučili a do shrnujícího komentáře neuváděli, neboť se nakonec ukázala jako nepodstatná.

V kontextu vynořených témat se nám podařilo zachytit respondentčinu dominující představu o vlastním psovi, která je pro pochopení prožívání respondentek a jejich vnímání světa zcela zásadní, a která se manifestuje v jejich myšlení a chování.

Jednotlivá témata jsme následně exportovali do předpřipravených tabulek. Ke každé výzkumné otázce a ke každé respondentce náleží jedna samostatná tabulka. V prvním sloupečku tabulky je uvedeno téma, které vyvstalo z rozhovoru, ve třetím sloupečku uvádíme výrok respondentky danému tématu odpovídající a pro přehlednost a kontrolu

slouží druhý sloupec, kde je zaznamenán řádek a stránka rozhovoru, kde lze daný výrok nalézt.

Dle doporučení Smitha et al. (2009) uvádíme taktéž souhrnnou tabulku napříč případy, ve které shrnujeme témata, která se vyskytují alespoň u dvou respondentek. Veškeré postupy analýzy přikládáme v přílohách na CD.

9 Výsledky

V této kapitole uvádíme témata, která vyvstala z IPA. S ohledem na logickou návaznost, pochopení souvislostí a pro zaujetí čtenáře, jsme zvolili narativní podobu prezentace výsledků. Výsledky uvádíme též v tabulkách, které dokládáme v kompletních přílohách na CD.

9.1 Shrnující komentář případu A

První výzkumná otázka zní: **Jak žena věnující se kynologickému sportu agility vnímá svého psa?** Respondentka A vnímá svého psa jako člena rodiny (808/27), člena týmu (104/4, 526-527/18) a aktivního společníka (17/1, 76-78/3, 288-290/10), který jí svým nadšením (306-307/11) poskytuje pozitivní zpětnou vazbu. Pes je pro ni jedinečnou (270/9, 272-273/10), živou (1003-1005/34) a čistou (458-459/16) bytostí, která bude stát vždy na její straně (460-462/16, 475-476/16), je oddaný (691/24, 696-697/24, 499-500/17), nikdy ji nezradí (464-466/16, 467/16), neoklame (469-470/16), neublíží jí (473/16, 680/23) a nikdy ji neopustí (473/16, 483/16). Její pes je pro ni opravdovým (508-510/19), spolehlivým (461-462/16, 474-475/16), upřímným a přirozeným (460-461/16) společníkem (3/1, 9/1), který není sobecký (690-691/23-24) a udělá pro ni vše (691-692/24, 696-697/24). Když jí bude chtít někdo ublížit, postaví se za ni a ochrání ji (474-475/16).

Zároveň má vůči psovi pocit závazku. Vnímá jej jako na sobě závislého (700/24, 701-702/24, 703/24), někdy až nemohoucího (705-708/24). V této souvislosti přiznává, že péče o psa je velmi finančně (337/11, 340/12, 352-353/12) i časově (241-243/9, 247-278/9, 248/9) náročná.

Se svým psem jsou nerozlučitelní (73-74/3, 83/3, 549-550/19, 775-777/26, 787/27), budují přátelský a vzájemně prospěšný vztah, který považuje za důvěrný (460-461/16) a plně respektující (577-578/20). Vztah, ve kterém panuje soulad (576-577/20) a vzájemnost (464/16, 533-534/18, 578/20, 915-916/31).

Její pes pro ni představuje inteligentní bytost, která komunikuje (824-825/28, 830/28), má svobodnou vůli (513/18, 519-521/17) a je schopna seberegulace (516-519/17). I přesto si je plně vědoma vlastnického vztahu (182/7, 184/7, 190/7, 367-368/13, 696/24, 704/24),

ze kterého vyplývá veškerá péče (133-135/5, 713-715/24, 144-145/5) o psa a zodpovědnost za jeho štěstí.

Při kontaktu se svým psem zažívá pocity radosti, štěstí, splynutí (914-917/3) a důvěry (460-461/16). Se svým psem se cítí v bezpečí (474-475/16) a užívá si pozornost (696-697/24), kterou ji její pes zahrnuje.

Ze vztahu se psem pramení též negativní emoce, a to zejména při nutnosti psa opustit, v takových situacích prožívá vztek (563-565/19) a stres (923-924/31, 927-928/31, 561-563/19). Vyčítá si (718-719/20), že psa nechává samotného.

Psa považuje za společníka, který je na ní závislý a ona je zodpovědná za jeho život. Nikoli jen ve smyslu zajištění základních životních potřeb, ale přebírá na sebe zodpovědnost za psovo štěstí (703-704/24, 711/24, 712-715/24).

Respondentčino vnímání kynologického sportu agility zachycuje druhá výzkumná otázka: **Jak žena věnující se kynologickému sportu agility tento sport vnímá?** Pro respondentku představuje agility smysluplnou (59-60/2) venkovní (118-119/4) aktivitu, která nejen zažene nudu (422-423/15), ale psa baví (123-124/5, 166-167/6, 169-172/6) a ještě se při ní unaví (141-142/5). Díky agility se její pes udržuje v kondici, což podporuje jeho dobrý zdravotní stav (133-134/5). Dalším pozitivem agility vnímá fakt, že se jedná o týmový sport (101-103/4, 104-105/4). Ona a její pes tvoří tým a oba členové týmu k sobě musejí mít navzájem důvěru (105-106/4) a musejí spolupracovat (105/4). Agility je pro ni nástrojem pro budování (149-151/5) vzájemného vztahu a nástrojem péče o vztah. Zároveň je místem, které poskytuje prostor pro spolupráci (101-103/4, 149-150/5) v týmu a neustálé zlepšování a učení se novému (379-380/13, 385-386/13).

Agility pro ni představuje výzvu (377-386/13, 392-394/14, 185-186/13), kterou je třeba pokořit, aby se zlepšila v nových technikách. Při běhu agility zažívá pocity flow (734-736/25).

Negativum agility spatřuje ve velké finanční náročnosti (341-345/12, 340/12, 349-353/12), která pro ni představuje překážku, se agility věnovat ve větším rozsahu. Nicméně peněz, které do agility vloží, nelituje.

Třetí výzkumná otázka se snaží postihnout: **Jak se vlastnictví psa pořízeného účelově na agility odráží v životě ženy?** Pro respondentku znamená mít agilitáckého psa fakt, že přestala být sama (9-10/1, 42-44/2). A to ve smyslu sdílení života se svým psem, tak též poznávání nových lidí (60-61/2, 87-88/3, 949-950/32), se kterými vstupuje do pozitivních sociálních interakcí (951-952/32). Díky psovi chodí mnohem více na procházky a sportuje, čímž se zvýšila její fyzická aktivita (33/2, 42/2, 75-77/3, 768-769/26, 797-798/28, 78-79/3). Nabývá dojmu, že díky psovi se stala senzitivnější (1015-1017/34, 1019-1020/34).

Svůj život přizpůsobuje psovi (1026-1028/35, 205-207/7, 745-746/25, 231-232/8). Psovi podmiňuje své rozhodování (538/18) ohledně koupě auta (987-988/33), cestování (981-982/33), bydlení (218-219/8), zaměstnání (221-222/8), nebo studia (219-220/8). Veškerý její volný čas vyplní pes (248-249/9, 254-255/9, 760-762/26), jehož potřeby upřednostňuje před svými (121-122/5, 761-763/26, 793-797/27, 861-862/29, 935-938/22) a je ochotná se kvůli němu uskrovnit (330-334/11-12, 326-328/11, 981-983/33). Tvrdí, že pes je časově tak náročný, že na aktivity bez psa už není prostor. Psovi dokonce podřizuje i partnerský vztah. Pokud s ní chce partner trávit společné chvíle, musí se podřídít psům a sdílet její společný čas se psy, protože na partnera nemá z důvodu péče o psy čas (643-644/22, 651-652/22).

Sama sebe považuje za pejskařku (1000-1005/34, 1009-1010/34, 992-998/34, 1000/34) a vysvětluje, že pro ni není pejskařem člověk, který si pořídil psa, nýbrž člověk, který se svému psovi aktivně věnuje. Cítí se nepochopena rodiči (959-960/32, 966/33), kteří nerozumí tomu, proč vlastní více psů.

9.2 Shrnující komentář případu B

Respondentka B v první výzkumné otázce: **Jak žena věnující se kynologickému sportu agility vnímá svého psa?** Odpovídá, že její pes je především společník (15/1) a člen rodiny (364-365/13, 561/19, 572-575/20, 565-566/19). Na svém psovi oceňuje jeho nadšení (581-582/20, 586-588/20, 593-598/20, 639-640/22) pro každou aktivitu, kterou vymyslí.

Je si vědoma faktu, že pes je živou bytostí (136-137/5) nikoli pouhou věcí (565-572/19-20), a že se jedná o určitou formu závazku (758-759/26, 670-671/23, 690/23). V psovi vidí inteligentní (637-638/22) bytost, která je schopna komunikace (632-634/22, 581/20, 637-638/22, 707-708/24), zná její intenci (617/21) a má snahu s ní spolupracovat (639/22).

Považuje jej za jedinečnou (495/17) čistou (611-613/21) bytost, na kterou se může spolehnout (610/21) a ví, že jí nikdy neublíží (611-612/21). S jejím psem ji pojí vlastnický vztah (442-446/15, 202-203/7, 431-432/15, 553-554/19), pro který je stěžejní fakt, že se se svým psem velmi dobře navzájem znají (617-618/21, 563-564/19) a ví, co jeden od druhého mohou očekávat. Její vztah se psem je založen na vzájemné důvěře (610/21).

Jednou ze stránek vztahu je i pouto nerozlučitelnosti (330-332/11-12, 348/12, 644-645/22, 650-654/22, 654-655/22, 670-671/23, 364-365/13, 368/13, 659-662/22-23), které mezi ní a jejím psem existuje. Smrt psa, člena rodiny, je pro ni velmi obtížným obdobím, při kterém prožívá smutek (641-642/22).

Pes je pro ni časově náročným (678-679/23, 320-321/11), avšak je součástí rodiny (662-664/24, 364-365/13), tudíž je správné se mu věnovat a neměl by být z rodinných aktivit vyčleněn.

Druhá výzkumná otázka je položena následovně: **Jak žena věnující se kynologickému sportu agility tento sport vnímá?**

Pro respondentku B je agility především relax (115/4, 472-473/16), při kterém si odpočine. Na agility se jí líbí, že jde o týmový sport (134-137/5) se psem, a že pes agility bere jako zábavu (594-595/20). Agility ji motivuje k pohybu (259-262/9, 329-331/11-12). Agility pro ni představuje určitou výzvu (56-61/2-3, 403-404/14), uvědomuje si náročnost tohoto sportu na její psychiku, zároveň hraje nezanedbatelnou roli ve vnímání agility jako výzvy i fakt, že má v každém závodním běhu možnost vždy jen jedné šance (61-62/3, 730-731/26). Každý jeden běh je pro ni jedinečným a neopakovatelným (75/3, 732-733/25) zážitkem, který je provázen prožitkem flow (76-82/3).

Agility jí poskytuje možnost dělat věci po svém. Inspirovat se, volit si svobodně ty z technik, které ona sama chce používat a cvičit dle vlastního uvážení (400-401/14, 405-407/14). V agility vidí potenciál pro osobnostní růst a práci na sobě, stále se díky tomuto sportu učí (404-405/14, 718-719/24, 721-726/25). Díky agility překonává ostych (96-100/4, 146/5), učí se mít pod kontrolou své emoce (128-130/5, 139-143/5, 102-103/4, 64/3), flexibilně reagovat a improvizovat (119-120/4, 126-128/5). Agility plní funkci seberealizace, prostřednictvím agility nabývá dojmu, že je v něčem dobrá, že může něco dokázat (796-800/27, 802-805/27). Agility jí pomáhá budovat sebejistotu (150-152/5-6, 252-253/9, 118-

119/4, 125-126/5, 92-96/4) a překonat nechuť a obavy z cestování (256-258/9, 254/9), které je pro závodění v agility nezbytností (97-98/4, 171-173/6, 175-177/6, 186-190/7, 341-344/12, 360-361/12-13).

Uvědomuje si, že ačkoli díky tomuto sportu mnohé získala a je podstatnou součástí jejího života, není to levný koníček (738-769/26, 772-773/26, 781-783/27). Financí investovaných do agility nelituje.

Třetí výzkumná otázka: **Jak se vlastnictví psa pořízeného účelově na agility odráží v životě ženy?** Přináší velké množství zajímavých témat. Vlastnictví psa pořízeného na agility se odráží v životě ženy, v jejích sociálních interakcích a v partnerství. Díky pořízení psa a věnování se agility poznala spousty nových lidí (275-277/10, 359-360/12, 809-812/27-28), většinu z nich vnímá pozitivně (147-149/9). Uvádí, že pes, potažmo celá její smečka, jí pomáhá si udržet odstup od lidí, se kterými jí by si nerozuměla, nebo by ji nechápali. Smečka v tomto ohledu plní funkci sociálního filtru nežádoucích interakcí, skrze který se k ní někteří lidé ani nedostanou (348-350/12, 459-463/16).

Mnohdy se cítí lidmi nepochopena a ani ona sama mnohé nechápe (476-479/16, 649-652/22, 484-485/17, 737-739/25, 741-749/25). To platí sice převážně pro skupinu neagilitáku, nikoli pouze pro ni. Zklamání z povahy českých agility závodníků (819-821/28, 294-296/10), kteří mají tendenci zbytečně kritizovat namísto ocenění a pochvaly zažívá také. Vlastně obecně zklamání z lidí (207-208/11, 311-314/11), kteří mají tendence devalvovat její práci.

Toto zklamání z českých závodníků je jedním z důvodů, proč se ráda účastní agility závodů v zahraničí. Za účelem agility cestuje (97-98/4, 171-173/6, 175-177/6, 186-192/7, 341-344/12, 353-357/12, 360-361/12) po celé Evropě. Aby mohla pohodlně cestovat s celou smečkou, pořídila si větší auto a karavan (182-185/7, 339-340/12, 663-665/22). Dodává, že vlastně i dům kupuje kvůli psům (414-415/14). Psi zasahují do všech oblastí jejího života a ona se jim přizpůsobuje (676-678/23, 681-682/23). Směny v práci si organizují v rodině tak, aby vždy byl někdo doma (690-694/23-24, 225-226/8), své aktivity podmiňuje potřebám psů a hledá aktivity, kterých se mohou účastnit i její psi (422-426/15, 695/24). Volný čas (329-334/11-12, 678-679/23) přizpůsobuje psům. Pokud není zrovna na závodech

nebo agility tréninku, vezme psy na procházku do lesa. Není to tak, že by se vydala někam na koncert bez psů. Vždy se snaží vymyslet nějakou aktivitu, kam by mohli psi také.

Její partner se věnuje agility také, respektuje ji a toleruje (541-546/18, 551-554/14, 451-5454/16, 417-418/14, 375-377/14, 378-384/13). Považuje psy za součást jejich života. Předchozí partner měl zájem s ní trávit čas aktivitami bez psů, což jí vadilo.

Na dovolenou (233-237/8, 753-755/26, 371-374/13, 384-386/14, 525-528/18) bez psů nejedí. Hledá pobyty a takový způsob cestování, aby to vyhovovalo i psům. Dovolenu spojuje výhradně se závody agility.

9.3 Shrnující komentář případu C

Při IPA analýze se z interview vynořilo mnoho témat relevantních k první výzkumné otázce: **Jak žena věnující se kynologickému sportu agility vnímá svého psa?** Respondentka svého psa považuje za aktivního (477-780/16, 302-306/11) společníka (463/16, 2-3/1, 463/16), ačkoli je si vědoma faktu, že pes je živá bytost (131/5), přistupuje k němu jako ke zvířeti (288-289/10, 295-296/10, 308-309/11), které je závislé na její péči (314/11, 152-154/6, 155-156/6) a cítí k němu závazek (289-291/10, 296/10, 84-87/3, 518-520/18, 256-257/9). Zajímavé je, že v jedné chvíli respondentka hovoří o svém psovi jako o sportovním náčinní (284-286/10, 453-454/16), o které se snaží dobře starat. Ačkoli své psy nenechává hlídat, je u nich patrná určitá nerozlučitelnost (269/9, 266-267/9, 520-521/18) a za posledních 18 let nechala psy hlídat pouze jednou, možnost hlídání psa nezavrhuje (271-274/10, 276-281/10, 508-511/17-18) a dovede si představit, že jí někdo psa pohlídá.

Respondentka si uvědomuje jedinečnost (352-353/12) každého ze svých psů, kterého vlastní (25-27/1, 396-397/14, 428/15, 435/15). Na vlastnění psa vnímá jako pozitivum fakt, že pes ji vždy a za všech okolností rád vidí (316/11, 317-319/11). Z kontaktu se svým ovčáckým psem prožívá radost (93-94/4, 95/4, 90/3, 323-325/11) a užívá si jeho pozornost (331-332/12, 336-339/12). Vztah se psy vnímá jako obohacující a prospěšný pro obě strany (314-317/11, 97-98/4), jak pro ni, tak pro psa. Ona jim dá svůj volný čas, a oni ji na oplátku rádi vidí.

O své psy se snaží starat co nejlépe, což je značně finančně (73-75/3) i časově (78-79/3, 231-232/8) náročné. Domnívá se ovšem, že aby pes mohl podávat kvalitní sportovní výkony,

musí o něj být postaráno po všech stránkách (86-87/3, 151-154/6, 155-157/6). Se svými psy jezdí na rehabilitace, dornovu metodu, hydroterapii, masáže a krmí je kvalitní stravou.

Respondentčino vnímání agility postihuje druhá výzkumná otázka: **Jak žena věnující se kynologickému sportu agility tento sport vnímá?** Agility je pro respondentku C týmovým sportem (143/5, 130/5) k zahrnutí nudy (205-206/7, 199-201/7) a zábavou (39-40/2, 51-52/2, 208/7, 577/20) pro oba členy týmu, pro ni, i pro psa. Respondentka C je hodně výkonově orientovaná, má touhu vyhrávat (391-394/14) a každý úspěch ji potěší (409-410/14, 410-411/14, 411-414/14). Za chyby, které v běhu udělá, je na sebe naštvaná (121-122/5).

Na start vstupuje s tím, že má jen jednu šanci (138/5, 141-142/5). Agility je pro ni výzvou (103-104/4, 361-362/12, 164-366/13, 146/12, 351-353/12, 355-357/12), prostředkem pro neustálé zlepšování se (105-107/4, 474-476/16, 104/4, 107-108/4, 111-112/4, 135-137/5), sportem, kde může vidět nějaký posun.

Agility poskytuje prostor pro sebereflexi, uvědomuje si své slabiny (115-117/4), na kterých by měla zapracovat. Zároveň je patrná její vysoká míra vlastní sebeúčinnosti (122-126/5, 129-131/5), kdy si je plně vědoma, že neúspěch v běhu je jejím vlastním selháním.

Agility pro ni představuje důvod cestovat (122-124/8, 582-584/20, 171-172/10), což sebou přináší též jistou finanční zátěž (171-172/6, 189-190/7, 428/15, 580-582/20). Peněz investovaných do agility však nelituje.

Jak se vlastnictví psa pořízeného na agility odráží v životě ženy? Zní třetí výzkumná otázka. Respondentka připisuje psovi a agility zásluhu za získání nových kamarádů. Tím, že se začala věnovat agility, se značně rozšířily její sociální interakce (39/2, 53-54/2, 56-58/2, 101-102/4, 219-220/8, 224-226/8, 567/19, 568-571/19-20), začala se vídat s množstvím lidí a získala pocit, že někam patří (42-43/2, 44-45/2, 102-103/4).

Blízký okruh rodiny její zájem o agility přijal (212-215/8, 231-232/8, 337-339/8) a smířil se s faktem, že respondentka tráví čas raději na závodech agility, než na rodinných oslavách, na které většinou z důvodu závodů nemá čas.

Respondentka podmiňuje psovi svůj volný čas (75-77/3, 78-79/3, 231/8, 423-425/15). O víkendu bývá na závodech a v pracovních dnech po příchodu z práce bere psy

na procházku do lesa, čímž se jí zvyšuje její fyzická aktivita (92/4, 250-251/9, 321-322/11, 598-599/20).

Dbá na to, aby měli psi nejdříve uspokojeny své potřeby (253-255/9, 256-259/9) a až následně se může jít věnovat sama sobě. Ovšem jelikož má den omezené množství času a vše stihnout nemůže, zvolila si se věnovat přednostně psům. Psům podmiňuje i své dovolené (262-264/9) a cestování (265-266/9, 275-276/10, 520-522/18). Dovolené tráví na agility táborech, na běžnou dovolenou jí pak už nezbyvají finance ani čas.

Její kolegové v práci a někteří další lidé způsobu jejího života příliš nerozumí (216-217/8, 220-222/8, 600-601/20-21, 436-438/16, 434/16, 447-448/16). Nechápu, proč si pořizuje několik psů. Ona zase nerozumí jim, nerozumí například tomu, proč o víkendu doma uklízejí. Ona dá přednost času strávenému na závodech mezi svými kamarády.

Ačkoli je zřejmé, že psi a zájem o agility se značně promítá do jejího života, ona sama se domnívá, že například v partnerství nejsou psi překážkou (488-491/17, 491-494/17). Požaduje však akceptaci psů partnerem (496-500/17), protože psi tu byli dříve než on. Zároveň ji těší, když partner projevuje o výcvik agility zájem, přizpůsobuje se (532-534/18, 543-546/19) a snaží se běhat taky. Alespoň toho mají více společného.

9.4 Společná témata napříč případy

Tabulka č. 1.: Souhrnná tabulka vynořených témat napříč případy k výzkumné otázce č. 1.

Vynořená témata		Respondenti			Význ. téma
		A	B	C	
Pes jako		-	-	-	-
	Společník	A	A	A	A
	Aktivní společník	A		A	A
	Nadšený společník	A	A		A
	Člen rodiny	A	A		A
	Sportovní náčiní			A	
Pes je		-	-	-	-
	Živá bytost	A	A	A	A
	Čistá bytost	A	A		A
	Upřímný	A			

	Přirozený	A			
	Opravdový	A			
	Spolehlivý	A	A		A
	Jedinečný	A	A	A	A
	Závislý	A		A	A
	Zvíře			A	
	Finančně náročný	A		A	A
	Časově náročný	A	A	A	A
	Závazek	A	A	A	A
Psovi se dá důvěřovat		-	-	-	-
	Neopustí	A			
	Nezradí	A			
	Neublíží	A	A		A
	Bude vždy na její straně	A			
	Neoklame	A			
	Není sobecký	A			
	Udělá pro ni vše	A			
	Ochrání	A			
Pes inteligentní bytost		A	A		A
	Co komunikuje	A	A		A
	Má svobodnou vůli	A			
	Má seberegulaci	A			
	Co spolupracuje		A		

Tabulka č. 2.: Souhrnná tabulka vynořených témat napříč případy k výzkumné otázce č. 1.

Vynořená témata	Respondenti			Význ. téma
	A	B	C	
VZTAH ČLOVĚK - PES	-	-	-	-
Vlastnický	A	A	A	A
Přátelský	A	A	A	A
Důvěra	A	A		A
Mutualita	A			
Vždy ji rád vidí			A	
Vzájemné poznání		A		
Soulad	A			
Respekt	A			
Oddanost	A			
Nerozlučitelnost	A	A	A	A
Závislosti	A			
Péče	A		A	A
Vzájemné prospěšnosti	A		A	A

V souhrnných tabulkách se nacházejí všechna vyvstalá témata. Smith et al. (2009) považují za významná ta témata, jenž se objevují alespoň u dvou ze tří respondentek. My jsme tučně zvýraznili právě ta, která se objevují u všech respondentek nebo aspoň u dvou z nich. Tato témata jsou námi považována za významná.

Dvě respondentky vnímají psa jako **člena rodiny**, tři jej považují za **společníka**. **Příčemž** ale pouze dvě o něm uvažují jako o **aktivním a nadšeném společníkovi**, který kladně reaguje na veškeré aktivit, které ony vymyslí. Pes je pro všechny naše respondentky **živou bytostí**, která je **jedinečná**. Pro dvě respondentky představuje jejich pes **čisté a spolehlivé** stvoření, které jim **neublíží**. Dvě respondentky považují psa za **inteligentní bytost**, která s nimi **komunikuje**.

Všechny respondentky si uvědomují svůj **závazek** vůči psovi a dvě nutnost **péče** o něj. Vlastnictví psa vnímají všechny respondentky jako **časově náročné**, dvě považují vlastnictví psa za **finanční zátěž**. Zároveň si jsou všechny respondentky vědomy **vlastnického vztahu** vůči psovi, vztah považují současně za **přátelský**. Dvě z našich respondentek pociťují ve vztahu ke svému psovi **důvěru**. Vztah dvou respondentek se psem se vyznačuje **vzájemnou prospěšností** a všechny vnímají ve vztahu prvek **nerozlučitelnosti**.

Tabulka č. 3.: Souhrnná tabulka vynořených témat napříč případy k výzkumné otázce č. 2.

Vynořená témata	Respondenti			Význ. téma
	A	B	C	
Agility jako	-	-	-	-
Týmový sport	A	A	A	A
Relax		A	A	A
Vzájemné důvěry	A			
Spolupráce	A			
Buduje vztah	A			
Smysluplná společná aktivita	A		A	A
K zažehnutí nudy	A			
Unavení psa	A			
Pro zdraví psa	A			
Přirozený	A			
Outdoorová aktivita	A			
Zábava pro psa	A	A		A

Výzva	A	A	A	A
Finanční zátěž	A	A	A	A
Agility jako motivace k	-	-	-	-
Seberozvoji	A	A	A	A
Něco dokázat		A		
Učení se	A	A	A	A
Spolupráci	A			
Fyzické aktivity		A		
Cestování		A	A	A
Prožívání	-	-	-	-
Flow	A	A		A
Zážitek neopakovatelnosti		A		
Touha vyhrát			A	
Radost z úspěchu			A	

Naše dvě respondentky vnímají agility jako **smysluplnou aktivitu**. Všechny jej považují za **týmový sport**, dvě dodávají, že se při něm **zrelaxují** a zažívají pocity **flow**. Zároveň ale všechny naše respondentky uznávají, že tento sport je **finančně** velmi nákladný. Agility je motivuje k **seberozvoji** a neustálému **učení se** nových věcí a pro dvě z respondentek je důvodem **cestovat**.

Tabulka č. 4.: Souhrnná tabulka vynořených témat napříč případy k výzkumné otázce č. 3.

Vynořená témata	Respondenti			Význ. téma
	A	B	C	
Přestala být sama	A			
Poznala nové lidi	A	A	A	A
Pozitivní interakce	A	A		A
Soc. filtr před nežád. interakcemi		A		
Zvýšení fyzické aktivity	A		A	A
Upřednostňování potřeb psa	A		A	A
Uskrovnění se	A			
Zcitlivění	A			
Prizpůsobuje se psům	A			
Podmiňuje se psům	A	A	A	A
V rozhodování	A			
Koupi auta	A	A		A
Cestování	A	A	A	A
Bydlení	A	A		A
Zaměstnání	A	A		A
Studium	A			

	Ve volném čas	A	A	A	A
	Dovolená		A	A	A
	Ve vztahu	A	A	A	A
	Nepochopení druhými	A	A	A	A
	Zklamání z české povahy		A		
	Zklamání z lidí		A		
	Sebepojetí	A			
	Jsem pejskař	A			
	Pocit sounáležitosti			A	

Naše dvě respondentky vnímají, že díky psovi a agility zvýšili svoji **fyzickou aktivitu**. Rozšířil se jim okruh **sociálních kontaktů** a poznaly nové lidi. Dvě respondentky zmiňují, že díky psovi vstupují do **pozitivních sociálních interakcí**. Současně ovšem všechny naše respondentky prožívají **nepochopení** ze strany některých lidí, kteří je považují za zvláštní. Dvě naše respondentky **upřednostňují potřeby psa** před svými potřebami a všechny naše respondentky svůj **volný čas** tráví přednostně se svými psy. **Podmiňují psům** svá rozhodnutí, dvě podmiňují psům rozhodování ohledně **koupe auta, bydlení** nebo **zaměstání**. Všechny naše respondentky zohledňují své psy při **výběru partnera** a toho správného volí s ohledem na ně. **Dovolenou** přizpůsobují psovi dvě respondentky, všechny ale volí takový způsob **cestování**, aby psovi vyhovoval.

10 Diskuze

V naší práci si stanovujeme za cíl porozumět subjektivní zkušenosti žen, které si pořídily psa za účelem kynologického sportu agility a pochopit, jak tyto ženy svého psa vnímají a jak se život se psem odráží v jejich životech.

V této kapitole zasazujeme vyvstalá témata z IPA do širšího kontextu dosavadních poznatků a interpretujeme je. Věnujeme se odpovědím na výzkumné otázky, nikoli pouze na úrovni jednotlivých případů, nýbrž hledáme společné charakteristiky, které ženy z našeho projektu sdílejí. Naše zjištění obohacujeme o výzkumy jiných autorů.

Záměrem naší práce je porozumět námi pozorovanému jevu, co všechno jsou majitelky psů pořízených na agility, pro své psy ochotny udělat. Jak jsou ochotny se jim obětovat. Tento jev nepozorujeme jen my, ale spontánně o něm vypovídají i naše respondentky, které uvádějí, že ho vnímá taktéž jejich širší okolí. Všechny naše respondentky vypovídají, že se setkávají ve svém okolí s neporozuměním. Jejich okolí se podivuje nad tím, jak mohou mít tolik psů, jak mohou upřednostňovat psy před svými potřebami a v mnoha oblastech svého života se jim podřizovata a přizpůsobovat. Sama respondentka B s ironií vypověděla, že se cítí „zdeformovaná“ (737/25), když si uvědomí, co všechno je ochotna pro své psy dělat.

Abychom našli odpověď, položili jsme si tři výzkumné otázky, kterými se snažíme přiblížit zkušenosti žen s jejich psy. Zajímá nás, jak ženy věnující se kynologickému sportu agility vnímají svého psa, jaký mají s ním vztah a co se svými psy prožívají. Předpokládáme, že právě vnímání a prožívání určitého jevu, jejich zkušenost, v duchu fenomenologické epistemologie, nám je schopna objasnit chování našich respondentek.

Naše první výzkumná otázka je formulována následovně: **Jak žena věnující se kynologickému sportu agility vnímá svého psa?** Z analýzy IPA se vynořuje několik témat. Některá témata se objevují napříč více případy, naopak jiná jsou specifická pouze pro jednu konkrétní respondentku.

Všechny tři naše respondentky vnímají svého psa jako **jedinečného a jako živou bytost**. Jako **neodlučitelného společníka**, ke kterému mají **vlastnický ale zároveň přátelský**

vztah. Z tohoto vztahu vyplývá určitý **závazek** péče, kterou vnímají jako velmi **časově náročnou**.

Dvě ze tří respondentek považují psa za bytost, se kterou se **navzájem obohacují**, a o kterou **pečují**. Považují psa za **člena rodiny**. Podle Sternbergové (2008) se právě kynologický sport agility podílí na povýšení psa z pouhého zvířete na právoplatného člena rodiny, který je hoden být součástí každodenního rodinného života. Dle Sternbergové (2008) je povýšení ze zvířete na člena rodiny klíčem k úspěšnému vztahu majitele a jeho psa.

Dvě ze tří respondentek v naší studii považují psa za **aktivního společníka**, který je nadšený z jejich nápadů. Je pro ně **čistou bytostí**, na kterou se mohou **spolehnout**, které mohou **důvěřovat**, a která jim **neublíží**. Považují jej za **inteligentní** bytost, která s nimi **komunikuje** a je na nich **závislá**.

Zároveň sdělují, že vlastnění psa za účelem sportu je velmi **finančně náročné**. Tento fakt potvrzují též studie Gillespiela et al. (2010), Baldwina a Norrise (1999), Stebbinse (2007) nebo Hultsmanové (2012).

V druhé výzkumné otázce: **Jak žena věnující se kynologickému sportu agility tento sport vnímá?** Se ukazuje, že všechny tři naše respondentky považují agility za **týmový sport**, kdy týmem mají na mysli sebe a psa. Pro všechny tři respondentky je agility **výzvou**. Agility vnímají jako výzvu též respondentky Hultsmanové (1998). Agility naše respondentky motivuje k **seberozvoji** a slouží jim jako prostředek k zdokonalování se, neboť se jeho prostřednictvím ustavičně **učí**. Dvě z našich respondentek zažívají při běhu pocity **flow**. Dále dvě respondentky považují agility za **smysluplnou společnou aktivitu** a tvrdí, že pro psa je agility **zábavou**. Pro ně samotné pak agility představuje **relax**, což ostatně tvrdí také jedna z respondentek ze studie Hultsmanové (2012).

Dvě respondentky považují agility za důvod **cestovat**, účastní se různých tréninků, seminářů a závodů nejen po České republice, ale i v zahraničí. Též respondentka Hultsmanové (2012) tvrdí, že na závody jezdí každý druhý víkend. Což by mohlo být jedním z vysvětlení, proč agility ovlivňuje rozhodování našich respondentek i v takových situacích, jako je výběr auta nebo dovolené, popřípadě způsob dopravy na dovolenou. Tuto myšlenku potvrzuje i výpověď jedné z respondentek Gillespie et al. (2010), která uvádí, že při výběru auta bylo stěžejní, kolik se do něj vejde psích klecí.

Závody agility i tréninky nejsou zanedbatelnou položkou ve finančním rozpočtu, na čemž se shodují všechny naše respondentky. Agility se zdá být velkou **finanční zátěží**. S tímto názorem se stotožňují taktéž Baldwin a Norris (1999) nebo Stebbins (2007).

Pokud je agility tak nákladný sport, jak se respondentky shodují, patrně ženy z naší studie musejí ušetřit finance někde jinde. Hultsmanová (2012) hovoří o tom, že pro některé kynology se stává agility přijatelnější za předpokladu, když se z něj stane priorita, což by mohlo být jedním z vysvětlení, kde berou ženy finance na agility. Pokud se z agility stane priorita, ženy investují primárně do agility a až následně do věcí, které pro ně jsou méně podstatné. Což může být vysvětlením toho, proč si ženy věnující se agility mnohé odpírají, aby si mohly dovolit financovat sport se psem. Což je v souladu myšlenkou Gillespie et al. (2010), kteří tvrdí, že většina z jejich respondentů změnila priority v rodinném rozpočtu, aby disponovali dostatečnými prostředky na psí sporty.

Jak se vlastnictví psa pořízeného účelově na agility odráží v životě ženy? Je naší třetí výzkumnou otázkou. Hultsmanová (2012) ve své studii zmiňuje, že skrze agility si nachází lidé nové přátele. Také všechny tři naše respondentky se shodly na tom, že díky vlastnění psa a agility se **setkávají s mnoha lidmi**, kteří mají stejný zájem. Dvě z nich pak uvádí, že vstupují díky psovi do **pozitivních sociálních interakcí** s náhodnými kolemjdoucími nebo s lidmi, které měly doposud možnost vidět pouze na sociálních sítích.

Je zajímavé, že dvě z našich respondentek příliš kontakt s nekynology nevyhledávají. Respondentky mají pocit odlišnosti od lidí nepejskařů. Všechny naše respondentky se cítí být **nepochopeny** nepejskaři ze svého okolí. Mají pocit, že jejich okolí nechápe, proč mají tolik psů nebo proč nedají psy do psího hotelu a neletí v létě na dovolenou. Proč namísto dovolené u moře jezdí s několika psy po závodech nebo agility táborech. Lidé, kteří psy a agility vnímají stejně jako ony samy, jim rozumí a chápou jejich vztah se psy. Proto naše respondentky setkání s ostatními agilistami vnímají převážně pozitivně. Gillespie et al. (2010) popisují prostředí lidí, kteří se svými psy sportují, jako přátelské. Což by mohlo přispívat k tomu, proč se v cítí naše respondentky mezi ostatními agilistami dobře.

Hultsmanová (2012) uvádí, že díky agility mají lidé, kteří se tomuto sportu věnují, na každý víkend nějaký program. Je zřejmé, že časová náročnost agility je velká. Ovšem ženy věnující se agility mají své rodiny a svá zaměstnání. Jedna z našich respondentek žije single,

ale druhé dvě žijí v partnerství. Pokud žena žije v rodině, má vůči ní určité závazky, které je třeba plnit. V případě, že žena veškerý volný čas podmiňuje psům, což je v případě všech našich respondentek, vyžaduje to toleranci ze strany ostatních členů rodiny, neboť ženy nejsou ochotny trávit čas aktivitami s rodinou bez psů. Respondentka C, aktuálně žijící bez partnera, uvádí, že: „*Psi tu byli dřív a vždycky tu budou, v tomhle mám jasno.*“ (498-500/17). Ale zároveň dodává, že psy v partnerství nevnímá jako problém.

Respondentka A považuje svého partnera za člověka, který plně respektuje její koníček i její psy a podporuje ji v tom, co dělá. Respondentka B, která žije v partnerství, svého partnera potkala na tréninku agility. Takže se agility věnují společně. Agility a psi nenarušují v případě našich respondentek chod rodinného systému právě z důvodu naprosté tolerance ostatních členů blízké rodiny.

Z čehož jasně vyplývá, že partneři žen, které se věnují agility, by měli být tolerantní. Mnohdy se také musí smířit s tím, že žena bude mít na prvním místě své psy, a až poté jej. Vlastně všechny tři naše respondentky uvádějí, že podmiňují svůj partnerský vztah psům.

Gillespie et al. (2010) tento názor jen potvrzují. Dle nich ženy věnující se kynologickým sportům mnohdy přenesou svoji pozornost z rodiny na své psy a o rodinu přestávají pečovat. Přestávají dbát na domácnost, vaření a ostatní členy rodiny.

Hultsmanová (2012) uvádí, že je důležité pochopení ze strany partnera, jeho podpora a pomoc pro to, aby se žena mohla agility plně věnovat. Jedna z respondentek Hultsmanové (2012) pociťuje vděčnost partnerovi, že jí pomáhá stavět překážky na zahradě, toleruje její pozdní pozdní večerní návraty z tréninků a víkendové závodění. Její partner dokonce kvůli psům koupil nové auto, do kterého nechal připevnit napevno psí klece. Což je v souladu s tím, co tvrdí naše dvě respondentky, které uvádějí, že kvůli psům pořídily nové auto, aby se do něj psi pohodlně vešli.

Rodina a partner je ale pro mnohé z agilistek zdrojem negativních emocí. Hultsmanová (2012) se zmiňuje o ženách, které by rády jezdily na agility závody samy bez partnerů, ale partneři je v dobré víře doprovázejí, protože s nimi chtějí trávit společně volný čas. Tyto ženy pak prožívají stres z přítomnosti partnera.

Respondentky Gillespiea et al. (2010) si uvědomují, že kynologický sport a psi ovlivňují rodinné povinnosti. Některé přiznávají, že lžou svým partnerům, že nejsou se psy, aby udržely doma pozitivní atmosféru.

Stres bývá také důsledkem vnitřního konfliktu mezi povinnostmi a požadavky, které vyžaduje partner a rodina a mezi přáním trávit co nejvíce času se psy na trénincích nebo závodech. Hultsmanová (2012) upozorňuje, že více než polovina respondentek z její studie vnímá partnera jako určité omezení. Pocítují frustraci z toho, že se nemohou účastnit veškerých závodů, kterých by chtěly, protože se musejí věnovat rodině. Tento fenomén se nám ovšem v naší studii nevyjevil. Možná právě proto, že respondentka, která žije bez partnera, není ochotna agility partnerovi podřizovat. Druhá z respondentek žije s tolerantním partnerem, kterému nevadí, že většinu času tráví se psy a třetí respondentka žije s agilistákem.

Všechny tři naše respondentky **podmiňují život psům**, což uvádí též Zebischové (2013). Zebischová (2013) například zmiňuje, že lidé věnující se agility si mnohdy odpírají dražší jídlo, aby mohli peníze investovat do psů. Ačkoli vnímají, že kvůli psům a agility si určité věci odpírají, nevnímají to jako oběť. Tímto způsobem vnímají finance investované do psů též naše respondentky. Jedna z našich respondentek financuje psům dornovu metodu, rehabilitace, hydroterapii nebo masáže, ovšem sobě takové služby nedopřeje, jelikož její finanční rozpočet je omezený. Svobodně se rozhodla **upředpostnit potřeby psů**, stejně, jako naše další respondentka. Své peníze investuje prioritně do psů a svého rozhodnutí nelituje.

Způsob cestování, který vyhovuje psům, volí všechny tři naše respondentky. Dvě respondentky **podmiňují psům trávení dovolené**, přizpůsobují jim **bydlení** nebo své **zaměstnání**. O vztahu kynologů k zaměstnání hovoří také Gillespie et al. (2010), kteří uvádějí, že nejsou ochotni investovat do zaměstnání čas na úkor svých psů.

Agility je sportem. Je zřejmé, že lidé věnující se agility vykazují **vyšší fyzickou aktivitu**, než lidé, kteří psy nevlastní a agility se nevěnují. O tomto faktu hovoří i dvě z našich respondentek. Kerr et al. (2014) poukazují na odvrácenou stranu a upozorňují na zvýšená rizika úrazů během sportování se psy.

V závěru této kapitoly se pokoušíme o shrnutí, které z projektu vzešlo. Naše respondentky si pořizují svého prvního psa jako společníka, který je má vytrhnout ze samoty a nudy. S vlastnictvím psa se dostavuje i forma závazku. Závazku se o psa postarat, což se jeví jako silné téma u všech respondentek. O psa pečovat, nejen však o jeho základní potřeby, ale též o jeho zábavu, vyžití a štěstí. Postupem času se jejich vztah se psem z pouhého vlastnického vztahu mění na silný přátelský, až neodlučitelný. Psa vnímají jako živou bytost, které připisují schopnost prožívat emoce štěstí, radosti a smutku, považují je za inteligentní bytost se schopností komunikovat, která má vlastní intenci. Připisují psovi kladné vlastnosti charakteristické pro „opravdového“ přítele, který tu pro ně stále je, je nadšený z každé činnosti, kterou vymyslí, a se kterým se cítí bezpečně. Svě psy vnímají jako spolehlivé a „čisté duše“. Jedna respondentka tento pojem vysvětluje tím, že pes je autentický, opravdový, nezákeřný, nezradí, nepodvede, neoklame, neublíží a ochrání ji. Psi v respondentkách vyvolávají tyto kladné pocity důvěry a bezpečí, které jen těžko hledají u lidí. Dvě respondentky uvádí, že lidem nedůvěřují nebo jsou zklamané z jejich chování.

Mohly by to být právě tyto připsané vlastnosti psovi, které utvářejí ten pocit silné vazby a vztahu nerozlučitelnosti. Respondentky a psi spolu tráví čím dál více času, jako s přítelem, se kterým se cítí dobře, zažívají zábavu, radost, relax. Podnikají dlouhé vycházky. Hledají možnosti, jak trávit stále více času spolu aktivně a smyslupně, a sport agility na sebe bere roli této smysluplné aktivity.

Farell et al. (2015) se přiklání k názoru, že společné aktivity se psem jsou přínosem pro majitele i jeho psa. Při společných aktivitách prožívají respondentky pocity sounáležitosti a flow. Divišová a Podešťová (2009) se domnívají, že majitelé psů se agility věnují z toho důvodu, aby mohli trávit se svými psy více času, pro pocit vzájemného porozumění, náklonnosti, společných vzpomínek a sounáležitosti, jak vyplynulo i z našeho výzkumu.

Uvědomění si vzájemného partnerství se psem, toho, že spolu tvoří sportovní tým, přispívá k budování ještě hlubšího vztahu mezi nimi a psem. Respondentky vnímají jejich vztah prospěšný pro oba, společně se obohacují a dělají své psy šťastné, starají se o jejich zdraví a vrací se jim to v pocitech bezpečí, jistoty a „opravdového“ přátelství. Trávení společního času se psem prohlubuje vztah respondentek s jejich psy. Agility podle Hultsmanové (1998) poskytuje prostor pro upevňování vztahu člověka a psa. Agility vztah sice pomáhá budovat

a utužovat, ale zároveň je, podle Teodorowicz a Wozniewicz-Dobrzynska (2014), nezbytností pro dobré výkony v kynologických sportech.

Divišová a Podešťová (2009) zdůrazňují vzájemnost, spolupráci a partnerský vztah agilistů a jejich psů. Vztah mezi majitelkou psa a jejími psy vrhá trochu světla na naši otázku, proč jsou respondentky ochotné věnovat všechn svůj čas psům, utratit spoustu peněz, uskrovnit se, podřídít a přizpůsobit svůj život psům. Jsou si svou investicí jisty, vyhnou se zklamání ze strany člověka, protože pes je nezdá a nezklame. To se odráží i v intimních vztazích respondentek. Partneři, manželé, potenciální partneři musí přijmout a tolerovat jejich psy. Musí tolerovat, že psi jsou pro ženy na prvním místě. A to nejenom pro jejich závislost, ale i vztah, který s nimi mají. Kdybychom dali lidi a psa do protikladu, lidé je zdrojem nejistoty a zklamání. Nejsou neustále nadšení ze všeho, co ženy vymyslí, mohou zradit, oklamat, ublížit.

K možnému zkreslení výsledků mohlo dojít výběrem výzkumného souboru. Většina z námi oslovených žen věnujících se agility účast ve výzkum odmítla z důvodu nedostatku času. Některé souhlasily, ale následně se nám ozvaly, že nemají čas. Po provedení studie můžeme lépe porozumět jejich odmítnutí. Je možné, že ženy nechtěly investovat svůj čas do studie na úkor svých psů a raději se věnovaly jim. Ovšem s ohledem na fakt, že účast ve studii musí být dobrovolná, není možné je přimět ke spolupráci a my se nikdy nedozvíme, s jakým záměrem účast na výzkumu odmítly. Nedozvíme se, jak ony samy svého psa vnímají, a jakým způsobem se vlastnictví psa pořízeného na agility manifestuje v jejich životech.

Omezení výsledků spatřujeme v nepostihnutí širších souvislostí, pomocí kterých by bylo možné lépe interpretovat pocity našich respondentek. Určitě by výsledky naší práce byly bohatší, kdybychom studii prováděli s více respondenty, ale to by už překračovalo rámec diplomové práce. Přínos výzkumu shledáváme ve významech vyvstalých témat z IPA. Do budoucna by bylo zajímavé hlouběji probádat, co vede ženy věnující se agility k investování vysokých finančních částek do tohoto sportu a do jejich psů, či sledovat rozdíly žen ve vnímání jejich psů napříč různými státy. Dále by bylo zajímavé pozorovat, zda se mění vztah žen a s jejich psem s ohledem na spokojenost v partnerském vztahu. Také by bylo zajímavé zjistit, zda ženy, pro které je charakteristická pevná vazba s jejich psem, disponují určitými osobnostními charakteristikami. Domnívám se, že toto téma by si zasloužilo na poli české psychologie ze strany badatelů více pozornosti.

11 Závěry

Naše studie se zabývá ženami věnujícími se kynologickému sportu agility. Jejich vnímáním psa, vzájemného vztahu se psem a tím, jak se odráží vlastnění psa v jejich životech

Ukazuje se, že mezi ženami a jejich psy vzniká přátelský vztah. Svého psa ženy vnímají jako neodlučitelného společníka, kterému mohou věřit, na kterého se mohou spolehnout, a který je hoden se účastnit každodenního rodinného života. Se svými psy ženy tráví volný čas a jezdí s nimi na dovolené. Za tímto účelem si pořizují větší auta, aby se svými psy mohly pohodlně cestovat. Nejčastějším cílem dovolených žen věnujících se agility jsou agility závody, tréninky a semináře.

Ze psů a agility se pro ženy stává priorita. Psům přizpůsobují svůj život, potřeby psů nadřazují nad své vlastní potřeby a dávají přednost času strávenému se psem před časem stráveným bez psa s partnerem.

Rodiny ženám mnohdy nerozumí, nerozumí počtu jimi pořizovaných psů, trávení volného času a dovolených, jejich vnímání psa jako člena rodiny ani investovaným financím do psů.

Díky agility a psovi poznávají mnoho pejskařů, ze kterých se stávají jejich přátelé. Agility ženy motivuje k fyzické aktivitě. Agility, jehož prostřednictvím se ustavičně učí něco nového, pro ně představuje výzvu a stává se prostředkem k jejich vlastní seberealizaci.

12 Souhrn

Práce je rozdělena na dvě části, na část teoretickou a empirickou, ty jsou následně členěny do jednotlivých kapitol. V teoretické části jsme se zaměřili na vysvětlení základních termínů, které byly relevantní k našemu výzkumnému problému. V empirické části jsme se věnovali realizaci samotného výzkumu.

V naší práci jsme se snažili proniknout do subjektivní zkušenosti žen, které si pořídily psa za účelem agility. Snažili jsme se ponořit do jejich prožívání a porozumět významům, které svému psovi přisuzují. Zároveň jsme se snažili pochopit, do jakých oblastí života pes pořízený na agility ženám zasahuje.

Náš projekt odpovídal na tři výzkumné otázky.

- Jak žena věnující se kynologickému sportu agility vnímá svého psa?
- Jak žena věnující se kynologickému sportu agility tento sport vnímá?
- Jak se vlastnictví psa pořízeného účelově na agility odráží v životě ženy?

S ohledem na cíl naší práce jsme zvolili kvalitativní přístup. Naše práce je vícepřípadovou studií, sestávající ze tří respondentek, jež byly do souboru vybrány na základě prostého záměrného výběru. Data byla získána prostřednictvím polostrukturovaného interview, které jsme zaznamenali prostřednictvím audionahrávky do notebooku a následně doslovně přepsali do word dokumentu. Přepsaný text jsme upravili z důvodu snazší práce s ním a poté analyzovali metodou interpretativní fenomenologické analýzy.

Z interpretativní fenomenologické analýzy se vynořila témata, pomocí nichž jsme odpověděli na námi stanovené výzkumné otázky.

Jak žena věnující se agility svého psa vnímá a jaký s ním tvoří vztah zachycovala první výzkumná otázka. Vynořená témata poukázala na fakt, že majitelky své psy vnímají jako právoplatné členy rodiny. Považují je za živé bytosti a aktivní společníky, kteří projevují nadšení z nápadů, které jejich majitelky vymyslí.

Psi jsou pro ně inteligentními bytostmi, ke kterým mají vlastnický ale zároveň přátelský vztah. Jsou pro ně neodlučitelnými společníky, kteří s nimi komunikují. Přáteli s čistou duší,

na které se mohou spolehnout, kterým mohou důvěřovat, a kteří jim neublíží. Každý jejich pes je pro ně jedinečným. Psa vnímají na sobě závislého, z čehož pramení jistá forma závazku péče a zároveň značná finanční i časová náročnost.

Druhá výzkumná otázka se snažila postihnout, jak žena věnující se kynologickému sportu agility tento sport vnímá. Agility je pro ženy z naší studie smysluplnou týmovou aktivitou, která plní funkci odpočinku pro ně a je zároveň zábavou pro psa. Bohužel si uvědomují též finanční náročnosti tohoto sportu. Agility vnímají jako výzvu, prostřednictvím agility se ustavičně učí. Agility slouží k jejich vlastní seberealizaci a seberozvoji, zažívají při něm pocity flow a motivuje je k cestování.

Třetí výzkumná otázka se zaměřovala na to, jak se vlastnictví psa pořízeného účelově na agility odráží v životě ženy. V našem projektu se ukázalo, že agility rozšiřuje našim respondentkám okruh sociálních interakcí. Díky psům a agility vstupují do pozitivních sociálních interakcí a získávají nové přátele.

Veškerý svůj volný čas tráví se svými psy na trénincích, závodech nebo procházkách, čímž zvyšují svou fyzickou aktivitu. Svůj život podmiňují psům, přizpůsobují se jim ve výběru dovolené a způsobu cestování, pořizují auto s ohledem na psy a vybírají vhodné bydlení, případně provádějí různé práce na domě, aby psům bydlení vyhovovalo. Psům přizpůsobují také svůj výběr partnera nebo volbu zaměstnání. Potřeby svého psa upřednostňují před svými vlastními potřebami. Naše participantky se mnohdy cítí být nepochopeny ze strany svého okolí, které jim nerozumí.

Přínos výzkumu shledáváme v tématech, která vzešla z IPA a jež jsou nositeli významů. Omezení výsledků spatřujeme v nepostihnutí širších souvislostí, pomocí kterých by bylo možné lépe interpretovat pocity našich respondentek.

13 Summary

The thesis is divided into two parts, a theoretical and empirical part, which are then divided into individual chapters. In the theoretical part, we focused on explaining the basic terms relevant to our research problem. The empirical part is based on the implementation of the research itself.

In our thesis, we tried to focus on the subjective experience of women who bought a dog for agility. We tried to immerse ourselves in feeling their experience and understand the meanings they attach to their dog. At the same time, we tried to understand in which women's life areas such a dog interferes.

Our project answered three research questions.

- How does a woman engaged in the dog agility perceive her dog?
- How does a woman engaged in the dog agility perceive this sport?
- How does the ownership of a dog acquired purposefully for agility reflect in a woman's life?

With regard to the goal of our thesis, we have chosen a qualitative approach. Our thesis is a multi-case study, consisting of three respondents selected into the sample on the basis of a simple intentional selection. The data were obtained through a semi-structured interview, which we recorded through an audio recording on a laptop and then literally transcribed into a word document. We modified the transcribed text for the easier work with it and then analyzed it by the method of interpretive phenomenological analysis.

Topics emerged from the interpretive phenomenological analysis, with the help of which we answered our research questions.

The first research question captured how a woman dedicated to the agility perceives her dog and how she forms a relationship with the dog. The emerging themes pointed to the fact that owners perceive their dogs as full members of the family. They consider them to be living beings and active companions which are enthusiastic about the ideas that their owners come up with.

For them, dogs are intelligent beings to which they have a proprietary but at the same time friendly relationship. They are inseparable companions communicating with them. Friends with a reliable pure soul which they can trust and which will not harm them. Each of their dogs is unique to them. They perceive dogs as dependent on each other, which results in a certain form of commitment to care and at the same time considerable financial and time demands.

The second research question tried to capture how a woman engaged in the dog agility perceives this sport. Agility is a meaningful team activity for the women from our study, which serves as a relax for them and is also fun for the dog. Unfortunately, they will also be aware of the financial demands of this sport. They perceive agility as a challenge, through agility they are constantly learning. Agility serves for their own self-realization and self-development, they experience feelings of flow and motivate them to travel.

The third research question focused on how the ownership of a dog acquired purposefully on agility is reflected in a woman's life. In our project, it turned out that agility expands the range of social interactions for our respondents. Thanks to dogs and agility, they enter into positive social interactions and make new friends.

They spend all their free time with their dogs in training, competitions or walks, thus increasing their physical activity. They condition their lives for dogs, adapt to their choice of vacation and way of traveling, buy a car with regard to dogs and choose suitable housing, or perform various work on the house to suit dogs. They also adapt their choice of partner or choice of job to dogs. They prioritize their dog's needs over their own needs. Our participants often feel misunderstood by their surroundings which do not understand them.

We find the benefits of research in topics that have emerged from IPA and are bearers of meaning. We see the limitation of the results in not affecting the broader context, with the help of which it would be possible to better interpret the feelings of our respondents.

14 Zdroje

- Adámková, M. (2008). *Psychologický profil osobnosti ve vrcholové sportovní gymnastice žen*. (diplomová práce, Masarykova univerzita, Brno)
- Allen, K. (2003). Are pets a healthy pleasure? The influence of pets on blood pressure. *Current Directions in Psychological Science*, 12, 236-239. Dostupné z <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1046/j.0963-7214.2003.01269.x>
- Baber, K., & Allen, K. (1992). *Women and families: Feminist reconciliation*. New York, NY: Guilford Press.
- Baláš, D. (2020). *Motivační faktory u žen v závodním sportu*. (diplomová práce, Masarykova Univerzita, Brno, CZ)
- Baldwin, C. K., & Norris, P. A. (1999). Exploring the Dimensions of Serious Leisure: "Love Me—Love My Dog!" *Journal of Leisure Research*, 31(1), 1–17. Dostupné z <https://www.semanticscholar.org/paper/Exploring-the-Dimensions-of-Serious-Leisure%3A-%E2%80%9CLove-Baldwin-Norris/1f71dfa0973ddcefe2df68db127ff3ef75f36970>
- Bauman, A. E., Schroeder, J. R., Furber, S. E., & Dobson, A. J. (2001). The epidemiology of dog walking: an unmet need for human and canine health. *Medical Journal of Australia*, 175, 632-634. Dostupné z https://www.researchgate.net/publication/37630308_The_epidemiology_of_dog_walking_An_unmet_need_for_human_and_canine_health
- Beck, A. M., & Meyers, N. M. (1996). Health enhancement and companion animal ownership. *Annual Review of Public Health*, 17, 247–257. Dostupné z <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/8724226/>
- Black, K. (2012). The Relationship Between Companion Animals and Loneliness Among Rural Adolescents. *Journal of Pediatric Nursing*, 27(2), 103–112. Dostupné z <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0882596310003374>
- Blahutková, M. & Pacholík, V. (2004). *Psychologie sportu*. Brno: Masarykova univerzita
- Brewer, B. W., Van Raalte, J. L., & Linder, D. E. (1993). Athletic Identity: Hercules' Muscles or Achilles Heel? *International Journal of Sport Psychology*, 24, 237-254. Dostupné z <https://www.cabdirect.org/cabdirect/19931860427>
- Brown, S. G., & Rhodes, R. E. (2006). Relationships Among Dog Ownership and Leisure-Time Walking in Western Canadian Adults. *American Journal of Preventive Medicine*, 30(2), 131–136. Dostupné z <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0749379705003995>
- Bruner, J. (1991). The Narrative Construction of Reality. *Critical Inquiry*, 18, 1-21. Dostupné z https://www.sas.upenn.edu/~cavitch/pdf-library/Bruner_Narrative.pdf

Bunc, V., Čechovská, I., & Novotná, V. (2006). *Fit programy pro ženy* (1.). Praha: Grada.

Byrd, B. K. (2012). Human-Canine Relationships: Dog Behavior and Owner Perceptions. *Senior Honors Theses*. 306. Dostupné z <https://digitalcommons.liberty.edu/honors/306/>

Carlisle, G. K. (2014). The Social Skills and Attachment to Dogs of Children with Autism. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 45(5), 1137-1145. Dostupné z <https://link.springer.com/article/10.1007/s10803-014-2267-7>

Callon, M. (1986). Some elements of a sociology of translation: domestication of the scallops and the fishermen of Saint Brieuc Bay. In *Power, Action and Belief: A New Sociology of Knowledge?* ed. J Law, 196–233. Boston: Routledge. Dostupné z <https://journals.sagepub.com/doi/10.1111/j.1467-954X.1984.tb00113.x>

Cerulo, K. A. (2009). Nonhumans in Social Interaction. *Annual Review of Sociology*, 35(1), 531–552. Dostupné z <https://www.annualreviews.org/doi/abs/10.1146/annurev-soc-070308-120008>

Cihlářová, K. (2019). *Role asistenčního psa u osob s poruchou autistického spektra*. (diplomová práce, Univerzita Karlova, Praha, CZ)

Corbetta, P. (2003). *La ricerca sociale: Le tecniche qualitative*. Bologna, Mulino.

Cutt, H., Giles-Corti, B., Knuiaman, M., & Burke, V. (2007). Dog ownership, health and physical activity: A critical review of the literature. *Health & Place*, 13(1), 261–272. Dostupné z <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1353829206000062>

Černá, K. (2013). *Člověk a jeho pes, pes a jeho člověk*. (diplomová práce, Univerzita Karlova, Praha, CZ)

Cline, C. K. M. (2010). Psychological Effects of Dog Ownership. *The Journal of Social Psychology*, 150(2), 117–131. Dostupné z <https://www.csus.edu/faculty/m/fred.molitor/docs/dog%20ownership%20and%20depression.pdf>

Deaner, R. O., Balish, S. M., & Lombardo, M. P. (2016). Sex differences in sports interest and motivation: An evolutionary perspective. *Evolutionary Behavioral Sciences*, 10(2), 73–97. Dostupné z <https://psycnet.apa.org/record/2015-18642-001>

Divišová, K. & Podešťová, M. (2009). *Agility pro pokročilé*. Praha: Plot

Dostálová, J. (2007). *Sociální konstrukce profesionálního sportovce*. (diplomová práce, Masarykova Univerzita, Brno, CZ)

- Dotson, M. J., & Hyatt, E. M. (2008). Understanding dog–human companionship. *Journal of Business Research*, 61(5), 457–466. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0148296307002214>
- Duda, J. L., Chi, L., Newton, M. L., Walling, M. D. & et al. (1995). Task and ego orientation and intrinsic motivation in sport. *International Journal of Sport Psychology*, 26(1), 40–63. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/229108782_Task_and_Ego_Orientation_and_Intrinsic_Motivation_in_Sport
- Dwyer, F., Bennett, P. C., & Coleman, G. J. (2006). Development of the Monash Dog Owner Relationship Scale (MDORS). *Anthrozoös*, 19(3), 243–256. Dostupné z <https://sci-hub.tw/10.2752/089279306785415592>
- Farrell, J. (Joey) M., Hope, A. E., Hulstein, R., & Spaulding, S. J. (2015). Dog-Sport Competitors: What Motivates People to Participate with Their Dogs in Sporting Events? *Anthrozoös*, 28(1), 61–71. Dostupné z <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.2752/089279315X1412935072201>
- Fasting, K. & Knorre, N. (2005). *Ženy ve sportu v České republice: zkušenosti sportovkyň*. Praha: Český olympijský výbor.
- Frainšicová, K. (2013). *Souvislosti osobnostních charakteristik a preferencí sportovních aktivit*. (diplomová práce, Univerzita Karlova, Praha, CZ)
- Friedmann, E., & Son, H. (2009). The Human–Companion Animal Bond: How Humans Benefit. *Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice*, 39(2), 293–326. Dostupné z https://www.researchgate.net/publication/23966938_The_Human-Companion_Animal_Bond_How_Humans_Benefit
- Garrity, T. F., Stallones, L. F., Marx, M. B., & Johnson, T. P. (1989). Pet Ownership and Attachment as Supportive Factors in the Health of the Elderly. *Anthrozoös*, 3(1), 35–44. Dostupné z https://www.researchgate.net/publication/233612638_Pet_Ownership_and_Attachment_as_Supportive_Factors_in_the_Health_of_the_Elderly
- Grbavčić, D. (2009). *Sportovní činnosti v interakci člověka a psa*. (diplomová práce, Univerzita Karlova, Praha, CZ)
- Giddens, A. (1991). *Modernity and Self-Identity*. California: Stanford University Press.
- Gillespie, D. L., Leffler, A., & Lerner, E. (2002). If it weren't for my hobby, I'd have a life: dog sports, serious leisure, and boundary negotiations. *Leisure Studies*, 21(3-4), 285–304. Dostupné z <https://sci-hub.se/10.1080/0261436022000030632>
- Goffman E. 1959. *The Presentation of Self in Everyday Life*. New York: Doubleday/Anchor

- González-Ramírez, M. T. (2019). Compatibility between Humans and Their Dogs: Benefits for Both. *Animals*, 9(9), 674. Dostupné z <https://sci-hub.tw/10.3390/ani9090674>
- Grandgeorge, M., Tordjman, S., Lazartigues, A., Lemonnier, E., Deleau, M., & Hausberger, M. (2012). Does pet arrival trigger prosocial behaviors in individuals with Autism? *PLoS ONE*, 7(8), 1-8. Dostupné z <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0041739>
- Grasgruber, P., & Cacek, J. (2008). *Sportovní geny*. Brno: Computer press.
- Grondkowska, A. & Kuźnicka, E. (2011). Możliwości wykorzystania psów pasterskich w agroturystyce. *Przegląd Hodowlany: organ Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego*, 79(6), s. 28-32. Dostupné z <http://ph.ptz.icm.edu.pl/wp-content/uploads/2016/12/12-Grondkowska.pdf>
- Harrisová, G. (2017). *Od delfína ke psovi a zpátky k člověku. Příručka etické komunikace se zvířaty*. Praha: Plot
- Hartman, C. A., Hageman, T., Williams, J. H., & Ascione, F. R. (2015). Intimate Partner Violence and Animal Abuse in an Immigrant-Rich Sample of Mother–Child Dyads Recruited From Domestic Violence Programs. *Journal of Interpersonal Violence*, 33(6), 1030–1047. Dostupné z <https://sci-hub.se/10.1177/0886260515614281>
- Hladovcová, K. (2015). *Aktuální tréninkové aspekty českého mushingu*. (diplomová práce, Západočeská Univerzita v Plzni, Plzeň, CZ)
- Hobson, R. P., & Lee, A. (1998). Hello and goodbye: A study of social engagement in autism. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 28(2), 117–127. Dostupné z <https://link.springer.com/article/10.1023/A:1026088531558>
- Hoffman, Ch. L., Chen, P., Serpell, J. A. & Jacobson, K. C. (2013). Do Dog Behavioral Characteristics Predict the Quality of the Relationship Between Dogs and Their Owners. *Hum Anim Interact Bull*, 1(1), 20-37. Dostupné z <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/25685855/>
- Hošek, V. & Macák, I. (1989). *Psychologie tělesné výchovy a sportu*. Praha: SPN
- Hudečková, A. (2007). Význam sportovně pohybových aktivit pro zdraví ženy v současnosti. (diplomová práce, Masarykova Univerzita, Brno).
- Hultsman, W. Z. (1998). The multi-day competitive leisure event: Examining satisfaction over time. *Journal of Leisure Research*, 30, 472–497. Dostupné z <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/00222216.1998.11949844>
- Hultsman, W. Z. (2012). *Couple involvement in serious leisure: examining participation in dog agility*. *Leisure Studies*, 31(2), 231–253. Dostupné z <https://asu.pure.elsevier.com/en/publications/couple-involvement-in-serious-leisure-examining-participation-in->

- Goff, J. (2010). Playing with the Boys. Why Separate Is Not Equal in Sports. *Marquette Sports Law Review*, 21(1), 449-454. Dostupné z <https://scholarship.law.marquette.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1509&context=sportslaw>
- Chytilová, A. (2012). Spotřebitelské chování specifické cílové skupiny „Aktivní kynologové“. (diplomová práce, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Zlín, CZ)
- Ikonen, H. M. & Pehkonen, S., (2016). Too good to be a sport? Why dog agility struggles in gaining recognition as a sport. *International Review for the Sociology of Sport*, 53(6), 745–761. Dostupné z <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1012690216679834>
- Ikonen, H.-M., & Pehkonen, S. (2017). “I <3 my high-performance dog”: love for the sport in agility coach representations in social media. *Sport in Society*, 20(11), 1684–1698. Dostupné z https://www.researchgate.net/publication/315670849_'I_3_my_high-performance_dog'_love_for_the_sport_in_agility_coach_representations_in_social_media
- Jančaříková, K. (2008). Zkušenosti s chovem exotických zvířat v českém školství. *Sborník příspěvků konference Terapie a asistenční aktivity lidí za pomoci zvířat*. Praha: Česká zemědělská univerzita, 1, 53-58.
- Jastrzębska, A., Gugolek, A. & Strychalski, J. (2017). Zwierzęta w sporcie, rekreacji i rozrywce. *Wiadomości Zootechniczne*, 1, s. 87 – 93. Dostupné z http://www.izoo.krakow.pl/czasopisma/wiadzoot/2017/1/WZ_2017_1_art10.pdf
- Karczmarczyk, R. (1997). Pies i człowiek w ciągu stuleci. *Kosmos problemy nauk biologicznych*, 46(2), s. 301 – 312. Dostupné z <https://kosmos.ptpk.org/index.php/Kosmos/article/view/2055/2031>
- Kay, T. (2000). Leisure, gender and family: the influence of social policy. *Leisure Studies*, 19(4), 247–265. Dostupné z https://www.researchgate.net/publication/233618694_Leisure_gender_and_family_The_influence_of_social_policy
- Kay, T., Hills, L. & Jeanes, R. (2009). *Woman, sports and gender Inequity*. London: Sage
- Kerr, Z. Y., Fields, S., & Comstock, R. D. (2014). Epidemiology of Injury among Handlers and Dogs Competing in the Sport of Agility. *Journal of Physical Activity and Health*, 11(5), 1032–1040. Dostupné z <https://journals.humankinetics.com/view/journals/jpah/11/5/article-p1032.xml>
- Knight, S., & Edwards, V. (2008). In the Company of Wolves. *Journal of Aging and Health*, 20(4), 437–455. Dostupné z <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/0898264308315875>
- Knorre-Vlasáková, N., Hogenová, A. & et al. (2001). *Žena a sport na začátku třetího tisíciletí - Patří k sobě?* Praha: Český olympijský výbor

Kordač, L. (2020). *Motivace žen k výkonnostnímu genderově netypickému sportu a postoje samotných hráček k ženskému fotbalu*. (diplomová práce, Univerzita Hradec Králové, Hradec Králové, CZ)

Koudelová, K. (2014). *Základní kritéria výběru pohybových volnočasových aktivit*. (diplomová práce, Masarykova Univerzita, Brno).

Komárek, S. (2011). *Ochlupení bližní. Zvířata v kulturních kontextech*. Praha: Academia
Krøger, E., Slettebø, Å., & Fossum, M. (2015). Agility Activities for Children in a Municipality in Norway. *Journal of Community Health Nursing*, 32(1), 53–67. Dostupné z <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/25674974/>

Krouse, R., Ransdell, L. B., Lucas, S. M., Pritchard, M. E. (2011). Motivation, Goal Orientation, Coaching, and Training Habits of Women Ultrarunners. *Journal of Strength and Conditioning Research*, 25(10), 2835–2842. Dostupné z https://journals.lww.com/nsca-jscr/Fulltext/2011/10000/Motivation,_Goal_Orientation,_Coaching,_and.24.aspx.

Kurdek, L. A. (2009). Pet Dogs as Attachment Figures for Adult Owners. *Journal of Family Psychology*, 23(4), 439-446. Dostupné z <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/19685978/>

Lappe, F. M. (1971). *Diet for a small planet*. New York: Ballantine Books

Larkin, J. (2007). Gender, sport and development. *Literature Reviews on Sport for Development and Peace*, 89-123. Dostupné z http://scholar.google.cz/scholar_url?url=https://www.researchgate.net/profile/Nirmala_Svs/post/What_is_the_influence_of_sport_on_American_literature/attachment/59d63e4179197b807799ae85/AS%253A423297407033345%25401477933374696/download/Literature%2BReviews%2BBDP.pdf%23page%3D89&hl=cs&sa=X&ei=9tYvYL62HY-emwH4q5zgBQ&scisig=AAGBfm3r7xpXHS0kTLfsB7aCUWsCqcPyWQ&noss=1&oi=scholarr

Lewis, A., Krägeloh, Ch. U. & Shepherd, D. (2009). Pet ownership, attachment and health-rated quality of life. *Electronic Journal of Applied Psychology: General Articles*. 5(1), 96-101. Dostupné z <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.852.440&rep=rep1&type=pdf>

Malariková, L., Bozděchová, A., Machová, K. & Vařeková, J. (2020). Využití psa v tělesné výchově. *Tělesná výchova a sport mládeže*, 86(5), 10-17. Dostupné z https://www.researchgate.net/publication/344845208_Vyuziti_psa_v_telesne_vychove

Meier, M. (2005). *Gender Equity, Sport and Development*. Biel: SAD

Murcio, J. A. M., Gimeno, E. C. & Coll, D. G. C. (2008). Relationships among Goal Orientations, Motivational Climate and Flow in Adolescent Athletes: Differences by Gender. *The Spanish Journal of Psychology*, 11(1), 181–191. Dostupné z:

<https://www.cambridge.org/core/journals/spanish-journal-of-psychology/article/relationships-among-goal-orientations-motivational-climate-and-flow-in-adolescent-athletes-differences-by-gender/28889BB6A1208318CDF224DC4D4EC4A2>.

Klub agility České republiky (2017). *Řád agility FCI. Národní řád agility České republiky*. Dostupné z http://klubagility.cz/site/assets/files/1076/rad_agility_2020_02_01.pdf

Novotná, K. (2018). *Motivační faktory podílející se na změně životního stylu u sportovců v období dospívání*. (disertační práce, Univerzita Karlova, Praha)

Opitz, Ch. (2002). *Výživa pro člověka a zemi*. Praha: Aviko invest

Osten, C. (2018). How Dogs Drive Emotional Well-being. *Psychology Today*. Dostupné z <https://www.psychologytoday.com/us/blog/the-right-balance/201804/how-dogs-drive-emotional-well-being>

Oyama, M. A., Citron, L., Shults, J., Cimino Brown, D., Serpell, J. A., & Farrar, J. T. (2017). Measuring Quality of Life in Owners of Companion Dogs: Development and Validation of a Dog Owner-specific Quality of Life Questionnaire. *Anthrozoös*, 30(1), 61–75. Dostupné z <https://www.psychologytoday.com/us/blog/all-dogs-go-heaven/201903/dog-quality-life-directly-linked-owner-quality-life>

Pacholík, V. & Blahutková, M. (2009). *Vrcholový sportovní výkon a reakce okolí*. Psychologické dny 2008: Já & my a oni, Brno: Fakulta sportovních studií Masarykovy univerzity

Papežová, K., Němcová, V. & Matějová, H. (2010). Životní styl žen v průběhu života. *Hygiena*, 55(4), 130-135. Dostupné z https://hygiena.szu.cz/artkey/hyg-201004-0008_Zivotni-styl-zen-v-prubehu-zivota.php

Parthasarathy, V., & Crowell-Davis, S. L. (2006). Relationship between attachment to owners and separation anxiety in pet dogs (*Canis lupus familiaris*). *Journal of Veterinary Behavior: Clinical Applications and Research*, 1(3). Dostupné z <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S155878780600116X>

Pierce, J. (2019). Dog Quality of Life Directly Linked to Owner Quality of Life. *Psychology Today*. Dostupné z <https://www.psychologytoday.com/us/blog/all-dogs-go-heaven/201903/dog-quality-life-directly-linked-owner-quality-life>

Prato-Previde, E., Fallani, G., & Valsecchi, P. (2006). Gender Differences in Owners Interacting with Pet Dogs: An Observational Study. *Ethology*, 112(1), 64–73. Dostupné z <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1439-0310.2006.01123.x>

Procházka, Z. (2005). *Chov psů*. Praha: Paseka

Rehn, T. & Keeling, J. (2016). Measuring dog-owner relationships: Crossing boundaries between animal behaviour and human psychology. *Applied Animal Behaviour Science*,

183. 1-9. Dostupné z

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0168159116302088>

Sanders, C. R. (1993). Understanding dogs: Caretakers' Attributions of Mindedness in Canine-Human Relationships. *Journal of Contemporary Ethnography*, 22(2). 205-226.

Dostupné z <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/089124193022002003>

Sekot, A., Leška, D., Oborný, J., & Jůva, V. (2004). *Sociální dimenze sportu*. Brno: Masarykova univerzita.

Sekot, A. (2006). Ženy a sport. *Universitas*, 3, 3-6. Dostupné z

<https://www.muni.cz/vyzkum/publikace/697609>

Serpell J. A. (1991) Beneficial effects of pet ownership on some aspects of human health and behaviour. *J R Soc Med* 1991;84:717–20. Dostupné z

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1295517/>

Serpell, J. A. (2015). The Human-Animal Bond. *Oxford Handbooks Online*, 1-21.

Dostupné z https://www.academia.edu/28126105/Serpell_2015_Human_animal_bond_pdf

Serpell, J. A., & Paul, E. S. (2011). Pets in the Family: An Evolutionary Perspective.

Oxford Handbooks Online, 1-26. Dostupné z

<https://www.oxfordhandbooks.com/view/10.1093/oxfordhb/9780195396690.001.0001/oxfordhb-9780195396690-e-017?rskey=YPEAAv&result=5>

Schofield, G., Mummery, K., & Steele, R. (2005). Dog ownership and human health-related physical activity: an epidemiological study. *Health Promotion Journal of Australia*, 16(1), 15–19. Dostupné z <https://www.publish.csiro.au/he/HE05015>

Siegel, J. M. (1990). Stressful Life Events and Use of Physician Services Among the Elderly: The Moderating Role of Pet Ownership. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58(6), 1081-1086. Dostupné z <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/2391640/>

Slepičková, I. (2005). *Sport a volný čas*. Praha: Karolinum.

Slepičková, I. & Slepička, P. (2006). Globalizovaný sport a národní identita. *Tělesná výchova & sport*, 16(1), 15-18. Dostupné z

https://is.muni.cz/el/1456/jaro2008/PVEKOS/um/5093315/P4_podpora_sportu_-_pruzkum.pdf

Smith, J. A., Flower, P. & Larkin, M. (2009). *Interpretative Phenomenological Analysis. Theory, Method and Research*. London: Sage

Stackeová, D. (2013). *Fitness manuál pro ženy*. Praha: Grada

Stebbins, R. A. (2015). The Serious Leisure Perspective. *Leisure and Positive Psychology: Linking Activities with Positiveness*, 11–40. Dostupné

z https://www.researchgate.net/publication/279449202_Serious_Leisure_A_Perspective_for_Our_Time_paperback_edition

Stejskalová, Z. (2015). Sociální skupina chovatelů psů a její životní styl. (diplomová práce, Univerzita Hradec Králové, Hradec Králové, CZ)

Sternberg, S. (2008). Agility to the rescue. *APDT Newsletter*, 61(1), 4. Dostupné z http://www.apdt.com.au/images/stories/newsletters/apdt_newsletter_61.pdf

Sümeği, Z., Oláh, K., & Topál, J. (2014). Emotional contagion in dogs as measured by change in cognitive task performance. *Applied Animal Behaviour Science*, 160, 106–115. Dostupné z <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0168159114002354>

Taylor, J. & Ogilvie, B. C. (2008). A conceptual model of adaptation to retirement among athletes. *Journal of Applied Sport Psychology*, 6(1), 1–20. Dostupné z <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/10413209408406462>

Teodorowicz, A. & Wozniewicz-Dobrzynska, M. (2014). Sport and recreational activity with a dog: psychosocial significance of dog ownership. In Dias, F., Oliveira, S., Kosmaczewska, J. & Pereira, A. (Eds.), *New Trends in tourism research. A polish perspective*, 296-314. Dostupné z http://www.icthr.byd.pl/userfiles/files/Student_Monograph_New%20Trends%20in%20Tourism%20Research_final_version%20-21-10.pdf#page=296

Topál, J., Miklósi, Á., Csányi, V., & Dóka, A. (1998). Attachment behavior in dogs (*Canis familiaris*): A new application of Ainsworth's (1969) Strange Situation Test. *Journal of Comparative Psychology*, 112(3), 219–229. Dostupné z https://www.researchgate.net/publication/13516473_Attachment_Behavior_in_Dogs_Canis_familiaris_A_New_Application_of_Ainsworth's_1969_Strange_Situation_Test

Topál, J., Gácsi, M., Györi, B., Miklósi, Á., Virányi, Z., Kubinyi, E., & Csányi, V. (2005). Species-specific differences and similarities in the behavior of hand-raised dog and wolf pups in social situations with humans. *Developmental Psychobiology*, 47(2), 111–122. Dostupné z <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/16136572/>

Trefilíková, T. (2011). *Canisterapie a její přínos pro osoby se zdravotním postižením*. (diplomová práce, Univerzita Palackého, Olomouc)

Tuber, D. S., Hennessy, M. B., Sanders, S., & Miller, J. A. (1996). Behavioral and glucocorticoid responses of adult domestic dogs (*Canis familiaris*) to companionship and social separation. *Journal of Comparative Psychology*, 110(1), 103–108. Dostupné z https://www.researchgate.net/publication/14352984_Behavioral_and_Glucocorticoid_Responses_of_Adult_Domestic_Dogs_Canis_familiaris_to_Companionship_and_Social_Separation

Voith, V. L. (2009). The Impact of Companion Animal Problems on Society and the Role of Veterinarians. *Veterinary Clinics of North America: Small Animal Practice*, 39(2), 327–

345. Dostupné z

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0195561608001952>

Wanser, S. H., Vitale, K. R., Thielke, L. E., Brubaker, L., & Udell, M. A. (2019). Spotlight on the psychological basis of childhood pet attachment and its implications. *Psychology Research and Behavior Management*, 12, 469–479. Dostupné z https://www.researchgate.net/publication/334070790_Spotlight_on_the_psychological_basis_of_childhood_pet_attachment_and_its_implications

Watson, N. L., & Weinstein, M. L. (1993). Pet Ownership in Relation to Depression, Anxiety, and Anger in Working Women. *Anthrozoös*, 6(2), 135–138. Dostupné z <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.2752/089279393787002295?src=recsys>

Weber M. (1947). *The Theory of Social and Economic Organization*. New York: Free Press

Westgarth, C., Christley, R., Marvin, G., & Perkins, E. (2017). I Walk My Dog Because It Makes Me Happy: A Qualitative Study to Understand Why Dogs Motivate Walking and Improved Health. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 14(8), 936. Dostupné z <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/28825614/>

Willig, C., & Billin, A. (2011). Existentialist-Informed Hermeneutic Phenomenology. *Qualitative Research Methods in Mental Health and Psychotherapy*, 117–130. Dostupné z <https://sci-hub.se/10.1002/9781119973249.CH9>

Wohlfarth, R., Mutschler, B., Beetz, A., Kreuser, F., & Korsten-Reck, U. (2013). Dogs motivate obese children for physical activity: key elements of a motivational theory of animal-assisted interventions. *Frontiers in Psychology*, 4. Dostupné z <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsyg.2013.00796/full>

Wylleman, P., Lavallee, D. & Alfermann, D. (1999). *Career transitions in competitive sports*. Lund: European Federation of Sport Psychology

Zebischová, M. (2013). *Vliv psích sportů na život člověka*. (diplomová práce, Univerzita Palackého, Olomouc).

15 Přílohy

Informovaný souhlas

Příloha č. 1 – informovaný souhlas participanta

Výsledky – respondentka A

Příloha č. 2 – Vyvstalá témata z IPA k první výzkumné otázce – respondentka A

Příloha č. 3 – Vyvstalá témata z IPA k druhé výzkumné otázce – respondentka A

Příloha č. 4 – Vyvstalá témata z IPA k třetí výzkumné otázce – respondentka A

Výsledky – respondentka B

Příloha č. 5 – Vyvstalá témata z IPA k první výzkumné otázce – respondentka B

Příloha č. 6 – Vyvstalá témata z IPA k druhé výzkumné otázce – respondentka B

Příloha č. 7 – Vyvstalá témata z IPA k třetí výzkumné otázce – respondentka B

Výsledky – respondentka C

Příloha č. 8 – Vyvstalá témata z IPA k první výzkumné otázce – respondentka C

Příloha č. 9 – Vyvstalá témata z IPA k druhé výzkumné otázce – respondentka C

Příloha č. 10 – Vyvstalá témata z IPA k třetí výzkumné otázce – respondentka C

Přepis

Příloha č. 11 – Přepis IPA – respondentka A

Příloha č. 12 – Přepis IPA – respondentka B

Příloha č. 13 – Přepis IPA – respondentka C

Příloha č. 1 - Informovaný souhlas s účastí ve výzkumu

Název projektu: Role psa v životě ženy věnující se kynologickému sportu agility

Řešitel projektu: Nikol Rauerová

Školitel: Mgr. David Karel, Ph.D.

Vážená paní,

obracím se na Vás s žádostí o účast ve výzkumném projektu diplomové práce, která je realizována v rámci magisterského studia psychologie. Data budou získávána za pomoci polostrukturovaného rozhovoru, který bude zaznamenáván formou audio nahrávky.

Rozhovor, který s Vámi bude zaznamenán, bude ihned po jeho pořízení anonymizován a následně publikován. Data budou použita k diplomové práci na PVŠPS v Praze. Všechny veřejně přístupné výstupy z výzkumu a jeho analýzy budou citovány anonymně a bude s nimi nakládáno bez vazby na Vaši osobu.

Prohlášení

Souhlasím s dobrovolnou účastí na projektu uvedeném výše a jsem si vědom svého práva kdykoli prováděný rozhovor dle vlastního uvážení ukončit a z projektu odstoupit. Projekt bude realizován v souladu s platným zákonem Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES .

Byl mi poskytnut dostatečný čas k prostudování informovaného souhlasu a dostalo se mi odpovědí na veškeré otázky týkající se projektu.

Svým podpisem stvrzuji dobrovolnou účast na projektu bez nároku na honorář.

V _____ dne _____

Jméno, příjmení a podpis řešitele projektu: _____

Podpis účastníka v projektu: _____

Příloha č. 2 – Vyvstalá témata z IPA k první výzkumné otázce – respondentka A

<u>VNÍMÁNÍ</u>		
Pes jako		
- společník	3/1	Prvního psa jsem si pořídila jako mazlíčka
	9/1	...abych nebyla sama.
- aktivní společník	17/1	Já jsem si chtěla chodit ven s tím pejskem...
	76-78/3	Nejdřív jsem teda začala dělat agility, ale pak jsem začala se psem i hodně jezdit na kole.
- nadšený společník	288-290/10	Já mám ráda, když za mnou ten pes chodí, ustavičně vyžaduje nějakou činnost, nějakou práci.
	306-307/11	Potřebuju nějakýho, jako já. Co prostě vyběhne a klacek, klacek, klacek, honem, dělej jdeme, jdeme.
- člen týmu	104/4	... jste vlastně tým,...
	526-527/18	Ten vztah se psem je takovej hodně týmovej.
- člen rodiny	808/27	Kamarádi, členi rodiny.
Pes je		
- živá bytost	1003-1005/34	Ale je to o tom, že si člověk musí uvědomit, že pes je živá bytost se svejma potřebama.
- čistá bytost	458-459/16	Jako něco hrozně čistýho.
- upřímný	460-	...kde není přetvářka, upřímnýho. Bez
- přirozený	461/16	nějaký falše, bez lži, přirozenýho.
- opravdový	508-510/19	Ten pes je prostě takovej, jakej je. Je takovej, jak se tváří. Takovej opravdovej.
- spolehlivý	461-462/16	Může se spolehnout jeden na druhýho.
	474-475/16	Že mě bude bránit, když mi bude chtít někdo ublížit

- každý je jedinečný	270/9	Je spíš o tom, že člověk si říká, že tenhle byl nejlepší.
	272- 273/10	Ale nakonec zjistí, že ten je zas v něčem jiným dobrej.
- závislý	700/24	...pes mě potřebuje.
- nemohoucí	701- 702/24	Pes je závislej na tom, aby o něj milující osoba, ke který je připoutanej, pečovala.
	703- 704/24	Jeho štěstí se závisí na mně,...
	705- 708/24	Ten pes si prostě to štěstí nemůže koupit. Nemůže si ho vyrobit. Nemůže si ho prostě nic. Závisí to všechno na mně.
- finančně náročný	337/11	Je to finančně dost náročný.
	340/12	...kdybych měla víc peněz, tak za sport utratím víc.
	352- 353/12	...není úplně možný tohle absolvovat, pokud má člověk normální průměrnou výplatu.
- časově náročný	241- 243/9	Vzalo mi to volnej čas. Jako ten nemám vůbec žádněj, protože když nějakěj mám, tak jsem se psy. A když žádněj nemám, tak jsem se psy stejně.
	247- 248/9	...všechn svůj čas, když to jde, trávím se psy.
	248/9	Nemám čas dělat něco jinýho.
- závazek	713- 715/24	Kdybych se psům nevěnovala, tak by doma leželi, byli by nevyběhaní, smutní, a rozhodně by nebyli šťastní.
	718- 720/24	Já bych měla výčitky, že se jim nevěnuju tak, jak jsem jim slíbila, a jak jsem se zavázala.
Psovi se dá důvěřovat	460- 461/16	Pes je někdo, ke komu může mít člověk stoprocentní důvěru.
- neopustí	473/16	No, že mě neopustí.

	483/16	...že ho prostě nenapadne nikam odejít.
- nezradí	464- 466/16	Já vím, že tu ten pes vždycky bude pro mě, a že se ke mně neotočí zády. Že se teď nerozhodne se na mě vykašlat.
	467/16	Já nevím, okrást mě a utéct s milencem.
- neublíží	473/16	Že mi neublíží...
	680/23	Tvůj pes ti prostě neublíží.
- bude vždy na její straně	460- 462/16	Rozhodně nebude mít svoji hlavu, která by šla proti mně.
	475- 476/16	...že bude stát vždycky na její straně.
- neoklame	469- 470/16	Jakože ten pes není schopnej, jak to říct, nekuje pikle.
- není sobecký	690- 691/23- 24	...ten pes není nikdy sobeckej.
- udělá pro ni vše	691- 692/24	Vždycky všechno dělá pro svého majitele.
	696- 697/24	Pes má oči jenom pro svého pánička a dělá všechno pro něj.
- ochrání	474- 475/16	Že mě bude bránit, když mi bude chtít někdo ublížit.
Inteligentní bytost		
- co komunikuje	824- 825/28	Tak oni se mnou komunikujou neverbálně, třeba pohledem.
	830/28	My si rozumíme beze slov.
- má svobodnou vůli	513/18	Rozhodně má svobodnou vůli.
	519- 521/17	...má svobodnou vůli a ví, co chce a nechce.
- má seberegulaci	516- 519/17	...umí řídit svoje chování. Kdyby ji neměl, tak se nechá ovládat pudy. Sežere všechno maso, co dá člověk na stůl a rozeběhne se

<u>VZTAH</u> Vlastnický		hned za míčkem na zemi, přitom ví, že si ho může vzít, až udělá správně slalom.	
	182/7	...já jsem nejdřív pořídila jednoho.	
	184/7	A pak jsem si pořídila ty, co teďko mám.	
	190/7	Tihle byli pořizovaní cíleně na agility.	
	367- 368/13	...když už je pes starší a nemůže běhat, tak si pořídím nějaký štěně.	
	696/24	...pro svého páníčka...	
	704/24	...na mně, jako na majiteli...	
	Přátelský		
	- důvěry	460- 461/16	Pes je někdo, ke komu může mít člověk stoprocentní důvěru.
		464/16	...že tu ten pes vždycky bude pro mě.
	- mutualita	533- 534/18	V našem vztahu je vzájemnost.
		578/20	Taková vzájemnost.
	- soulad	915- 916/31	Vzájemnost a splynutí, což je ale při jakýkoli interakci.
- respekt	576- 578/20	Je tam nějaká vzájemná interakce, soulad. Pohoda a respekt.	
- oddanost	691/24	Vždycky všechno dělá pro svého majitele.	
	696- 697/24	Pes má oči jenom pro svého páníčka a dělá všechno pro něj.	
	499- 500/17	Pes mi bude vždycky za všech okolností věrnější, na to se můžu spolehnout.	
- nerozlučitelnosti	73-74/3	Bylo mi líto toho pejska nechávat zavřeného doma a chodit někam bez něj.	
	83/3	Aby se necejtil sám.	
	549- 550/19	Jinak by byli smutní, kdyby byli někde sami.	

Závislosti	775- 777/26	Ono je hrozně hezký, že na všech těch místech, co navštívíme, že jsme spolu. Jakože já a psi.	
	787/27	Já bych v životě nešla na procházku bez nich.	
	700/24	...pes mě potřebuje.	
	701- 702/24	Pes je závislej na tom, aby o něj milující osoba, ke který je připoutanej, pečovala.	
	703- 705/24	Jeho štěstí se závisí na mně, jakožto na jeho majiteli a pečovateli, který se o něj stará.	
	711/24	...psovo štěstí závisí na mně.	
	- péče	663- 665/22	Psi si přeci na procházku nepůjdou sami. Ani si nenasypou graunule nebo si nebudou sami házet míček a nosit si ho.
		133- 135/5	Chci, aby měl dostatek pohybu. Aby byl zdravěj, aby byl nasvalenej. Aby byl šťastnej. Protože se nemůže válet doma.
		713- 715/24	Kdybych se psům nevěnovala, tak by doma leželi, byli by nevyběhaní, smutní.
		144- 145/5	Pes prostě musí něco dělat, jinak by byl nešťastnej.
Vzájemné prospěšnosti	574- 575/20	Obohacují mě a já je. A je to příjemný pro obě strany.	
	575- 576/20	Člověk tím pečuje i o svoje zdraví, a o psychiku. Je venku.	
	545- 547/19	Obohacuju život tvora, živýho tvora, kterej je potěšenej mojí přítomností a je šťastnej, že jsem s ním.	
<u>EMOCE A POCITY</u> (prožívání)			
kladné			
- radost	914-	Radost, štěstí, vzájemnost a splynutí, což je při jakýkoli interakci s nima. Jako já jsme fakt šťastná, když jsme takhle spolu, někam společně chodíme, vídáme nový místa, to mě naplňuje.	
- štěstí	917/31		
- splynutí			

- bezpečí	474- 475/16	Že mě bude bránit, když mi bude chtít někdo ublížit.
- pozornosti	696- 697/24	Pes má oči jenom pro svého pánička a dělá všechno pro něj.
- důvěry	460- 461/16	Pes je někdo, ke komu může mít člověk stoprocentní důvěru.
záporné		
- stres	923- 924/31	Jak jsem říkala, stres. Když vím, že jsou vyběhaný, tak jsem v klidu.
	927- 928/31	Když vím, že musím v sedm odejít a přijdu ve tři, tak ten čas je nesnesitelný.
	561- 563/19	Já se pak stresuju, že jsou zavření doma, a přitom by měli být venku. Navíc, když je třeba venku hezky.
- výčitky	718- 719/20	Já bych měla výčitky, že se jim nevěnuju tak, jak jsem jim slíbila, a jak jsem se zavázala.
- vztek	563- 565/19	Nelíbí se mi, že jsou doma zavření, a že já musím být v práci. A přitom bych mohla být venku se pásma. To mě pak hrozně štve.
<u>MORÁLNÍ IMPEATIV</u>		
Dominující představa		
- Pes ji potřebuje, protože je zodpovědná za jeho štěstí.	703- 704/24	Jeho štěstí závisí na mně, jakož na majiteli... ...psovo štěstí závisí na mně.
	711/24	Já musím udělat maximum pro to, aby měl co nejlepší život.
	712- 715/24	Kdybych se psům nevěnovala, tak by doma leželi, byli by nevyběhaní, smutní, a rozhodně by nebyli šťastní.

Příloha č. 3 – Vyvstalá témata z IPA k druhé výzkumné otázce – respondentka A

<u>AGILITY jako</u>		
Týmový sport	101-103/4	Ten tým musí spolupracovat. A když jeden z týmu to zkazí, tak to odnesou oba. To je v tom agility hrozně hezký. Že jste vlastně tým.
- vzájemná důvěra	104-105/4	Musíte si důvěřovat a jste tam spolu.
- spolupráce	105-106/4	To nejde, že se bude snažit jenom jeden.
- buduje vztah	151/5	...že to podporuje ještě tu naši nějakou spolupráci, náš vztah.
Smysluplná společná aktivita	59-60/2	Ale já jsem neodešla, zůstala jsem tam a dělala jsem to dál.
- k zažehnutí nudy	422-423/15	Rozhodně je to výplň času. Když máte psa a děláte agility, nikdy se nenudíte.
- k unavení psa	141-142/5	Jednodušší je jít na ten cvičák, kde se pes mnohem rychleji unaví
- pro zdraví psa	133-134/5	...aby měl dostatek pohybu. Aby byl zdravěj, aby byl nasvalenej,, aby byl šťastej.
Outdoorová aktivita	118-119/4	Dost se mi líbí, že agi se běhá venku, že člověk nemusí bejt nikde zavřenej.
Zábava pro psa	123-124/5	Běhám, protože vím, že to pejska baví a dělá mu to radost.
	166-167/6	Protože chodí a kouká na ty překážky a těší se, že půjde běhat.
	169-172/6	Kouká na mě a na překážky a těší se, že budeme něco dělat spolu. Těší se, až mu dám ten povel. Až já mu řeknu, že něco může dělat. Tak to ho baví, plnit ty povely.
Výzva	377-386/13	Člověk mezi tím objeví spousty nových technik, který by mohl zkoušet na tom štěněti. Ale tyhle techniky právě objeví až moc pozdě. Objeví nový postupy, jakým

		způsobem co učit. A já se vždycky hrozně těším, až zas budu moct vyzkoušet něco nového. A záměrně si vybírám, když jsem třeba předtím něco učila nějakým způsobem, tak teďko volím nějakou jinou techniku, abych si vyzkoušela, jak tohle funguje, jak ten pes reaguje.
	392-394/14	Vidím nějaký způsob, jak se něco učí a říkám si, že je to dost složitý. Že je to vlastně výzva, a tak to zkusím.
	185-186/13	A baví mě vymýšlet složitější postupy.
Finanční zátěž	341-345/12	Tenhle měsíc to bylo za psy tak deset až patnáct tisíc. Ale normálně to není tolik. Když třeba nejedu na žádný závody, intenzivky a semináře a platím vyložené jenom granule a cvičák, tak to vychází tak na šest možná sedm tisíc.
	340/12	Kdybych měla víc peněz, tak za sport utratím víc.
	349-353/12	Nejezdím na všechny soustředění, semináře a závody, kam bych chtěla. To se pak prodraží, když jede člověk na závody se čtyřma psama. Platí se závody, ubytování, benzín. A není úplně možný tohle absolvovat, pokud má člověk normální průměrnou výplatu.
<u>PROŽÍVÁNÍ</u> Štěstí z pocitu flow	734-736/25	„Jsem šťastná“, Když zažívám pocit flow při sportování se svými psy. Když prostě jenom jsem.
<u>AGILITY JAKO MOTIVACE K Seberozvoji</u> - učení se	379-380/13	Objeví nový postupy, jakým způsobem co učit. A já se vždycky hrozně těším, až zas budu moct vyzkoušet něco nového.
	385-386/13	Baví mě vymýšlet složitější postupy.
- spolupráci	101-103/4	...že ten tým musí spolupracovat. To je v tom agility hrozně hezký
	149-150/5	...je to v týmu, že to podporuje ještě tu naši nějakou spolupráci,...

Příloha č. 4 – Vyvstalá témata z IPA k třetí výzkumné otázce – respondentka A

Přestala být sama	9-10/1	...abych nebyla sama. Aby byl někdo se mnou.	
	42-44/2	Vlastně jsem vůbec nebyla sama, byla jsem pořád s tím pejskem	
	- poznala nové lidi	60-61/2	Začala jsem jezdit na závody a poznala jsem spoustu lidí...
		87-88/3	Řekla bych, že díky agility jsem poznala spoustu lidí.
		949-950/32	...díky psovi se člověk seznámí. Protože chodí venčit a potkává takhle ty lidi dost často.
- má pozitivní interakce	951-952/32	Tak se daj do řeči, takže díky psům se dají do řeči a je tam pak dost pozitivních interakcí.	
Zvýšení fyzické aktivity	33/2	...chodili jsme na procházky.	
	42/2	Tak já jsem byla pořád venku	
	75-77/3	Nejdřív jsem začala dělat agility, ale pak jsem začala se psem i hodně jezdit na kole, nebo v zimě na běžkách.	
	768-769/26	Hrozně ráda se psy chodím na procházky.	
	797-798/28	Ale třeba jakože do lesa nebo někam do přírody bych nikdy bez psů nešla.	
	78-79/3	Prostě jsem se snažila, aby ten pes u toho sportu mohl být taky.	
	Upřednostnění potřeby psů	121-122/5	A vlastně si myslím, že teď to už dělám spíš pro toho psa.
761-763/26		To není tak, že bych tam nechodila nikdy. Ale musím mít nejdřív vyběhaný psy, než jdu někam bez nich.	

	793-797/27	Když budu celý den na cvičáku, psi budou unavení a já budu vědět, že jsem se jim fakt věnovala, pak klidně můžu jít někam s rodinou a užiju si to. Pak je to příjemný. Ale musím mít jistotu, že psi jsou vyběhaní, a že jim nic nechybí.
	861-862/29	Tak si přeci nebudu číst, když vidím, že on chce, abych se mu věnovala.
	935-938/22	Ale říkám, když s nima budu od pěti od rána do šesti do večera někde venku, tak pak klidně půjdu od osmi do půlnoci někam bez nich. A s tím budu úplně v pohodě.
- uskrovní se	330-334/11-12	Po výplatě poplatím aktivity se psem, a ten zbytek mám na jídlo a ostatní věci pro sebe. Není to tak, že bych nejdřív koupila jídlo sobě a až pak z toho, co zbyde, platila agility.
	326-328/11	Já si třeba nekoupím k večeři rybu, ale dám si suchou rejži, abych měla peníze na to, jít na závody nebo na trénink.
	981-983/33	Neletíme nikam na tu dovolenou leteckou, jezdíme autem se psy. Asi by bylo levnější i pohodlnější letět k moři.
Zcitlivění	1015-1017/34	To určitě. Víc koukám na to, jak je to zvíře, a teď nemyslím jen můj pes, ale obecně, jak se ty zvířata cejtí.
	1019-1020/34	Ty emoce soucitu jsou vyvolány tím pohledem na živý organismy, na zvířata.
	1026-1028/35	Myslím, že psi ve mně otevřeli nějaký jako city. Jakože jsem možná zcitlivěla k prožívání druhých.
Přizpůsobuje se psům	205-207/7	Samozřejmě, že člověk musí nějakým způsobem těm psům přizpůsobit svůj život.
	745-746/25	Ten život se postupně tak měnil a přizpůsobil se těm psům
	231-232/8	Člověk chce žít s těma pejskama, tak se samozřejmě musí přizpůsobit a i obětovat

Podmiňuje se psům v		
- rozhodování	538/18	Rozhoduju, ale podle toho, co chtějí psi.
- koupi auta	987- 988/33	Auto kvůli psům, abychom se tam pohodlně vešli.
- cestování	981- 982/33	Neletíme nikam na tu dovolenou leteckou, jezdíme autem se psy.
- bydlení	218- 219/8	...obecně je to takový složitější se sháněním bydlení.
- zaměstnání	221- 222/8	...si třeba nemůžu vybrat zaměstnání, kde se dělají dvanáctky.
- studiu	219- 220/8	...jsem nemohla jít studovat tam, kam jsem chtěla...
- ve volném čase	248- 249/9	Nemám čas dělat něco jiného. Nemám čas si jít zahrát tenis.
	254- 255/9	...nejsem ochotná obětovat čas, kterej bych mohla věnovat těm psům.
- vztah	760- 762/26	...do divadla třeba jednou za rok jdu. To není tak, že bych tam nechodila nikdy. Ale musím mít nejdřív vyběhaný psy.
	643- 644/22	(partner) Když chce, abychom spolu trávili čas, tak se musí připojit ke mně a ke psům.
	651- 652/22	Já nemám čas na to, abych tajrdlíkovala někde bez psů s partnerem.
<u>PROŽÍVÁNÍ</u> Nepochopení druhými	959- 960/32	Tak mamka si myslí, že jsem asi trochu blázen, když mám tolik psů.
<u>V SEBEPOJETÍ</u>	965/33	Myslí si, že to trochu přeháním
- jsem pejskař	992- 998/34	Vnímám se teď jako pejskař, to je spojený v mojí osobou. Možná takhle bych to nazvala. Už se jako vnímám já i sama sebe, a vlastně mě vnímaj tak i ostatní, jakože ten pejskař. Holka, co je tady furt v teplákách, ze kterých vypadávají pamlsky, s psama a s míčkem v kapse. Takhle na mě všichni nahlízej a i já na sebe takhle nahlížim.

	1000/34	Z mého pohledu rozhodně není pejskař každěj.
	1005/34	...právě pejskař se tomu psovi věnuje.
	1009- 1010/34	Nenazvala bych pejskařem paní, která si koupila čivavku a ani s ní nejde na procházku a necvičí s ní

Příloha č. 5 – Vyvstala témata z IPA k první výzkumné otázce– respondentka B

<u>VNÍMÁNÍ</u>		
Pes jako		
- společník	15/1	On měl bejt jenom společník.
- nadšený společník	581-582/20	A že jsou nadšení z každý věci, kterou prostě vymyslíš.
	586-588/20	Zatímco to plemeno, který mám já, tak to jen uděláš takhle a oni hned: „Jo, dobře jdeme.
	593-598/20	A tady prostě vymyslíš jakoukoli kravinu a ten pes je prostě nadšenej a tak: „Jó, tak jdeme.“ A je jedno, jestli je to agility, nebo jestli vytáhneš frisbeečka nebo jdeš tady na procházku po okolí nebo někam jedeš. Prostě je to pro ně zážitek.
	639-640/22	Jsou rádi s tebou, rádi s tebou podnikají cokoli, co vymyslíš.
- člen rodiny	364-365/13	Člen rodiny. Přeci když pojedeme na dovolenou, nenecháme ho doma.
	561/19	Né, jako určitě je to člen rodiny.
	572-575/20	Každej je... jó, je to babička Krí a Pradědeček Hug, protože tady už vlastně máme i toho vnuka u nás doma. Je to prostě další rodina, která s náma jako v podstatě bydlí.
	565-566/19	Jsou to členi rodiny, kamarádi, přátelé.
- živá bytost	136-137/5	Není to stroj, je to další bytost, která tam s tebou funguje.
- závazek	758-759/26	Člověk je vázanej k těm psům, ale není vázanej k ničemu dalšímu.
	670-671/23	Né prostě, zatím nastala situace taková, abych nechala psa někdy někoho hlídat.
	690/23	Oni nikdy nejsou ani nebyli sami doma.

<p>Pes není - věc</p>	<p>565- 572/19- 20</p>	<p>Mám docela problém s lidma, co berou psa jako věc. Jó, ty lidi mají úplně jinou jako, když někdo mluví o psovi, jako jenom o zvířeti. Jako když bys vytáhla prostě jako králíka odněkud z králíkárn. Nemá to skoro jméno, jenom prostě, je to králík. Tak jako prostě tady ne.</p>
<p>Pes je - čistá bytost</p> <p>- spolehlivý</p> <p>- každý je jedinečný</p> <p>- časově náročný</p>	<p>611- 613/21</p> <p>610/21</p> <p>495/17</p> <p>678- 679/23</p> <p>320- 321/11</p>	<p>Pokud se shodnete, tak ten pes nedělá věci, že by ti chtěl nějakým způsobem uškodit.</p> <p>To, že jim můžeš věřit.</p> <p>I ten pes je povahově každé jiné.</p> <p>Trávení volného času, tam je to úplně na sto procent.</p> <p>Ale řekli jsme si, že radši budeme ten čas věnovat psům.</p>
<p>Psovi se dá důvěřovat - neublíží</p>	<p>611- 612/21</p>	<p>Ten pes nedělá věci, že by ti chtěl nějakým způsobem uškodit.</p>
<p>Inteligentní bytost - co komunikuje</p> <p>- zná její intenci</p> <p>- inteligentní</p> <p>- má snahu spolupracovat</p>	<p>632- 634/22</p> <p>581/20</p> <p>637- 638/22</p> <p>707- 708/24</p> <p>617/21</p> <p>637- 638/22</p> <p>639/22</p>	<p>...cokoli mají v hlavě, tak to mají na uších a na ocase a oni to prostě chtějí říct.</p> <p>To, že chtějí komunikovat.</p> <p>...protože oni chtějí nějakým způsobem s tebou komunikovat.</p> <p>Psi ho mají rádi, komunikují s ním a berou ho.</p> <p>Oni ti vidí do hlavy.</p> <p>Inteligentní, kreativní, protože oni chtějí nějakým způsobem s tebou komunikovat...</p> <p>...a spolupracovat.</p>
<p><u>VZTAH</u> Vlastnický</p>	<p>442- 446/15</p>	<p>A nechtělo se nám ho pouštět dál. Tak jsme se holt rozhodli, že budeme za blázny, co mají deset psů. A teď už jsme za blázny, co</p>

		mají jedenáct. Když teď poslední štěně přijelo ze Švédska.
	202-203/7	Závodních máme teď pět, dva jsou v přípravě, dvě štěňata. A pak tu máme tři důchodce.
	431-432/15	To máme teďko tříměsíční. A další v roce 2022, 2023. Bude se jmenovat Ela.
	553-554/19	Jestli začne běhat i naše dítě, tak máme málo psů.
Přátelský	610/21	To, že jim můžeš věřit.
- důvěry	617-618/21	...že toho psa fakt znáš do detailu.
- vzájemná známost	563-564/19	...každý víme, jaký je, nebo jak se chová.
	330-332/11-12	Že když člověk nedělá zrovna agility, tak vezme psy do lesa nebo někam na vejlet. Není to tak, že by se sebral a jel na nějaký koncert.
- nerozlučitelnosti	348/12	Je tam jenom s těma psama.
	644-645/22	Oni tady jsou se mnou prostě 24 hodin, že jo.
	650-654/22	...jsou lidi, kteří nechápou, že s námi bydlí v baráku a 24 hodin jsou tam, kde chtějí být. Když chtějí ven, jdou s náma ven. Když nechtějí, tak jdou prostě domů. Jó, že tam je ten kontakt celodenní.
	654-655/22	...proto bych ani nenechala nikoho, aby toho psa hlídal.
	670-671/23	Né prostě, zatím nenastala situace taková, abych nechala psa někdy někoho hlídat.
	364-365/13	Přeci když pojedeme na dovolenou, nenecháme ho doma.
	368/13	...my jezdíme spolu.

<p><u>EMOCE A POCITY</u> (prožívání) - smutek z odchodu</p> <p><u>MORÁLNÍ IMPEATIV</u> Dominující představa Pes je součástí rodiny a tudíž by neměl být z rodiny vyčleněn</p>	659-662/22-23	Museli jsme jet třeba na vyšetření do nemocnice, ale jedná se o jeden den. Ale že by třeba víkend, tejdén, čtrnáct dní, to jako vůbec.
	641-642/22	Akorát jedinou nevýhodu mají, že strašně rychle stárnou.
	662-664/24	Vím, že někdo to nechává i v těch penziencech pro psy, to já bych raději vymyslela aktivitu, kam by mohli taky.
	364-365/13	Člen rodiny. Přeci když pojedeme na dovolenou, nenecháme ho doma.

Příloha č. 6 – Vyvstalá témata z IPA k druhé výzkumné otázce – respondentka B

<u>AGILITY jako</u>		
Relax	115/4	Je to takovej relax.
	472-473/16	...koníček, kde člověk může vypnout a zrelaxovat.
Závod agility jako možnost jediné šance	61-62/3	A máš na to jenom jeden jedinej pokus.
	730-731/26	...baví mě ten adrenalin v tom, že nemáš možnost opravy.
Týmový sport	134-137/5	Člověk není 100%, ten pejsek není 100%, taky se může probudit špatnou nohou a tak. Není to stroj, je to další bytost, která tam s tebou funguje.
Zábava pro psa	594-595/20	A ten pes je prostě nadšenej a tak: „Jó, tak jdeme.“ A je jedno, jestli je to agility...
Výzva	56-61/2-3	Mě na tom baví to, že je to takovej souboj mý hlavy a mojí paměti s tím, co někdo postaví. A musím hledat řešení tý hádanky toho, co tam někdo postaví. Jó, že je to takovej rébus, kterej musíš vyřešit a musíš najít ten recept. A ještě si ho musíš zapamatovat.
	403-404/14	...neumíme řešit. A zas hledáme řešení. Hledáme řešení nějakýho rébusu.
Finanční zátěž	738-769/26	...tak jsme vlastně peníze, který jsme měli ušetřený na dovolenou, tak jsme dali do překážek.
	772-773/26	Takže jako jo, peníze to stojí. Málo to asi nebude, ale radši jsme to nikdy nepočítali.
	781-783/27	Na zkouškách jsme na čtyřech kilech za psa. A kor, když běháš s pěti. Ted'ka republika byla osm stovek startovný, jakoby kvaldy na republiku.
<u>PROŽÍVÁNÍ</u>		
Štěstí z pocitu flow	76-82/3	...a třicet vteřin je doba, kterou ani nezaznamenáš. Zatímco na tom agility, tam máš, ty standardní parkury jsou 30, 35

		vteřin, a za tu chvilku člověk dokáže vnímat a udělat spoustu věcí, který by si jako normálně ani neuvědomoval. Slyšíš věci, a na psovi vnímáš věci, který normálně přehlížíš.
Zážitek neopakovatelnosti	75/3	Co mě na tom baví je to, ten okamžik.
	732-733/25	...je to jenom teď a tady a nikdy jindy, že na kdyby se nehraje. Člověk si víc uvědomuje ten čas.
Možnost svobodné volby, jak cvičit	400-401/14	Spousta lidí kouká, jak kdo běhá. Co je mu blízký, co se mu líbí. A to ho inspiruje.
	405-407/14	Necháme si poradit a stahujeme si věci od různých trenérů, co se nám kde líbí.
<u>AGILITY JAKO</u> <u>MOTIVACE K</u> Fyzické aktivitě	259-262/9	Ale když už má člověk zaplacený to startovní, tak je to taková motivačka, že přeci jenom z té postele vstanu. Že třeba ve čtyři ráno z té postele vyleze.
	329-331/11-12	Když člověk nedělá zrovna agility, tak vezme psy do lesa nebo někam na vejlet.
Cestování	97-98/4	My jsme díky agility začali jezdit do Německa.
	171-173/6	Jsme radši místo toho jeli do Polska, kde bylo vlastně první mistrovství na pět velikostních kategorií v Evropě.
	175-177/6	A rok předtím jsme byli na Slovensku, protože se nám kvalifikoval jeden pejsek a my jsme si to chtěli užít se všema a bylo to v hale.
	186-190/7	První, kam jsme takhle jeli do zahraničí, tak jsme jeli do Holandska, protože chováme tamní plemeno. A tam je mezinárodní závod, kde se sejde třeba 90 týmů, což tady v Čechách nikde není.
	341-344/12	Máme vymyšlenou trasu, přes Česko, do Německa, Dánsko, Švédsko, do Norska na Norway Open.

	360-361/12-13	Protože teď ty závody nejsou, tak nemáme cíl té trasy.
Něco dokázat	796-800/27	Protože jsme vyhrály s mojí fenkou celý ten mezinárodní závod, odjízděly jsme s tím mega pohárem a hafem těch věcí, že jsem to nemohla narvat do karavanu a další dva psi vyhráli týmy a další vyhrál frisbee závod.
	802-805/27	A pak tě potěší, když ten rozhodčí, kterej pískal EO, tak přijde a zeptá se, jestli se uvidíme příští týden na EO. A pochválí tě, že běháte dobře.
Seberozvoji		
- překonání ostychu	96-100/4	My jsme díky agility začali jezdit do Německa, a mně to třeba pomohlo s jazykem. Protože člověk měl takovej ten ostych, že než něco udělat blbě, tak radši neudělám vůbec nic.
	146/5	...já jsem se ze začátku hrozně styděla.
- překonání nechuti cestovat	256-258/9	...a kterej nerad cestuje, protože co, kdyby se na té cestě mohlo něco stát.
	254/9	Já totiž hrozně nerada cestuju.
- zvládání emocí	128-130/5	A to je všechno v hlavě. Člověk se to musí naučit, aby nepropadal panice. Protože to pak brzdí.
	139-143/5	Nervozitu, snažím si vzpomenout, kudy ti vede, dělám si slepý parkury, snažím se to promítnout v hlavě a snažím si představit takový to, jak někdo říká, otevíráš a zavíráš okno, abys na nic jinýho nemyslela. Jenom aby se člověk soustředil.
	102-103/4	...nemít z toho deprese. Protože to tam prostě je.
	64/3	Naučit se pracovat s tím stresem.
- budování sebejistoty	150-152/5-6	Mě by nic nenutilo. Jo, kdyby mě vlastně nechytlo to agility, tak jsem si tady mohla sama šudlat doma něco v koutě.

	252-253/9	...protože není jiná možnost, prostě takový ty strachy...
	118-119/4	...když udělám chybu, ten pes to nesmí poznat.
	125-126/5	...když člověk udělal chybu, tak musel fungovat tak, že tam jakoby ta chyba není.
	92-96/4	Tady prostě seš na tý startovce nějak a musíš tam jít. A vidíš, jak tam jdou ty lidi před tebou a buď je to teď, nebo se na to můžeš vykašlat. Něco jako, když stojíš na mostě, skáčeš bungee a musíš překročit tu hranu.
	410/14	Už se tolik nebojím lidí.
	263-264/9	Otevřelo mi to nějaký dveře a člověk se tolik nebojí.
- nácvik práce s chybou	255-256/9	Tak já jsem prostě introvert, kterej nerad dělá chyby.
	87-89/3	Já jsem takovej človíček, kterej nerad dělá chyby. A než udělá chybu, tak se to radši snaží odsouvat...
	157-159/6	Ale prostě, tam ten pocit, že tě někdo sleduje, vidí tu chybu, to zaváhání...
	252-253/9	...určitě nebát se dělat chyby, řešit věci hned.
- improvizace	119-120/4	Takže improvizace a okamžitě nějak tu situaci řešit.
	126-128/5	Prostě navázat a improvizovat. A to samý bylo vlastně i na těch závodech.
- učení se	404-405/14	A výsledkem je, že se učíme nějakou novou věc. Necháme si poradit.
	718-719/24	Zpracovat na tom horším, aby se člověk dostal k tomu, co chce.
	721-726/25	Stavíme na tom, co známe, a učíme se dál. A furt si myslíme, že vlastně nic neumíme, a že jsme na začátku. Že vlastně jakoby ta naše

		metodika má jedno takový moto, a to, že učení je nekonečný. Že nikdy člověk neumí všechno. A vlastně celou dobu se učí a nikdy nepřestane.
--	--	--

Příloha č. 7 – Vyvstalá témata z IPA k třetí výzkumné otázce – respondentka B

<u>SOCIÁLNÍ INTERAKCE</u>		
- získala pozitivní sociální interakce	147-149/9	Přijedou v pátek, zakempujou, vytáhnou tam ten gril, pokecají se známejma, a odjedou třeba až v pondělí ráno. A tohle nás baví.
- rozšíření soc. interakcí	275-277/10	Ale zase potkává spoustu zajímavých lidí, spoustu osobností, který by nikdy nepotkal.
	359-360/12	No my to právě spojujeme s těma závodama a tam je pak kontakt s těma lidma.
	809-812/27-28	A v tomhle směru jsou právě takovýhle závody super v tom, že ty lidi, co je znáš z internetu, z facebooku, tak tam je potkávaš naživo. Že ten online svět se ti stane offline.
- psi jako sociální filtr nežádoucích interakcí	348-350/12	Je tam jenom s těma psama. Ti psi jsou takovej sociální distanc, protože lidi se k nám přes ně vlastně moc nedostanou.
	459-463/16	Jsou třeba lidi, kteří nemají žádnýho pejska, nebo už nemají pejska, a jsou lidi, kteří to prostě nechápou a prostě nepochopí.
	462-463/16	Když.... Jak bych to řekla, já těch nepsích lidí moc nepotkávám.
- nepochopení okolí	476-479/16	Oni mají svůj život. A není úplně jako slučitelný s tím, co jakože máme my. A oni to třeba nechápou. Oni to berou jako takovou exotiku.
	649-652/22	Jakože já třeba nechápu ty lidi, kteří mají psa zavřeného v kotci a zase jsou lidi, kteří nechápou, že s námi bydlí v baráku a 24 hodin jsou tam, kde chtějí být.
	484-485/17	No, mně přijde, že utrácíš peníze za úplně nesmyslný věci.
	737-739/25	Už jsem úplně zdeformovaná. Jako pro normální lidi jsme zdeformovaný. Já zase nerozumím jim.

	741-749/25	Že prostě nekoupíme úplně nověj karavan, abychom se mohli vyťahovat, ale prostě vezmeme karavan, protože víme, že v něm budou ti psi, že tam bude dítě, který tam bude čmárat a bude to tam likvidovat, ale důležitý je, že to jezdí. Si vybavuju jednu slečnu, která se tam tři hodiny bavila o tom, kterej kočárek je lepší, a kterej je značkověj, aby vypadala dobře mezi kamarádkama. A tohle jsou věci, kterejm já prostě nerozumím.
- zklamání z české povahy	819-821/28	V Čechách je to tím stylem: „Ty vole, viděla jsi to, ona nedala zónu. Ona má zónu jenom na dvě packy, né na čtyři, jak s tímhle může vylízt na parkur.
	294-296/10	Čechách je prostě taková mentalita, ti to dá někdo sežrat. A většinou ti to dá sežrat takovým způsobem, že tam třeba ani nebyl.
	207-208/11	Jako v podstatě, jsou lidi, co tě budou podkopávat.
- zklamání z lidí	311-314/11	Že člověk je vlastně smutnej z těch lidí. A furt to jsou ty samý lidi a ty se můžeš stavět na hlavu a vždycky bude něco špatně.
CHOVÁNÍ -začala cestovat	97-98/4	My jsme díky agility začali jezdit do Německa.
	171-173/6	Jsmo radši místo toho jeli do Polska, kde bylo vlastně první mistrovství na pět velikostních kategorií v Evropě.
	175-177/6	A rok předtím jsme byli na Slovensku, protože se nám kvalifikoval jeden pejsek a my jsme si to chtěli užít se všema a bylo to v hale.
	186-190/7	První, kam jsme takhle jeli do zahraničí, tak jsme jeli do Holandska, protože chováme tamní plemeno. A tam je mezinárodní závod, kde se sejde třeba 90 týmů, což tady v Čechách nikde není.

	341-344/12	Máme vymyšlenou trasu, přes Česko, do Německa, Dánsko, Švédsko, do Norska na Norway Open.
	353-357/12	Zatím jsme udělali jenom trasu před Německo, Holandsko, Belgie a pak jsme jeli zpátky. Korona nám to zařídila. Pak je ještě jedna trasa vymyšlená, přes Švýcarsko, Slovinsko, Itálii a zpátky.
	360-361/12-13	Protože teď ty závody nejsou, tak nemáme cíl té trasy.
Přizpůsobuje se psům	676-678/23	Určitě do rodinných. Ovlivňuje to nějakým způsobem fungování rodiny, protože se přizpůsobuješ tem psům.
Podmiňuje se psům	681-682/23	Takže vlastně kromě práce zasahují do všeho.
- koupi auta	182-185/7	Mohla jsi tam mít zaparkovanéj karavan, kterej jsme kvůli tomu pořídili, abychom mohli cestovat s tolika psama.
	339-340/12	My jsme teďka přebudovali i karavan, aby se nám tam vešli.
- bydlení	663-665/22	Já jsem koupila i karavan, no. A auto teda taky, velký. Původně jsme měli passata, pak se koupil galaxy, potom sharan a teď už přemýšlíme o tom transporteru. Protože do sharana už se asi nevejdeme
	414-415/14	Tvrdí, že i barák kupuju kvůli tomu, aby měli psi větší boudu.
- své aktivity	422-426/15	Někdo to nechává i v těch penzionech pro psy, to já bych raději vymyslela aktivitu, kam by mohli taky.
	695/24	Předěláváme teď zahradu kvůli psům.
- práci	690-694/23-24	Oni nikdy nejsou ani nebyli sami doma, vždycky má někdo z rodiny protišichty. Buď mamka nebo přítel, takže tu vždycky někdo je. U nás je to prostě tak, že si hlídáme,

		abychom šli proti sobě. Jak kvůli psům, tak i kvůli dítěti.
- dovolenou	225-226/8	Partner dělá na ranní, noční dvanáctky, tak se to přizpůsobuje i tomu, jak on má šichty.
	233-237/8	My jsme třeba ty závody pojali takovým způsobem, my tomu říkáme agilní turismus. A my jako spojujeme ty závody na nějakým hezkým místě, který se nám líbí, rovnou s dovolenou.
	753-755/26	Než bychom si koupili nějakou dovolenou támhle letadlem do Dubaje, tak radši sebereme karavan, narveme plnou nádrž a jedeme.
	371-374/13	To by asi vydržel, ale oni to moc dobře poznají, že jsme jeli někam pryč, a prostě fakt... nám to nepřijde, že bychom to jako nějak řešili, je to přirozený, prostě hledáme pobyty tak...
	384-386/14	A v tu chvíli se to začalo dělat tak, že jezdíme na dovolený tak, aby tam mohl malej a mohli tam psi.
	525-528/18	Ale že bychom se sbalili a někam odjeli na víkend, nebo na dovolenou na celý týden bez psů, to ne. Jo ale v rámci toho, jak někde jsme, tak vždycky hledáme i pro dítě nějakou akci. I když... pokud je možnost tam vzít psa, tak tam bereme psy...
- volný čas	329-334/11-12	No to agility je jakoby hlavní. Že když člověk nedělá zrovna agility, tak vezme psy do lesa nebo někam na výlet. Není to tak, že by se sebral a jel na nějaký koncert. Podmiňujeme v podstatě jakoukoli činnost nebo výlet tomu, abychom mohli vzít ty psy.
	678-679/23	Trávení volného času, tam je to úplně na sto procent.
<u>PARTNERSKÝ VZTAH</u>	541-546/18	No on je v podstatě ten samej. U nás je to tím, že vlastně partner dělá agility taky, k tomu frisbeečko, na který teďka nebylo tolik času, ale dělali jsme semináře, tak
- tolerance partnerem		

		<p>jakoby, jak je to společný, tak nám ani nepřijde divný, že by to člověk nějak jako odděloval.</p>
	451-454/16	<p>Buď by fungoval jakože s tím, že to bere, jakože to je součást toho mého života, jinak prostě asi bychom si neměli co říct.</p>
	417-418/14	<p>Kdo chce, tak nás bere takový, jací jsme. I s těma psama, protože jsou naší součástí.</p>
	375-377/14	<p>... jo vlastně takhle jsem přišla o partnera, on začal hledat aktivity, kam nemohli psi.</p>
	378-384/13	<p>On to začal dělat jako systematicky a mě to začalo hrozně vadit. Už jsem měla psy. Měla jsem teda jenom čtyři tenkrát. A on začal vymýšlet aktivity tím způsobem jako: „Jé, mohli bychom jet třeba sem, ale ty máš ty psy.“ Jo a pak se objevil človíček, kterej jako to neřešil, protože měl taky pejska. A tak se to tak nějak spojilo.</p>

Příloha č. 8 – Vyvstalá témata z IPA k první výzkumné otázce – respondentka C

<u>VNÍMÁNÍ</u>		
Pes jako - společník	463/16	Tak je to kamarád.
	2-3/1	...já jsem si přála psa vždycky, chtěla jsem kamaráda.
- aktivní společník	463/16	Tak je to kamarád, parták, já to tak беру.
	477-780/16	Já ji vezmu radši tréninkově, kde si to obě dvě užijeme, než abych se s ní trápila jako na závodech. Ale jako říkám, furt je to parták, jsem za ně ráda.
	302-306/11	Pes mě baví, protože s ním něco můžeš dělat, nechtěla bych třeba hada, protože na něj se jenom koukáš. Prostě mám ráda to, že s tím psem můžu něco dělat. Že spolu trávíme čas a nejsme jen doma.
- sportovní náčiní	284-286/10	Jako bude to znít asi zvláštně, ale já ty svoje psy беру jako takový sportovní náčiní, o který se snažím dobře starat.
- živá bytost	453-454/16	...některý moje zvířata mají větší potencial, že se jim pak víc věnuju.
- zvíře	131/5	Pes je živý tvor.
	288-289/10	Jako já furt беру, že to jsou zvířata.
	295-296/10	Mám své psy ráda, to ano, ale furt беру, že je to pes.
	308-309/11	Je to pes, je to živý zvíře.
- závazek	289-291/10	Ale jsou pro mě důležitý a snažím se jim dávat takový čas, aby byli spokojení.
	296/10	...snažím se o ně starat co nejvíc.
	84-87/3	No protože mi to přijde jakoby sobecký. Jako ty si pořídíš živou bytost, která tvoji

		pozornost chce. Chce ten tvůj čas. A já mám sportovní psy.
	518-520/18	Samozřejmě, že je musíš vyvenčit. Nenechám je tam prostě dvacet hodin, že jo. To jako nenechám.
	256-257/9	...vždycky se snažim, abych těm psům dala to, co potřebujou.
Pes je		
- schopný se nechat pohlídat	271-274/10	Jednou jsem je takhle dala. Když jsem jela na agiltní závody do Španělska s tou jednou svojí fenkou, tak nás jelo šest v autě, tak jsem ty dvě musela dát někomu.
	276-281/10	Já si radši vezmu ty psy sebou, když to jde. Když to nejde, tak tam prostě nejedu. Ale tady tím, že jsem byla nominovaná do Španělska na závody a v rámci ušetření nás jelo víc jedním autem, tak by se mi tam další dva psi nevešli, že jo. Takže jsem je nechala hlídat, jednou. Jednou za tu dobu, co agility dělám.
	508-511/17-18	Kdybych chtěla někam letět, existují psi hotely, kamarádi, nemyslím si, že pes je v dnešní době nějaký problém.
- každý je jedinečný	352-353/12	S každým psem se pracuje trošku jinak a já si myslím, že to je i u jednoho plemene.
- závislý	313-314/11	Tak svým způsobem je na tobě ten pes závislejší, že jo.
- finančně náročný	73-75/3	Když už máš doma potom ty psy a chodíš ještě do práce, tak podle mě jak peněženě, tak časově hlavně, se to moc skloubit nedá.
- časově náročný	78-79/3	...na všechno nemám čas, takže jsem si vybrala ty psy.
	231-232/8	...nemám většinou moc čas.
<u>VZTAH</u> Vlastnický	25-27/1	A když jsem si pořídila pitbulku...
	396-397/14	Třeba s pitbulkou ani tak ne, ale jakmile jsem si pořídila toho svého druhého psa...

	428/15	...když máš víc psů.
	435/15	...mám tři psy.
Přátelský		
- vždy ji vidí rád	316/11	Oni tě viděj vždycky rádi.
	317- 319/11	Ten pes tě má rád vždycky. To je asi takový nejdůležitější. Že tě ten pes rád vždycky vidí, ať se děje, co se děje.
- nerozlučitelnosti	269/9	Většinou je беру sebou.
	266- 267/9	...ted' jsme byli třeba na Moravě a byla jsem tam se psama.
	520- 521/18	...když někam můžu jet, tak si je vezmu sebou.
Závislosti		
- péče	314/11	Je závislej na tom, že ty mu dáš nažrat.
	152- 154/6	Když po psovi něco chceš, tak mu musíš taky něco dát. Což znamená, kvalitní strava, mí psi chodí na masáže, na dornovku.
	155- 156/6	A jezďej na rehabilitace, jezďím s nima do vany.
Vzájemné prospěšnosti	314- 317/11	Ty mu dáš procházku a ten svůj volnej čas. A naopak je taky hrozně hezký, že oni tě viděj vždycky rádi. To tak prostě jako je.
	97-98/4	Dělám to pro psy a pro sebe, protože z toho mám radost, když vidím, že jsou šťastní.
<u>EMOCE A POCITY</u> (prožívání)		
kladné		
- radost	93-94/4	...mě ten čas s nima prostě baví.
	95/4	To mě prostě nabíjí a baví.
	90/3	Mě prostě baví s nima jít do lesa.
	323- 325/11	Pak jdeš na procházku do lesa, kde je klid a ticho a vidíš, jak jsou rádi, že jsou venku, tak tě to prostě nabíjí tou pozitivní energií.
- pozornosti	331- 332/12	...ten ovčák je tady pro tebe a chce s tebou něco dělat.

<p><u>MORÁLNÍ IMPEATIV</u> Dominující představa - Má sportovní psy, aby pes mohl podávat výkony, musí o něj být dobře postaráno po všech stránkách</p>	336-339/12	...ta je u tebe, kouká na tebe, prostě tebe má jako ten středobod vesmíru.
	86-87/3	A já mám sportovní psy, vždycky jsem měla.
	151-154/6	Jako v dnešní době už je to normální. Ale když po psovi něco chceš, tak mu musíš taky něco dát. Což znamená, kvalitní strava, mí psi chodí na masáže, na dornovku.
	155-157/6	A jezďej na rehabilitace, jezďím s nima do vany, chodíme v létě plavat každej den skoro.

Příloha č. 9 – Vyvstalá témata z IPA k druhé výzkumné otázce – respondentka C

<u>AGILITY jako</u>		
Týmový sport	143/5	Je to týmovej sport.
	130/5	Jste tam prostě dva...
Závody agility jako možnost jediné šance	138/5	A taky je krásný, že máš jenom jeden pokus, že jo.
	141-142/5	Máš jenom jeden pokus, jenom jednu šanci. Víc to není. Víc šancí není
Smysluplná společná aktivita		
- k zažehnutí nudy	205-206/7	Já bych se hrozně nudila, takže né. Já nemám ráda nudu.
	199-201/7	Já bych měla hrozně nudnej život bez toho. Já jsem strašně ráda, že jsem měla tu možnost to poznat.
Zábava		
- pro psa	39-40/2	A to, že vidíš, že toho psa to baví.
	51-52/2	A vidíš, že to psa prostě baví.
- pro ni	208/7	Ale jako tohle mě baví daleko víc.
	577/20	Baví mě to.
Výzva	103-104/4	A líbí se mi, že ta trať je pokaždý jiná, že je to výzva.
	361-362/12	To je, jako de facto, pro mě je každý postavení se na start výzva.
	164-366/13	Proto mě to baví, jako pokořit tu výzvu toho rozhodčího a doběhnout co nejlíp umí.
	146/12	No asi mám ráda výzvy.
	351-353/12	Baví mě přicházet na ty způsoby, jak se psem pracovat. Protože s každým psem se pracuje trošku jinak.
	355-357/12	Ale z toho trenérského hlediska mě baví vymýšlet, aby ten pes s tebou pracovat chtěl.

Finanční zátěž	171-172/6	To sice ano, ale moje finanční stránka, příjmy nebo rozpočet není tak velkéj.
	189-190/7	Bohužel můj finanční rozpočet není neomezený.
	428/15	To teda, a kór, když máš víc psů.
	580-582/20	Jo. Jednou jsem říkala, že kdybych nedělala to agility, že jsem mohla bejt bohatá. Že jsem mohla mít třeba nový auto, hezčí bydlení.
<u>PROŽÍVÁNÍ</u> Touha vyhrát	391-394/14	A podle mě každej jde na ten start s tím, že tak předvede to nejlepší a doběhne to nejlíp, jak umí. A nebo prostě, že chce vyhrát. Je to takový to tajný přání.
Pozitivní Potěšení	409-410/14	Je to prostě jako nádhernej pocit. To vítězství.
- z úspěchu	410-411/14	To je o tom vnitřním štěstí, že doběhneš první.
- z ocenění	411-414/14	Ted' za tebou všichni choděj a říkaj, jak to byl hezkej běh. A i ty to vidíš. Je to prostě hezkej pocit no.
Negativní Naštvanost za vlastní chyby	121-122/5	Ale co se týče tý trasy, tak vždycky jsem našťvaná, když to pokazím jakoby já.
<u>AGILITY JAKO MOTIVACE K Seberozvoji</u>		
- uvědomění si vlastních slabín	115-117/4	No asi psychiku svoji. A moji fyzickou, jak bych to řekla. No asi, že nejsem fyzicky moc zdatná. Abych byla, na to jsem asi líná.
- zlepšování	105-107/4	A že se to stále někam posouvá. Že to agility není takový jednotvárný a monotónní. Máš prostě takovej ten pocit, že tam máš furt co zlepšovat.
	474-476/16	Ale prostě jako, prostě baví mě nějaký posun. Když něco trénuješ, tak to chceš vidět, že jo, nějaký ten výsledek.
	107-108/4	Mě třeba neúspěch hrozně nakopne k tomu, abych se jako zlepšila.

- sebereflexi – vnitřní LOC	111- 113/4	...co mi nejde na závodech, to si třeba potom postavím na tréninku a zkouším to zlepšit.
	113/4	Zkouším zlepšit to, co mi nešlo.
	135- 137/5	Krásný je to, že prostě, jak říkám, že i ta setina nepozornosti tě může vyškolit v něčem, abys na sobě zapracovala. Abys to dělala trochu líp a jinak
	122- 126/5	A nebo je neúspěch to, že jsme tam prostě dva, co si budeme povídat, běhat s rychlým psem není úplně jednoduchý, takže tam stačí vteřinka nepozornosti, setinka, a máš diskvalifikaci. A to je taky takovej neúspěch
Cestování	129- 131/5	Ale neúspěch třeba není to, že jakoby nedoběhnu, ale spíš to moje selhání že já jsem tam někde něco udělala jako špatně.
	222- 224/8	Já jsem byla prostě na závodech a já mám ráda cestování. Podíváš se někam, kde jsi nebyla.
	582- 584/20	A kámoška mi říká, k čemu by ti jako bylo lepší auto? Vždyť bys bez těch psů stejně nikam nejezdila.
171- 172/10	Když jsem jela na agilní závody do Španělska.	

Příloha č. 10 – Vyvstalá témata z IPA k třetí výzkumné otázce – respondentka C

SOCIÁLNÍ INTERAKCE		
Rozšíření sociálních interakcí	39/2	Tak hlavně asi ta parta lidí okolo toho sportu.
	53-54/2	Chceš vídat ty lidi, co tam jezděj pravidelně a stanou se z nich kamarádi.
	56-58/2	Jedu za svýma kamarádama vlastně svým způsobem. Někdo jde do hospody a někdo lítá po cvičáku, no.
	101-102/4	Líbí se mi, že tam mám kamarády.
	219-220/8	Ježdím na závody, že ježdím za těma kamarádama.
	224-226/8	Bavíš se s těma kamarádama. Když to jsou víkendový závody, tak se třeba griluje a povídá.
	567/19	Teď mám kamarády mezi agilítákama.
	568-571/19-20	Člověk prostě tráví čas s někým, kdo má stejnej zájem. Radši. Ale já mám kamarády i v jiným psím odvětví. A zase se bavíme o psech.
Přijetí rodinou	212-215/8	No a nejbližší rodina si zvykla a já si myslím, že jsou asi rádi, že mám něco, co mě naplňuje.
	231-232/8	No tak, jako zvykla si, že nemám většinou moc čas.
	237-239/8	Taky si najdu někdy čas jakoby, jo ale prostě oni věděj, že budu mít zase závody, nebo že budu támhle někde a tak. Takže jako jo, zvykli si.
Nepochopení ze strany okolí	216-217/8	Jako samozřejmě, že třeba kolegyně v práci to nechápu.
	220-222/8	Protože když přijdu po víkendu do práce, tak se zeptám kolegyně, co dělala o víkendu a ona mi řekne, že žehlila, jak jako... no...

	600-603/20-21	No můžu tady uklízet, hurá no, boží. To prostě jako... jupí, vysála jsem. Jó jako, neumím si to představit.
	434-437/16	No tak od běžných smrtelníků, v uvozovkách, ano. Všichni se divěj, jako proč mám tři psy. Je to vtipný, já se taky jako neptám, proč má někdo tři děti, jako.
	447-448/16	Pro normální lidi si myslím, že je asi ideální dva. Ale znám lidi, že plno agilíťáků má pět, šest, sedm psů, jo. To prostě tak jako je.
Zvýšení fyzické aktivity	92/4	Protože já bych sama do lesa třeba nešla.
	250-251/9	Já se vždycky snažím jít s nima třeba tady k vodě, nebo do lesa.
	321-322/11	Prostě neudělám to, že bych je vyvenčila před barákem a šla domu.
	598-599/20	Přijdu domu ve tři a šla bych jako sama do lesa? No to jako asi né.
Upřednostnění potřeb psů	253-255/9	Ale samozřejmě dám jim vždycky nejdřív ten čas a pak se můžu jít bavit.
	256-259/9	Vždycky se snažím, abych těm psům dala to, co potřebují. Takže je vyběhat v lese, na louce, dám jim nejdřív ten svůj čas a pak si jdu dělat svoje.
Podmiňování se psům		
- v cestování	265-266/9	Ale teď jsme byli třeba na Moravě a byla jsem tam se psama.
	275-276/10	Já si radši vezmu ty psy sebou, když to jde. Když to nejde, tak tam prostě nejedu.
	520-522/18	Ale když někam můžu jet, tak si je vezmu sebou. A když to nejde, tak si to zařídím nějak jinak. Tak tam třeba nejedu.
- ve volném čase	75-77/3	Tak časově hlavně, se to moc skloubit nedá. Já radši vezmu ty psy a jdu do lesa, než abych přišla domů, nechala je tady zavřený a šla cvičit sama.

	78-79/3	Protože na všechno nemám čas, takže jsem si vybrala ty psy.
	231/8	Nemám většinou moc čas.
	423-425/15	Skoro každéj víkend jsem pryč, na tréninku nebo intenzivce.
- v dovolené	262-264/9	No, tak já mám agilní tábory. Takže na dovolenou potom, jako takovou, nejsou ani finance a ani svým způsobem čas, že jo.
<u>PROŽÍVÁNÍ</u> Pocit sounáležitosti se skupinou	42-43/2	A najednou máš pocit, že někam patříš.
	44-45/2	Tak prostě najednou máš pocit, že někam patříš.
	102-103/4	Že někam patříš, že to je parta lidí.
<u>PARTNERSTVÍ</u> Pes ve vztahu není překážkou	488-491/17	Tak zajímavý je, že jsem si nacházela partnery, kteří třeba psy neměli, nikdy. A nakonec to skončilo tak, že měli radši má psy, než mě. Takže v tom problém nebyl, nikdy.
	491-494/17	Nepocituju to, že by mi vztah ztroskotal na tom, že by někdo žárlil na má psy, nebo že by mu vadilo, že mám psy.
- nutnost akceptace jejich psů partnerem	496-500/17	Ale že by mi někdo, ale já bych si do toho stejně nenechala kecat. Takže prostě, nelíbí se ti to, tak si prostě můžeš najít někoho jinýho, že jo. Prostě ti psi tady byli dřív a vždycky tady budou. V tomhle jako já mám jasno.
	532-534/18	Svým způsobem bylo ale taky hezký, že toho máme víc společnýho, když to taky zkoušel.
- přizpůsobení se partnera	543-546/19	Tak přišel, ať mu ji půjčím, že to s ní zkusí. No tak s ní začal trénovat, začal s ní běhat...

1	Příloha č. 11 – Přepis – IPA - A	N.: <i>„Můžeš mi prosí, vyprávět, za jakým účelem jsi si pořídila svého prvního psa?“</i>	
2			
3	Pes jako společník - řešení samoty	K.: <i>„Prvního psa jsem si pořídila jako mazlíčka. Dlouho jsem chtěla pejska, ale maminka mi nechtěla žádného povolit. S potom, když jsem šla do první třídy, tak jsme si v útulku vzaly pejska.“</i>	První pes jako společník (p. k.)
4			
5			
6			
7		N.: <i>„No a co tě k tomu vedlo, že jsi chtěla mazlíčka?“</i>	
8		K.: <i>„Tak asi, abych nebyla sama. Aby byl někdo, kdo bude se mnou.“</i>	Pes jako společník, nebyla sama (p. k.)
9	Pes jako řešení samoty		
10		N.: <i>„A ty jsi jedináček?“</i>	
11		K.: <i>„Jo.“</i>	
12		N.: <i>„A proč zrovna pejska. Byl to nějaký důvod?“</i>	
13		K.: <i>„Tak pejsek je takovej nejmazlivější. S hadem nebo s morčátkem se člověk moc nepomazlí.“</i>	Potřeba kontaktu a společnosti (k. k.)
14	Pes pro fyzický kontakt - řešení samoty		
15		N.: <i>„A proč né třeba kočičku?“</i>	
16		K.: <i>„Já jsem asi chtěla chodit ven s tím pejskem a pejsek nebo takovej nejlepší.“</i>	Chtěla chodit na procházky (p. k.)
17	Pes jako společník na procházky		
18		N.: <i>„Takže prvního psa jsi si vzala křížence z útulku.“</i>	
19		K.: <i>„Jojo.“</i>	
20		N.: <i>„A když si si ho pořídila, tak si se začala věnovat agility? Nebo jak jsi se dostala k agility?“</i>	
21			
22		K.: <i>„Já jsem začínala až několik let po pořízení pejska. Asi když mi bylo nějakých dvanáct roků, tak jsem našla agility v časopise a hrozně mě to zaujalo a tak jsem si našla cvičák, kde se to dělá.“</i>	S agility začala až po pořízení psa (p. k.)
23			
24			
25			
26			Co ji na tom zaujalo? (k. k.)
27		N.: <i>„Takže jsi si pořídila pejska někdy v první třídě, to ti bylo šest, sedm let. A do té doby, než jsi se začala věnovat agility, tak jste chodili jen na</i>	Sama si našla cvičák (p. k.)
28			
29			
30			

31		<i>procházky? Nebo jak to bylo předtím, než jsi našla</i>	
32		<i>agility v tom časopise? “</i>	
33	Pes jako společník na procházky	K.: „No jo, chodili jsme na procházky. Ale učila	Chodila na procházky (p. k.)
34		jsem ho třeba slalom mezi nohama, skákání přes	Učila ho triky (p. k.)
35	Pes pro společnou zábavu	nohy. Mě to bavilo s ním dělat takový blbosti.“	Radost ze společnosti psa (k. k.)
36		N.: „ <i>A jak tě to napadlo, s ním i takhle cvičit a né</i>	(Pozn. Agility ji zaujalo, protože v tom viděla
37		<i>jenom chodit na procházky? “</i>	smysluplnější trávení času, než jen procházky a učení
38		K.: „No, to už si nevzpomínám.“	triků)
39		N.: „ <i>A vzpomeneš si na to, jak ty první roky s</i>	
40		<i>pejskem, než jsi poznala agility, probíhaly? Dal ti</i>	
41		<i>ten pejsek to, co jsi očekávala? “</i>	
42	Pes jako společník na procházky	K.: „Jo. Tak já jsem byla pořád venku. Vlastně jsem	Radost ze společnosti psa (p. k.)
43	Pes jako řešení samoty	vůbec nebyla sama, byla jsem pořád s tím pejskem.“	
44		N.: „ <i>Takže ti dělal společnost? “</i>	Pes jako společník, nebyla sama (p. k.)
45		K.: „Jojo, dělal.“	
46	Pes jako řešení samoty	N.: „ <i>Agility si poznala z nějakého časopisu, pak si</i>	
47		<i>hledala nějaký klub. Pověz mi něco víc o tom, jak ta</i>	Pes jako společník, nebyla sama (p. k.)
48		<i>tvoje agility kariéra vůbec probíhala. “</i>	
49		K.: „No, on vlastně v místních novinách byl článek	
50	Hledání dalších společných aktivit	o tom, že na cvičáku v Chomutově otevírají výcvik	O cvičáku se dozvěděla z novin (p. k.)
51		agility. A tam jsem to objevila, že vlastně v tom	
52		Chomutově to je. Protože tehdy se nikde moc	
53		neběhalo, to byla docela novinka tady u nás v	
54		Čechách. No a tak jsem tam tehdy šla, maminka tam	Agility dřív nebylo tak rozšířené (p. k.)
55		tehdy šla se mnou a komentovala to slovy, že tam	
56		vlastně vůbec nemusím chodit, že je to zbytečný,	Na první trénink s ní šla mamka (p. k.)
57	Nepochopení rodinou	protože můj pes už všechno, co nám ukazují, umí.	
58		Ale já jsem neodešla, zůstala jsem tam a dělala jsem	Pro mamku ztráta času (k. k.)
59	Agility jako smysluplná společná	to dál. Začala jsem jezdit na závody a poznala jsem	Proč zůstala? Začala vidět smysl v závodech, poznala
60	aktivita	spoustu lidí, co vlastně agility dělalo taky. A	lidi (k. k.)V agility začala závodit (p. k.)

61	Agility jako prostředek sociálních interakcí	postupně se to rozšířilo, začalo běhat čím dál víc lidí a závody agility byly pak už každéj víkend.“	Poznala mnoho lidí (p. k.) Agility jako boom (p. k.) Závody probíhaly každý víkend (p. k.)
62		N.: „ <i>O agility jsi se dozvěděla okolo dvanácti let. Dělala jsi předtím nějaké jiné sporty?</i> “	
63		K.: „Dělala jsem balet, aerobic, judo, plavání, karate... Dělala jsem hodně sportů.“	
64		N.: „ <i>A když jsi poznala agility, pokračovala jsi dál v těch sportech?</i> “	Před agility dělala hodně sportů (p. k.)
65		K.: „Ne, pak už mě, né že by mě ty sporty nebavily, ale bylo mi líto toho pejska nechávat zavřenýho doma a chodit někam bez něj. Když on by mohl trávit ten čas se mnou někde venku. Tak proto jsem vlastně začala sportovat se psem. Nejdřív jsem teda začala dělat agility, ale pak jsem začala se psem i hodně jezdit na kole, nebo v zimě na běžkách. Prostě jsem se snažila, aby ten pes u toho sportu mohl být taky.“	S příchodem agility se přestala věnovat ostatním sportům (p. k.) Výčitky z opuštění (k. k.) Bylo jí líto pejska nechávat samotného (p. k.) Pes jako společník, aby nebyla sama (p. k.) Začala se psem sportovat, aby trávili čas společně (p. k.) Vyhledávala aktivity, které by mohla dělat společně se psem (p. k.) Toužila po společně tráveném čase se psem (k. k.)
66		N.: „ <i>Ten důvod, proč jsi přestala sportovat tedy bylo, že ti bylo líto pejska, že spolu aktivně netrávíte čas?</i> “	
67		K.: „Jojo, aby se necejtil sám.“	
68		N.: „ <i>Aha. A jaký vidíš rozdíl mezi těmi sporty, které jsi dělala předtím, a mezi agility?</i> “	Výčitky z opuštění (k. k.)
69		K.: „Řekla bych, že díky agility jsem poznala spoustu lidí. Což je ale možná taky daný tím, že agility jsem dělala ze všech sportů nejdýl. Tohle jsem vlastně u ostatních sportů vůbec nepoznala. Je to něco jinýho. Agi je sport, kterej člověk dělá s tím, koho nejlíp zná. S tím, od koho ví, co může čekat.“	Agility jako zprostředkovatel sociálních interakcí (k. k.) Pozn. vysvětluje to dobou agilitění Nejdéle se věnovala agility (p. k.)
70	Lítost nad odděleně tráveným časem		
71	Výčitky, zodpovědnost za štěstí psa		
72	Samotný pes=smutný pes		
73	Hledání dalších aktivit pro společné trávení času		
74	Potřeba se primárně věnovat psovi		
75			
76			
77			
78			
79			
80			
81	Samotný pes=smutný pes		
82	Výčitky z opuštění		
83			
84			
85			
86	Agility jako prostředek sociálních interakcí – řešení samoty		
87			
88			
89			Týmový sport s důvěryhodným spoluhráčem (k. k.) Pozn. Odkazuje se na psa, nebo na lidi?
90			

91	Pes jako parťák	N.: „Ale v těch předchozích sportech jsi přeci také nesportovala úplně sama? Balet, judo, karate, vždyť i tam jsi poznala určitě spoustu lidí, se kterými bys mohla udržovat vztah a mohli byste dělat něco, co vás spojuje, ne? Tak proč zrovna agility?“	
92	Důvěra		
93			
94			
95			
96		K.: „Né, vlastně všechny ostatní sporty byly dost individuální. Tam nebyl žádný týmovej sport, kterej by se opíral o to, že ten tým musí spolupracovat. A když jeden z týmu to zkazí, tak to odnesou oba. To je v tom agility hrozně hezký. Že jste vlastně tým, musíte si důvěřovat a jste tam spolu. To nejde, že se bude snažit jenom jeden, nebo že bude špatná komunikace v tom týmu, protože samozřejmě, ten běh by pak nebyl hezkej.“	Důležitá je týmová spolupráce (k. k.)
97			
98			
99			
100			
101	Agi– týmový sport,		Důležité je vzájemné spolehnutí a důvěra (k. k.)
102	Spolupráce		
103			
104	Důvěra		
105		N.: „Jako tým myslíš sebe a psa?“	Důležitost komunikace týmu (k. k.)
106	Komunikace	K.: „No, jasně. Samozřejmě.“	
107		N.: „Aha, takže tvoříte tým a musíte se jeden na druhého spolehnout. Je to tak?“	
108			
109		K.: „Ano, ano. Přesně tak.“	Se psem tvoří tým (p. k.)
110			
111		N.: „A mohla bys říct ještě něco, co se ti na agility líbí? Zmínila jsi, že jsi poznala spoustu lidí, je to týmový sport, ačkoli tedy se psem a ne s člověkem. Je něco dalšího, co tě na tom zaujalo? Proč jsi u toho vlastně vydržela až do teď?“	Souhra týmu, důvěra (k. k.)
112			
113			
114			
115		K.: „No, dost se mi líbí, že agi se běhá venku, že člověk nemusí bejt nikde zavřenej, jako je tomu třeba u aerobiku. Já mám ráda ty venkovní sporty. A vlastně si myslím, že teď to už dělám spíš pro toho psa. Aktuálně už moc jako nezávodím, ale běhám,	Má ráda venkovní sporty (k. k.)
116			
117			
118	Agi – venkovní sport		Má ráda venkovní sporty (p. k.)
119			Běhá kvůli psovi (k. k.)
120			

121	Dělá věci kvůli psovi	protože vím, že to pejska baví a dělá mu to radost.	
122		Ze začátku to bavilo spíš mě.“	Běhá, protože to psa baví a dělá mu to radost (p. k.)
123	Cvičící pes=šťastný pes	N.: „ <i>Jestli tomu dobře rozumím, nemáš ambice, že</i>	
124	Zodpovědnost za štěstí psa	<i>bys chtěla závodit?</i> “	
125		K.: „Nemám ambice, že bych chtěla závodit. Baví	
126		mě ta atmosféra závodů. Baví mě, že se tam ten	Není soutěživý typ (k. k.) Závody ji baví kvůli
127		člověk vidí s těma všema lidma, že si pokecá. Ale že	atmosféře (p. k.)
128	Agility jako prostředek sociálních	bych se vyloženě musela účastnit každých závodů,	Radost ze společnosti pejskařů (k. k.)
129	interakcí	tak to teď už tak nemám.“	
130		N.: „ <i>Co to znamená, že běháš teď pro toho psa?</i> “	
131		K.: „No, tak chci, aby měl dostatek pohybu. Aby byl	
132		zdravej, aby byl nasvalenej. Aby byl šťastnej.	Chce, aby byl její pes zdravý, nasvalený a šťastný (p. k.)
133	Cvičící pes=šťastný, zdravý pes	Protože se nemůže válet doma, že jo.“	Pozn. Myslí si, že by měl být pes aktivní
134	Zodpovědnost za štěstí psa	N.: „ <i>Proč by nemohl? Většina lidí si pořizuje psa</i>	
135		<i>jako společníka a nedávají důležitost tomu, jestli je</i>	
136		<i>nasvalenej. Ted pohyb mu kompenzují tou</i>	
137		<i>procházkou, i ty jsi to tak dlouho dělala.</i> “	
138		K.: „No, k tomuhle mě napadá, že je vlastně	
139		mnohem jednodušší jít na ten cvičák, kde se pes	Pes potřebuje aktivně zaměstnat (k. k.)
140		mnohem rychleji unaví. Ale já si jako nemyslím, že	Pro psa je dobré sportovat (k. k.)
141		je správný mít psa doma válet na gauči. A kór	
142	Pes potřebuje pohyb	takovýhle plemeno, takže jako, ten pes prostě musí	Pes je nešťastný, pokud nemá zaměstnání (p. k.)
143		něco dělat, jinak by byl nešťastnej.“	
144		N.: „ <i>Takže si myslíš, že ten pes potřebuje spoustu</i>	
145	Aktivní pes=šťastný pes	<i>pohybu a to agility je způsob, jak ho unavit?</i> “	
146		K.: „No, jasně. Je to taková aktivita, při který musí	Agility jako ideální aktivita, protože unaví fyzicky i
147		zapojit mozek i tělo a navíc je to v týmu, že to	psychicky a podílí se na budování vztahu (k. k.)
148		podporuje ještě tu naši nějakou spolupráci, náš	
149	Agility jako péče o vztah	vztah.“	
150	Společná aktivita buduje vztah	N.: „ <i>Myslíš, že ho to baví? Říkáš, děláš to pro psa.</i> “	

151		K.: „No určitě je rád. Jen nevím, jestli si uvědomuje,	Je přesvědčená, že to psa baví (k. k.)
152	Cvičí pro psa	že to dělám pro něj.“	
153		N.: „ <i>A podle čeho poznáš, že to dělá rád?</i> “	
154		K.: „No tak to je na něm vidět. Je to vidět v očích,	Je přesvědčená, že to psa baví (k. k.)
155	Cvičení psa baví	jak je do toho úplně nadšenej.“	
156		N.: „ <i>Myslíš, že je nadšený, jako že bude skákat přes</i>	
157		<i>překážky?</i> “	
158		K.: „No.“	
159		N.: „ <i>A dává ti nějak najevo, že by si chtěl jít už</i>	
160		<i>zaskákat? Vynucuje si to nějak? Nebo je to spíš na</i>	
161		<i>tobě?</i> “	
162		K.: „Když jsme někde, kde jsou překážky, tak bych	
163		řekla, že si to možná i vynucuje. Protože chodí a	Je přesvědčená, že to psa baví (k. k.)
164		kouká na ty překážky a těší se, že půjde běhat.“	
165	Cvičení psa baví	N.: „ <i>Takže když jste někde, kde jsou překážky, tak</i>	
166		<i>víš, že by si šel sám skočit?</i> “	
167		K.: „No, sám by tam asi nešel, ale kouká na mě a na	
168		překážky a těší se, že budeme něco dělat spolu. Těší	Radost ze společně stráveného času (k. k.)
169		se, až mu dám ten povel. Až já mu řeknu, že něco	
170		může dělat. Tak to ho baví, plnit ty povely.“	Je přesvědčená, že to psa baví (k. k.)
171	Cvičení psa baví	N.: „ <i>Jak dlouho už agility děláš?</i> “	
172		K.: „Jako kolik let? Sedmnáct let.“	Agility se věnuje dlouho (p. k.)
173		N.: „ <i>To už je dost dlouho, to stále běháš s tím jedním</i>	
174		<i>psem, kterého jsi si pořídila?</i> “	
175		K.: „Né, ten už dávno umřel ten první pes.“	
176		N.: „ <i>Aha, takže teď máš nějakého druhého?</i> “	
177		K.: „No, teďko mám čtyři další nový.“	Požizování psů za účelem agility (k. k.)
178	Požizování psů za účelem agility	N.: „ <i>Takže když umřel ten z útulku, tak jsi si pořídila</i>	
179		<i>další čtyři?</i> “	
180			

181		K.: „Né, já jsem si nejdřív pořídila jednoho. Ten už	
182		taky umřel, tomu už by teď taky bylo hodně roků. A	
183		pak jsem si pořídila ty, co teďko mám.“	
184		N.: „ <i>A s téma taky běháš to agility?</i> “	Agility běhá s několika psy (p. k.)
185	Další psi za účelem agility	K.: „Jojo, taky s nima běhám.“	
186		N.: „ <i>Takže toho prvního jsi si pořídila jako</i>	
187		<i>mazlíčka, ale tihle už byli pořizovaní přímo na</i>	
188	Pořizování psů za účelem agility	<i>agility? Nebo za jakým účelem?</i> “	Pořizování psů za účelem agility (k. k.)
189		K.: „Tihle už byli pořizovaní cíleně na agility. A	Účelový výběr štěněte (k. k.)
190		podle toho jsem si štěňátko vybírala. Už bych si	
191	Účelový výběr štěněte pro agility	nevezala jen tak nějaký štěně, ale už jsem koukala,	
192		jestli rodiče běhají. U toho druhého, kterýho jsem si	
193		pořizovala, jsem hodně koukala na rodiče, hledala	
194		jsem různé videa, jak rodiče běhají. Už to nebylo	Účelový výběr štěněte (k. k.)
195	Účelový výběr štěněte	jako, že si tady teď vezmu nějakýho psa a budu	
196		s ním teda běhat.“	
197		N.: „ <i>Jo, takže ti další psi byli pořizováni za účelem</i>	
198		<i>sportu.</i> “	
199		K.: „Jo, to byl dost složitější výběr.“	
200		N.: „ <i>A ovlivnilo to nějak tvůj život? Čtyři psi, to musí</i>	
201		<i>být náročný. Sedmnáct let se věnuješ tomu sportu.</i> “	
202		K.: „No, tak náročný já nevím. Já si nemyslím, že by	
203		to bylo náročný. Samozřejmě, že člověk musí	
204	Přizpůsobení se psům	nějakým způsobem těm psům přizpůsobit svůj život,	Přizpůsobuje svůj život psům, ale nevnímá to jako
205	Přizpůsobení nevnímá jako	ale já to nevnímám tak, že bych se jim nějak	omezení (k. k.)
206	omezení	přizpůsobovala. Já jsem nikdy nelítala nikam na	
207		dovolený, ani jsem nikdy nechodila o víkendy na	
208	Přizpůsobení se potřebám psa	festivally. Takže si myslím, že žiju stále stejně. Že se	
209		toho u mě nic moc nezměnilo.“	
210			

211		N.: „ <i>Máš pocit, že s příchodem psů se tvůj život</i>	
212		<i>nějak nezměnil?</i> “	Soužití se psy nevnímá jako změnu (k. k.)
213		K.: „No, asi... nebo takhle. Můj život se postupně	Kynologie jako přirozená cesta (k. k.)
214		nějak modifikoval tím, že mám ty pejsky, ale já to	
215	Přizpůsobování se potřebám psa	nějak nevnímám jako změnu. Jako samozřejmě, že	
216		se od toho odvíjí, že jsem třeba nemohla bejt na	
217	Soužití se psem způsobuje	střední na intru, obecně je to takový složitější se	Nezbytnost udělat nějaké kompromisy (k. k.) Pozn.
218	překážky	sháněním bydlení. Nebo jsem nemohla jít studovat	studium, bydlení, zaměstnání
219	Přizpůsobení bydlení	tam, kam jsem chtěla, protože jsem tam to bydlení	
220		nesehnala. Nebo si třeba nemůžu vybrat zaměstnání,	
221	Přizpůsobení studia	kde se dělaj dvanáctky, protože bych nestihla jít ty	
222	Přizpůsobení práce	psy vyvenčit. Ale já to nevnímám, že bych se jim	Kynologie jako přirozená cesta (k. k.)
223		nějak přizpůsobovala. Jak jsem řekla, můj život to	
224	Přizpůsobení nevnímá jako	ovlivňuje, ale já to nevnímám, jako změnu. Protože	Agility se věnuje dlouho (p. k.)
225	omezení	už jsem v tom tak dlouho, že mi to připadá jako	
226		přirozenej vývoj. Né, že bych se pod nátlakem	Kynologie jako přirozená cesta (k. k.)
227		tlačila do nějaký změny. Postupně se to tím životem	
228		prolíná a je to součást toho života a není to žádná	
229		změna, kterou by člověk pocí'oval. Člověk chce žít	Kynologie jako svobodné rozhodnutí (k. k.)
230	Svobodné přizpůsobení-není obět'	s těma pejskama, tak se samozřejmě musí	Nezbytnost udělat nějaké kompromisy (k. k.)
231		přizpůsobit a i obětovat. Ale tohle je hrozně blbý	
232		slovo, to bych asi nepoužívala. Protože to není	
233	Přizpůsobení nevnímá jako	obět'.“	
234	omezení	N.: „ <i>Ale tak asi to venčení a agility zabere čas, ne?</i> “	
235		K.: „Jo, to určitě. Ale někdo holt chodí pátky a	Kynologie je časově náročná (p. k.) Ztráta volného času
236		soboty na pivo a já prostě chodím na cvičák. Nejen	(k. k.)
237	Přizpůsobení volného času	pátky a soboty.“	
238	Ztráta volného času	N.: „ <i>Dá se říct, že by ti agility něco vzalo?</i> “	
239			Kynologie je časově náročná (k. k.)
240	Ztráta volného času		Ztráta volného času (k. k.)

241		K.: „Vzalo mi volnej čas. Jako ten nemám vůbec	
242		žádnej, protože když nějakej mám, tak jsem se psy.	
243		A když žádnej nemám, tak jsem se psy stejně.“	
244		N.: „ <i>A není tohle právě tvůj volný čas, který ty trávíš</i>	
245		<i>se psy? Někdo ho tráví se psy a někdo si jde zahrát</i>	
246	Ztráta volného času	<i>tenis.</i> “	Psi vyplňují veškerý volný čas a zabírají veškerý čas na
247	Obětování veškerého volného času	K.: „No, je to volnej čas. Ale já všechn svůj čas,	jiné aktivity (p. k.)
248	Zodpovědnost za štěstí psa	když to jde, trávím se psy. Nemám čas, dělat něco	Měla by výčitky, kdyby se psům nevěnovala (k. k.)
249	Výčitky z nevěnování se psům	jinýho. Nemám čas si jít zahrát tenis. Protože mám	
250		pocit, že těm psům musím dát to, co si zaslouží.“	
251		N.: „ <i>Takže říkáš, že psů věnuješ veškerý volný čas.</i>	
252		<i>Že nemáš čas si jít zahrát tenis. Chápu to správně?</i> “	Je ztráta času, věnovat se něčemu jinému, než psům (k.
253	Dělá věci kvůli psovi	K.: „Né, protože já nejsem ochotná obětovat čas,	k.)
254	Obětovná času pro štěstí psa	ktorej bych mohla věnovat těm psům, aby oni byli	
255		šťastní, tak přece ho nezahlodím tím, že pujdu hrát	
256		tenis, nebo pujdu třeba do kina.“	
257		N.: „ <i>Takže tobě to tedy zahlodí všechn volný čas,</i>	
258		<i>který máš. Neměla jsi někdy chuť si říct, tak teď</i>	
259		<i>budu dělat něco jinýho.</i> “	Měla myšlenku na to, že s agility skončí (p. k.)
260	Smutek –nad ztrátou společníka	K.: „Jo. Takovou myšlenku jsem měla, jednou za tu	Smutek ze ztráty psů (k. k.)
261		dobu, co jsem dělala agility. Když mi během půl	
262		roku umřeli dva psi, tak jsem si řekla, že už žádnýho	
263		jinýho nechci. A že až umře ten třetí, že si budu lítat	
264		po dovolených. Ale vydrželo mi to chvíli. Nevim no.	
265		Přišli další psi. A jakmile prostě člověk jednou běhá,	Agility jakou součást života (k. k.)
266	Ztráta psa=ztráta identity	tak se toho už nezbaví.“	
267		N.: „ <i>Jakože už nelze přestat? Ani, když ti ten parťák</i>	
268		<i>umře?</i> “	Strach z budoucího zklamání, že s dalším psem nebude
269	Strach z možného zklamání	K.: „To je spíš o tom, že člověk si říká, že tenhle byl	tvořit tým (k. k.) Pozn. Proč si pořídila dalšího psa?
270	Pocit jedinečnosti vztahu	nejlepší. A že žádnej jinej už takovej nebude. A	Jedinečnost každého psa (k. k.)

271		nechce se zklamat v tom dalším psovi. Ale nakonec	
272		zjistí, že ten je zas v něčem jiným dobřej.“	
273		N.: „Říkala jsi, že to neděláš proto, abys šla na	
274		výkon, ale že to děláš pro ty psy. A teď říkáš, že si	
275		vybíráš speciálního psa, a že nechceš být zklamaná,	
276		že ten pes nebude dobrý. Není v tom trochu rozpor?“	
277		K.: „Né, já nemyslím dobřej jakože v tom, že by	
278		vyhrával na vrcholových závodech. Já myslím jako	
279		povahově, že si nějakým způsobem sedneme. Že	Hledá, že si povahově sednou (k. k.)
280	Obavy z nového vztahu	bude takovej, jak já očekávám. Že třeba si nebude	
281	Očekávání určité povahy psa	v lese čuchat a nerozeběhne se za každým zajícem.“	
282		N.: „Že si nějak povahově sehnete? To znamená	
283		co?“	
284		K.: „No, mně třeba hrozně vadí takoví ti laxní psi,	
285		co furt jenom spí na gauči a vůbec nechtěj	Vybírá si aktivní psy (p. k.)
286	Pes jako aktivní společník	spolupracovat. Já mám ráda, když za mnou ten pes	
287	Výběr psa určitého temperamentu	chodí, ustavičně vyžaduje nějakou činnost, nějakou	
288	Nadšení psů z jejich nápadů jí	práci. Takový psy si vybírám.“	Nadšení psa pro činnost jako pozitivní zpětná vazba (k.
289	poskytuje pozitivní zpětnou vazbu	N.: „Jak to poznáš?“	k.)
290		K.: „S jistotou se to samozřejmě poznat nedá, ale	
291		když člověk zná už to plemeno a chovatelský stanice	
292		a osobně ty psy, to spojení, ze kterého je to štěně,	Vybírá si štěně podle plemene a rodičů (k. k.)
293		tak tam jsou pak už ty předpoklady toho, jakým	
294	Účelový výběr temperamentu	způsobem bude ten pes do budoucna fungovat.“	
295	štěněte	N.: „A jak bys tedy popsala svoji povahu? Já z toho	
296		totiž chápu, že potřebuješ psa, který by to s tebou	
297		sdílel a byl ti tak trochu podobný.“	
298		K.: „Jojojo. To právě rozhodně jo. Já hrozně	
299		nesnáším, když ten pes znuděně leží na gauči, já chci	
300		někam jít a on se na mě tak líně podívá takovým tím	Touží po aktivním společníkovi (k. k.)

301		pohledem, že jako vážně, zas mám někam jít?	Pozn. Aktivní, aby si povahově sedli
302		Potřebuju nějakýho, jako já. Co prostě vyběhne a	
303	Vybírá sobě temperamentově	klacek, klacek, klacek, honem, dělej jdeme, jdeme.“	
304	podobné psy	N.: „ <i>Hledáš si psa ke svý povaze?</i> “	Zápal pro činnost, kterou vymyslí (k. k.)
305	Nadšení psů z jejích nápadů jí	K.: „Jojo, asi tak.“	
306	poskytuje pozitivní zpětnou vazbu	N.: „ <i>Takže ti tedy agility nic nevzalo?</i> “	
307		K.: „Krom času a peněz? Ne.“	Pozn. Potvrzuje, že si vybírá psa podle své povahy
308	Vybírá sobě temperamentově	N.: „ <i>Já si dokážu představit, že žít tolik psů musí</i>	
309	podobné psy	<i>být finančně náročný. Kde na to bereš peníze?</i> “	Agility jí bere čas a peníze (p. k.)
310	Agi -ztráta volného času	K.: „No dřív, když jsem měla jen ty dva, tak si na	
311	Finanční zátěž	sebe vydělali sami. Teď už si na sebe nevydělaj, no.“	
312		N.: „ <i>Vydělali? Jakým způsobem?</i> “	
313		K.: „No to jsme dělali různý vystoupení. Na poutích,	
314		na maturákách. Pořád nás zvali policajti, školy,	
315		školky. Ono je to dost dobře placený.“	
316		N.: „ <i>Takže akce s pejsky pokryly ty tvoje náklady?</i> “	
317		K.: „Jojo, ono to v tý době zaplatilo jak granule, tak	Pozn. Odpovídá, kde na to bere peníze
318		i závody. To bylo dost dobrý, no.“	
319		N.: „ <i>A kde tedy bereš teď ty peníze?</i> “	
320		K.: „No, já si třeba nekoupim k večeři rybu, ale dám	
321		si suchou rejži, abych měla peníze na to, jít na	
322		závody nebo na trénink.“	
323		N.: „ <i>Takže počítáš peníze? Které můžeš dát do toho</i>	Pro psy se uskrovní (k. k.)
324		<i>sportu se psem?</i> “	
325	Uskrovnění se kvůli psovi	K.: „Já bych spíš řekla, že po výplatě poplatím	
326		aktivitu se psem, a ten zbytek mám na jídlo a ostatní	
327		věci pro sebe. Není to tak, že bych nejdřív koupila	
328		jídlo sobě a až pak z toho, co zbyde, platila agility.“	
329		N.: „ <i>Máš pocit, že je to finančně náročný?</i> “	Upřednostňuje psy před sebou (k. k.)
330	Upřednostní potřeby psa	K.: „Jo, je to finančně dost náročný.“	

331	Dělá věci kvůli psovi	N.: „ <i>Kolik tak utratíš za ten sport nebo vůbec za psy?</i> “	
332			
333		K.: „No, ono je to různý. Dovolím si tvrdit, že	
334		kdybych měla víc peněz, tak za sport utratím víc.	Pozn. potvrzuje finanční náročnost
335	Finanční zátěž	Ale takhle. Tenhle měsíc to bylo za psy tak deset až	
336		patnáct tisíc. Ale normálně to není tolik. Když třeba	
337		nejedu na žádný závody, intenzivky a semináře a	
338		platím vyloženě jenom granule a cvičák, tak to	Utratila by víc, kdyby měla víc peněz (k. k.)
339		vychází tak na šest možná sedm tisíc.“	
340	Smutek z nedostatku prostředků	N.: „ <i>To je ale přeci jenom dost peněz. A jak si mám</i>	Neví přesně, kolik utratí (k. k.)
341		<i>vyložit to, že kdybys měla víc peněz, že utratíš víc?</i> “	
342	Finanční zátěž	K.: „No tak samozřejmě, že nejezdím na všechny	
343		soustředění, semináře a závody, kam bych chtěla. To	
344		se pak prodraží, když jede člověk na závody se	
345		čtyřma psama. Platí se závody, ubytování, benzín. A	
346		není úplně možný tohle absolvovat, pokud má	
347		člověk normální průměrnou výplatu.“	Chtěla by se kynologii věnovat víc, ale její výplata
348		N.: „ <i>A proč jsi si pořídila tedy čtyři psy? Nestáčil by</i>	neodpovídá potřebám (k. k.)
349	Smutek z nedostatku prostředků	<i>ti jeden?</i> “	
350		K.: „No já si myslím, že v osmi letech už by pes	
351		neměl skákat na elka, protože je to pro něj škodlivý	
352		na klouby. Takže když už jsou pak ti psi starší, tak	
353		jim je snižuju. Tím pádem nemůžou závodit,	
354		respektive můžou, ale jen na snížených překážkách	Pozn. odpovídá na to, proč má čtyři psy
355	Ohleduplnost k psovi	ve veteránech. Na elka je skákat už nenechávám.	
356		Proto si zavčasu pořizuju dalšího psa, aby se	Chce závodit(k. k.)
357		vyběhal a mohl začít závodit ve chvíli, kdy jde ten	
358		předchozí jakoby do důchodu.“	
359		N.: „ <i>Takže dalšího si pořídíš proto, abys mohla dál</i>	
360		<i>dělat ten sport?</i> “	Chce závodit (k. k.)

361	Pořizování psů za účelem agility	K.: „Jo. Vždycky, když už je pes starší a nemůže	Pozn. Proč je pro ni tak důležité závodit
362		běhat, tak si pořídím nějaký štěně, abych ho	
363		vyběhala a mohli jsme závodit.“	
364		N.: „ <i>A to všechno ale začínáš s každým psem od</i>	
365		<i>začátku.</i> “	
366	Pořizování psů za účelem agility	K.: „Jo, jo no.“	Rozšiřování smečky za účelem závodění (k. k.)
367		N.: „ <i>Není to demotivující? Když už máš dobrého</i>	
368		<i>psa, začínat všechno od začátku s novým?</i> “	
369		K.: „Vůbec to není demotivující. Když totiž to	
370		štěňátko vyroste, tak člověk mezi tím objeví spousty	
371		nových technik, který by mohl zkoušet na tom	
372		štěněti. Ale tyhle techniky právě objeví až moc	
373		pozdě. Objeví nové postupy, jakým způsobem co	
374		učit. A já se vždycky hrozně těším, až zas budu moct	
375		vyzkoušet něco nového. A záměrně si vybírám,	
376		když jsem třeba předtím něco učila nějakým	Zkoušení nových postupů s novým psem je výzvou,
377		způsobem, tak teďko volím nějakou jinou.	kteřá jí přináší radost (k. k.)
378	Trénink psa jako výzva	jinou techniku, abych si vyzkoušela, jak tohle	
379		funguje, jak ten pes reaguje. A baví mě vymýšlet	
380		složitější postupy.“	
381		N.: „ <i>Takže se sama zdokonaluješ s tom, jak</i>	
382		<i>trénovat?</i> “	
383	Radost z tréninku	K.: „No, je to daný citem pro práci se psem,	
384		zkušeností. A já si vždycky někde najdu článek nebo	
385		video o tom, co by se dalo psa naučit. Nebo vidím	
386		nějaký způsob, jak se něco učí a říkám si, že je to	
387		dost složitý. Že je to vlastně výzva, a tak to zkusím.“	
388		N.: „ <i>A to děláš takhle s každým psem?</i> “	
389		K.: „No, jo.“	Učit psa novým věcem jako výzva (k. k.)
390			Pozn. Možná, že je to pro ni forma seberealizace

391	Trénink psa jako výzva	N.: „ <i>A jsi si jistá, že to ten pes zvládne? Že tě to uspokojí?</i> “	
392			
393		K.: „ <i>Jak uspokojí? Jako že ho to zvládnou naučit? Jo, vždycky se to naučí. A vždycky se to naučí tou technikou, kterou si zvolím na začátku. Já u ní totiž vždycky zůstanu a vždycky to dotáhnu do konce. Nevolím pak už jinej postup toho učení, když se pro nějakej rozhodnu.</i> “	
394			
395			
396			
397			
398			
399		N.: „ <i>A to tedy cvičíš všechny čtyři? Agility běháš tedy se všemi?</i> “	Přesvědčení i schopnosti psa danou věc naučit (k. k.)
400	přesvědčení		
401	Víra v sebeúčinnost	K.: „ <i>No, tak jeden je starej, s ním už neběhám. A jeden je malej, s tím ještě neběhám. A s těma dvěma prostředníma cvičím. S tím, že s jedním dost málo, fakt jen občas a s druhým naopak hodně.</i> “	
402			
403			
404			
405		N.: „ <i>To ti nevadí, že s ním neběháš? Že se mu nevěnuješ? Je vůbec možné se všem věnovat stejně?</i> “	Pozn. Vysvětluje, proč má víc psů
406			
407			
408		K.: „ <i>No ale třeba ta nejstarší, to už je babička. Ta nevyžaduje, abych se jí tolik věnovala. Ta je rád na tom gauči doma. Já ji sebou teda беру, na cvičák, na procházky, ale ta je ráda, že si chodí, že se po ní už nic nechce. Ona ve svém věku nechce už běhat, navíc v tom vedru, co venku teď je.</i> “	Pozn. zvláštní oslovení pro psa
409			
410			
411			
412			
413			
414		N.: „ <i>Dobře. A já bych se ještě vrátila k tomu agility. Je něco, co ti agility dalo?</i> “	Ohleduplnost k možnostem psa (k. k.)
415	Ohleduplnost k psovi		
416		K.: „ <i>Rozhodně je to výplň času. Když máte psa a děláte agility, nikdy se nenudíte. Člověk nemá čas vymýšlet blbosti, protože agility zabere všechnen čas. Dalo mi to to, že mám ty psy a můžu s nima trávit</i>	
417			
418			
419			
420			Agility jako aktivní náplň volného času (k. k.)

421	Agility jako smysluplná aktivita	ten čas. Můžu bejt s lidma, co jsou na podobný vlně,	Není nuda (k. k.)
422		jako jsem já. Dalo mi to hodně věcí, no.“	
423	Radost ze společně stráveného času, Pes jako řešení samoty	N.: „ <i>A máš pocit, že agility ti dává něco jiného, než nějaký jiný sport?</i> “	Tráví čas se svým společníkem (p. k.)
424			Sociální interakce s pejskaři (k. k.)
425	Agility jako prostředek sociálních interakcí	K.: „Nedává mi to víc, než by mi dávala jiná aktivita s tím psem.“	
426			
427		N.: „ <i>Ale já teď myslím nějakou aktivitu bez psa.</i>	
428		<i>Vidíš v tom nějaký rozdíl?</i> “	
429		K.: „No, mě by ani nenapadlo dělat nějakou aktivitu bez psa. Rozhodně bych to nedělala.“	
430			
431		N.: „ <i>Jakto?</i> “	
432		K.: „Protože by pes pak musel být zavřený doma. A proč, když můžeme být venku spolu.“	Neumí si představit, že by trávila čas bez psa (k. k.)
433			
434	Dělá věci pro psa	N.: „ <i>Takže se věnuješ činnostem, které můžeš dělat se psem?</i> “	
435			
436		K.: „Jojo, přesně tak.“	Vybírá si činnosti, které může dělat se psem, z důvodu výčitek, které by měla, kdyby byl zavřený doma (k. k.)
437	Výčitky, zodpovědnost za štěstí psa	N.: „ <i>No a říkala jsi, že trénuješ na nějakém cvičáku. To je jako volný? Nebo jak to probíhá?</i> “	
438			
439		K.: „Ne, to jsou vlastně kluby, jmenuje se to OSA, oblastní skupina agility. A já jsem takhle vystřídala několik těch cvičáků, a teď vlastně cvičím pod jedním trenérem.“	
440			
441		N.: „ <i>Takže máte i svoje trenéry?</i> “	
442			
443		K.: „Máme no. A vlastně oni se od sebe dost lišej. Je dost důležitý, ke komu na ten trénink jdete. Protože podle toho se pak odvíjí, jakým způsobem budete běhat. Jakým stylem.“	
444			
445		N.: „ <i>Dobře, teď se přesuneme ke vztahu s tvým psem, který by mě zajímal. Prvního psa jsi si</i>	Vyhledává si trenéry (k. k.)
446			
447			
448			
449			
450			

451		<i>pořídila tedy jako společníka, pak jsi objevila</i>	
452		<i>agility. Jak bys popsala svůj vztah se svými psy?“</i>	
453		K.: „To je taková otázka k zamyšlení. Jako něco	
454		hrozně čistýho, kde není přetvářka. Upřímnýho, Bez	
455		nějaký falše, bez lži, přirozenýho. Pes je někdo, ke	Pozn. popisuje vztah se svým psem
456		komu může mít člověk stoprocentní důvěru. Může	
457	Čistota	se spolehnout jeden na druhýho. Asi tak.“	Něco čistého, bez lži, falše a přetvářky, kde se může
458	Autentičnost	N.: „ <i>Co tím míníš? Jako třeba důvěra?</i> “	jeden na druhého spolehnout (p. k.)
459	Upřímnost	K.: „Já vím, že tu ten pes vždycky bude pro mě, a že	
460	Důvěra	se ke mně neotočí zády. Že se teď nerozhodne se na	
461	Spolehnutí	mě vykašlat. Já nevím, okrást mě a utéct	
462		s milencem, jako by tomu mohlo bejt u lidí.“	
463		N.: „ <i>Že jako nebude mít nějakou svoji hlavu?</i> “	
464	Pes tě neopustí, nezradí, nezklame	K.: „Rozhodně nebude mít svoji hlavu, která by šla	
465		proti mně.“	Větší důvěra ve psy než v lidi (k. k.)
466	Větší důvěra ve psy než v lidi	N.: „ <i>A to, že se na něj můžeš spolehnout? Co to</i>	
467		<i>znamená?</i> “	
468		K.: „No že mě neopustí, že mi neublíží, že mě bude	Pozn. možná má strach z intrik a zákeřnosti lidí
469	Dělá co chci	bránit, když mi bude chtít někdo ublížit. A že bude	
470	Větší důvěra ve psy než v lidi	stát vždycky na mojí straně.“	
471		N.: „ <i>Na tvou straně? Jak tomu mám rozumět?</i> “	
472		K.: „To se strašně špatně vysvětluje, to bys musela	
473	Pes neopustí, neublíží, bude na její	zažít.“	Větší důvěra ve psy než v lidi (k. k.)
474	straně	N.: „ <i>Zkus mi to vysvětlit.</i> “	
475	Větší důvěra ve psy než v lidi	K.: „No, spolehnout v tom smyslu, že já pro něj	
476		budu vždycky tím středobodem vesmíru, ke	
477		kterému se já budu upínat, a že ho prostě nenapadne	
478		nikam odejít. Vždycky pro něj budu ten	
479		nejdůležitější. Stejně tak, jako on bude nejdůležitější	
480		pro mě.	

481	Upnutý, závislý pes, pro kterého	N.: „ <i>Ono se to nestává, že by pes opustil pánička?</i>	Vždy k ní bude vzhlízet (k. k.)
482	bude ta nejdůležitější	<i>Nebo majitele? Já nevím, jak si říkáte?“</i>	
483		K.: „ <i>Pániček je asi tak nejhezčí. Hele nestane se, že</i>	
484	Cítí se důležitá, nezbytná pro psa	<i>by se pes sebral a někam odešel. Jakože se půjde</i>	
485		<i>podívat k popelnici, jestli tam nejsou zbytky jídla,</i>	
486		<i>nebo uteče za srnou, ale vždycky se vrátí. Rozhodně</i>	
487		<i>to není tak, že by si řekl, tak a teď se sbalím a odejdu</i>	Může se spolehnout na to, že pes je věrný (k. k.)
488		<i>si k sousedům, protože ti mě budou krmit párkama</i>	
489		<i>od stolu.“</i>	
490	Vztah se psem jako jistota	N.: „ <i>To se nestane?“</i>	
491		K.: „ <i>Nene, to se určitě nestane.“</i>	
492		N.: „ <i>Takže říkáš, že ti zůstane věrný, že na to se</i>	
493		<i>můžeš spolehnout.“</i>	
494		K.: „ <i>Jo, pes mi bude vždycky za všech okolností</i>	
495		<i>věrnej, na to se můžu spolehnout.</i>	
496		N.: „ <i>A co si představuješ pod tou čistotou? Co to</i>	
497		<i>je?“</i>	
498		K.: „ <i>No, možná nějaká... dětská naivita? Jakože ten</i>	Může se spolehnout, že jí bude věrný (k. k.)
499	Vztah se psem jako jistota	<i>pes není schopnej, jak to říct nekuje pikle.“</i>	
500		N.: „ <i>Jakože víš, co od něj můžeš čekat? Já tomu</i>	
501		<i>nějak nerozumím, jak to myslíš.“</i>	
502		K.: „ <i>No, není tam nějaká přetvářka nebo zákeřnost.</i>	
503		<i>Ten pes je prostě takovej, jak je. Je takovej, jak se</i>	Pes není falešný (k. k.)
504	Vztah se psem=upřímný vztah	<i>jeví. Takovej opravdovej, autentickej.“</i>	
505		N.: „ <i>Ale pes asi nemá žádnou svobodnou vůli a</i>	
506		<i>sebeuvědomění, ne? Tak proto to možná tak</i>	Pes není falešný, ani zákeřný, je autentický (k. k.)
507	Vztah se psem=upřímný vztah	<i>vnímáš.“</i>	
508		K.: „ <i>Rozhodně má svobodnou vůli.“</i>	
509	Autenticita	N.: „ <i>Jak to myslíš?“</i>	
510			

511		K.: „Kdyby ji neměl, tak se nechá ovládat pudy.	
512		Sežere všechno maso, co dá člověk na stůl a	Pozn. Myslí si, že má pes svobodnou vůli
513	Pes má svobodnou vůli se	rozeběhne se hned za míčkem na zemi, přitom ví, že	
514	rozhodovat	si ho může vzít, až udělá správně slalom. Jako, má	
515	Antropomorfizace	svobodnou vůli a ví, co chce a nechce a umí oddálit	
516		uspokojení.“	Pozn. Vysvětluje, proč si to myslí, antropomorfizuje
517		N.: „Dobře. Jen jsem chtěla vědět, jak to vnímáš, že	(není ovládan pudy, je zdrženlivý, umí oddálit
518		je čistý a nekuje žádné pikle. Je ještě něco jiného ve	uzsokojení)
519		vašem vztahu, čím je ten pes charakteristický?	
520		V tom, co svému páničkovvi dává?“	
521		K.: „Já si myslím, že ten vztah se psem je takovej	
522		hodně týmovej. Naši smečku bych nazvala	
523		otevřeným týmem.“	
524		N.: „Tým jako, jak to myslíš? Že jste si rovnocenní?“	Vnímá psa jako partnera (k. k.)
525		K.: „Jako já se svými psy, to si myslím.“	
526	Pes jako parták	N.: „A jak tedy spolupracujete? Demokraticky?“	
527		K.: „Vzájemnost, to je dobrý slovo. Jo, v našem	
528		vztahu je vzájemnost.“	
529		N.: „Stále tomu nerozumím. Spíš se mi zdá, že o všem	Vnímá psa jako rovného sobě (k. k.)
530	Rovnocennost pes=člověk	rozhoduje pániček. Že je to hodně autoritativní.“	
531		K.: „Né, já sice rozhoduju, ale podle toho, co chtějí	
532	Mutualita pes=člověk	psi. Když je sto stupňů, tak asi nepůjdeme na kolo, i	Má pocit splynutí se psem (k. k.)
533		když bych třeba já chtěla, ale půjdeme někam do	
534		chládku do lesa, nebo někam k vodě.“	
535		N.: „A když takhle trávíte spolu ten čas, tak co	
536		prožíváš?“	
537	Rozhodování s ohledem na psy	K.: „Já ten čas považuju za smysluplně strávenej,	Zohlednění potřeb psa (k. k.)
538	Ohleduplnost k psovi	protože obohacuju život tvora, živýho tvora, kterej	
539		je potěšenej mojí přítomností a je šťastnej, že jsem	
540		s nim. A pak jsme šťastní oba.“	

541		N.: „ <i>Jsi si jistá, že je obohacuješ?</i> “	
542		K.: „Tak určitě, jinak by byli smutní, kdyby byli	Smysluplnost stráveného času se psem (k. k.)
543	Smysluplně strávený čas se psem	někde sami. Oni mě potřebují.“	Myslí si, že pes je šťastný, když je v její přítomnosti (k.
544	Zodpovědnost za štěstí psa	N.: „ <i>A co teda prožíváš? Říkáš, že nechceš, aby byli</i>	k.)
545	Šťastný pes=šťastný člověk	<i>někde samotní. To jsi je nikdy nikde nenechala</i>	
546	Společné štěstí	<i>samotné? Nebo nenecháváš?</i> “	
547		K.: „No, nechávám, ale vždycky je to jen na	Mysli si, že by jim bez ní bylo smutno (k. k.)
548	Samota=smutek	nezbytně nutnou dobu. Já jsem si vlastně psa brala	Myslí si, že ji potřebují, aby byli šťastní (k. k.)
549	Vztah závislosti psa na člověku	do školy už od základky, když jsme jezdili na nějaký	
550		výlety. I na střední jsem měla psy na výletech. Jo,	
551		když ta možnost byla. Nerada je nechávám doma.“	
552		N.: „ <i>Proč?</i> “	
553		K.: „Já se pak stresuju, že jsou zavření doma, a	
554		přitom by měli být venku. Navíc, když je třeba	Nerada psy nechává někde samotné, když může, bere je
555	Nepříjemné pocity z odloučení	venku hezky. Nelíbí se mi, že jsou dom zavření, a že	sebou (p. k.)
556	Výčitky z opuštění	já musím být v práci. A přitom bych mohla bejt	
557		venku se psama. To mě pak hrozně štve. Takže se	
558		snažím nikde moc nebejt a bejt furt jenom se	
559		psama.“	
560	Stres, nepříjemné pocity z	N.: „ <i>Takže ti je jakoby líto toho času, kterej s nima</i>	Prožívá stres a výčitky, když nemůže být se psy. Touží
561	odloučení	<i>netrávíš?</i> “	být s nimi (k. k.)
562	Samotný pes=smutný pes	K.: Přesně tak. Je mi líto, když jsou sami a já s nima	
563		ten čas netrávim, no.“	
564	Výčitky z opuštění	N.: „ <i>Říkala jsi, že je to smysluplné. V čem nacházíš</i>	
565		<i>ten smysl?</i> “	
566		K.: „No, jsou to živí tvorové. Obohacují mě a já je.	
567		A je to příjemný pro obě strany. Člověk tím pečuje i	
568		o svoje zdraví, a o psychiku. Je venku, je tam nějaká	Lítost nad promarněným časem (k. k.)
569	Lítost z odloučení času, který	vzájemná interakce, soulad, pohoda a respekt.	
570	nevěnuje psům	Taková vzájemnost. Klidná atmosféra. Příjemný	

571		klima. Myslím si, že je to rozhodně smysluplnější,	
572		než sedět doma a zapnout si rádio nebo televizi,	
573	Mutualita	nebo jít do hospody a sedět u piva.“	Smysl vidí v obohacujícím vzájemném vztahu, který je
574	Oboustranný prospěch	N.: „ <i>Zmínila jsi slovo příjemný, v čem je to</i>	příjemný pro oba (k. k.) Vnímá to jako zdraví prospěšné
575	Pes jako podpora zdraví	<i>příjemný?</i> “	(k. k.)
576	Interakce	K.: „Je to příjemný v tom, že když je člověk v tom	Smysl vidí v interakci, souladu, pohodě, klidu, respektu
577	Soulad	kolektivu svých psů, kterej je takovej, no jak jsem to	(k. k.)
578	Pohoda	říkala předtím. Že je přirozenej a člověk si pak	Pozn. Možná pohrdá těmi, kteří sedí doma nebo chodí
579	Respekt	nemusí na nic hrát a nemusí nosit žádný masky a	na pivo
580	Smysluplně strávený čas se psem	prostě je tam on jen s těma psama a může bejt	
581		stoprocentně upřímněj.“	
582		N.: „ <i>A tohle nejsi schopna nikde jinde najít? Takový</i>	
583		<i>vztah? S partnerem? Přáteli?</i> “	V interakci se psy se cítí sama sebou (k. k.)
584	Příjemné pocity ze vzájemné	K.: „Já myslím, že člověk má u těch psů vždycky	
585	společnosti	jistotu, takže já bych to u lidí rozhodně nehledala.“	
586		N.: „ <i>Ale lidi ti můžou přeci dát i něco jiného. Máš</i>	
587	Přirozený vztah, autentičnost,	<i>partnera?</i> “	
588	upřímnost	K.: „No, mám.“	
589	Cítí se sama sebou	N.: „ <i>Tak, v čem se ten vztah liší? Vztah s partnerem</i>	
590		<i>a vztah se psy?</i> “	
591	Vztah se psem jako jistota	K.: „Tak já třeba netrpím stresem, když chlapa	Strach z neupřímnosti lidí (k. k.)
592	Nedůvěra k lidem	nechám doma a nevěnuju se mu. U psů mě to štve.“	
593		N.: „ <i>Jakto?</i> “	
594		K.: „No, má ruce, nohy, může se najíst, číst si, jít se	
595		projít. Prostě dokáže fungovat sám. Kdežto psi mě	
596		potřebujou, aby byli štátní.“	
597		N.: „ <i>A kde máš ty psy, když jsi s partnerem doma?</i> “	
598	Zodpovědnost za štěstí a potřeby	K.: „Doma spí v pelechu.“	Pozn. Proč tomu tak je?
599	psa	N.: „ <i>A nemáte zahradu? Kdyby běhali po zahradě,</i>	
600		<i>tak by tě nepotřebovali, ne?</i> “	Myslí si, že psi ji potřebují a partner ne.

601 K.: „Ale já bych je nikdy nenechala bezprizorně jen
602 lítat po zahradě. Z toho může bejt slušná obsedantně
603 kompulzivní porucha, začne honit stíny, honit si
604 ocas a taky to, že štěká za plotem, podporuje
605 agresivitu. A navíc by je mohl nějakej idiot otrávit.
606 Nikdy bych je nenechala jen tak bez dozoru na
607 zahradě.“ Starostlivost (k. k.)

608 Starostlivost o psa N.: „*Takže jsou doma v pelechu?*“

609 K.: Jo, oni tam jsou spokojení. Když jsou unavení a
610 jsme všichni doma, tak je jim tam pak dobře. Oni
611 takhle psi hodně spí. Uvádí se, že 16 hodin denně,
612 což teda moji psi asi nespí. Ale každopádně spí
613 hodně. Takže když já se jim třeba celej den věnuju a
614 pak v osm večer odejdu, oni jsou hodní a spí. Nikam
615 z pelechu nechoděj. Já jsem si kvůli psům pořídila
616 Dobrý pocit ze spokojených psů domácí kameru, že je během dne můžu pozorovat,
617 co dělat. Ona mi teda teď aktuálně nefunguje, ale
618 když mi fungovala, tak oni fakt nikde necourali a
619 leželi.“

620 N.: „*Vrátím se ještě k tomu vztahu. Ty jsi říkala, že*
621 *ti psi dávají něco, co nenacházíš u lidí. Je něco, co*
622 *ti psi dát nemůžou a naopak ti lidé ano?*“

623 K.: „No, já nevím. Já bych hrozně ráda něco řekla,
624 ale nic mě nenapadá.“

625 N.: „*Ale ty jsi říkala, že máš partnera, ne?*“

626 K.: „Jo, to mám. On nás toleruje všechny společně.
627 A my už jsme spolu docela dlouho a já bych ho
628 nevyměnila.“

629 N.: „*Partner taky běhá agility?*“ Pozn. Neumí rozlišit člověka od psa

630 K.: „Nedělá, ale mohl by klidně začít.“

631		N.: <i>„Takže ti není líto, když je doma sám. A jak spolu</i>	
632		<i>trávíte čas, když všechnen svůj čas tedy, jak jsi řekla,</i>	
633		<i>trávíš se psy?“</i>	
634		K.: <i>„Když chce, abychom spolu trávili čas, tak se</i>	
635		<i>musí připojit ke mně a ke psům. To je jako jasný.</i>	
636		<i>Ale kdyby třeba běhal agility, tak bychom spolu</i>	Přání, aby partner také běhal agility (k. k.)
637		<i>trávili daleko víc času. To by se mnou chodil na</i>	
638		<i>tréninky, o víkendu bychom mohli být někde na</i>	
639		<i>závodech a bylo by to fajn. Poznal by všechny ty</i>	
640		<i>lidí. Večer bychom si tam něco ugrilovali. To by</i>	Partner se musí přizpůsobit (k. k.)
641		<i>bylo hezký. Takhle, když chce, abychom byli spolu,</i>	
642	Čas se psem je primární nad vše.	<i>musí s náma jít do lesa nebo jet na trénink. Já</i>	Přání, aby partner také běhal agility, protože poté by
643		<i>nemám čas na to, abych tajtrlíkovala někde bez psů</i>	spolu trávili více času (k. k.)
644		<i>s partnerem. Abych byla bez psů třeba v divadle.“</i>	
645		N.: <i>„To vypadá, že spolu moc času netrávíte.</i>	
646		<i>Věnuješ stejně času svým psům a partnerovi?“</i>	
647		K.: <i>„No, ne. Psům věnuju víc času. Je fakt, že se</i>	
648		<i>třeba mazlím mnohem víc se svejma psama, než</i>	Partner se musí přizpůsobit jejímu volnému času, který
649	Přizpůsobení a tolerance partnera	<i>s ním. Já prostě nemám pocit, že by mě partner</i>	tráví se psy (k. k.)
650	Partner se musí přizpůsobit	<i>potřeboval ke štěstí tolik, jako mě potřebujou moji</i>	
651	volnému času se psy	<i>psi. On je přeci schopnej samostatný existence.“</i>	
652		N.: <i>„Můžeš mi to nějak blíž přiblížit? To, že tě psi</i>	
653		<i>potřebují víc, než partner?“</i>	
654		K.: <i>„Psi si přeci na procházku nepůjdou sami. Ani si</i>	
655		<i>nenasypou graunule nebo si nebudou sami házet</i>	Má pocit, že ji partner nepotřebuje tolik, jako její psi (k.
656	Čas se psem je primární nad vše.	<i>míček a nosit si ho, že jo. Sami nemůžou dělat to, co</i>	k.)
657		<i>je dělá šťastný. Ten chlap si prostě může uvařit,</i>	
658	Cítí se potřebná	<i>může si jít do fitka, jet si do města na kafe. Prostě</i>	
659		<i>všechno tohle si může udělat sám, ale ten pes to sám</i>	
660		<i>dělat nemůže.“</i>	

661		N.: „ <i>Takže pokud chce být partner s tebou, tak se musí podřídit vašemu vztahu?</i> “	Cítí se zodpovědná za štěstí psů (k. k.)
662			
663		K.: „Jo, on se musí podřídit našemu režimu. Já na něj prostě už nemám čas.“	
664	Zodpovědnost za štěstí psů		
665		N.: „ <i>Takže říkáš, že ten vztah, co máš se svými psy, bys s nikým jiným nemohla mít. Ani s partnerem?</i> “	
666			
667		K.: „Je to jinej typ vztahu. Se psem je to pouto prostě jiný.“	
668			
669		N.: „ <i>V čem se to liší?</i> “	
670		K.: „Člověku nikdy nemůže člověk stoprocentně věřit. Tvůj pes ti prostě neublíží.“	Partner se musí přizpůsobit jejímu volnému času (k. k.)
671			
672	Partner se musí přizpůsobit	N.: „ <i>A čím to je, že jsou psi, kteří pokoušou svého majitele.</i> “	
673			
674		K.: „To je tím, že si s nima ti lidé nevytvořili dobrý vztah. Pes, co má s majitelem vztah, tak ho nekousne. Když teda nebudeme brát v potaz, že by měl nádor na mozku, nebo tak. Sám od sebe by to neuělal.“	Strach z lidí, že jí ublíží (k. k.)
675			
676			
677			
678			
679	Větší důvěra ve psy než v lidi	N.: „ <i>A nelze mít tedy vztah jako se psem i s člověkem?</i> “	
680			
681		K.: „Když já mám takovej pocit, že ten pes nikdy není sobeckej. Vždycky všechno dělá pro svého majitele. A já vůbec nevím, jestli je něčeho takovýho vůbec člověk schopnej. Jestli jako dokáže sebe upozadit před partnerem. Člověk přece nedělá všechno pro svého partnera na úkor sebe. A prostě ten pes má oči jenom pro svého páníčka a dělá všechno pro něj. Ty jo, podívej se, kolik je rozvodů. Chlap se otočí za nějakou ženskou v minisukni, ona ji kousek vyhrne a on za jí přihopsá. Pes prostě	Myslí si, že pes nemyslí, na rozdíl od lidí, na sebe (k. k.)
682			
683			
684			
685			
686			
687			
688			
689			
690	Pes dělá všechno jenom pro ni		

691		nepůjde. Navíc pes mě potřebuje. Pes je závislej na	
692		tom, aby o něj milující osoba, ke který je	
693		připoutanej, pečovala. Od toho se odvíjí to, jestli	Cítí se pro psa je nejdůležitější (k. k.)
694		bude mít šťastnej život. Jeho štěstí se závisí na mně,	
695		jakožto na jeho majiteli a pečovateli, který se o něj	
696	Pes dělá všechno jenom pro ni	stará. Ten pes si prostě to štěstí nemůže koupit.	
697		Nemůže si ho vyrobit. Nemůže si ho prostě nic.	
698		Závisí to všechno na mně.“	
699		N.: „ <i>Napadá tě k tomu ještě něco?</i> “	Myslí si, že je zodpovědná za štěstí psa, protože je na ní
700		K.: „Člověk je zodpovědněj sám za svoje štěstí.	závislý (k. k.)
701	Upnutý, závislý pes, pro kterého	Člověka nikdo šťastnýho neudělá. Kdežto psovo	
702	bude ta nejdůležitější	štěstí závisí na mně. A já musím udělat maximum	
703	Zodpovědnost za štěstí psa	pro to, aby měl co nejlepší život. Kdybych se psům	
704		nevěnovala, tak by doma leželi, byli by nevyběhaní,	
705		smutní, a rozhodně by nebyli šťastní.“	
706		N.: „ <i>Kdyby ses svým psům věnovala méně, domníváš</i>	
707		<i>se, že by byli méně šťastní?</i> “	
708		K.: „Určitě by byli méně šťastní. Já bych měla	
709		výčitky, že se jim nevěnuju tak, jak jsem jim slíbila,	Myslí si, že je zodpovědná za štěstí psa, protože je na ní
710		a jak jsem se zavázala.“	závislý (k. k.)
711	Zodpovědnost za štěstí psa	N.: „ <i>A co tvoje rodina? Partner nebo přátelé?</i>	
712		<i>Nemáš závazek i za jejich štěstí?</i> “	
713		K.: „To v žádným případě. Nikdy nepřijímám	
714	Nevyběhaný pes=smutný pes	závazek za štěstí lidí. Člověk, partner, kamarád, je	Myslí si, že je zodpovědná za štěstí psa (k. k.)
715		za svoje štěstí zodpovědněj sám. Sám si ho může	Měla by výčitky, kdyby se psům nevěnovala (k. k.)
716		v hlavě vytvořit. Já ho rozhodně šťastnýho dělat	
717	Nevyběhaný pes=smutný pes	nebudu. Pes je na mě závislej.“	
718		N.: „ <i>Takže je tam důležitý ten faktor závislosti?</i> “	
719	Výčitky z nedostatku času na psy	K.: „Jo, protože pak se cítím odpovědná za jeho	
720		štěstí. Já, jako člověk, jsem zodpovědná za svoje	

721		šťestí sama ve své hlavě. Ale třeba za šťastí dítěte je	
722		zodpovědnej rodič. Dítě není schopno žít samo za	
723		sebe a nemůže se samo rozhodovat.“	
724		N.: „ <i>Co tebe dělá šťastnou?</i> “	Myslí si, že je na ní pes závislý (p. k.)
725		K.: „Když zažívám pocit flow při sportování se	
726	Upnutý, závislý pes	svými psy. Když prostě jenom jsem. Jsem a	Myslí si, že je zodpovědná za šťastí psa, protože je na ní
727		nemusím na nic myslet, Neřeším, co musím udělat,	závislý (k. k.)
728		vyřídit. Prostě jen jsem v přítomnosti svých psů.“	
729	Zodpovědnost za šťastí psa	N.: „ <i>A kvůli psům nemíváš ten pocit, že je ještě musíš</i>	
730		<i>nakrmit a musíš s nimi jít ven? Když jsi zodpovědná,</i>	
731		<i>tak musíš, ne?</i> “	
732		K.: „Né, já tohle nevnímám jako že musím. A to je	
733		to, jak jsem říkala úplně na začátku. Já to nevnímám	Šťestí nachází při sportování se svými psy (k. k.)
734		jako nějakou oběť. Je to přirozená součást a vývoj	
735		mého života. Ten život se postupně tak změnil a	
736	Radost ze společně	přizpůsobil se těm psům, že je to celý přirozený.	
737	stráveného času	Takže já vůbec nevnímám jakože nějaký musíš jít	
738		ven, musíš psovi dát najíst. Protože tohle je	
739		přirozená součást mého života a nikdy by mě	
740		nenapadlo vůbec pochybovat o tom, stejně tak, jako	
741		mě nenapadne pochybovat o tom, že bych si večer	
742		nevyčistila zuby nebo po sobě neumyla hrníček od	Závazek vůči psům nevnímá jako oběť (k. k.)
743	Přizpůsobení nevnímá jako oběť	kafé. To je prostě přirozený, v tom není žádný	
744		musíš, honem, dělej.“	
745		N.: „ <i>Ty jsi ale říkala, že necestuješ, nelítáš letadlem,</i>	
746		<i>nechodíš do divadla, do kina, protože všechn čas</i>	
747		<i>věnuješ psům. Není to teda nakonec omezující?</i> “	
748		K.: „Tak já neříkám, že nechodím vůbec. Do kina	
749		teda nechodím vůbec, ale do divadla třeba jednou za	
750		rok jdu. To není tak, že bych tam nechodila nikdy.	

751		Ale musím mít nejdřív vyběhaný psy, než jdu někam	
752		bez nich.“	
753		N.: „ <i>A v čem je teda to tvoje štěstí?</i> “	
754		K.: „Já jsem šťastná, když se jen tak procházím po	
755		lese. Nebo když se procházím po horách. A teď tam	
756		jen tak jsme a je tam klid a ticho, a jsem tam se psy.	
757		A to je úžasný pocit. Hrozně ráda se psy chodím na	
758		procházky. Nejvíc mě baví, když vylezeme na	Myslí si, že povinnosti kolem psů mají přednost před
759		nějaký kopec, teď koukáme dolů a víme, že tam	jejími potřebami (k. k.)
760		nikdo nepřijde, a že nás nebude rušit. To si užíváme	
761	Upřednostnění potřeb psů	úplně nejvíc. To je ten nejlepší zážitek, co člověk	
762		vůbec může s životě mít.“	
763		N.: „ <i>Takže ty někde na kopci se svými psy, sama.</i> “	
764		K.: „Jojojo. Ono je hrozně hezký, že na všech těch	Pocit štěstí zažívá ve vztahu se psem (k. k.)
765		místech, co navštívíme, že jsme spolu. Jakože já a	
766		psi. A máme to v paměti společně. Máme společný	
767	Radost z času stráveného se psem	vzpomínky na všechny výstupy, výšlapy a	
768		procházky.“	
769		N.: „ <i>A co, kdybys jsi se šla takhle procházet se svojí</i>	
770		<i>rodinou, svými přáteli, nebo se svým partnerem.</i>	
771		<i>Jaké by to bylo?</i> “	
772		K.: „Jako bylo by hezký, kdyby šli občas třeba	
773		s náma.“	Šťastné ji dělají společné zážitky se psy (k. k.)
774		N.: „ <i>Ale já myslím bez těch psů.</i> “	
775	Pes jako společník – řešení samoty	K.: „No tak to ne. To by byli psi nešťastný doma. Já	
776	Radost z času stráveného se psem	bych v životě nešla na procházku bez nich.	
777		N.: „ <i>Dobře, to je ten závazek. Ale když jsi s tím</i>	
778		<i>partnerem nebo kamarádem na té procházce, budeš</i>	
779		<i>tu procházku prožívat stejně, jako když jsi na ní se</i>	
780		<i>psy?</i> “	

781		K.: „Hele jako, když budu celý den na cvičáku, psi budou unavení a já budu vědět, že jsem se jim fakt věnovala, pak klidně můžu jít někam s rodinou a užiju si to. Pak je to příjemný. Ale musím mít jistotu, že psi jsou vyběhaní, a že jim nic nechybí. Ale třeba jakože do lesa nebo někam do přírody bych nikdy bez psů nešla.“	Chce trávit čas se svými psy (k. k.)
782			
783			
784			
785			
786	Výčitky z opustění		
787			
788		N.: „ <i>Jak bys popsala pouto, které se svými psy máš?</i> “	
789			
790		K.: „Jako zodpovědnost, možná, závazek, péči.“	
791		N.: „ <i>A co ti tenhle vztah dává? Ty můžeš o někoho pečovat, on je na tobě závislý, ty máš tenhle závazek. To tě uspokojuje?</i> “	Myslí si, že povinnosti kolem psů mají přednost před jejími potřebami (k. k.) Cítí se zodpovědná (k. k.)
792			
793			
794	Upřednostnění potřeb psů	K.: „Jo, vidím to jako nějaký smysluplný naplnění života.“	
795			
796		N.: „ <i>Kým pro tebe tví psi jsou?</i> “	
797		K.: „Kamarádi, členi rodiny.“	
798		N.: „ <i>Kolik času trávíš se svými psy ještě mimo sport?</i> “	Vztah vnímá jako zodpovědnost, závazek, péči (k. k.)
799			
800	Zodpovědnost, závazek, péče	K.: „No teď právě moc ne, protože ten čas už není. Ale líbilo by se mi, kdybych si s nima večer mohla sednout na gauč. My se teďko mazlíme na těch vycházkách, že si někde sedneme, mazlíme se, nebo je češu. Tak takhle máme hodně kontakt. Ale doma moc času společně netrávíme. Já jsem říkala chlapovi, že bychom je měli vzít všechny do postele, ať nejsou sami.“	Péče o psy jako smysluplná činnost (k. k.)
801			
802			
803			
804	Cítí se potřebná		
805			
806			
807	Pes jako kamarád, Pes jako člen rodiny		Psi jsou kamarádi a členi rodiny
808		N.: „ <i>Takže je máte všechny v posteli?</i> “	
809			
810			

811 K.: „No právě že ne. Ale já bych psy asi do postele
812 ani nechtěla. Mně to vždycky jen přepadne, když
813 jsem dlouho v práci, a oni tady jsou dlouho sami.“
814 N.: „*Nechybí ti komunikace s těmi psy?*“
815 K.: „Tak oni se mnou komunikují neverbálně,
816 třeba vizikou.“
817 N.: „*To znamená jak?*“
818 K.: „No já neočekávám, že za mnou pes přijde a
819 něco mi verbálně poví. Takže né, nechybí mi to,
820 protože by mě nikdy nenapadlo, že by mi měl něco
821 říkat. My si rozumíme beze slov.“ Se psy komunikuje (k. k.)
822 N.: „*Je rozdíl mezi tvým vztahem s prvním psem a*
823 *Komunikace* *mezi tvým vztahem s těmito dalšími psy? Nebo je to*
824 *stále stejné?*“
825 K.: „Já si myslím, že předtím, když jsem měla jenom
826 toho jednoho psa, že ten vztah byl daleko silnější,
827 než je teď, když mám těch psů víc. S tím jedním Se psy komunikuje (k. k.)
828 jsme na sebe byli víc fixlí.“
829 *Komunikace* N.: „*Jak to myslíš?*“
830 K.: „Jakože fixování. S jedním psem to pouto bylo
831 silnější, než když jich má člověk víc.“
832 N.: „*Mně nějak uniká ten význam slova být fixovaný,* Vztah s jedním psem byl hlubší, než když má psů víc (p.
833 *co to pro tebe znamená?*“ k.)
834 K.: „Měli jsme spolu hlubší vztah s tím jedním
835 psem, než máme teďkous, když mám těch psů víc.
836 Teď nejsou ti psi tak vázaní na mě, když jsou spolu.
837 Když jsme venku na procházce, nechávám se běhat
838 pospolu a oni si hrajou spolu. Ale ten jeden
839 vyžadoval, abych se mu věnovala i o tý procházce.
840 A já jsem chtěla, aby měl nějakou činnost, aby se

841		nějak zabavil. Takhle, když jsou společně, tak si	Vztah s jedním psem byl hlubší, než když má psů víc (p.
842		blbnou a jsou šťastní.“	k.) Pozn. proč?
843		N.: „ <i>Říkala jsi, že jsi měla hlubší vztah s tím jedním</i>	
844		<i>psem. Co znamená hlubší vztah?</i> “	
845		K.: „No, když má těch psů víc, tak... jako já nechci	
846		zas používat slovo tlak, protože to má negativní	Má pocit, že jeden pes ji potřebuje víc, než víc psů.
847		konotaci, ale jako, že se prostě těm psům na tý	
848		vycházce nemusím věnovat, můžu si číst knížku,	
849		protože vím, že psi se tam budou kousat a honit a	
850		budou spolu. Kdežto ten jeden pes vyžadoval, abych	
851		se mu věnovala já. A když tam pak seděl a koukal	
852		na mě, tak si přeci nebudu číst, když vidím, že on	
853		chce, abych se mu věnovala.“	
854		N.: „ <i>Dva psi ti umřeli, co jsi prožívala?</i> “	Vnímala, že jeden pes ji potřebuje víc, aby byl šťastný
855		K.: „No samozřejmě, že jsem byla smutná. Ale	(k. k.)
856		věděla jsem, že měli šťastnej život. Že nemohli	
857		umřít šťastněji. Představa, že by byli před smrtí	
858		nějací nemohoucí nebo nemocní by byla hrozná.	
859		Nechtěla bych, aby je něco bolelo.“	
860	Dělá věci pro psy	N.: „ <i>Takže jsi byla smutná, ale věděla jsi, že měli</i>	
861		<i>šťastný život a to ti stačilo.</i> “	
862		K.: „Jo, věděla jsem, že jsem jim dala úplně všechno	
863		a maximum, co jsem jim vůbec dát mohla. Takže jo,	Smutek z odchodu, ale pocit, že měli šťastný život, a že
864	Smutek z odchodu	no. Jiný by ti asi bylo, kdybych byla týden předtím,	se netrápil (k. k.)
865		co umřeli, na služební cestě a oni by byli doma sami.	
866		To bych si pak asi hodně dlouho vyčítala.“	
867		N.: „ <i>Měl někdy nějaký z tvých psů úraz, nebo byl</i>	
868		<i>nemocný?</i> “	
869		K.: „No, občas mají nějaký úraz. Jedna je taková	
870		prdlá, tak se občas rakví. Ale zas si myslí, že tím, že	Pocit, že měli šťastný život, a že se netrápili (k. k.)

871		jí furt něco je, tak s ní mám daleko hlubší vztah, než	
872		se zbytkem smečky. Protože trávíme hodně času	
873		spolu samy a hodně se jí věnuju. Brala jsem si ji do	
874		postele a vlastně se mezi náma vytvořilo hodně silný	
875		pouto. Ona je taková moje šmudla, kterou mám	
876		pořád u sebe.“	
877		N.: <i>„Ty jsi byla hodně malá, když jsi si pořídila</i>	
878		<i>prvního psa. Ale máš pocit, že tvůj vztah se psem je</i>	
879		<i>podobný nějakému vztahu mezi tebou a člověkem?“</i>	
880		K.: „Nad tím jsem nikdy neuvažovala. Vztah prostě	Nejhlubší vztah má se psem, se kterým tráví nejvíc času
881		přijde. To není možný nějak racionálně ovlivnit.	(p. k.)
882		Nikdy mě nenapadlo uvažovat nad tím, že by člověk	
883	Rozdíly ve vztahu mezi psy	měl budovat s někým vztah. To je takový hrozně	
884		násilný. S tím psem je to přirozený. Já se	
885		nerozhoduju vztah s tím psem budovat. Já jsem s tím	
886		psem v podstatě furt. Známe se, potřebuje tu mojí	
887		péči. Ten pes se o sebe nedokáže sám postarat a je	
888		správný se mu maximálně věnovat. Dát mu to, co	
889		můžu, aby byl maximálně šťastnej. Pokud se o sebe	
890		někdo nedokáže postarat, ať je to pes nebo dítě, tak	
891		s ním budu mít asi jiný vztah, než s někým, kdo je	
892		schopnej fungovat v běžným životě bez pomoci.	
893		Když mě někdo potřebuje, budu mu věnovat	
894		maximum péče. Dospělej člověk takovou péči	
895		nepotřebuje.“	
896	Pes jako společník – řešení samoty	N.: <i>„Co prožíváš, když pečuješ o psa?“</i>	Zodpovědnost za štěstí psa, protože je na ní závislý (k.
897		K.: „Já nevím, jestli něco cejtim. To všechno kolem	k.)
898	Zodpovědnost za štěstí psa	psů je tak zautomatizovaný a zvnitřněný, že si	
899		neuvědomuju, že bych vyloženě něco prožívala. Ale	
900			

901			možná uspokojení z toho, že jsem s nima, a že jim	
902			dělám lepší život svojí přítomností.“	
903			N.: „ <i>A co prožíváš, když s nimi běháš?</i> “	
904			K.: „Radost, štěstí, vzájemnost a splynutí, což je ale	
905			při jakýkoli interakci s nima. Jako já jsem fakt	
906			šťasná, kdy jsme takhle spolu, někam společně	
907			chodíme, vidáme nová místa. To mě naplňuje.“	
908			N.: „ <i>A to samý prožíváš, když jsi s nimi na</i>	Prožívá uspokojení ze společného času stráveného se
909			<i>procházce?</i> “	psy (k. k.)
910	Cítí se potřebná		K.: „Já to tak pochopila, jakože běhám venku.	
911			Nevztahovala jsem to přímo k agility.“	
912			N.: „ <i>A když s nimi nejsi, tak prožíváš co?</i> “	Ve vztahu se psy cítí radost, štěstí, vzájemnost, splynutí
913	Radost, Štěstí, Mutualita, Splynutí		K.: „Jak jsem říkala, stres. Ale jako, ono zas záleží.	(p. k.)
914			Když vím, že jsou vyběhaný, jak jsem jako v klidu.	Prožívá uspokojení ze společného času stráveného se
915	Radost ze společně		Když mám čistý svědomí, že jsem se jim celý den	psy (k. k.)
916	stráveného času		fakt věnovala a spokojeně spí. Ale zas naopak, když	
917			vím, že musím v sedm odejít a přijdu ve tři, tak ten	
918			čas je nesnesitelný.“	
919			N.: „ <i>Z čeho pramení ten stres? Dokázala bys to</i>	
920			<i>nějak definovat?</i> “	
921			K.: „Z toho, že tam jsou sami. Že jsou smutní z toho,	Upřednostnění povinnosti kolem psů před svými
922	Stres, nepříjemné pocity z		že nemají ten kontakt se mnou. Že by šli raději na	potřebami (k. k.)
923	odloučení		procházku, než aby byli zavření doma. A že by už	
924	Aktivní pes=spokojený pes		chtěli jít cvičit. A nemůžou, protože já jsem zaseklá	
925			někde v práci. Ale říkám, když s nima budu od pěti	
926	Stres, nepříjemné pocity z		od rána do šesti do večera někde venku, tak pak	Stres, nepříjemné pocity z odloučení
927	odloučení		klidně půjdu od osmi do půlnoci někam bez nich. A	
928			s tím budu úplně v pohodě.“	
929			N.: „ <i>Jak psi a agility ovlivnilo vztahy s druhými? Ty</i>	Myslí si, že když jsou psi bez ní, tak jsou smutní (k. k.)
930			<i>už jsi hovořila o tom, že bys třeba nešla dělat</i>	

931		<i>dvanáctky. Odrázilo se to ještě nějak jinak ve tvých</i>	
932	Výčitky z opuštění	<i>vztazích?“</i>	
933		K.: „Nó, asi bych se nekamarádila s někým, kdo by	Upřednostnění povinnosti kolem psů před svými potřebami (k. k.)
934		neměl rád moje psy. Přes to nejede vlak. A asi by	
935		nikoho ale ani nenapadlo se se mnou kamarádit,	
936	Upřednostnění potřeb psů	kdyby neměl rád psy.“	
937		N.: „ <i>Takže máš kamarády mezi lidmi, kteří mají rádi</i>	
938		<i>psy, nebo je mají?“</i>	
939		K.: „Jojojo. Tako hodně se díky psovi člověk	Kamarády hledá mezi pejskaři (k. k.)
940		seznámí. Protože chodí hodně venčit a potkává	
941		takhle ty lidi dost často. Tak se daj do řeči, takže	
942		díky psům se dají do řeči a je tam pak dost	
943	Kamarády hledá mezi pejskaři	pozitivních interakcí. Protože vlastně člověka osloví	
944		jenom ten, kdo ho vnímá pozitivně. Ten, kterej si	
945		myslí, že je úplnej kterén, protože má čtyři psy, tak	
946		ho asi oslovovat nebude. Naopak vás oslovujou ti,	
947		kteří s váma sympatizujou.“	
948		N.: „ <i>A co rodina?“</i>	Díky psům poznala nové lidi (p. k.)
949	Pes jako prostředek sociálních	K.: „Tak mamka si myslí, že jsem asi trochu blázen,	
950	interakcí – řešení samoty	když mám tolik psů. Že by mi asi možná stačil jeden.	
951		Partner je s tím v pohodě, že mám tolik psů.“	
952		N.: „ <i>Proč si myslíš, že tvoje mamka si myslí, že by</i>	
953		<i>stačil jeden? Proč nestačí?“</i>	
954		K.: „Myslí si, že to trošku přeháním.“	
955		N.: „ <i>No a nestačil by jeden?“</i>	
956		K.: „Já myslím, že ne. Protože jeden je vždycky	
957		starej a jeden je vždycky štěně. Takže musí bejt	
958		minimálně tři.“	Matka nerozumí tomu, proč mám tolik psů (k. k.)
959	Nepochopení ze strany matky	N.: „ <i>Takže tři je ten průměr?“</i>	Tolerance ze strany partnera (k. k.)
960	Tolerance ze strany partnera		

961		K.: „To je ideální stav. Protože jeden je vždycky nad	
962		těch osm let, už aktivně neběhá, nezávodí. Pak je	
963		tam ten tříletej, čtyřletej, co závodí. A do toho je tam	Matka nerozumí tomu, proč mám tolik psů (k. k.)
964	Nepochopení ze strany matky	nějaký to štěně. Takže ti psi přicházej v rozestupu	
965		nějakých tří let.“	Pozn. Potřebuje min. 3 psy, aby s nimi mohla cvičit
966		N.: „Říkala jsi, že tvůj partner ty psy má rád.	agility
967		<i>Ovlivňují tvoji psi váš vztah? “</i>	
968	Pořizování dalších psů za účelem	K.: „No, asi jako v tom, že nechodíme tolik do toho	
969	agility	kina, protože všechen čas jsme se psy. Ale my	
970		bychom stejně neměli čas asi ani tak. Takže to není	Pozn. Potřebuje min. 3 psy, aby s nimi mohla cvičit
971		jen kvůli mejm psům. Asi neletíme nikam na tu	agility
972	Pořizování dalších psů za účelem	dovolenou leteckou, jezdíme autem se psy. Asi by	
973	agility	bylo levnější i pohodlnější letět k moři do	
974		Bulharska, než jet se psy do Itálie autem. Ale já,	
975		když jsem mu to jako vždycky předhodila, tak říkal,	
976		že stejně nikam nelítal ani tak. Takže je s tím	
977		v pohodě. On nám koupil auto kvůli psům, abychom	Veškerý svůj čas tráví se psy (p. k.)
978	Čas se psy nade vše	se tam pohodlně vešli. A taky koupil velkou	
979		zahradu, aby měli psi dost místa.“	
980	Soužití se psem způsobuje	N.: „ <i>A ovlivňuje to, že máš psy nějak tvoji osobu?</i>	Psi ovlivňují výběr dovolené a způsob cestování (k. k.)
981	překážky	<i>Tebe jako člověka? “</i>	
982	Přizpůsobení dovolených	K.: „Vnímám se teď jako pejskař, to je spojený	
983		v mojí osobou. Možná takhle bych to nazvala. Už se	
984		jako vnímám já i sama sebe, a vlastně mě vnímaj tak	
985		i ostatní, jakože ten pejskař. Holka, co je tady furt	Podpora partnera (k. k.)
986	Podporující partner	v teplákách, ze kterých vypadávaj pamlsky, spsama	
987		a s míčkem v kapse. Takhle na mě všichni nahlížej	
988		a i já na sebe takhle nahlížim.“	
989		N.: „ <i>Kdy ses stala pejskařem? “</i>	
990			

991				K.: „Z mého pohledu rozhodně není pejskař každéj,	
992	Identita	-	Identifikace	s rolí	
993	pejskaře				
994				padaj ty pamlsky. Né, jako podle mě já jsem asi byla	Ztotožňuje se s rolí pejskaře (k. k.)
995				pejskař vždycky. Ale je to o tom, že si člověk musí	
996				uvědomit, že pes je živá bytost se svejma potřebama.	
997				A právě pejskař se tomu psovi věnuje. Vezme na	
998				procházku pamlsky, občas ho zavolá, aby ho mohl	
999				odměnit. Zacvičí si s ním. Ten pejsek se otočí kolem	
1000				svý osy a on mu ten pamlsek dá. Nenazvala bych	
1001	Identita	-	Identifikace	s rolí	Pozn. Definuje, kdo je pejskař (padají z něj pamlsky,
1002	pejskaře				uvědomuje si potřeby psa, věnuje se mu a cvičí s ním)
1003				nejde na procházku a necvičí s ní, jen ji má doma	
1004				jako módní doplněk. To podle mě pejskař není.	
1005				Ačkoli teda má psa, no.“	
1006				N.: „ <i>Já jsem se spíš tou otázkou chtěla dostat k tomu,</i>	
1007				<i>jestli psi ovlivňují nějak tvoje vlastnosti.</i> “	
1008				K.: „Jo, to jo. To určitě. Víc koukám na to, jak je to	
1009				zvíře, a teď nemyslím jen můj pes, ale obecně, jak	
1010				se ty zvířata cejtí. Vidím zvíře a přemejšlím nad tím,	
1011				jestli se má dobře, jestli by se mu třeba nežilo někde	
1012				jinde líp. Ty emoce soucitu jsou vyvolaný tím	
1013				pohledem na živý organismy, na zvířata.“	
1014				N.: „ <i>A máš to i u lidí?</i> “	
1015	Zcitlivění díky psům			K.: „Ale jo, taky. Když vidím bezdomovce, tak je mi	Zcitlivění vůči citům zvířat (k. k.)
1016				ho taky líto a nejradši bych mu šla pomáhat. Ale	
1017				rozhodně bych šla radši pomáhat tomu pejskovi,	
1018	Zcitlivění díky psům			nebo tý stažený srnce. A baví mě koukat na malý	Zcitlivění vůči citům zvířat (k. k.)
1019	Zcitlivění díky psům			labutě a pozorovat je. Myslím, že psi ve mně otevřeli	Zcitlivění vůči prožívání ostatních (k. k.)
1020				nějaký jako city. Jakože jsem možná zcitlivěla	
				k prožívání druhých.	

1021
1022
1023
1024
1025
1026
1027
1028
1029
1030
1031
1032
1033
1034
1035
1036
1037

N.: *„Je něco, co bys chtěla dodat. Co bys chtěla zmínit?“*

K.: *„Já bych měla takový poselství. Určitě se nenechte otrávit tím, co říkaj ostatní. A když chcete mít psa, a chcete s ním něco dělat, tak si za tím jděte a buďte důslední a cílevědomí. A kašlete na to, co říká okolí. Tohle je váš život a vy musíte bejt hlavně šťastní.“*

1	Příloha č. 12 – Přepis – IPA - B	N.: „ <i>Proč a za jakým účelem jsi si pořídila svého prvního psa?</i> “	
2			
3		L.: „Psa jsem chtěla vždycky, ale naši mi ho nikdy nedovolili. A když jsme se pak přestěhovali s praprapřítelem do vesnice, tak mi kamarád posílal odkaz na štěně, že hledá nový domov. A protože jsme v té době bydleli už v baráčku s předzahrádkou, tak jsem psala příteli, jestli by chtěl pejska. A myslela jsem si, že ta jeho reakce bude: „Ježiši Kriste, né.“ On se bál velkých psů a to byl kříženec německého ovčáka s rotvíkem. A odpověď byla: „Jé, on má krásného tátu, toho si vezmem.“ A za nějakých čtrnáct nám ho přivezli do vesnice tady v horách. A tím to vlastně začalo. On to měl být jenom společník, ale já jsem si říkala, že když je to můj první pes, že s ním začnu chodit někam na cvičák, aby mi nepřerostl přes hlavu. A vlastně jsme se dostali na Březeneckou do školičky.“	Vždycky chtěla psa, ale rodiče jí ho nedovolili (p. k.)
4			
5			
6			
7			
8			
9			Strach z odmítnutí (k. k.)
10			
11			
12			Překvapení z reakce partnera (k. k.)
13			
14			
15			První pes jako společník – řešení samoty (p. k.)
16			
17	Pes jako řešení samoty - společník		Obavy z nezvládnutí psa (k. k.)
18			
19	Cvičák k výchově psa		
20	Obavy z nezvládnutí psa	N.: „ <i>Takže byl pejsek pořizovaný jako společník, ale hnedka vzápětí potom, když byl ještě štěňátko, tak jste začali chodit někam na cvičák?</i> “	
21			
22			
23		L.: „Jojo, do školičky, abych se s ním naučila pracovat. Protože když je to v týhle velikosti a má to 68 v kohoutku, tak je to nebezpečný, že jo, kdyby to bylo nevychovaný.“	Obavy z nezvládnutí psa (k. k.)
24			
25			
26	Cvičák k výchově psa	N.: „ <i>A tam jsi slyšela o agility?</i> “	
27	Obavy z nezvládnutí psa	L.: „Tam jsem poprvé zjistila, že existuje agility. V té souvislosti, že nám tam jedna slečna řekla, jestli bychom to nechtěli zkusit. Ona první skočka	Na cvičáku zjistila, že existuje agility (p. k.)
28			
29			Doporučení agility kynoložkou (k. k.)
30			

31 na kočičí konzervu byla docela vtipná, když na to
32 teď vzpomínám. Takže vlastně tahle slečna za to
33 může, že jsme teď tam, kde jsme.“
34 N.: „*Takže máš hezké vzpomínky na vaše začátky?*“
35 L.: „Jasný, jasný.“
36 N.: „*Vzpomeň si alespoň na rok, v jakém to bylo*
37 *roce, kdy jste začínali?*“
38 L.: „On je 2006 a my jsme na cvičák začali chodit Agility se věnuje od roku 2007 (p. k.)
39 někdy v půlce roku 2007.“
40 N.: „*2007, jo? To už je docela dlouho, co se tomu*
41 *věnuješ.*“
42 L.: „To jo.“
43 N.: „*A dělala jsi i nějaké jiné sporty předtím, než ses*
44 *začala věnovat agility?*“
45 L.: „Jakože nepsí?“
46 N.: „*Jo. Jakékoli.*“
47 L.: „S maminou jsme hrály volejbal. Chodila jsem
48 do kroužku na malování, já jsem spíš dělala takový Považuje se na introverta (k. k.)
49 ty introvertní věci a jediný, co mě chytlo, tak byl
50 volejbal. Když jsme byly se ségrou malý, tak jsme
51 s ní chodily na tréninky a jezdily jsme na lyže a na
52 Považuje se za introverta výlety, ale že bychom se věnovaly nějak extra
53 nějakému sportu, to ne.“
54 N.: „*A co tě zaujalo právě na tom agility, že jsi u*
55 *toho vydržela?*“
56 L.: „No, mě na tom baví to, že je to takovej souboj
57 mý hlavy a mojí paměti s tím, co někdo postaví. A
58 musím hledat řešení tý hádanky toho, co tam někdo
59 postaví. Jó, že je to takovej rébus, kterej musíš Agility jako výzva (k. k.)
60 vyřešit a musíš najít ten recept. A ještě si ho musíš

61		zapamatovat. A máš na to jenom jeden jedinej	
62	Agility jako výzva	pokus. Což vlastně třeba mi pomohlo v práci. Že	
63		nemáš možnost druhý šance. Buď je to jako	Posílení psychické odolnosti - nácvik zvládnání stresu (k.
64	Agility jako možnost jedné šance	napoprvý, naučit se pracovat s tím stresem, kterej	k.)
65		tam je. V podstatě si jako stát za tím, co člověk	
66		vymyslí. Hodně se tam pracuje s hlavou, i když to	Seberozvoj (k. k.)
67	Zvýšení psychické odolnosti –	tak nevypadá.“	
68	práce se stresem	N.: „ <i>To je hodně zajímavý, co říkáš. To vypadá, jako</i>	
69		<i>kdyby pro tebe byla agility nějaká výzva, chápu to</i>	
70	Agility jako seberozvoj	<i>dobře?</i> “	
71		L.: „Určitě.“	
72		N.: „ <i>A vidíš v tomhle ten hlavní rozdíl mezi agility a</i>	
73		<i>jinými sporty, nebo je tam ještě něco, co je</i>	
74		<i>zásadní?</i> “	
75		L.: „Co mě na tom baví je to, ten okamžik. Když to	Zážitek neopakovatelnosti (k. k.)
76		tak člověk vezme, my se tady spolu bavíme a třicet	
77		vteřin je doba, kterou ani nezaznamenáš. Zatímco na	
78	Agility jako zážitek	tom agility, tam máš, ty standardní parkury jsou 30,	Zážitek flow z běhu (k. k.)
79	neopakovatelnosti	35 vteřin, a za tu chvilku člověk dokáže vnímat a	
80		udělat spoustu věcí, který by si jako normálně ani	
81		neuvědomoval. Slyšíš věci, a na psovi vnímáš věci,	
82	Zážitek flow z běhu	který normálně přehlížíš. A pak je tam takovej ten	Agility jako sport s nejistým výsledkem, vyrovnat se s
83		souboj mezi tím, co si naplánuješ a co se ti v reálu	nejjistotou (k. k.)
84		jako povede. Což je takový jako vtipný.“	
85		N.: „ <i>Mě zaujala ještě jedna věc, co jsi říkala, a to že</i>	
86	Schopnost zvládat nejistotu	<i>tě to ovlivnilo v práci. Jak tomu mám rozumět?</i> “	
87		L.: „Já jsem takovej človíček, kterej nerad dělá	Nerada dělá chyby (k. k.)
88		chyby. A než udělá chybu, tak se to radši snaží	
89		odsouvat na ten nejkrajnější termín. Když jsem	
90		dělala věci do školy, všechno to bylo na ten	

91	Zvýšení psych. Odolnosti	–	deadline, když už tě to tlačí a nemáš jinou možnost.	
92	překonání obav ze selhání		A tady prostě seš na tý startovce nějak a musíš tam	
93			jít. A vidíš, jak tam jdou ty lidi před tebou a buď je	Agility jako překročení vlastních limitů a vystoupení
94			to teď, nebo se na to můžeš vykašlat. Něco jako,	z komfortní zóny (k. k.)
95			když stojíš na mostě, skáčeš bungee a musíš	
96			překročit tu hranu. A to samý třeba bylo i, my jsme	Cestování za účelem agility (k. k.)
97	Překonání os. limitů		díky agility začali jezdit do Německa, a mně to třeba	
98			pomohlo s jazykem. Protože člověk měl takovej ten	
99	Agility jako důvod cestovat		ostych, že než něco udělat blbě, tak radši neudělám	ZJPKVZKZ – překonat ostych; nebát se chyby (k. k.)
100	Zvýšení psychické odolnosti–		vůbec nic. A vlastně v podstatě u toho jazyku a	
101	překonat nechut' cestovat -		vlastně i obecně mě to naučilo dělat chyby před	
102	Překonání ostychu udělat chybu		lidma a nemít z toho deprese. Protože to tam prostě	ZJPKVZKZ - Zvýšení psychické odolnosti (k. k.)
103	Zvýšení psychické odolnosti -		je. No a tak to zkusím příště znova. Jo a tohle mi	
104	překonat obavy ze selhání		hrozně pomohlo. Nedělat si z toho nějaký úplně	
105			šilény výčitky ale prostě: „Jo, tak nedáš to teď, tak	
106			to vyjde příště.“ Možná je to zvláštní, možná jsem	
107			prdlá.“	
108			N.: „ <i>Né, mně to přijde zajímavý, že vlastně říkáš, že</i>	
109			<i>tě to učí.</i> “	
110			L: „Dělat chyby. Jo. A vlastně tohle říkala i Terka,	ZJPKVZKZ – Nebát se chyby (k. k.)
111			která dělá v Praze na neuru s ležáky a ona nesmí	
112			udělat chybu. Protože když udělá chybu, někdo	
113			umře. A ona u toho agility odpočívá. Hlava si	
114	Zvýšení psychické odolnosti -		odpočine, protože u agility tu chybu udělat může a	
115	překonat obavy ze selhání		nic se neděje. Je to takovej relax.“	Agility jako relax (p. k.)
116			N.: „ <i>A jak vnímáš chyby? Dokážeš mi to nějak</i>	
117			<i>přiblížit?</i> “	
118			L.: „Musela jsem se naučit, že i, když udělám chybu,	
119	Agility jako odpočinek		ten pes to nesmí poznat. Takže improvizace a	
120			okamžitě nějak tu situaci řešit. Protože předtím jsem	

121		měla takovej ten efekt zavřených dveří, kdy vlastně	Nácvik flexibilního reagování, manifestace sebejistoty
122		jakoby některý věci a argumentace mi docházely až	(k. k.) Pozn. Proč skrývat, že udělala chybu? Proč to pes
123	Sebejisté jednání	ve chvíli, kdy už něco proběhlo. Že jsem nedokázala	nesmí poznat?
124	Nácvik flexibilního reagování	reagovat teď a tady. Což vlastně to agility, když	
125		člověk udělal chybu, tak musel fungovat tak, že tam	
126		jakoby ta chyba není. Prostě navázat a improvizovat.	Nácvik flexibilního reagování (k. k.)
127		A to samý bylo vlastně i na těch závodech. A to je	
128		všechno v hlavě. Člověk se to musí naučit, aby	
129		nepropadal panice. Protože to pak brzdí.“	
130	Sebejisté jednání	N.: „ <i>Takže vymýšlíš flexibilní řešení v průběhu?</i> “	
131	Nácvik flexibilního reagování	L.: „Jo. Hodně rychle. Ty totiž nikdy předem nevíš,	Psychická odolnost – seberegulace, zvládat emoce (k.
132		jak to dopadne. Jako naplánuješ si to, ale jak to	k.)
133	Agility jako seberozvoj	dopadne, to nevíš. Člověk není 100%, ten pejsek	
134	Zvýšení psychické odolnosti –	není 100%, taky se může probudit špatnou nohou a	Agility jako sport s nejistý výsledkem (k. k.)
135	zvládat emoce	tak. Není to stroj, je to další bytost, která tam s tebou	
136		funguje.“	
137	Agility jako schopnost zvládat	N.: „ <i>Co prožíváš, když jdeš s tím pejskem na start?</i> “	
138	nejistotu	L.: „Nervozitu, snažím si vzpomenout, kudy ti vede,	
139		dělám si slepý parkury, snažím se to promítnout	
140		v hlavě a snažím si představit takový to, jak někdo	
141		říká, otevíráš a zavíráš okno, abys na nic jinýho	
142		nemyslela. Jenom aby se člověk soustředil na tu	Psychická odolnost – zvládání emocí (k. k.)
143	Zvýšení psychické odolnosti –	danou chvíli a vypustil všechno, co je okolo. Což mi	
144	zvládání emocí	ze začátku dělalo hrozný problémy, protože já jsem	
145		se ze začátku hrozně styděla před lidma dělat ty	
146		chyby.“	
147		N.: „ <i>A myslíš si, že je to tím agility, že se tohle</i>	Psychická odolnost – překonání studu, práce s chybou
148		<i>zlepšilo? Nemohlo by to být něčím jiným?</i> “	(k. k.)
149	Zvýšení psychické odolnosti –	L.: „Mě by nic nenutilo. Jo, kdyby mě vlastně	
150	překonání ostychu udělat chybu	nechytlo to agility, tak jsem si tady mohla sama	

151		šudlat doma něco v koutě. Moje nejoblíbenější věc	
152		byla lидуška, tam si člověk mohl sednout se	Pozn. Vnímá změnu osobnosti – z uzavřenosti a
153		čtvrtkou, kam chtěl. Nikdo mu na to neviděl, jo. A	nejistoty do větší sebejistoty
154	Agility jako prostředek ke změně	tady prostě máš nějakých 60, 80, teďka jsme byli na	
155	Překonání osobních limitů	kvaldách, tak i 230 lidí, možná i víc, a jako asi tě	
156		všichni nesledují, nejsem Tereza Králová, jo, ale	
157		prostě, tam ten pocit, že tě někdo sleduje, vidí tu	
158		chybu, to zaváhání, tak jako je to jiný.“	
159		N.: „Ty jsi za tu dobu, co tady spolu mluvíme,	
160		zmínila, že cestujete kvůli agility. A teď jsi zmínila,	
161		že jste byli na kvalifikačních závodech. To vypadá,	
162		jako kdybyste se tomu věnovali nějak vrcholově.“	
163		L.: „Nevím, jestli vrcholově, protože na mistrovství	
164		světa jsme ještě nikdy nebyli, ale na mistrovství	
165		Český republiky jsme byli opakovaně. S tím, že	
166		nějaký dva roky jsme vynechali, protože v Čechách	
167		už mohly být kvalifikačky na pět velikostních	
168		kategorií, což se snažíme podporovat, ale nebyly.	
169		Takže jsme byli tam, kde jsou víc friendly k tomuhle,	
170		tak jsme radši místo toho jeli do Polska, kde bylo	
171		vlastně první mistrovství na pět velikostních	
172		kategorií v Evropě. To jsme si říkali, že je radši	Cestování za závody (k. k.)
173		podpoříme tam, kde oni to podporují. A rok	
174		předtím jsme byli na Slovensku, protože se nám	
175		kvalifikoval jeden pejsek a my jsme si to chtěli užít	
176	Agility jako důvod cestovat	se všema a bylo to v hale. A my jsme museli zvážit,	Cestování za závody (k. k.)
177		co je lepší i pro dítě, protože s náma jezdí taky.	
178		Takže jsme zvažovali, jestli republiku v Čechách,	
179		venku, kde máš prostor a nevíš, jaký bude počasí.	Vnímají se jako jedna rodina smečka
180	Agility jako důvod cestovat	Nebo si zajet na Slovensko, o nějakých 200km dál,	

181			kde to bylo v hale, mohla jsi tam mít zaparkovanej	
182	Ohleduplnost	vůči ostatním	karavan, kterej jsme kvůli tomu pořídili, abychom	
183	členům rodiny;	bere ohled na dítě	mohli cestovat s tolika psama. A aby vlastně tam i	
184			dítě mělo zázemí. A tak nějak prostě, no všechno	Pořízení karavanu za účelem cestování se smečkou (k.
185			vychází z něčeho. První, kam jsme takhle jeli do	k.)
186			zahranicí, tak jsme jeli do Holandska, protože	
187	Přizpůsobení se psům –	Způsob	chováme tamní plemeno. A tam je mezinárodní	
188	cestování	přizpůsobuje psům,	závod, kde se sejde třeba 90 týmů, což tady	
189	smečce		v Čechách nikde není. A začali jsme řešit ubytování.	Cestování za závody (k. k.)
190			Jenže my standardně jezdíme se sedmi psy, v tý	
191			době i s malým dítětem. Takže máme spoustu věcí,	
192	Cestování za účelem	agility	který by se musely stěhovat na penzion a pak zase	Vlastní více psů (k. k.)
193			zpátky, tam jsme zvažili i finanční objem a rozhodli	
194			jsme se, že si koupíme karavan, protože ten, kam	Rozhodování z ohledem na celou smečku a rodinu (k.
195	Dítě bere sebou na	agility	dáme, tam prostě stojí. A nemusíme řešit ubytování.	k.)
196	Rozhodování s ohledem	na	Protože kam ho postavíme, tam prostě bydlíme. A	
197	všechny členy rodiny		v tu chvíli jsme začali bejt víc free, protože nás nic	
198			neomezuje.“	
199			N.: „Ty jsi zmínila, že jezdíte se sedmi pejskama.	
200			Máte tedy aktuálně sedm psů?“	
201			L.: „Závodních máme teď pět, dva jsou v přípravě,	
202			dvě štěňata. A pak tu máme tři důchodce. Gilianovi	
203			bude v září patnáct. Jíze je čtrnáct a půl a Alexovi	
204			bylo v květnu třináct. A ti vlastně podle toho, kam	
205			jedem, tak... Alexe berem sebou, protože ten rád	Rodina jako jedna velká smečka (k. k.)
206			jezdí, on to má rád, to cestování. Jeho to baví. To	
207			bejt někde a poznávat novy věci. Ale protože Jíza	
208	Ona a psi jako jedna	rodina	s Gilianem už mají špatnější motoriku a to dlouhý	
209			ležení v autě by jim dělalo problémy, tak zůstávají	
210			tady a starají se o ně rodiče. A hlídaj barák.“	

211		N.: „Říkaš my, to znamená ty a přítel? A jestli to	
212		<i>dobře počítám, tak máte tedy deset psů? “</i>	Bere ohled na možnosti psa (k. k.)
213		L.: „Jedenáct. Půlka je senior club.“	
214	Ohleduplnost k možnostem psa	N.: „ <i>Jak často jste na závodech a na trénincích.</i>	
215		<i>Kolik času tomu věnujete? “</i>	
216		L.: „No a bereš standard nebo přes korunu?“	Pořizování více psů za účelem agility (k. k.)
217		N.: „ <i>Když není covid.</i> “	
218	Pořizování psů za účelem agility	L.: „Když není covid, tak to bylo tak, že vlastně	
219		každý víkend jsme byli někde. Od jara do	
220		podzimka. Protože pak máš takovou tu zimní	
221		sezónu. Přes týden jsme byli jednou na tréninku	
222		někde sami, třeba u Péti Hamšíkové, nebo u Milana.	Časová náročnost agility a ztráta volného č. (k. k.);
223		Pak dejme tomu na nějaký intenzivce a o víkendu	Pozn. veškerý volný čas investuje do agi a psů
224		prostě závody. Podle toho, jak to vychází časově.	Časová náročnost agility (k. k.)
225		Partner dělá na ranní, noční dvanáctky, tak se to	
226	Veškerý volný čas věnuje psům	prizpůsobuje i tomu, jak on má šichty. Plus k tomu	
227		ještě trénink pro lidičky, kteří chtějí přijet. Nikde se	
228		nevnucujem, ale kdo chce přijet, ať se staví.“	
229	Veškerý volný čas věnuje psům	N.: „ <i>To na mě působí, že agility a kynologie musí být</i>	
230		<i>velice finančně náročný sport.</i> “	
231		L.: „Asi jako jo. Ale my jsme třeba ty závody pojali	
232		takovým způsobem, my tomu říkáme agilní	
233		turismus. A my jako spojujeme ty závody na	
234		nějakým hezkým místě, který se nám líbí, rovnou	
235		s dovolenou. Takže vlastně, v podstatě nás to	
236		naučilo to Holandsko. Protože tam jsme dojeli na	
237		závody, který jsou pouze víkend, ale protože to je	Cestování za účelem agility (k. k.)
238		900 km, tak prostě člověk přijel dřív a odjížděl za	
239	Čas dovolené je současně časem	tejden a člověk si udělal rodinnou dovolenou. Prošli	
240	agility	jsme si Amster a prošli jsme se po pláži. Pak jsme	

241		takhle začali jezdit, protože je to takový hezký. Tam	
242		se mi líbí to, že oni přijedou na celej víkend. Není to	Cestování za účelem agility (k. k.)
243		tak, že přijedou, odběhají si to, na těch zkouškách	
244	Čas dovolené je současně časem	teda nejvíc teďka, a jedou zase dom. A Němci prostě	
245	agility	přijedou v pátek, zakempují, vytáhnou tam ten	
246		gril, pokecají se známejma, a odjedou třeba až	
247		v pondělí ráno. A tohle nás baví, že to spojíme	
248		vlastně takhle dohromady.“	Agility jako prostředek sociálních interakcí (k. k.)
249		N.: „ <i>Dokázala bys říct, co ti agility v životě dalo?</i> “	
250		L.: „Větší nadhled, určitě nebát se dělat chyby, řešit	
251		věci hned, protože není jiná možnost, prostě takový	
252	Agility jako prostředek sociálních	ty strachy... já totiž hrozně nerada cestuju. A i, když	
253	interakcí	to tak nevypadá, tak já jsem prostě introvert, kterej	
254		nerad dělá chyby před cizíma lidma, a kterej nerad	Psychická odolnost – nebát se dělat chyby,
255		cestuje, protože co, kdyby se na té cestě mohlo něco	
256		stát. A třeba bude blbý počasí, nebo tak. Ale když už	překonat strach z cestování (k. k.)
257		má člověk zaplacený to startovní, tak je to taková	
258	Zvýšení psychické odolnosti	motivačka, že přeci jenom z té postele vstanu. Že	Agility jako nutnost opustit komfortní zónu (k. k.)
259	- překonat obavy z chyb	třeba ve čtyři ráno z té postele vyleze a dojede na	
260	- překonat strach z cestování	druhou stranu republiky. Takže, jak bych to řekla,	
261		otevřelo mi to nějaký dveře a člověk se tolik nebojí,	
262		vymyslí si nějakou akci a prostě jede.“	
263	Agility jako vystoupení	N.: „ <i>Ty jsi říkala, že vstane ve čtyři hodiny. To</i>	Agility jako nutnost opustit komfortní zónu (k. k.)
264	z komfortní zóny – překonání sebe	<i>vypadá, jak kdyby to byla nějaká oběť z tvé strany</i>	
265	sama	<i>pro to agility.</i> “	
266	Agility jako nutnost opustit	L.: „Tak normálně bych mohla spát do desíti, že jo.“	Prožívání nových možností (k. k.)
267	komfortní zóny – překonání sebe	N.: „ <i>Jak tohle vnímáš?</i> “	
268	sama	L.: „Né, tak člověk si z toho dělá srandu, že když	
269	Agility jako prožitek nových	dojede někam na ty závody a třeba se mu nedaří, že	
270	možností	by mohl spát a proválet celej víkend, ale teď blbne	

271		na druhý straně republiky. Ale zase potkává spoustu	Agility jako nutnost opustit komfortní zónu (k. k.)
272		zajímavých lidí, spoustu osobností, který by nikdy	
273		nepotkal. A vlastně v tomhle případě, kdyby mě	
274	Agility jako vystoupení	tehdy ta slečna neuvrtala do agility, nikdy bych	
275	z komfortní zóny – překonání sebe	nezačala jezdit k Milanovi na tréninky a nikdy bych	Agility jako prostředek sociálních interakcí (k. k.)
276	sama	nepotkala Pavla. Takže by nebylo ani dítě.“	
277		N.: „ <i>Takže máš agility spojený s pozitivními</i>	
278		<i>pocity?</i> “	
279		L: „Ale jako jó. Samozřejmě, že tam jsou i	
280	Agility jako prostředek sociálních	negativa.“	
281	interakcí	N.: „ <i>Vzpomeneš si na svoje největší zklamání</i>	Agility jako životní změna
282		<i>z agility?</i> “	Pozn. Možná je vděčná agility za změny v životě
283		L.: „Největší zklamání? Největší zklamání mám	
284		spojený, né jako se během se psem, ale se závodama,	
285	Vděčnost agility; díky agility	když jsme tady pořádali. Kdy člověk půl roku	Zklamání (k. k.)
286	získala rodinu	připravoval závody, sháněl sponzory, protože jsme	Pozn. z čeho?
287		dělali i překážky a potom to proběhne, všechno	
288		klapne, člověk má radost. A pak taková ta,	
289		v Čechách je prostě taková mentalita, ti to dá někdo	
290		sežrat. A většinou ti to dá sežrat takovým způsobem,	
291		že tam třeba ani nebyl. A teďka je oblíbená doba	
292		facebooku, že to tam ještě rozmázne na tom	
293		facebooku, a to člověku bere energii. A to byl	
294		vlastně i jeden z důvodu, proč jsme škrtili pořádání	
295		závodů a od roku 2017 jsme přestali pořádat závody	
296		a už se věnujeme jenom tomu, co nás baví. A prostě	
297		to, co nám bere čas a energii, tak to jsme prostě	Zklamání z lidí (k. k.)
298		zrušili.“	
299	Zklamání z lidí	N.: „ <i>Takže jsou nějaký problémy v tom agilizačním</i>	
300		<i>kolektivu? Dalo by se to tak říct?</i> “	

301 L.: „Nó, jako v podstatě, jsou lidi, co tě budou
302 podkopávat.“
303 N.: „*A co u toho teda jako prožíváš? Já z toho*
304 *vnímám to, že z toho jsi smutná, že ti to vysává*
305 *energii.*“
306 L.: „Jo, to bylo z těch závodů. Že člověk je vlastně
307 smutnej z těch lidí. A furt to jsou ty samý lidi a ty se Zklamání z lidí (k. k.)
308 můžeš stavět na hlavu a vždycky bude něco špatně.
309 Nikdy to není úplně dobře. A ty se jen modlíš, aby
310 ti lidé alespoň něco vyhráli a mohli odjet. A proto
311 jsme se vlastně rozhodli, že ten čas, kterej jsme
312 věnovali přípravě závodů a ubírali jsme ho psům.
313 Ubírali jsme ho i dítěti. Nebo jsme se střídali, že já Zklamání z lidí (k. k.)
314 jsem něco dělala a přítel hlídal malýho. Ale řekli
315 jsme si, že radši budeme ten čas věnovat psům.
316 Zklamání z lidí V podstatě jsme jeden rok byli jenom v Německu a
317 Holandsku, kde nebyli lidé z Čech.“
318 N.: „*Děláš něco jiného, mimo agility a psy?*“
319 L.: „Teďka kutíme na baráku, protože byl čas přes
320 tu koronu. Jako, když je čas, tak já většinou spím.“
321 N.: „*Dobře, a nějaký tvoje aktivity se tím, že jsi*
322 *začala dělat agility, změnilo?*“
323 L.: „No to agility je jakoby hlavní. Že když člověk
324 nedělá zrovna agility, tak vezme psy do lesa nebo
325 někam na vejlet. Není to tak, že by se sebral a jel na
326 nějaký koncert. Podmiňujeme v podstatě jakoukoli
327 činnost nebo výlet tomu, abychom mohli vzít ty
328 psy.“
329 N.: „*Takže nejezdíte na dovolenou bez psů?*“
330 L.: „Ne.“

331		N.: „ <i>Proč ne? Hodně lidí nechává psy doma a litají</i>	
332		<i>na dovolenou.</i> “	
333		L.: „Já vím, ale my to neděláme. My jsme teďka	Prizpůsobení se psům v jakékoli činnosti (k. k.)
334		přebudovali i karavan, aby se nám tam vešli, protože	
335		jsme chtěli jezdit, máme vymyšlenou trasu, přes	
336	Prizpůsobení se psům – podmiňuje	Česko, do Německa, Dánsko, Švédsko, do Norska	
337	psům volný čas	na Norway Open. Letos nám ho teda kvůli koruně	Prizpůsobení dovolených psům (k. k.)
338		zrušili, tak příští rok možná. A chtěli jsme to	
339		naplánovat na tři tejdny. Protože jednou jsme jeli	
340		takhle puťák na tři tejdny v karavanu a hrozně nás to	
341		nadhlo. Jak je člověk v tom karavanu, je takovej	Prizpůsobení dovolených psům – dovolená=závody (k.
342		free. Je tam jenom s těma psama. Ti psi jsou takovej	k.)
343		sociální distanc, protože lidi se k nám přes ně	
344	Prizpůsobení se psům – způsob	vlastně moc nedostanou.“	
345	cestování přizpůsobuje psům	N.: „ <i>A vy opravdu tedy jedete v karavanu se sedmi</i>	
346	Agility jako důvod cestovat	<i>psy do Norska?</i> “	
347		L.: „To je naplánovaný, zatím jsme udělali jenom	
348		trasu před Německo, Holandsko, Belgie a pak jsme	
349		jeli zpátky. Korona nám to zařízla. Pak je ještě jedna	
350		trasa vymyšlená, přes Švýcarsko, Slovinsko, Itálii a	Pes jako filtr od nežádoucích sociálních interakcí (k. k.)
351		zpátky.“	
352		N.: „ <i>A neschází vám tam kontakt s lidmi?</i> “	
353	Psi jako filtr nežádoucích	L.: „No my to právě spojujeme s těma závodama a	
354	sociálních interakcí	tam je pak kontakt s těma lidma. Protože teď ty	
355		závody nejsou, tak nemáme cíl tý trasy, a navíc	
356		teďka to cestování úplně nejde.“	
357		N.: „ <i>Co pro tebe vlastně znamená pes?</i> “	Cestování za účelem agility (k. k.)
358		L.: „Člen rodiny. Přeci když pojedeme na	
359	Agility jako důvod cestování	dovolenou, nenecháme ho doma. Jako já vím, že	
360		jsou rodiny, který nechávají i děti doma. Jó, že	

361		prostě rodiče se seberou a dítě nechají babičce. Jó, my jezdíme spolu.“	Agility jako prostředek sociálních interakcí (k. k.)
362			
363	Agility jako prostředek sociálních interakcí	N.: „ <i>Myslíš si, že ten pes by byl tady smutný, nebo že by tu nevydržel?</i> “	Agility jako důvod vycestovat (k. k.) Pes jako člen rodiny (p. k.)
364			
365	Agility jako důvod cestování	L.: „To by asi vydržel, ale oni to moc dobře poznají, že jsme jeli někam pryč, a prostě fakt... nám to nepřijde, že bychom to jako nějak řešili, je to přirozený, prostě hledáme pobyty tak... jo vlastně takhle jsem přišla o partnera, on začal hledat aktivity, kam nemohli psi.“	Přizpůsobení dovolených psům (k. k.)
366			
367			
368	Pes jako člen rodiny	N.: „ <i>Takže jsi vyměnila přítele za psy?</i> “	Rodina jako velká smečka, na kterou bere ohled (k. k.)
369		L.: „Né, on to začal dělat jako systematicky a mě to začalo hrozně vadit. Už jsem měla psy. Měla jsem teda jenom čtyři tenkrát. A on začal vymýšlet aktivity tím způsobem jako: „Jé, mohli bychom jet třeba sem, ale ty máš ty psy.“ Jo a pak se objevil človíček, kterej jako to neřešil, protože měl taky pejska. A tak se to tak nějak spojilo. A v tu chvíli se to začalo dělat tak, že jezdíme na dovolený tak, aby tam mohl malej a mohli tam psi. Jediná akce vlastně, kdy necháváme malýho doma, u babičky, tak to jsou ty kvaldy. Protože ten areál je blízko silnice. On ještě není tak ovladatelný. I minulej rok to byl vlastně jedinej víkend, kdy s náma nejel.“	
370			
371			
372			
373			Přizpůsobení dovolených psům (k. k.)
374			Pozn. Má pocit, že psovi by bylo smutno?
375	Přizpůsobení se psům –		Upřednostnění času stráveného společně se psem před časem bez psů s přítelem (k. k.)
376	přizpůsobení dovolených psům		
377			
378	Upřednostnění času stráveného společně se psem před časem bez psů s přítelem		
379			
380			
381			
382			Nutnost tolerance ze strany partnera - přijmout, že čas s partnerkou bude zároveň čas strávený se psy (k. k.)
383	Partner musí přijmout fakt, že volný čas je třeba přizpůsobit psům	N.: „ <i>Ale psi jeli.</i> “	
384		L.: „No jasně. Tak bez nich by to nešlo.“	
385		N.: „ <i>Hledáš někde inspiraci, jak cvičit s tím pejskem? Nebo co běhat?</i> “	Přizpůsobení dovolených psům (k. k.)
386			
387	Přizpůsobení se psům –		
388	přizpůsobení dovolených psům		
389			
390		L.: „Tak jako v tuhle chvíli je spousta věcí na internetu. Když my jsme začínali, tak tohle prostě	

391		nebylo. Videa, návody, online kurzy. Teďka se to	
392		dost změnilo díky tý koruně, že hodně lidí přešlo do	
393		onlinu. Spousta lidí kouká, jak kdo běhá. Co je mu	
394		blízký, co se mu líbí. A to ho inspiruje. A řekne si,	
395		tohle nám chybí, tak si přidá povel. Když se	
396		dostaneme do situace, kterou neznáme, tak ji	
397		neumíme řešit. A zas hledáme řešení. Hledáme	
398		řešení nějakýho rébusu. A výsledkem je, že se učíme	
399		nějakou novou věc. Necháme si poradit a stahujeme	
400		si věci od různých trenérů, co se nám kde líbí.“	
401		N.: „ <i>Ovlivnilo agility nějakým způsobem tvé sociální</i>	Agility poskytuje možnost volby, jakým způsobem bude
402	Agility jako svoboda jak cvičit	<i>interakce?</i> “	postupovat; svoboda jak cvičit (k. k.)
403		L.: „Nó, už se tolik nebojím lidí.“	
404		N.: „ <i>A v tom bližším okruhu lidí?</i> “	Nácvik flexibilního reagování (k. k.)
405	Agility jako výzva, překonávání	L.: „Tak praštěná jsem byla vždycky, to jakoby za	Hledání řešení (k. k.)
406	překážek, hledání řešení	rodinu. Akorát dřív jsem malovala nebo fotila, a teď	Agility jako prostředek k učení; učení se novým věcem
407		prostě po těch patnácti letech to berou tak, že to tak	(k. k.) Agility poskytuje možnost volby, jakým
408		prostě je. Tvrdí, že i barák kupuju kvůli tomu, aby	způsobem bude postupovat; svoboda jak cvičit (k. k.)
409	Agility jako prostředek k učení	měli psi větší boudu. Prostě to bereme tak, že kdo	
410	Agility jako svoboda	chce, tak nás bere takový, jací jsme. I s těma psama,	
411	jak cvičit	protože jsou naší součástí. A kdo ne, tak my ho u nás	Vnímá změnu osobnosti – z uzavřenosti do větší
412		nedržíme.“	sebejistoty (k. k.)
413		N.: „ <i>A stalo se někdy, že bys koupila auto kvůli</i>	
414	Zvýšení psych. odolnosti – ztráta	<i>psům? Ty jsi vlastně zmínila ten karavan.</i> “	
415	strachu z lidí	L.: „Já jsem koupila i karavan, no. A auto teda taky,	
416		velký. Původně jsme měli passata, pak se koupil	
417		galaxy, potom sharan a teď už přemýšlíme o tom	
418		transporteru. Protože do sharana už se asi	Podmiňování svých rozhodnutí potřebám psů (k. k.)
419	Přízpůsobení se psům – svá	nevejdeme.“	
420	rozhodnutí podmiňuje potřebám		

421	psů; Pes jako nedílná součást její	N.: „ <i>Máte hodně psů. Nepřemýšlela jsi o tom, že</i>	Pes jako neoddělitelná část jejího já (k. k.) Pozn. součást
422	identity; Pes jako filtr nežádoucích	<i>byste to zredukovali?</i> “	identity; Pes jako filtr nežádoucích sociálních interakcí
423	sociálních interakcí	L.: „Jsem realista a myslím, že čas nezastavíš.“	(k. k.)
424		N.: „ <i>A nebude nějaké štěňátko?</i> “	
425		L.: „To máme teďko tříměsíční. A další v roce 2022,	
426	Prizpůsobení se psům – svá	2023. Bude se jmenovat Ela.“	
427	rozhodnutí podmiňuje potřebám	N.: „ <i>Já myslím, že k té redukci asi úplně nespějete.</i> “	Podmiňování rozhodnutí potřebám psů (k. k.)
428	psů	L.: „No jakože by to bylo nějak razantní, to asi úplně	
429		né.“	
430		N.: „ <i>Proč si vlastně pořizuješ tolik psů?</i> “	
431		L.: „Tak ono to vždycky vyjde ze situace. Třeba Zil	
432		nebyl úplně v plánu, měl letět do Řecka, ale díky	
433		koroně, jak se nemohlo cestovat, tak tady zůstal. A	
434	Pořizování psů za účelem agility	ten pes má v sobě prostě něco, co víš, že je jako	
435		dobrá. A nechťelo se nám ho pouštět dál. Tak jsme	
436		se holt rozhodli, že budeme za bláznů, co mají deset	Pořizování psů za účelem agility (k. k.)
437		psů. A teď už jsme za bláznů, co mají jedenáct. Když	
438		teď poslední štěně přijelo ze Švédska.“	
439		N.: „ <i>Já jsem úplně opustila tu linii sociálních</i>	
440		<i>interakcí. Jak jsi mluvila o tom příteli, byla bys</i>	
441		<i>schopná mít přítele, který nemá pejska, nebo tě</i>	
442		<i>v agility nepodporuje?</i> “	
443		L.: „Né, v tuhle chvíli asi ne. Buď by fungoval	
444	Účelový výběr štěněte pro agility	jakože s tím, že to bere, jakože to je součást toho	
445		mého života, jinak prostě asi bychom si neměli co	
446	Vnímá vybočení ze spol. normy	říct.“	Účelový výběr štěněte na agility (k. k.)
447		N.: „ <i>A vybíráš si přátele třeba podle toho, kdo má</i>	
448	Účelový výběr štěněte pro agility	<i>kladný vztah ke tvým psům?</i> “	Vnímá, že pro společnost není normální mít tolik psů;
449		L.: „Né podle toho, jestli mají kladnej vztah k mejm	vybočení ze sociální normy (k. k.)
450		psům, ale podle toho, jestli mají kladnej vztah ke	Účelový výběr štěněte na agility (k. k.)

451		psům obecně. Nemusí to být teda přímo mí. Jsou	
452		třeba lidi, kteří nemají žádnýho pejska, nebo už	
453		nemají pejska, a jsou lidi, kteří to prostě nechápou a	
454	Nutnost tolerance ze strany	prostě nepochopí. Když.... Jak bych to řekla, já těch	
455	partnera - přijmout, že čas	nepsích lidí moc nepotkávám. Já je maximálně	
456	s partnerkou bude zároveň čas	potkám v práci. V tuhle chvíli máme vlastně svět	Nutnost tolerance ze strany partnera - přijmout, že čas
457	strávený se psy	agility, svět pracovní a pak jakoby tu rodinu. A ty	s partnerkou bude zároveň čas strávený se psy (k. k.)
458		světy se snažím držet odděleně. V práci si vyčistím	
459		hlavu od toho agility. Abych jakoby mohla mezi tím	
460		přepínat. Protože kdysi jsme řešili to, že by se to	
461	Od přátel vyžaduje pochopení	spojilo. Že by člověk spojil tu práci nějakým	
462	jejího vztahu ke psům	způsobem s těma agilitama, ale nakonec jsme se	Vybírá si přátele mezi lidmi, kteří chápou její vztah ke
463		rozhodli, že až takhle do toho nepůjdeme, a že si to	psům (k. k.)
464	Psi jako filtr nežádoucích	udržíme jako koníček, kde člověk může vypnout a	Pozn. Co nepochopí? Musí pochopit, že podmiňují život
465	sociálních interakcí	zrelaxovat.“	psům? (k. k.)
466		N.: „ <i>A nechodíš někam třeba s kolegy posedět?</i> “	
467		L.: „V podstatě ne. Když jako máme nějaký firemní	Psi jako filtr nežádoucích sociálních interakcí (k. k.)
468	Agility odděluje od práce a rodiny	mecheche, tak jako jo. Ale oni mají svůj život. A	
469		není úplně jako slučitelnej s tím, co jakože máme	Život jako tři oddělené světy – agi, práce, rodina (k. k.)
470		my. A oni to třeba nechápou. Oni to berou jako	
471		takovou exotiku.“	
472		N.: „ <i>A vnímáš teda ted' tvůj život nějak jinak, než</i>	
473		<i>normální život nepejskařů? Nebo teda jestli se</i>	
474		<i>považuješ vůbec za pejskaře, nevím, jak bys to</i>	
475	Agility jako odpočinek	<i>nazvala.</i> “	Agility jako relax (k. k.)
476		L.: „No, mně přijde, že utrácěj peníze za úplně	
477		nesmyslný věci.“	
478		N.: „ <i>A odrazilo se nějak to, že máš takovou smečku,</i>	
479		<i>ve tvém pracovním životě?</i> “	
480	Nepochopení ze strany kolegů		

481		L.: „Tím, že jsme organizovali ty závody. Nebo	Nepochopení kolegy (k. k.)
482		vlastně ta smečka, jak je velká, tak musíš, aby taky	
483		nějakým způsobem fungovala, tak ji musíš	
484		vychovávat, tak mi to pomohlo v tom, že já mám	
485		v práci pod sebou teďka tři lidi. A taky je nějakým	
486		způsobem musíš motivovat, aby to, co šéf potřebuje,	
487		bylo hotový. Nějak s nima jako pracovat. Každý je	
488	Nepochopení okolí	jinej. I ten pes je povahově každý jinej a tady je ten	Nepochopení okolí (k. k.)
489		člověk taky každý jinej. A musí ten celek	
490		dohromady fungovat. Takže v podstatě je tam určitá	
491		analogie, ze který se dá vycházet. Že i, třeba i na tom	
492		agility, člověk ví, že něco zvorál, ale ten pes to	
493		nesmí poznat. Jo a teďka, když máš ty kolegy, tak	
494		třeba víš, že nastal nějaký fakt velkej problém, ale	
495		musíš z toho nějak najít řešení, aniž oni by poznali,	
496		že nějaký problém nastal. Takže mně tohle vlastně	
497	Nabytí soft skills – umění řídit lidi	přijde jako hodně si blízký. Takže mi to vlastně	
498		pomáhá.“	
499		N.: „ <i>A zvládáš chodit s takovou smečkou do práce,</i>	Získ kompetence – umění řízení a motivace lidí k cíli (k.
500		<i>jako časově?</i> “	k.)
501		L.: „Normálně od pondělí do pátku ranní osmičky.	
502		A tím, že přítel chodí proti vlastně ranní noční	
503		dvanáctky, hledáme prostě možnosti. Teďka jsou ty	
504	Manifestace sebejistoty	home office, což je úplně super. Doufám, že nějaký	Manifestuje sebejistotu, zároveň ji získává (k. k.)
505		home office dostanu dál. Protože když on je na	Pozn. Možná se snaží působit, že ví, co dělá, je
506		ranní, tak bych mohla zůstat doma. Ale psi jsou	kompetentní, aby v ní podřízení/psi měli důvěru a jistě
507		naučení, že když jdu ráno do práce, tak je klid,	plnili úkoly - Manifestace sebejistoty
508		odpočívá se a všechny ty věci se dějou odpoledne.“	Nutnost flexibilního reagování (k. k.)
509		N.: „ <i>A chodíte tedy normálně sami bez psů někam</i>	
510		<i>s partnerem?</i> “	

511 L.: „Takhle, my jsme to měli vymyšlený tak, že když
512 někam jedem, třeba když jsme byli v Německu, tak
513 necháváme tu klidovku dopoledne. A v tu chvíli
514 jsme věděli, že kousek od těch známejch je Tropical
515 Iland. Takže oni ty tři hodiny odpočívali a my jsme
516 si zajeli to Tropical Ilandu. Takže takovýhle
517 rychloakce jakože jo. Ale že bychom se sbalili a
518 někam odjeli na víkend, nebo na dovolenou na celej
519 tejděn bez psů, to ne. Jo ale v rámci toho, jak někde
520 jsme, tak vždycky hledáme i pro dítě nějakou akci. I
521 když... pokud je možnost tam vzít psa, tak tam
522 bereme psy. Ale pokud je něco, nevím, třeba jsme
523 byli v delfináriu a tam prostě pes z nějakých
524 bezpečnostních důvodů nemůže, aby to tam
525 nezakouslo lachtana. Takže my jsme měli psy
526 v kempu. Šli jsme tam, když bylo hnusný počasí,
527 aby mohli zůstat v karavanu. A bylo to po tu dobu,
528 co vlastně měli klidovku, bylo to teda dopoledne,
529 abychom odpoledne s nima zase někam mohli jít.
530 Prostě hledáme nějaký řešení, nějaký kompromisy
531 tak, aby bylo možný obojí.“ N.: „*Liší se nějak ten čas strávený se psem a čas*
532 Hledá řešení jak mít psy sebou, neopouštět je *strávený s partnerem?*“
533
534 L.: „No on je v podstatě ten samej. U nás je to tím,
535 že vlastně partner dělá agility taky, k tomu
536 frisbeečko, na který teďka nebylo tolik času, ale
537 dělali jsme semináře, tak jakoby, jak je to společný,
538 tak nám ani nepřijde divný, že by to člověk nějak
539 jako odděloval. Což vím, že u těch partnerů, kde ten
540 druhý člověk nedělá to agility, prostě je. Takže

Nemá výčitky z opuštění psa na krátkou dobu (k. k.)

Nemá výčitky z opuštění psa na krátkou dobu, ale hledá řešení, jak vzít psy sebou (k. k.)

541		v tomhle směru my na to koukáme jinak. To je to	
542		samý jako Juňáci, že jo. Ti takhle frčej taky celá	
543		rodina.“	
544		N.: „ <i>Takže tě partner podporuje v tom, co se psy</i>	
545		<i>děláš?</i> “	
546		L.: „Jojo, vzájemně se hecujeme. Jestli začne běhat	
547	Čas s partnerem je zároveň časem	i naše dítě, tak máme málo psů.“	Volný čas = čas se psy, který je totožný s časem
548	se psy	N.: „ <i>Vy byste tam v těch jedenácti nějakého našli, se</i>	stráveným s partnerem (k. k.)
549		<i>kterým by mohlo běhat.</i> “	
550		L.: „No ale to zas nebudu mít psa já, že jo.“	
551		N.: „ <i>Jak bys popsala svůj vztah se psem? Jestli se</i>	
552		<i>tedy dá hovořit o vztahu. Tohle slovo jsem použila</i>	
553		<i>já, ale možná bys našla nějaké lepší.</i> “	Rodina jako velká smečka, která podniká věci společně
554		L.: „Né, jako určitě je to člen rodiny. Jako	(k. k.)
555		v podstatě, jako dobře, má jiný komunikační	
556	Vzájemná podpora s partnerem	možnosti, ale prostě každéj víme, jak je, nebo jak	Podpora partnera (k. k.)
557		se chová. Oni v rámci tý smečky, jak je to vlastně	
558		jedna rodina, taky mají svoje určitý vztahy. Jsou to	
559		členi rodiny, kamarádi, přátelé. Není to tak... mám	
560		docela problém s lidma, co berou psa jako věc. Jó,	
561		ty lidi mají úplně jinou jako, když někdo mluví o	
562		psovi, jako jenom o zvířeti. Jako když bys vytáhla	
563	Pes jako člen rodiny	prostě jako králíka odněkud z králíkárně. Nemá to	
564		skoro jméno, jenom prostě, je to králík. Tak jako	
565		prostě tady ne. Každéj je... jó, je to babička Krí a	Pes jako člen rodiny (p. k.)
566	Pes člen rodiny – všichni se dobře	Pradědeček Hug, protože tady už vlastně máme i	
567	znají	toho vnuka u nás doma. Je to prostě další rodina,	Pes jako parták, kterého dobře zná (k. k.)
568	Pes jako člen rodiny Pes není věc	která s náma jako v podstatě bydlí. Je to možná	
569		praštný, ale to je přesně to, jsou to prostě věci, který	Pes jako člen rodiny, kamarád, přítel (k. k.)
570	Pes jako kamarád, jako přítel	někteří prostě nechápou.“	

571		N.: „ <i>Já jsem mířila k tomu, proč vlastně pes. Proč</i>	Pes není věc (k. k.)
572	Pes není bezejmenné zvíře	<i>né vztah s králikem, morčátkem nebo člověkem? Co</i>	Pes jako filtr nežádoucích sociálních vztahů (k. k.)
573		<i>je jiné na psovi?“</i>	
574		L.: „ <i>To, že chtějí komunikovat, a že jsou nadšení</i>	
575		<i>z každé věci, kterou prostě vymyslíš. Já vím, že</i>	
576		<i>vlastně jak to je tohle plemeno, jako s teriérem by to</i>	Pes jako člen rodiny (k. k.)
577	Všichni jsme rodina	<i>bylo asi horší. Teriéry já jako třeba tolik nechápu.</i>	Pozn. antropomorfizace
578		<i>Protože když mají svůj den, tak se člověk může</i>	
579		<i>stavět na hlavu a s tím psem nehne. Zatímco to</i>	Odlišení od sociální normy (k. k.)
580		<i>plemeno, který mám já, tak to jen uděláš takhle a oni</i>	Nepochopení ze strany ostatních (k. k.)
581		<i>hned: „Jo, dobře jdeme.“</i>	Pozn. Nechápu co? Jak se ke psům vztahují? Že je
582		N.: „ <i>Takže to tě na tom baví, že jsou takové akční?“</i>	berou jako členy rodiny?
583	Antropomorfizace – chtějí	L.: „ <i>Jo, nadšený. Jako když to vezmeš, tak spousta</i>	
584	komunikovat; Nadšení psů z jejich	<i>lidí je negativních, negativistických, ty vymyslíš</i>	Pozn. komunikace (intence? Myslí tím svobodnou vůli-
585	nápadů jí poskytuje pozitivní	<i>nějakou věc a oni jako „Hm, ale jako...“ prostě jsou</i>	jednání za nějakým cílem?)
586	zpětnou vazbu	<i>otrávený. A tady prostě vymyslíš jakoukoli kravinu</i>	Zápal pro jakoukoli činnost jí dává odezvu - pozitivní
587		<i>a ten pes je prostě nadšenější a tak: „Jó, tak jdeme.“ A</i>	zpětnou vazbu (k. k.)
588		<i>je jedno, jestli je to agility, nebo jestli vytáhneš</i>	Pozn. Participací a zápalem možná vzniká ten pozitivní
589		<i>frisbeečka nebo jdeš tady na procházku po okolí</i>	vztah
590	Pozitivní odezva, nadšení	<i>nebo někam jedeš. Prostě je to pro ně zážitek a baví</i>	Zápal pro jakoukoli činnost jí dává pozitivní zpětnou
591		<i>je to.“</i>	vazbu (k. k.)
592		N.: „ <i>No ale z toho, co jsi říkala, tak to na mě působí,</i>	
593		<i>že jsi spíše uzavřená, klidná. A ten pes je pravý opak</i>	
594		<i>tebe. Alespoň podle toho, co říkáš.“</i>	
595		L.: „ <i>Možná i ten pes je takovej komunikační</i>	
596	Nadšení psů z jejich nápadů jí	<i>prostředek s tím okolním světem. Taková jako</i>	
597	poskytuje pozitivní zpětnou vazbu	<i>berlička, která mě nutí dělat věci, který bych za</i>	
598		<i>normálních okolností nikdy nedělala.“</i>	Zápal pro jakoukoli činnost jí dává pozitivní zpětnou
599			vazbu (k. k.)
600			

601		N.: „ <i>Líbí se mi, že se ti na psech líbí taková ta</i>	
602		<i>akčnost a to, jací jsou. Napadá tě k tomu něco? Ted’</i>	
603		<i>myslí, k tomu, proč pes a né morčátko nebo člověk?‘‘</i>	
604		L.: „ <i>To, že jim můžeš věřit. Pokud se shodnete, tak</i>	
605	Pes jako prostředek sociálních	<i>ten pes nedělá věci, že by ti chtěl nějakým způsobem</i>	
606	interakcí	<i>uškodit. Což u lidí je docela problém. Možná i proto</i>	
607	Pes jí pomáhá vystoupit	<i>nám ti psi až tak vstoupili do života.‘‘</i>	Pes jako prostředek k sociálním interakcím (k. k.)
608	z komfortní zóny	N.: „ <i>Nerozumím tomu, jak se se svým psem můžeš</i>	Vystoupení z komfortní zóny (k. k.)
609		<i>shodnout, copak ty s nimi mluvíš?‘‘</i>	
610		L.: „ <i>Oni ti vidí do hlavy. V podstatě, jako na tom</i>	
611		<i>agility je zvláštní to, že toho psa fakt znáš do detailu.</i>	
612	Větší důvěra ve psy než v lidi –	<i>Což v jinech disciplínách mi tolik nepřijde. A</i>	
613	důvěra, neuškodí jí	<i>člověk si je zvykle všimát různých detailů a vidí</i>	
614	Nedůvěra k lidem	<i>různý nuance, že třeba pes zareagoval jinak a ptá se,</i>	Může psovi věřit, důvěra (k. k.)
615		<i>proč vlastně. A i to je jedna z věcí, že člověk se</i>	Neuškodí jí (k. k.)
616		<i>pomocí psa naučí všimát věcí, který předtím vůbec</i>	Větší důvěra ve psa než v lidi (k. k.)
617		<i>ani neviděl nebo je přehlížel.‘‘</i>	
618		N.: „ <i>Pes ti připadá čitelnější než člověk, jestli to</i>	
619	Antropomorfizace – Pes zná její	<i>dobře chápu?‘‘</i>	
620	intenci; Člen týmu, kterého nejlépe	L.: „ <i>Určitě je to vztáhnutý i k určitýmu plemeni,</i>	
621	zná	<i>protože jsou třeba i taková plemena, který pro mě</i>	Antropomorfizace; Má pocit, že pes zná její myšlenky,
622		<i>nejsou tak čitelný. Třeba já nepřečtu maliňáka.</i>	emoce a ví, co chce (k. k.) Člen týmu, kterého nejlépe
623		<i>Prostě pro mě je malina furt stejnej výraz, ať tam</i>	zná (k. k.)
624	Agility jako background prožitku	<i>drbe figuranta a nebo se s tebou chce mazlit. Ale u</i>	Pozn. Vnímá, že agility jí dodává zkušenost splnutí a
625	sounáležitosti	<i>toho plemene, který mám já, je fajn to, že cokoli</i>	porozumění se psem (k. k.)
626		<i>mají v hlavě, tak to mají na uších a na ocase a oni to</i>	
627		<i>prostě chtějí říct. Což je na tom hrozně hezký.‘‘</i>	
628		N.: „ <i>Takže jsi říkala, že jsou aktivní, že komunikují,</i>	Všímavost k různým detailům v agility (k. k.)
629		<i>čitelní?‘‘</i>	
630			

631		L.: „Inteligentní, kreativní, protože oni chtějí	
632		nějakým způsobem s tebou komunikovat a	
633		spolupracovat, jsou rádi s tebou, rádi s tebou	
634		podnikají cokoli, co vymyslíš, akorát jedinou	
635	Antropomorfizace – chtějí	nevýhodu mají, že strašně rychle stárnou.“	
636	komunikovat	N.: „ <i>Kamarádka by s tebou tohle všechno</i>	
637		<i>nepodnikala a nemohla bys jí věřit?</i> “	Pozn. komunikace (Myslí tím svobodnou vůli-jednání
638		L.: „Á, tak asi nějaká jo, ale... Oni tady jsou se mnou	za nějakým cílem?); antropomorfizace
639	Antropomorfizace – jsou	prostě 24 hodin, že jo. Kamarádka se mnou 24 hodin	
640	inteligentní, kreativní, chtějí	není.“	
641	spolupracovat, chtějí komunikovat	N.: „ <i>Takže ti vyhovuje, že jste hodně spolu, a tím</i>	
642	Nadšení psů z jejích nápadů jí	<i>pádem se znáte?</i> “	Psům připisuje inteligenci, kreativitu (k. k.)
643	poskytuje pozitivní zpětnou vazbu	L.: „Tak, jo. Jakože já třeba nechápu ty lidi, kteří	Zápal pro jakoukoli činnost jí dává pozitivní zpětnou
644		mají psa zavřeného v kotci a zase jsou lidi, kteří	vazbu (k. k.)
645		nechápu, že s námi bydlí v baráku a 24 hodin jsou	
646		tam, kde chtějí být. Když chtějí ven, jdou s náma	
647	Pes je stále k dispozici	ven. Když nechtějí, tak jdou prostě domů. Jó, že tam	
648		je ten kontakt celodenní. A možná proto bych ani	
649		nenechala nikoho, aby toho psa hlídal.“	Jsou stále k dispozici (k. k.)
650		N.: „ <i>No vidíš, na to jsem se vlastně chtěla zeptat.</i>	
651		<i>Jestli dáváte psy někdy někomu hlídat.</i> “	
652	Nepochopení neustálé přítomnosti	L.: „Jedině zůstávají tady s našima. To jsou jediná,	
653	psů ze strany okolí	komu věřím. Ale je to, museli jsme jet třeba na	Nechápe okolí (k. k.)
654		vyšetření do nemocnice, ale jedná se o jeden den.	
655		Ale že by třeba víkend, tejdén, čtrnáct dní, to jako	Nepochopení ze strany okolí (k. k.)
656	Neschopnost se od psů odloučit	vůbec. Víím, že někdo to nechává i v těch	
657	Nenechala by psa hlídat	penzionech pro psy, to já bych raději vymyslela	
658		aktivitu, kam by mohli taky.“	
659			Nenechala by psa hlídat (k. k.)
660	Nenechala by psa hlídat		Pozn. Proč by nenechala psa hlídat?

661		N.: „ <i>A proč ho jako nenecháš nikde hlídat, nebo ho nenecháš v tom psím hotelu. Copak tam se o to pejska špatně starají?</i> “	Pozn. Protože nikomu nevěří. Ale proč?
662			
663	Neschopnost se od psů odloučit		
664	Přízpůsobení se psům – své	L.: „Já nevím, ale zkoušet to nebudu. Možná	Nenechala by psa hlídat (k. k.)
665	aktivitu podmiňuje potřebám psů	v podstatě radši ho nechám doma, kde to prostředí	Pozn. Asi si myslí, že by byl smutný a ve stresu, kdyby
666		zná. Né prostě, zatím nenastala situace taková,	byl v cizím prostředí; možná mu připisuje myšlenky, že
667		abych nechala psa někdy někoho hlídat. A ani	ho nemá ráda, že ho opustí
668		nevím, komu bych je svěřila. Nehledě v našem	Upřednostňuje potřeby psů před sebou (k. k.)
669		počtu by to asi nešlo, že by mohli bejt pohromadě.“	
670		N.: „ <i>Zasahuje ti smečka do nějakých oblastí života?</i> “	
671	Neodloučit se		
672		L.: „Určitě do rodinných. Ovlivňuje to nějakým	
673	Nenechala by psa hlídat	způsobem fungování rodiny, protože se	Nenechala by psa hlídat (k. k.)
674		přízpůsobuješ tem psům. Trávení volného času, tam	Pozn. Asi si myslí, že by byl smutný a ve stresu, kdyby
675		je to úplně na sto procent. A jediný, kam nemůžou,	byl v cizím prostředí; možná mu připisuje myšlenky, že
676		tak je práce. Protože tam je to prostě daný. Takže	ho nemá ráda, že ho opustí
677		vlastně kromě práce zasahují do všeho.“	
678	Přízpůsobení se psům – ovlivňuje	N.: „ <i>No ty jsi předtím říkala, že ovlivňují tvoji práci</i>	
679	fungování rodiny	<i>skrz to, že máš pod sebou nějaké ty tři lidi.</i> “	
680	Veškerý volný čas věnuje psům	L.: „No jakoby jo, ale né, že by tam se mnou byli.	
681		Ale ovlivnili i to, jakým způsobem člověk pak	Vliv na fungování rodiny; přízpůsobování psovi (k. k.)
682		pracuje s lidma.“	
683	Přízpůsobení se psům – ovlivňuje	N.: „ <i>A jak to prožíváš, když jsi v práci a psi jsou sami</i>	
684	fungování rodiny	<i>doma?</i> “	Věnování veškerého volného času psům (k. k.)
685		L.: „Oni nikdy nejsou ani nebyli sami doma,	
686		vždycky má někdo z rodiny protišichty. Buď	
687		mamka nebo přítel, takže tu vždycky někdo je. U nás	
688	Nabytí a převedení soft skills –	je to prostě tak, že si hlídáme, abychom šli proti	
689	umění řídit do osobního života	sobě. Jak kvůli psům, tak i kvůli dítěti. Předěláváme	
690		ted' zahradu kvůli psům.“	

691		N.: „ <i>Já jsem si všimla, že máte v oknech mříže. Ale</i>	Získ kompetence – umění řízení a motivace lidí k cíli (k.
692		<i>neví, jestli proto, aby vám nevyskočilo dítě nebo</i>	k.)
693		<i>psi.</i> “	
694		L.: „Původně to bylo kvůli dítěti, ale ono se to hodí	
695	Přizpůsobení se psům – své	teď i pro psy.“	
696	aktivitu podmiňuje potřebám psů	N.: „ <i>A po příchodu dítěte, změnil se nějak vztahy u</i>	Podřizování aktivit potřebám psů (k. k.)
697		<i>vás v rodině, ke psům?</i> “	
698		L.: „Ne, prostě je to další člen smečky. Oni ho psi	
699		prostě přijali. Dokonce mi kolega v práci nechával	
700		vyšívat bryndáček, kde byl nápis, další do smečky.	
701		Což bylo takový vtipný a docela trefný. A v podstatě	
702		psi ho mají rádi, komunikují s ním a berou ho. A	
703		on s nima komunikuje líp, než s lidma. Zkouší	
704		s nima cvičit, občas mu psi pomáhají s učením, třeba	
705	Dítě jako člen smečky	kdo je velkej a kdo malej.“	
706		N.: „ <i>Za mě je to všechno, chceš ty vzkázat něco</i>	
707		<i>světu?</i> “	
708		L.: „Já možná jen to, že člověk by neměl řešit to, kdo	
709		jakej je a měl by ho nechat takovýho, jakej je,	
710	Všichni jsme rodina	protože předělávat někoho, proč. Jó, to je to samý	Vnímá rodinu jako smečku (k. k.)
711		s těma psama. Musíme vycházet z toho, jakej ten	
712		pes je. Brát ty lepší i horší stránky a hledat balanc	
713		mezi tím. Podpořit to lepší a zapracovat na tom	
714		horším, aby se člověk dostal k tomu, co chce. A	
715		vlastně to je celkově, takhle pojmáme agi. Že	
716		vlastně stavíme na tom, co známe, a učíme se dál. A	
717		furt si myslíme, že vlastně nic neumíme, a že jsme	
718		na začátku. Že vlastně jakoby ta naše metodika má	
719	Respekt k jedinečnosti psa	jedno takový moto, a to, že učení je nekonečný. Že	
720	Agility jako prostředek k učení		

721			nikdy člověk neumí všechno. A vlastně celou dobu	
722			se učí a nikdy nepřestane.“	
723	Agility jako nekonečné učení		N.: „ <i>To mi připomíná tu výzvu, že agility vnímáš</i>	Agility jako prostředek k sebezdokonalení (k. k.)
724			<i>jako výzvu.</i> “	Respekt k jedinečnosti, uvědomění si, že je třeba
725			L.: „Jo, nutí mě učit věci, který bych nikdy nedělala.	pracovat na nedostacích, pokora, že je stále, co se učit
726			Já jsem soutěživej typ, to tako jo, baví mě ten	(k. k.)
727			adrenalin v tom, že nemáš možnost opravy, že je to	
728			jenom teď a tady a nikdy jindy, že na kdyby se	
729			nehraje. Člověk si víc uvědomuje ten čas. A když to	Je pokorná (k. k.)
730			tak vezmu, tak od roku 2007 už je to docela dlouho,	
731			co se tomu člověk věnuje.“	
732	Agility jako výzva		N.: „ <i>To tě to agility tedy už muselo hodně ovlivnit.</i> “	
733			L.: „Jo, už jsem úplně zdeformovaná. Jako pro	
734	Agility jako zážitek		normální lidi jsme zdeformovaný. Já zase	
735	neopakovatelnosti		nerozumím jim. My bereme věci, jako že tolik	Agility jako výzva (k. k.)
736			nedáváme do toho materiálního. Že prostě aby to	Zážitek neopakovatelnosti (k. k.)
737			fungovalo. Že prostě nekoupíme úplně novej	
738			karavan, abychom se mohli vytahovat, ale prostě	
739	Vnímá rozdílnost hodnot		vezmeme karavan, protože víme, že v něm budou ti	
740			psi, že tam bude dítě, který tam bude čmárat a bude	
741			to tam likvidovat, ale důležitý je, že to jezdí. Si	
742	Nepochopení okolí		vybavuju jednu slečnu, která se tam tři hodiny bavila	
743			o tom, kterej kočárek je lepší, a kterej je značkovej,	
744			aby vypadala dobře mezi kamarádkama. A tohle	
745			jsou věci, kterejm já prostě nerozumím.“	Vnímá se jiná (k. k.)
746			N.: „ <i>Takže šetříš kvůli tomu, abys mohla jezdit víc</i>	Pozn. lidi nechápou, jak se může vztahovat k psovi jako
747			<i>na závody a dopřát víc psům?</i> “	k členovi rodiny
748			L.: „Vlastně jako jak to máme spojený, tak i na sobě.	
749			Než abychom si koupili nějakou dovolenou támhle	
750	Nepochopení okolí		letadlem do Dubaje, tak radši sebereme karavan,	

751		narveme plnou nádrž a jedeme tam, kam chceme.	
752		Kam se nám to líbí, co nám hodí navigace. Tam	
753		prostě jedeme. Máme karavan, to mi dává takovou	Nechápe okolí (k. k.)
754		vnitřní svobodu. Člověk je vázanej k těm psům, ale	
755		není vázanej k ničemu dalšímu.“	
756		N.: „ <i>Nevíš, kolik tě stojí agility a psi?</i> “	
757	Přizpůsobení se psům	– L.: „Já vůbec netuším, nikdy jsem to nepočítala a	
758	přizpůsobení dovolené psům	raději ani nepočítám. A vzhledem k tomu, že my...	
759		když se narodilo dítě, tak jsme věděli, že nebudeme	
760		moci jezdit s malým prckem pravidelně na	
761	Cítí závazek vůči psům	intenzivky, protože předtím jsme tam jezdili	Dovolenou přizpůsobuje psům (k. k.)
762		pravidelně dvakrát tejdně, a pak ještě na nějaký	
763		závody a tohlensto, tak jsme nevěděli, jak to bude,	
764		tak jsme vlastně peníze, který jsme měli ušetřený na	
765		dovolenou, tak jsme dali do překážek, ze kterých	
766		žijeme do dneška. Abychom mohli prostě dojet	
767		s kočárkem támhle pět minut na hřiště a mohli jsme	
768		fungovat sami. Takže jako jo, peníze to stojí. Málo	
769		to asi nebude, ale radši jsme to nikdy nepočítali. Ono	Schopnost skloubit rodinu a koníček; Změna situace
770		vzhledem k tomu, že my to máme ještě krát dvě, tak	vyžadující kompromis (příchod dítěte, intenzivky) (k.
771		to by bylo ještě horší.“	k.) Pozn. Uvědomění omezenosti času věnovaného
772	Agility jako finanční zátěž	N.: „ <i>Je to hrozné, startovné, benzín, granule...</i> “	agility po příchodu dítěte, predejití necvičení agility
773		L.: „No ale zase, granule a kloubní výživu bys	koupí sady překážek z peněz ušetřených na rodinnou
774	Agility jako finanční zátěž	kupovala stejně, na dovolenou bys jela taky stejně,	dovolenou
775		takže bys ty peníze vydala taky tak. No a my to jen	
776		slepíme dohromady. Takže jediný, co je navíc, je	Agility je finančně náročné (k. k.)
777		startovný. Na zkouškách jsme na čtyřech kilech za	
778	Agility jako finanční zátěž	psa. A kor, když běháš s pěti. Teďka republika byla	
779	Čas dovolené je současně časem	osm stovek startovný, jakoby kvaldy na republiku.	
780	agility	A z pěti psů se nám kvalifikovali tři. Ta jedna, tam	

781		jsme vždycky udělaly věci, který byly těžký, a pak	
782	Agility jako finanční zátěž	jsme se vytrískaly na věcech, který člověk ví, že ona	
783		dává. Z toho posledního běhu jsem jí pak úplně	Agility = dovolená (k. k.)
784		stáhla s tím, že teda na tu republiku nepojede, byla	
785		tam minulý rok a ta jedna, ta byla kvalifikovaná už	Agility je finančně náročné (k. k.)
786		po třetím kole, takže jsme na ten čtvrtý běh ani	
787		nenastoupily kvůli tomu vedru. Protože proč se	
788		honit, když na republiku už stejně jedeme.“	
789		N.: „ <i>Tak jsi šťastná.</i> “	
790	Ohleduplnost k možnostem psa	L.: „No tak jako potěší to. Je to jako bonus. Když	
791		jsme byli v Holandsku, tak tam to bylo super,	
792		protože jsme vyhrály s mojí fenkou celý ten	Bere ohledy na možnosti psa (k. k.)
793		mezinárodní závod, odjížděly jsme s tím mega	
794		pohárem a hafem těch věcí, že jsem to nemohla	
795		narvat do karavanu a další dva psi vyhráli týmy a	
796		další vyhrál frisbee závod. A tam bylo kouzelný, že	
797		i lidé, kteří jsme měli pocit, že tě úplně nemají rádi,	
798		že přišli a normálně ti poblahopřáli. A pak tě potěší,	
799	Agility úspěch jako satisfakce za	když ten rozhodčí, kterej pískal EO, tak přijde a	
800	vložené úsilí	zeptá se, jestli se uvidíme příští týden na EO. A	
801		pochválí tě, že běháte dobře.“	
802		N.: „ <i>Je super, že má člověk i pes kde vyniknout</i>	Potěšení z dobrého výsledku (k. k.)
803		<i>prostřednictvím toho sportu a nějakým způsobem se</i>	Pozn. námahu někdo ocení (k. k.)
804		<i>seberealizovat.</i> “	
805		L.: „To určitě. A v tomhle směru jsou právě	
806		takovýhle závody super v tom, že ty lidi, co je znáš	
807		z internetu, z facebooku, tak tam je potkáváš naživo.	
808	Potěšení z dobrého výsledku	Že ten online svět se ti stane offline. A oni ještě	
809		v Holandsku dělají ze soboty na neděli obrovský	
810		barbecue, kde se všichni slezou, vytáhnou piva,	

811		vína, nerozumíš česky, tak to tam plácáš angličtinou,	
812	Agility jako prostředek sociálních	němčinou, oni do toho chrochtaj holandsky. Do toho	
813	interakcí	hrajeme bingo. Oni to pojmají úplně jinak a i ta	
814		jejich mentalita je jiná. V Čechách je to tím stylem:	
815	Vstřícnost lidí	„Ty vole, viděla jsi to, ona nedala zónu. Ona má	Agility jako prostředek sociálních interakcí (k. k.)
816		zónu jenom na dvě packy, né na čtyři, jak s tímhle	
817		může vylízt na parkur.“ A v tom Holandsku přijdou	
818		a řeknou tu: „Je, to je škoda, že jste tam tu zónu	
819		neměli. To bylo takový hezký.“ Ty lidi jsou úplně	
820		jiný. Nebo i v Německu, přijeli jsme do Německa, a	
821		že oni měli přijet i na naše závody, takže si	
822	Zklamání z české povahy	nebudeme platit navzájem startovní, my jsme ty	
823		závody u nás nakonec zrušili, ale jeli jsme k nim, a	
824		ptali jsme se, jestli bychom tam mohli zůstat déle,	Zklamání z lidí (k. k.)
825		protože kousek v Berlíně je právě Tropical Iland, tak	
826		abychom mohli jít na dopoledne pak do bazénu,	
827		protože nám ty tři hodiny v bazénu stačej. A oni, že	
828		jo, ale že přímo na cvičáku na place to nejde, takže	
829		zůstaneme u nich. Tak jsem čekala nějaký jinej plac	
830		s překážkama, ale my jsme tam přijeli, skončili jsme	
831		na jejich zahradě. Do té doby jsem ty lidi viděla	
832		jenom přes facebook. Dostala jsem klíče se slovy, že	
833		tady je lednička a tady záchod, kdybyste něco	
834		potřebovali. A my jsme z toho přístupu byli úplně	
835		hotoví. Bylo to hrozně hezký. A v tomhle mi fakt ti	
836		lidi z Německa vyhovujou, s nima se na něčem	
837		domluvíš, a prostě i kdyby nejel vlak nebo cokoli,	
838		tak to prostě je. Jo, není to tak, že se na něčem	
839		domluvíš, jako v Čechách, a minutu potom, co to	
840			

841
842
843
844
845
846
847

má bejt, tak ten dotyčnej ti napíše, že nemůže. To
mě vytáčí.“
N.: „*Já ti moc děkuji za tvůj čas.*“

1	Příloha č. 13 – Přepis – IPA - C	N.: <i>„Za jakým účelem sis pořídila prvního pejska?“</i>	
2		P.: <i>„No tak, já jsem si přála psa vždycky, chtěla jsem</i>	Pes jako kamarád (p. k.)
3	Pes jako řešení samoty - společník	<i>kamaráda. Mamka mi ho nechtěla dovolit. A on si</i>	Mamka jí nechtěla psa dovolit (p. k.)
4		<i>nás pak našem sám. Takže jsme našli na procházce</i>	
5		<i>psa, kterýho jsme si nechali. Takže to bylo takový</i>	
6		<i>neplánovaný. Ze začátku jsme samozřejmě sháněli,</i>	
7		<i>jestli se někomu neztratil, ale pak s náma zůstal</i>	
8		<i>patnáct let. Byl to trpasličí pudl. Byl to můj první</i>	
9		<i>pes, asi v nějakých jedenácti letech, mých</i>	Prvního psa měla v 11 letech (p. k.)
10		<i>jedenácti.“</i>	
11		N.: <i>„Takže tobě bylo jedenáct let a ten pejsek byl</i>	
12		<i>štěňátko, když jste ho našli?“</i>	
13		P.: <i>„Nene, jemu byly tak dva, možná tři roky. To</i>	
14		<i>nikdo neví přesně, protože to byl nalezenec.“</i>	První pes byl nalezený (p. k.)
15		N.: <i>„A s ním jsi začala cvičit agility?“</i>	
16		P.: <i>„Ne, s ním jsem nic nedělala. O agilitách jsem</i>	První pes jako společník (k. k.)
17		<i>vůbec neslyšela, nikdy jsem to neviděla. Možná, že</i>	
18		<i>to v Český republice tehdy ani nebylo. Takže s tím</i>	
19		<i>jsem nic nedělala. Vlastně první pes na agility byla</i>	
20		<i>ta pitbulka, co jsem měla. Což byl rok 2003.“</i>	Agility se věnuje od 2003 (k. k.)
21		N.: <i>„A jak jsi se tedy dostala k agility? Kde jsi o tom</i>	
22		<i>slyšela poprvé?“</i>	
23		P.: <i>„No, já jsem odebírala časopis pes přítel člověka,</i>	O agility se dozvěděla z časopisu (p. k.)
24		<i>kde Tonda Grygar psal ty články o psím sportu</i>	Pozn. co ji na agi zaujalo?
25		<i>agility a mě to hrozně zaujalo, a když jsem si</i>	
26		<i>pořídila pitbulku, tak jsem s ní chtěla dělat nějaký</i>	Pořízení psa za účelem sportování (p. k.)
27		<i>sport. Líbily se mi ty bull sporty, ale ji to nějak</i>	
28		<i>nebavilo. A já si ji pořizovala, když jí bylo čtrnáct</i>	
29		<i>měsíců, od jedny paní, která se jí zbavila. A ona</i>	
30		<i>říkala, že v Děčíně dělají agility, tak ať to zkusím,</i>	Agility začala dělat díky doporučení (k. k.)

31		že tam občas chodila. A tak jsem se k tomu dostala.	Nadšení a ochota překonávat překážky za účelem
32	Cílevědomost, nadšení z agility	Že jsem přijela do Děčína a začala jsem tam jezdit	výcviku agility (k. k.) Pozn. možná odhodlání,
33		potom. Takže jsem nadšenec 40 km jezdila vlakem,	cílevědomost, schopnost překonat diskomfort
34		pak jsem šla kilometr pěšky po hlavní silnici. Tehdy	
35		to bylo fajn, ale dneska si to už neumím představit.	
36		Že bych to jako dělala.“	
37		N.: „ <i>A co tě na agility zaujalo natolik, že jsi byla</i>	
38		<i>ochotná takhle moc se obětovat?</i> “	
39	Agility jako prostředek sociálních	P.: „Tak hlavně asi ta parta lidí okolo toho sportu a	Agility jako prostředek sociálních interakcí (k. k.)
40	interakcí	to, že vidíš, že toho psa to baví. Takže asi tak. A	Má radost z toho, že agi psa baví (k. k.)
41	Agility jako zábava pro psa	najednou máš pocit, že někam patříš. Máš takovej	Pozn. Potřeba někam patřit, řešení samoty, poskytuje
42	Agility jako prostředek sociálních	kroužek. To máš jako s dítětem, že jo. Že jdete na	sociální interakce
43	interakcí – pocit sounáležitosti	kroužek, kterej ho baví. Tak prostě najednou máš	
44		pocit, že někam patříš, a je to takový životní styl	Agility jí dává pocit, že někam patří (k. k.)
45	Agility jako prostředek sociálních	v dnešní době. A samozřejmě tenkrát agility bylo	
46	interakcí – pocit sounáležitosti	úplně jiný. Co si budu...“	
47		N.: „ <i>Ty říkáš, že to teď vnímáš jako životní styl.</i>	
48		<i>Vzpomeneš si, kdy nastal ten zlom, kdy se z toho</i>	
49		<i>skákání přes překážky stal životní styl?</i> “	
50		P.: „Tak mně to tak jako přijde, že asi od začátku. Že	
51	Agility jako zábava pro psa, Agility	jo, že se prostě pro něco nadchneš a vidíš, že to psa	Nadšení z agility, protože to psa baví, poskytuje prostor
52	jako prostředek k seberealizaci	prostě baví, a chceš se v něčem zlepšovat, chceš	pro její seberealizaci a příležitosti sociálních kontaktů
53	Agility jako prostředek sociálních	vidat ty lidi, co tam jezděj pravidelně a stanou se	
54	interakcí – kamarádství, vytržení z	z nich kamarádi a prostě jako já jsem nerada doma.	
55	nudy	Vždycky si říkám, co jako doma, nebudu se nudit,	
56		tak jedu za svýma kamarádama vlastně svým	
57		způsobem. Někdo jde do hospody a někdo lítá po	
58		cvičáku, no.“	
59			
60			

61		N: <i>Dělala jsi i nějaké jiné sporty předtím, než jsi začala dělat agility? Teď myslím nějaké nepší sporty.</i> “	Sportovala už jako dítě (k. k.)
62			
63			
64		P.: „Já jsem hodně na základní a střední škole cvičila	
65		aerobic a kulturistiku, chodila jsem do fitka. Můj	
66		táta měl totiž posilovnu v domě a já jsem se tam	
67		vždycky nudila, a táta tam měl časopisy o	
68		kulturistice, tak jsem si to četla a začala jsem cvičit.	
69		Nejdřív doma a pak jsem chodila do fitka. A taky	
70		jsem tancovala. Potom vlastně zumba a aerobic. To	
71		už snad není ani pravda.“	
72		N: „ <i>No ale jestli tomu dobře rozumím, tak u těchto sportů jsi nezůstala. Zůstala jsi jen u agility takhle</i>	
73	Psi jako finanční náročnost	<i>dlouho.</i> “	Psi jako finanční zátěž (k. k.)
74	Veškerý volný čas věnuje psům		Psi zaberou veškerý volný čas (k. k.)
75	Přizpůsobení se psům – podmiňuje	P.: „Ano, protože když už máš doma potom ty psy a	Volný čas tráví se psy (k. k.)
76	psům volný čas	chodíš ještě do práce, tak podle mě jak peněženě, tak	Pozn. Proč nejde cvičit sama?
77		časově hlavně, se to moc skloubit nedá. Já radši	
78		vezmu ty psy a jdu do lesa, než abych přišla domů,	
79		nechala je tady zavřený a šla cvičit sama, no.	
80		Protože na všechno nemám čas, takže jsem si	
81		vybrala ty psy.“	
82		N.: „ <i>Dokázala bys říct, co tě vede k tomu, že sis</i>	
83	Výčitky z nevěnování se psům;	<i>vybrala ty psy? Proč si nejdeš zacvičit sama? Proč</i>	Výčitky z nevěnování dostatku času psům (k. k.) Má
84	Zodpovědnost za štěstí psa	<i>s nimi nejdeš je vyvenčit na pět minut a pak se</i>	pocit, že psi potřebují být venku, aby byli šťastní, že
85	Přizpůsobení se psům – podmiňuje	<i>nevěnuješ sobě?</i> “	potřebují její zájem (k. k.)
86	psům volný čas	P.: „No protože mi to přijde jakoby sobecký. Jako ty	
87		si pořídíš živou bytost, která tvoji pozornost chce.	
88	Agility jako energizující faktor	Chce ten tvůj čas. A já mám sportovní psy, vždycky	
89	Čas se psy jako zábava	jsem měla. Takže to není čivava, kterou vyvenčíš	Volný čas se psy jako zábava (k. k.)
90		okolo paneláku. To prostě nejde. A mě to hlavně	

91	Pes jako motivátor k pohybu	baví, nabíjí mě to. A to nejen ten trénink, mě prostě	
92	Čas se psy jako zábava	baví s nima jít do lesa. Já vždycky, když tam někoho	Volný čas se psy jako zábava (k. k.)
93	Radost ze štěstí psů	potkám, tak se dívím, co dělají v lese. Protože já	Má radost, když jsou psi šťastní
94	Pes jako energizující faktor	bych sama do lesa třeba nešla. Takže mě ten čas	
95		s nima prostě baví. Když vidíš, jak jsou šťastní, jak	Energizující faktor (k. k.)
96	Agility jako zábava pro ni i pro	lítaj po lese. Jak jsou šťastní na tréninku. To mě	
97	psy; Radost ze štěstí psů	prostě nabíjí a baví.“	Agility jako zábava pro psy (k. k.)
98		N.: „ <i>Takže to vlastně děláš pro ty psy?</i> “	
99		P.: „Dělám to pro psy a pro sebe, protože z toho	
100	Agility jako prostředek sociálních	mám radost, když vidím, že jsou šťastní.“	
101	interakcí – pocit sounáležitosti	N.: „ <i>Dokázala bys říct, co se ti na agility líbí úplně</i>	Agility jako prostředek sociálních interakcí (k. k.)
102	Agility jako výzva	<i>nejvíc?</i> “	Agility vnímá jako výzvu, nutí ji se zlepšovat, je to
103	Agility jako prostředek	P.: „No úplně všechno. Jak jsem to už říkala. Líbí se	prostředek k seberealizaci a proces neustávajícího učení
104	k seberealizaci	mi, že tam mám kamarády, že někam patříš, že to je	(k. k.)
105	Agility jako proces neustálého	parta lidí. A líbí se mi, že ta trať je pokaždý jiná, že	
106	učení	je to výzva. A že se to stále někam posouvá, že to	
107	Agility jako prostředek k	agility není takový jednotvárný a monotónní. Máš	
108	sebezdokonalení	prostě takovej ten pocit, že tam máš furt co	Cílevědomost, perfekcionismus, vysoká self-efficacy,
109	Cílevědomost	zlepšovat. Mě třeba neúspěch hrozně nakopne	snaží se zlepšovat (k. k.)
110		k tomu, abych se jako zlepšila. Takže já potom jdu	
111	Agility jako prostředek k	a to, co mi třeba nešlo na závodech, jako asi trénuju	
112	sebezdokonalení	špatně úplně, ale co mi nejde na závodech, to si třeba	
113		potom postavím na tréninku a zkouším to zlepšit.	
114		Zkouším zlepšit to, co mi nešlo. Je to takovej	
115	Sebereflexe – prostředek k	komplex toho všeho.“	Agility jí ukázalo vlastní limity (k. k.)
116	uvědomění si vlastních slabin	N.: „ <i>Co vnímáš jako neúspěch v agility?</i> “	Pozn. možná nějaké sebeuvědomění
117		P.: „No asi psychiku svoji. A moji fyzickou, jak	
118		bych to řekla. No asi, že nejsem fyzicky moc zdatná.	
119		Abych byla, na to jsem asi líná, takže asi tohleto.	
120	Perfekcionismus	Neúspěch, nebo třeba, ale to bychom zacházely...	

121	Naštvanost za vlastní chyby	kdyby se mi třeba zranil pes na agilítách, tak to je	Perfekcionismus, svoji chybu vnímá negativně (k. k.)
122		pro mě prostě velké neúspěch. Ale co se týče té	Agility vyžaduje plnou pozornost, za neúspěch považuje
123		trasy, tak vždycky jsem naštvaná, když to pokazím	své selhání (k. k.)
124	Sebereflexe – vnitřní LOC	jakoby já. A nebo je neúspěch to, že jsme tam prostě	Pozn. možná si vyčítá chybu (vnitřní LOC), ona je
125		dva, co si budeme povídat, běhat s rychlým psem	zodpovědná za výsledek
126		není úplně jednoduchý, takže tam stačí vteřinka	
127		nepozornosti, setinka, a máš diskvalifikaci. A to je	
128		taky takovej neúspěch. To je taky taková otevřená	
129	Sebereflexe – vnitřní LOC	otázka, na kterou se dá odpovědět na několik	Za neúspěch považuje vlastní chybu (k. k.)
130		způsobů. Ale neúspěch třeba není to, že jakoby	
131		nedoběhnu, ale spíš to moje selhání že já jsem tam	
132	Schopnost zvládat nejistotu	někde něco udělala jako špatně. Jste tam prostě dva,	Agility jako sport s nejistým výsledkem (k. k.)
133		pes je živý tvor, takže to se nedá předvídat. Není to	
134		stroj. Nedá se to naplánovat. Ale v tom je to krásný.“	
135		N.: „ <i>Jako krásné je to, že nevíš, jak to dopadne?</i> “	Agility jako seberealizace, seberozvoj a zlepšování sebe
136	Agility jako prostředek k	P.: „ <i>Krásný je to, že prostě, jak říkám, že i ta setina</i>	sama (k. k.)
137	sebezdokonalení	nepozornosti tě může vyškolit v něčem, abys na	
138	Agility jako možnost jediné šance	sobě zapracovala. Abys to dělala trochu líp a jinak.	
139		A taky je krásný, že máš jenom jeden pokus, že jo.“	
140	Agility jako možnost jediné šance	N.: „ <i>Takže tě to možná učí být tady a teď?</i> “	V agility není možnost opravy (k. k.)
141		P.: „ <i>Jo, to určitě ano. Máš jenom jeden pokus, jenom</i>	
142	Agility jako týmový sport	<i>jednu šanci. Víc to není. Víc šancí není.</i> “	
143		N.: „ <i>Jakou roli má v agility tvůj pes?</i> “	Agility jako týmový sport (k. k.)
144		P.: „ <i>No tak padesátiprocentní. Je to týmovej sport.</i>	
145	Pečuje o zdraví psů víc než o své	<i>A má velkou roli svým způsobem. Protože si</i>	
146	Upřednostnění psů před sebou	<i>myslím, že se starám o svoje psy tak, aby na to byli</i>	Upřednostnění závodní přípravy psů, před přípravou
147	samou	<i>připravení. Aby podali co nejlepší výkon. O svoje</i>	sebe sama (k. k.)
148		<i>psy se starám svým způsobem líp, než o sebe. Když</i>	Pozn. Proč? Vždyť ona zodpovídá za těch 50 %
149		<i>to tak řeknu. Co se týče sportovní přípravy, fyzicky</i>	výsledku
150		<i>a tak.</i> “	

151	Upřednostnění sportovní přípravy psů před sebou samou	N.: „ <i>Co si pod tím mám představit?</i> “	Sportovní příprava jako součást agility zahrnuje dornovu metodu, masáže, kvalitní stravu, rehabilitace, hydroterapii pro psa; má pocit, že aby pes podal co nejlepší výkon, je normální mu dopřát kvalitní přípravu (k. k.)
152		P.: „Tak jako například. Jako v dnešní době už je to normální. Ale když po psovi něco chceš, tak mu musíš taky něco dát. Což znamená, kvalitní strava, mí psi chodí na masáže, na dornovku, což sobě třeba nedopřeju. A jezďej na rehabilitace, jezďím s nima do vany, chodíme v létě plavat každej den skoro. Takže myslím si, že tu fyzickou přípravu prostě jako maj . Jak říkám, když od toho psa něco chceš. Nebo to říkám vždycky lidem, že prostě ta trasa je stejná. Až tam já pustím svého připravenýho psa, kterýho cvičím na to, aby tu trať zvládl co nejlíp, pak oni se zvednou jenom z gauče a jdou tam s tlustým pejskem a chtějí po něm tu samou trať, tak to prostě nejde, že jo. Je potřeba mít nějakou fyzickou přípravu, aby to zvládl.“	
153		N.: „ <i>Mně teda přijde zajímavé, že tvoji psi chodí na dornovku, na hydro, ale že sobě to nedopřeješ. Vždyť ty v tom agility zodpovídáš za těch 50 % výkonu. Pro tebe by přeci byly ty masáže také prospěšné.</i> “	Fyzická příprava jako podmínka dobrého výkonu v agility (k. k.)
154		P.: „To sice ano, ale moje finanční stránka, příjmy nebo rozpočet není tak velkej. Takže já to prostě dopřeju svejm psům. Já totiž tvrdím, že těch 200 metrů uběhnu vždycky, ale není to bohužel pravda.“	
155		N.: „ <i>Takhle, jak to říkáš, v tom vnímám, jako kdyby ti psi byli důležitější, než ty sama.</i> “	
156		P.: „No, svým způsobem, co se týká tý přípravy, tak to ano. Já to tak mám. Protože doby, jak říkám, ten sport se vyvíjí, když já jsem začínala, tak žádný dornovky nebyly, nebyly žádný rehabilitace pro psy,	Agility je finančně náročné (k. k.)
157			
158			
159			
160			
161			
162			
163			
164			
165			
166			
167			
168			
169			
170			
171			
172	Finanční zátěž		
173	Upřednostnění sportovní přípravy psů před sebou samou		
174			
175			
176			
177			
178	Upřednostnění sportovní přípravy psů před sebou samou		
179			
180			

181	Upřednostnění sportovní přípravy	a prostě pes se vzal z auta, ani se téměř nerozcvičil	
182	psů před sebou samou	a šlo se běhat. A ti psi také běhali, já neříkám, že ne.	
183		Ale když chceš v dnešní době, abys měla psa dlouho	Upřednostňuje psa před sebou (k. k.)
184		a byl fyzicky v pohodě, třeba mojí feně je deset let a	
185		stále má časově na tu mladší konkurenci, takže jako	
186		asi jsou v tomhle případě jako důležitější pro mě ti	
187	Upřednostnění psů před sebou	psi, no, než já. Což je jako moje chyba, já to	
188	samou; Finanční zátěž	samozejmě vím, ale bohužel můj finanční rozpočet	
189		není neomezený.“	Agility jako finanční zátěž (k. k.)
190		N.: „ <i>Takže to sama vnímáš jako nesprávné myšlení?</i>	
191		<i>Mám na mysli teď to, že to, co dopřeješ psům,</i>	
192		<i>nedopřeješ sobě.“</i>	
193		P.: „Nevím, jak to teď myslíš. Jako kdybych měla	
194		víc peněz, tak to dopřeju i sobě, co si budu, ale	
195	Upřednostnění potřeb psů před	prostě bohužel. Když mám nějaký peníze, který jsou	
196	sebou samou	omezený, tak to dopřeju těm psům.“	Upřednostňuje psy před sebou (k. k.)
197		N.: „ <i>Myslíš, že je něco, co ti agility vzalo?</i> “	
198		P.: „Ne, nemyslím si. Já bych měla hrozně nudnej	
199	Agility- vytržení z nudy	život bez toho. Já jsem strašně ráda, že jsem měla tu	
200		možnost to poznat. A rozhodně mi to nic nevzalo.“	Život bez psů jako nuda (k. k.)
201		N.: „ <i>Ty jsi mluvila o tom čase, že časově nezvládáš</i>	
202		<i>nic jiného. Tak nevzalo ti to třeba ten čas?</i> “	
203		P.: „Já bych se hrozně nudila, takže né. Já nemám	
204	Agility – vytržení z nudy	ráda nudu. Takže určitě. Jako asi bych si našla	
205		nějakýho jinýho koníčka, možná, že bych zůstala u	
206		toho sportování. Ale jako tohle mě baví daleko víc.	
207	Agility jako zábava pro ni	Takže ne, já to určitě neberu, jako že mi to něco	
208		bere.“	Agility ji baví (p. k.)
209		N.: „ <i>A jak koukají tvoji blízcí na to, že se takhle</i>	
210		<i>věnuješ psům? Kolik máš vlastně aktuálně psů?</i> “	

211		P.: „Tři. Já jsem měla tak nějak vždycky tři. Takže	
212		tři, to jde si myslím. No a nejbližší rodina si zvykla	
213		a já si myslím, že jsou asi rádi, že mám něco, co mě	
214	Akceptace ze strany rodiny	naplňuje. Jako samozřejmě, že třeba kolegyně	Nejbližší rodina si zvykla (p. k.)
215		v práci to nechápou. Ty mají rodinu a děti, ale já	
216	Nepochopení ze strany kolegů	prostě si přijdu strašně obohacená tím, že ty psy	Nepochopení ze strany kolegů (k. k.)
217	Psi jako obohacení	mám, že jezdím na závody, že jezdím za těma	
218	Agility jako prostředek sociálních	kamarádama. Protože když přijdu po víkendu do	Psi ji obohacují (k. k.)
219	interakcí -kamarádi	práce, tak se zeptám kolegyně, co dělala o víkendu	Jsou prostředníkem sociálních interakcí (k. k.)
220	Nepochopení okolí	a ona mi řekne, že žehlila, jak jako... no... Já jsem	
221		byla prostě na závodech a já mám ráda cestování.	Nepochopení kolegů, ona tráví smysluplně svůj volný
222	Agility jako důvod cestovat	Podíváš se někam, kde jsi nebyla. Bavíš se s těma	čas (k. k.)
223	Agility jako prostředek sociálních	kamarádama. Když to jsou víkendový závody, tak	
224	interakcí	se třeba griluje a povídá. Takže já se cejtím hrozně	Cestování za účelem agility
225		obohacená prostě tím, že žiju život, kterej mám ráda.	
226		Že nejsem takovej ten typ, kterej by doma seděl a	
227	Psi jako obohacení	uklízěl.“	
228		N.: „ <i>A co myslíš tím, že užší rodina si zvykla?</i> “	
229		P.: „No tak, jako zvykla si, že nemám většinou moc	
230	Veškerý volný čas věnuje psům;	čas. Třeba většinou, když se dělaj nějaký	
231	Rodina toleruje, že na ni nemá	narozeninový oslavy. Jako my teda nemáme takový	
232	kvůli psům čas;Upřednostnění	narozeninový oslavy, my máme spíš jen dorty. A já	
233	trávení volného času na závodech	prostě radši jedu na ty závody za těma kamarádama,	
234	agility před časem tráveným	no. Ale jako neříkám, že úplně vždycky. Taky si	
235	s rodinou	najdu někdy čas jakoby, jo ale prostě oni věděj, že	Agility je časově náročné a ona upřednostní čas strávený
236		budu mít zase závody, nebo že budu támhle někde a	se psy na agility závodech před časem s rodinou (k. k.)
237		tak. Takže jako jo, zvykli si.“	
238	Rodina toleruje, že na ni nemá	N.: „ <i>Na ty oslavy chodíš bez psů?</i> “	
239	kvůli psům čas	P.: „No, tak jelikož, nechci říct, že mám	
240		nevychovaný psy, ale na návštěvě se chovaj, jako	

241		doma přijdou a lehnou si, ale v cizím prostředí si	
242		musí všechno očuchat a né každéj má rád, když na	
243		něj někdo skáče a má něco oslintanýho, takže se	Na návštěvy chodí bez psů (p. k.)
244		snažím bez psů, nebo je mám třeba v autě a pak je	Pozn. Uvědomuje si, že její psi mohou lidem vadit
245		tam vypustím na zahradu, nebo je mám doma. Já	
246		nemám takový ty rodinný klidný pejsky, no.“	
247		N.: „ <i>Jak to prožíváš, když je necháváš doma?</i> “	
248	Psi jako motivátor k pohybu	P.: „Hele jako, já se vždycky snažím jít s nima třeba	
249		tady k vodě, nebo do lesa, nebo něco a chodím	
250	Odloučení neprožívá negativně	normálně do práce. Nejsem člověk, co musí mít psy	Pozn. Nejdříve se věnuje psům, myslí si, že potřebují
251	Upřednostnění potřeb psů před	24 hodin denně u sebe. Ale samozřejmě dám jim	její zájem a aktivitu, poté s klidným svědomím a bez
252	svými potřebami	vždycky nejdřív ten čas a pak se můžu jít bavit. Jdu	výčitek může dělat aktivity bez psů
253		jako normální lidi třeba do kina. Jako taky žiju	
254		normálně. Ale vždycky se snažím, abych těm psům	
255		dala to, co potřebujou. Takže je vyběhat v lese, na	
256	Upřednostnění potřeb psů před	louce, dám jim nejdřív ten svůj čas a pak si jdu dělat	Pozn. Proč se věnuje nejdřív psům a až poté sobě? Proč
257	svými potřebami	svoje.“	ne naopak?
258		N.: „ <i>Na dovolenou jezdíš jak? Se psy, nebo bez psů?</i>	
259		<i>Pokud tedy jezdíš.</i> “	
260		P.: „No, tak já mám agilní tábory. Takže na	
261	Čas dovolené je současně časem	dovolenou potom, jako takovou, nejsou ani finance	Čas dovolené je současně časem agility (k. k.)
262	agility	a ani svým způsobem čas, že jo. Protože dovolená je	Pozn. Upřednostní dovolenou na agility táboře před
263	Přizpůsobení se psům –	nějaká omezená. Takže to, ale teď jsme byli třeba na	dovolenou bez psů; čas se psy pro na táboře je pro ni
264	přizpůsobení dovolené psům	Moravě a byla jsem tam se psama. Já jako málo kdy	hodnotnější, než dovolená někde u moře
265		a málo komu věřím a málo komu půjčím své psy.	
266	Psy nepůjčuje	Takže většinou je беру sebou.“	Pozn. Proč by nenechala psa hlídat?
267		N.: „ <i>Ale stává se tedy, že je někomu dáš takhle na</i>	
268		<i>hlídání.</i> “	
269	Agility jako důvod cestovat	P.: „Jednou jsem je takhle dala. Když jsem jela na	
270		agilní závody do Španělska s tou jednou svojí	

271		fenkou, tak nás jelo šest v autě, tak jsem ty dvě	Pozn. Závody ve Španělsku pro ni byly asi dost důležité,
272		musela dát někomu. Ale já nejsem člověk, co	když kvůli účasti nechala část smečky doma
273		obtěžuje někoho, nebo hledá od někoho pomoc, jo.	
274	Bez psů na dovolenou nejedí	Já si radši vezmu ty psy sebou, když to jde. Když to	Nechce obtěžovat lidi hlídáním svých psů (p. k.)
275		nejde, tak tam prostě nejedu. Ale tady tím, že jsem	
276	Když není nazbyt, od psů se	byla nominovaná do Španělska na závody a v rámci	
277	odloučí	ušetření nás jelo víc jedním autem, tak by se mi tam	Raději psy hlídat nenechává a bere je sebou (k. k.)
278		další dva psi nevešli, že jo. Takže jsem je nechala	
279		hlídat, jednou. Jednou za tu dobu, co agility dělám.“	
280	Odloučení neprožívá negativně	N.: „ <i>Jak bys popsala tvůj vztah se psy?</i> “	
281		P.: „Jako bude to znít asi zvláště, ale já ty svoje psy	
282	Pes jako sportovní náčiní	beru jako takový sportovní náčiní, o který se snažím	
283		dobře starat. Jako nejsem úplně takovej ten	Pes jako sportovní náčiní (p. k.)
284		pošahanej typ barbíny, která má čivavu a nosí si ji	Pozn. to mi připadá v rozporu s tím, co o psech říká na
285		v tašce a opečovává to a nosí to kostýmy, jo, jako já	jiných místech
286	Pes jako zvíře	furt beru, že to jsou zvířata. Ale jsou pro mě důležitý	
287	Zodpovědnost za štěstí psa – pes	a snažím se jim dávat takový čas, aby byli spokojení.	
288	potřebuje její čas	Ale asi bych to nějak jako nepřeháněla. Třeba včera	Pes jako zvíře (p. k.)
289		jsme byli u vody a tam byla paní, která měla malýho	
290		pejska a furt ho nosila a říkala mu, jak se o něj bojí.	Aby byli spokojení, potřebují, aby se jim věnovala (k.
291		To já jako nejsem zas tak úplně přehnaná. Mám svý	k.)
292		psy ráda, to ano, ale furt beru, že je to pes. Ale	
293	Pes jako zvíře	snažím se o ně starat co nejvíc.“	
294	Zodpovědně se o ně stará	N.: „ <i>A dokážeš teda vystihnout nějak ten vztah? Co</i>	
295		<i>pro tebe znamená kontakt s pejskem?</i> “	
296		P.: „Hele to je jako, já nevím, nemůžu to k ničemu	
297		přirovnat, to jako nejde. Jo. Já je neberu jako děti a	
298		ani je nemám jako náhradu za děti. A na druhou	
299		stranu, zvířata jsem měla vždycky ráda, pes mě baví,	
300	Pes jako aktivní společník	protože s ním něco můžeš dělat, nechtěla bych třeba	

301		hada, protože na něj se jenom koukáš. Prostě mám	
302	Aktivní společník	ráda to, že s tím psem můžu něco dělat. Že spolu	
303		trávíme čas a nejsme jen doma. Ale konkrétně, jak	Pes jako řešení samoty a aktivní part'ák (k. k.)
304		bych pojmenovala ten vztah, to nevím. To jako, to	
305		je těžký. Je to pes, je to živý zvíře. Neřekla bych, že	
306	Pes jako zvíře	bych je rozmazlovala, ale mám je ráda, že jo. To	
307		samozřejmě.“	
308		N.: „ <i>A co ti ten pes teda dává, že s ním trávíš tolik</i>	Pes je zvíře (p. k.)
309		<i>času?</i> “	
310		P: „Tak svým způsobem je na tobě ten pes závislej,	
311	Pes jako závislé zvíře	že jo. Je závislej na tom, že ty mu dáš nažrat, ty mu	
312		dáš procházku a ten svůj volnej čas. A naopak je	
313		taky hrozně hezký, že oni tě viděj vždycky rádi. To	
314		tak prostě jako je. Ten pes tě má rád vždycky. To je	
315	Pes jako milující stvoření, které jí	asi takový nejdůležitější. Že tě ten pes rád vždycky	Upnutý závislý pes, pro kterého bude ta nejdůležitější
316	poskytuje přízeň	vidí, ať se děje, co se děje. Ať máš špatnou náladu,	
317		můžeš bejt unavená, ale když jsou tady holky osm	
318	Pes jako motivátor k pohybu	hodin zavřený, tak prostě neudělám to, že bych je	Zodpovědnost (k. k.)
319		vyvenčila před barákem a šla domu, jo. A navíc, i,	
320		když ti je zle, ale pak jdeš na procházku do lesa, kde	Pozn. Možná má pocit že pes musí běhat, na začátku
321	Pes jako energizující faktor	je klid a ticho a vidíš, jak jsou rádi, že jsou venku,	přeci říkala, že musí mít fyzičku kvůli agility
322		tak tě to prostě nabíjí tou pozitivní energií.“	
323		N.: „ <i>Komunikujete spolu nějak?</i> “	
324		P.: „No tak, já jim dávám povely a buzeruju je.“	Volný čas se psy na procházce ji nabíjí (k. k.)
325		N.: „ <i>Dobře, já jsem se asi špatně zeptala, rozumíte</i>	
326		<i>si?</i> “	
327		P.: „Tak, tohle je dost o plemeni. Ale mě ta	
328		kombinace toho ovčáka a teriéra baví, protože ten	
329		ovčák je tady pro tebe a chce s tebou něco dělat,	
330		zatímco u toho teriéra se kurňa musíš snažit, aby	

331		chtěl bejt tady s tebou a pro tebe. Já si říkám, že jak	
332		mám to ovčácký plemeno, mít jenom ji, tak by to	
333		bylo svým způsobem nudný, protože ta je u tebe,	
334	Trénink psa jako výzva	kouká na tebe, prostě tebe má jako ten středobod	
335		vesmíru, zatímco ten teriér, ten tě jako moc	
336	Záleží na povaze psa,	nepotřebuje. Jako dej mi nažrat, vyvenči mě a když	
337		po mě něco chceš, tak se kurňa musíš snažit, abych	
338	Výzvy ji baví	se ti zavděčil. Takže je to sranda, no.“	
339		N.: <i>„Je zajímavé, že máš doma takhle povahově</i>	
340		<i>odlišná plemena. Že si třeba nevybíráš taková, která</i>	Trénink je výzvou (k. k.)
341		<i>jsou ti nějakým způsobem podobná. Jak to vnímáš?“</i>	
342		P.: „No asi mám ráda výzvy. Jako proto mám teďko	
343		tu kombinaci ovčáka s teriérem, protože se mi líbí,	
344	Výzvy ji baví	že ona si z těch obou vzala to nejlepší. Po tom	
345		ovčákovi to zavděčení se a práce a po tom teriérovi	
346		taková trošku vyčůranost, no. Takže jako je to fajn.	
347		Baví mě přicházet na ty způsoby, jak se psem	
348		pracovat. Protože s každým psem se pracuje trošku	
349	Trénink psa jako výzva	jinak a já si myslím, že to je i u jednoho plemene.	
350		Máš třeba border kolii, která chce pracovat, a druhá	Trénink psa jako výzva, zkoušení nových postupů a
351		třeba vnímá, že existuje taky něco lepšího. Ale	úspěch, že psa něco naučila ji přináší satisfakci (k k.)
352		z toho trenérskýho hlediska mě baví vymýšlet, aby	
353		ten pes s tebou pracovat chtěl.“	
354	Výcvik psů jako výzva	N.: <i>„Dokázala by sis vybavit nějakou událost, kde</i>	
355		<i>jste byli společně se psem? Někakou emočně</i>	
356		<i>nabitou, kterou nikdy nezapomeneš?“</i>	
357		P.: „Ježíš, těch je strašně moc. To je, jako de facto,	
358		pro mě je každý postavení se na start výzva a emoční	
359	Agility jako výzva	zážitek. A ten adrenalin pracuje, takže každej	
360		doběhlejš běh. Proto mě to baví, jako pokořit tu	

361	Agility jako emoční zážitek	výzvu toho rozhodčího a doběhnout co nejlíp umim.	
362		Takže jako, vybrat jeden konkrétní zážitek, to jako	
363	Agility jako výzva	nejde. Těch je strašně moc. Od narození štěnat až po,	Agility jako výzva (k. k.)
364		nevím. Jako nevím, no. Těch zážitků se psama je	Emoční zážitek
365		fakt hrozně moc. A bohužel i ty negativní. Když se	Výzva
366	Smutek z odchodu	musíš rozhodnout, že necháš toho svého partáka	
367		odejít. To taky není úplně, no... ale bohužel to	
368	Zodpovědnost přináší i těžké volby	k tomu patří.“	
369		N.: „ <i>No a jak takovou situaci prožíváš?</i> “	
370		P.: „Na jednu stranu jsem hrozně vděčná, že tahle	Možnost volby a zároveň smutek z odchodu (k. k.)
371		možnost tady je. Jo, jako nechat toho psa odejít ve	
372		správnej moment. Jako koukat se na psa, kterýho	
373		máš ráda, kterej ti dal celej svůj život, tak koukat,	
374		jak trpí, to prostě nejde. Takže já si myslím, že	
375	Soucit se psem a zajištění	prostě jako svým způsobem mu to dlužím, nechat ho	
376	důstojného odchodu	odejít s nějakou úctou a nenechat ho trpět.“	
377		N.: „ <i>Říkala jsi, že agility se věnuješ od roku 2003, že</i>	Smutek z odchodu
378		<i>děláš trenérku, že jsi byla na závodech ve Španělsku,</i>	Pozn. Svým rozhodnutím může zajistit, aby netrpěl. Má
379		<i>že máš štěnata. To děláš agility nějak vrcholově?</i> “	pocit, že mu to dluží
380		P.: No jestli se... tak jako určitě. Jako jestli se to dá	
381		nazvat vrcholově. Podle mě každej, kdo se postaví	
382		na start závodu, tak svým způsobem to dělá	
383		vrcholově, jo. Nikdo tam nejde prohrát, ať si každej	
384		říká, co chce. Každěj chce doběhnout. Já bych to asi	
385		nedělala, kdybych byla dvacátá prostě, jo. To	
386		prostě... a podle mě každej jde na ten start s tím, že	
387		tak předvede to nejlepší a doběhne to nejlíp, jak umí.	Cílevědomá, výkonově orientovaná, perfekcionistická;
388		A nebo prostě, že chce vyhrát. Je to takový to tajný	agility jako šance zvítězit, úspěch je pro ni důležitý (k.
389		přání, že prostě jako... podle mě, kdo to takhle	k.)
390	Agility jako možnost uspět	nemá, tak kecá. A ještě, když máš dobrýho psa, že	

391		jo. Třeba s pitbulkou ani tak ne, ale jakmile jsem si	
392		pořídila toho svého druhého psa, tak když vidíš, že	Start na závodech s cílem vyhrát
393		ten pes ten potencionál má a všichni říkaj, že je	
394		dobrá. Nebo ty vidíš, že je dobrá, že je rychlá, asi	
395	Účelový výběr psa na Agi	tohle mě pohltilo za tu dobu nejvíc a začala jsem se	
396		tomu nejvíc věnovat, že jsem jezdila na intenzivky	
397		k jiným trenérům a obdobně, protože chceš ukázat	
398		toho psa, že je dobrej. Nebo možná mám nějaký ego	Dobry pes, u kterého viděla potenciál, podnítil její
399	Rozvíjí potenciál psa - týmu	takový, ale prostě jsem chtěla ukázat, že na to ten	zájem se agility více věnovat (k. k.)
400		pes má, a že je dobrej.“	
401		N.: „ <i>Takže ten dobrej pes podnítil to, že ty jsi začala</i>	
402		<i>více jezdit na tréninky a na závody?</i> “	
403		P.: „Jo, určitě. A je to strašně takovej ten, nebo	
404		alespoň pro mě, je to prostě jako nádhernej pocit. To	
405		vítězství. A to není o cenách, ale to je o tom vnitřním	
406		štěstí, že doběhneš první. Teď za tebou všichni	
407	Potěšení z dobrého výsledku	choděj a říkaj, jak to byl hezkej běh. A i ty to vidíš.	
408		Je to prostě hezkej pocit no, co ti budu. Je to takovej	
409		ten hnací motor. Herci vždycky říkaj, že je pro ně	
410	Potěšení z ocenění ostatními	nejlepší ten potlesk. Tak asi v tomhle je to agility	
411		prostě jako ta pochvala, to, že je vidět ta tvoje práce,	
412		tak to je asi to nejhezčí na tom.“	Potěšení z dobrého výsledku, že ji někdo ocení (k. k.)
413		N.: „ <i>Když říkáš, že ta frekvence tréninků a závodů je</i>	
414	Potěšení z ocenění ostatními	<i>častější, co si pod tím mám představit? V jakých</i>	
415		<i>intervalech trénuješ a závodíš? Kolik času agility</i>	
416		<i>aktuálně věnuješ?</i> “	
417		P.: „Tak já se snažím jednou v týdnu mít trénink pro	
418		svý psy, jednou v týdnu pro cizí lidi a skoro každěj	
419		víkend jsem pryč, na tréninku nebo intenzivce.“	
420			

421	Veškerý volný čas věnuje psům	N.: „ <i>To musí být opravdu finančně náročné, každý víkend jezdit na závody, nebo intenzivky.</i> “	Agility je časově náročné (k. k.)
422			
423		P.: „ <i>To teda, a kór, když máš víc psů.</i> “	
424		N.: „ <i>Startuješ se všemi?</i> “	
425	Finanční zátěž	P.: „ <i>Tak teď už ne, ale byly doby, kdy jsem startovala se všema třema.</i> “	
426			
427		N.: „ <i>Setkáváš se s nějakými negativními reakcemi na to, že máš tři psy?</i> “	Finanční zátěž (k. k.)
428	Pořizování psů za účelem agility		
429		P.: „ <i>No tak od běžných smrtelníků, v uvozovkách, ano. Všichni se divěj, jako proč mám tři psy. Proč jako? Je to vtipný, já se taky jako neptám, proč má někdo tři děti, jako. Jó, jako prostě myslím si, že jeden pes na sport je málo, jó protože než toho psa něco naučíš, než se sžijete, třeba s tou rychlou jsem začala běhat nějak dobře až v pěti letech, navíc mě bavilo mít každého psa v jiný kategorii, ve smallech, mediích i v large, to mě bavilo. Navíc, když se ti ten pes nedej Bože zraní, tak vždycky máš takový to, že můžeš nastoupit s jiným psem, takže jako jeden pes je fakt málo. Jako tři už je zas moc. Pro normální lidi si myslím, že je asi ideální dva. Ale znám lidi, že plno agilíťáků má pět, šest, sedm psů, jo. To prostě tak jako je. Takže já nejsem takovej ten typ pejskaře, jak je to třeba ve služebním výcviku, že bych měla psa, něco se mu nedařilo a já si místo toho pořídila jinýho, nebo nedej Bože ho dala pryč, to ne. Ale samozřejmě některý moje zvířata mají větší</i>	Pořizování psů za účelem agility (k. k.)
430			
431			
432	Nepochopení ze strany okolí		
433			
434	Pořizování psů za účelem agility		
435	(k. k.)		Nepochopení okolím (k. k.)
436			Pozn. Možná se cítí být jiná, uvědomuje si, že tři psi není norma
437			Pořizování psů za účelem agility (k. k.)
438	Agility jako výzva		
439			
440			
441			
442			
443			
444			
445			
446	Nepochopení ze strany okolí		Pozn. Myslí si, že pro sport je třeba mít více psů; navíc ji to dává jistotu, že bude moci na závody, které jsou pro ni výplní času s kamarády, odjet, a to i v případě, že by měl jeden pes nějaký zdravotní problém
447			
448			
449			
450	Pes jako sportovní náčiní		Pozn. Tohle jde proti tvrzení, že pes je sportovní náčiní

451		hodně, ale pro mě je to ideální stav. Ale hodně lidí	
452		to překvapí, takových těch normálních.“	
453		N.: „ <i>Ty jsi říkala, že bys toho pejska nedala pryč,</i>	Pozn. Je pro ni důležitý výsledek, proto se víc věnuje
454		<i>kdyby mu něco nešlo, ale zároveň předtím jsi říkala,</i>	dobrym psům?
455		<i>že tě baví vyhrávat, tak tomu moc nerozumím. Co</i>	Vnímá, že mít tři psy není pro neagility normu (k. k.)
456		<i>pro tebe teda ten pes znamená, když ho nemáš jako</i>	Pořizování psů za účelem agility (k. k.)
457		<i>sportovní náčiní?“</i>	
458		P.: „Tak je to kamarád, parták, já to tak беру.	
459	Pes jako kamarád	Zároveň se ale snažím, nebo takhle... Mám třeba	
460	Pes jako parták	psa, se kterým trénuju delší dobu, a když tam	
461		nevidím ten posun, tak vlastně, nechci říct, že jsem	
462		ho úplně odstavila, ale je odstavenej od závodů,	
463		vlastně třeba ta moje nejmenší, ta je odstavená od	Pes jako kamarád, parták (p. k.)
464		závodů, protože na jednu stranu v tý smečce, kterou	
465		cvičím, tak mám lepší psy. Takže jakoby s tou ve	
466		smallech tolik nezavodím. Ale to neznamená, že se	
467		jí věnuju míň. Když jdu na procházku, vezmu	
468		všechny tři. Když jdu na trénink, vezmu taky	
469		všechny tři. Ale prostě jako, prostě baví mě nějakej	
470		posun. Když něco trénuješ, tak to chceš vidět, že jo,	
471	Agility jako prostředek k	nějakej ten výsledek. Zatímco když vám to prostě	
472	seberealizaci	nejde, tak abyste se trápily obě, to nejde. Já ji vezmu	
473		radši tréninkově, kde si to obě dvě užijeme, než	
474	Pes jako sportovní parták	abych se s ní trápila jako na závodech. Ale jako	V agility potřebuje vidět progress, zdokonalení, zlepšení
475	Pes jako parták	říkám, furt je to parták, jsem za ně ráda. Já bych	je nedílnou součástí (k. k.)
476		měla hrozně nudnej život, kdybych je neměla. Svým	
477	Pes jako vytržení z nudy	způsobem.“	
478		N.: „ <i>Já jsem předtím odběhla od těch sociálních</i>	Je pro ni důležité, aby agility obě bavilo (k. k.)
479		<i>interakcí, trochu jsem se zase vrátila k tomu agility.</i>	Pes jako parták (k. k.)
480		<i>Ale zmiňovala jsi, asi tedy nejspíš rodiče,</i>	

481		<i>s oslavama. Kolegy v práci. A co třeba partner? Jak</i>	Bez psů by byla nuda (k. k.)
482		<i>ten na to, že máš tři psy, kouká?“</i>	
483		P.: „Tak zajímavý je, že jsem si nacházela partnery,	
484		kteří třeba psy neměli, nikdy. A nakonec to skončilo	
485		tak, že měli radši mé psy, než mě. Takže v tom	
486	Pes ve vztahu není překážkou	problém nebyl, nikdy. Nó. Jako nepocituju to, že by	
487		mi vztah ztroskotal na tom, že by někdo žárlil na mé	
488		psy, nebo že by mu vadilo, že mám psy. To si	
489	Pes ve vztahu není překážkou	nemyslím. Spíš to bylo tak, že nám to neklapalo, že	Problémy ve vztahu kvůli psům nikdy neměla (k. k.)
490		jsme se k sobě prostě nehodili. Ale že by mi někdo,	
491		ale já bych si do toho stejně nenechala kecat. Takže	
492		prostě, nelíbí se ti to, tak si prostě můžeš najít	Pes ve vztahu není problém, partner na psy nikdy
493		někoho jiného, že jo. Prostě ti psi tady byli dřív a	nežárlil
494		vždycky tady budou. V tomhle jako já mám jasno.	
495		Já bych se nikdy nezbavila psa, jenom kvůli tomu,	
496	Pes jako nedílná součást jejího	že by si je partner jako nepřál. To jako ne. V tom	
497	života	případě to není vhodnej partner pro mě, že jo.	
498	Nutnost akceptace jejich psů	Dokonce můj bejvalej partner nikdy neměl psy, ale	
499	partnerem	říkám, pak je měl radši, než mě. A teď má novou	Nadřazuje psy nad potenciálního partnera; při výběru
500		přítečkyni, ta má kočky, a psal mi, že zlatí psi. Když	partnera je podstatný jeho postoj ke psům a tolerance
501		jsme byli spolu, já jsem mu půjčovala tu malou,	psů
502		protože jemu nevadí, že skáče jako blbec, to mě	
503		vadí, takže jako, nemyslím si, že by v tom byl	
504		problém. A hlavně jako, dá se to naplánovat dneska,	
505		není problém jet na dovolenou se psem, když jedeš	
506	Pes ve vztahu není překážkou	autem. Potažmo kdybych chtěla někam letět,	
507		existují psí hotely, kamarádi, nemyslím si, že pes	
508		je v dnešní době nějaký problém. A jako říkám, já	
509		furt mám ty psy takový jako, že prostě, jó, přijdu	
510		z práce, jdu s nima do lesa, ale pak můžu kamkoli.	Pes ve vztahu není překážkou

511		Jdu do kina, do bazénu, jako mně nepřijde, že by mě	
512		ti psi omezovali. Ano, samozřejmě, že je musíš	
513		vyvenčit. Nenechám je tam prostě dvacet hodin, že	
514		jo. To jako nenechám. Ale když někam můžu jet, tak	
515	Život se psy nevnímá jako oběť	si je vezmu sebou. A když to nejde, tak si to zařídím	
516		nějak jinak. Tak tam třeba nejedu.“	
517		N.: <i>„Ty jsi říkala, že nejmladší fenku jsi půjčovala</i>	Uzpůsobuje život psům, ale nevnímá to jako oběť (k. k.)
518		<i>na běhání přáteli.“</i>	
519		P.: „Ano.““	
520		N.: <i>„Bylo to proto, abyste spolu trávili víc času?</i>	Snaží se brát psy sebou
521		<i>Abyste spolu chodili na cvičák?“</i>	
522		P.: „Tak jako, on se mnou nechodil nějak pravidelně,	
523		my jsme měli vztah na dálku. Ale vždycky mě tak	
524		zajímalo, jestli to zvládne, jestli by ho to agility	
525		bavilo. A jim to šlo. Takže jsem v tom problém	
526		neviděla. Svým způsobem bylo ale taky hezký, že	
527		toho máme víc společnýho, když to taky zkoušel. Na	
528		druhou stranu. Když pozoruju páry, který dělaj	
529		stejnou věc, tak taky to asi není vždycky dobře, že	
530	Přizpůsobení partnera jejímu	jo. Co se týče třeba hádek při tréninku a tak. Ale u	
531	volnému času se psy	nás v tomhle problém nebyl. Asi svým způsobem,	
532		abych ti teda odpověděla, tak ano. Chtěl si to zkusit,	Radost ze zájmu partnera o agility; přizpůsobení
533		chtěl vědět, že to zvládne, že to dokáže. To si	partnera jejímu volnému času (k. k.)
534		myslím, že z toho měl strach. Navíc to chtěl taky	
535		dělat z toho důvodu, nechci říct, že tu nejmladší jako	
536		zanedbávám, ale že třeba víc trénuju s těma	
537		druhejma dvěma, že s nima trénuju víc, tak přišel, ať	
538		mu ji půjčím, že to s ní zkusí. No tak s ní začal	
539		trénovat, začal s ní běhat, byl s ní asi dvakrát třikrát	
540		na závodech.“	

541			N.: „ <i>Tak to tě potěšilo, ne? Že takhle sám projevil zájem.</i> “	
542	Přizpůsobení partnera	jejímu		
543	volnému času se psy		P.: „Jo, určitě. A šlo mu to. On měl pro to cit. Oni jako ti chlapi, co si budem, že jo, oni mají, většina chlapů má dlouhé nohy, jsou šikovní, fyzicky jsou na tom líp, než ženský, takže to. A hlavně okolo agility se motá spousta žen, takže ten obdiv toho muže, kterej běží, to mu taky dělalo dobře, že jo.“	Partner začal dělat agility (p. k.)
544				
545				
546				
547				
548				Radost ze zájmu partnera o agility (k. k.)
549			N.: „ <i>To asi jo. Ty jsi zmiňovala, že máš kamarádky na tom cvičáku, a že kolegyně v zaměstnání tě třeba úplně nechápu. Máš nějaký kamarádky mimo ten kynologický svět?</i> “	
550				
551				
552				
553			P.: „Když nepočítám práci, že jsem s nima osm hodin, to bych nepovažovala moc za kamarádství, ale asi ne čoveče, už asi ne. Né, no.“	
554				
555				
556			N.: „ <i>Už, a předtím, než jsi měla psy, tak jsi nějaké měla?</i> “	
557	Za přátele má pejskaře			
558			P.: „Tak jako samozřejmě, člověk se pohybuje v nějakým okruhu, na začátku to jsou spolužáci, pak třeba na aerobiku jsem měla kamarády, no a teď mám kamarády mezi agilítákama. To si myslím, že je takovej přirozenej vývoj. Že člověk prostě tráví čas s někým, kdo má stejnej zájem. Radši. Ale já mám kamarády i v jiným psím odvětví. A zase se bavíme o psech. Takže jako, jak říkám, Je to takovej životní styl svým způsobem.“	Kamarádi z řad kynologů (k. k.)
559				
560				
561				
562				
563				
564	Přátelství s lidmi se stejným zájmem			
565	Má kamarády mezi pejskaři		N.: „ <i>Dokážeš si představit, že bys jednou dělala něco jiného, než psy? Nebo si myslíš, že už ti to zůstane.</i> “	
566				
567				
568				Kamarádi z řad kynologů, kteří mají stejný zájem, kteří jí rozumí (k. k.)
569				
570				

571		P.: „Tak nikdy neříkej nikdy, ale myslím si, že mi to	
572		zůstane. Baví mě to.“	
573		N.: „ <i>Máš kynologii spojenou s pozitivními</i>	
574	Agility jako zábava	<i>emocemi?</i> “	
575		P.: „Jo. Jednou jsem říkala, že kdybych nedělala to	Myslí si, že kynologie je na celý život, baví ji to
576		agility, že jsem mohla být bohatá. Že jsem mohla	
577		mít třeba nový auto, hezčí bydlení. A kámoška mi	
578	Agility jako finanční zátěž	říká, k čemu by ti jako bylo lepší auto? Vždyť bys	
579		bez těch psů stejně nikam nejezdila. A já říkám, no	
580		vidíš to, taky pravda. Takže jako jó, to tak prostě je.“	
581	Nelituje financí, agility ji	N.: „ <i>Ale tak přeci jenom se člověk trochu obětuje pro</i>	
582	obohacuje, baví; Uvědomění	<i>ty pejsky, ne?</i> “	
583	finanční náročnosti, investovaných	P.: „Já to fakt jako oběť prostě neberu. Mě všechno,	
584	částek ale nelituje	co s nima dělám, tak mě baví. Takže já to jako	
585		obětování neberu.“	
586		N.: „ <i>A dokázala bys to nějak nazvat? Napadá tě, jak</i>	
587		<i>bys to nazvala?</i> “	
588	Nelituje času se psy, baví ji to	P.: „Nevím, tak jako, je to, jak jsem říkala, asi	Život podmiňuje psům, nevnímá to jako oběť
589		životní styl. Prostě je to životní styl, jinak to asi	
590		nazvat neumím. Jako říkám, já si neumím představit,	
591		že půjdu na devět hodin do práce, pak přijdu domů	
592		a co jako tady, jo. Přijdu domu ve tři a šla bych jako	
593	Život se psy považuje za životní	sama do lesa? No to jako asi né, že jo. Jako jo. No	
594	styl	můžu tady uklízet, hurá no, boží. To prostě jako...	
595		jupí, vysála jsem. Jó jako, neumím si to představit,	
596	Kynologie jako životní styl	asi bych měla hrozně nudnej život bez nich.“	
597		N.: „ <i>Je ještě něco, co bys mi chtěla říct, co považuješ</i>	
598	Nepochopení okolí	<i>za důležitý zmínit?</i> “	
599		P.: „Já si myslím, že každej má dělat to, co ho baví.	Má pocit, že bez psů by neměla co dělat, že by se nudila
600		A to je asi nejdůležitější, podle mě. Aby byl člověk	(k. k.)

601 Život bez psů jako nuda
602
603
604
605
606
607
608
609

se svým životem spokojenej. A pokud máš zdraví a
děláš něco, co tě baví, tak to je asi v tom životě
nejdůležitější. Všechno ostatní potom přijde.“
N.: „*Tak já moc děkuji.*“

Mít hobby je v životě podstatné (k. k.)

Bibliografické údaje

Jméno a příjmení autorky: **Nikol Rauerová**
Studijní program: **Psychologie**

Název práce: **Role psa v životě ženy věnující se kynologickému sportu agility**
Vedoucí práce: **Mgr. David Karel, Ph.D.**

Rok dokončení práce: **2021**

Celkový počet znaků: **167 841**
Počet stran: **90**

Název soubor umístěného na doprovodném CD: **Nicoletta_Role_Of_Agility_Dog_IPA_STAG**

**Posudek vedoucího/oponenta bakalářské/diplomové práce
na Pražské vysoké škole psychosociálních studií**

Jméno a příjmení studentky: Bc. Nikol Rauerová

Obor studia: Psychologie

Název práce: Role psa v životě ženy věnující se kynologickému sportu agility.

Vedoucí práce: Mgr. David Karel, Ph.D.

Technické parametry práce:

Počet stránek textu (bez příloh): 90

Počet stránek příloh: 124

Počet titulů v seznamu literatury: 115

0**	1	2	3	4
-----	---	---	---	---

Výběr tématu

Závažnost tématu

	1			
--	---	--	--	--

Oborová příslušnost tématu

	1			
--	---	--	--	--

Originalita tématu a jeho zpracování

	1			
--	---	--	--	--

Formální zpracování

Jazykové vyjádření (respektování pravopisné normy, stylistické vyjadřování, zvládnutí odborné terminologie)

	1			
--	---	--	--	--

Práce s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení norem pro citace, cizojazyčná literatura)

	1			
--	---	--	--	--

Formální zpracování (jasnost tématu, rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

	1			
--	---	--	--	--

Metody práce

Vhodnost a úroveň použitých metod

	1			
--	---	--	--	--

Využití výzkumných empirických metod

	1			
--	---	--	--	--

Využití praktických zkušeností

	1			
--	---	--	--	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Přístup autora k řešené problematice (samostatnost, iniciativa, spolupráce s vedoucím práce)

	1			
--	---	--	--	--

Naplnění cílů práce

	1			
--	---	--	--	--

Vyváženost teoretické a praktické části v daném tématu

	1			
--	---	--	--	--

Návaznost kapitol a subkapitol

	1			
--	---	--	--	--

** 0 – nehodnoceno; 1 – výborně; 2 – velmi dobře; 3 – dobře; 4 – neprospěš/a

Dosažené výsledky, odborný vklad, použitelnost výsledků v praxi

	1			
--	---	--	--	--

Vhodnost prezentace závěrů práce (publikace, referáty, apod.)

	1			
--	---	--	--	--

Otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

Setkala se autorka při své práci s výzkumy, které by naznačovaly, že se podobný fenomén objevuje i u jiných vztahů člověka a zvířete?

Celkové hodnocení práce (klady, nedostatky):

Autorka se ve své práci zabývala velmi zajímavým fenoménem, který pozorovala ve svém okolí, a to, co majitelé psů jsou ochotni pro své mazlíčky obětovat. Jak jsou ochotni přizpůsobovat, až podřizovat svůj život svému psovi nebo psům, a kolik peněz a času jsou ochotni vynaložit na to, aby byl jejich mazlíček spokojený. K porozumění tohoto jevu si vybrala skupinu majitelek psů, které se aktivně věnují agility, protože právě zde, si jevu všimla.

Pro empirickou část vhodně zvolila kvalitativní typ výzkumu, který jí umožnil jít do hloubky prožívání respondentek. Data sebrala formou polostrukturovaného rozhovoru, který následně podrobila velmi pečlivě interpretačně fenomenologické analýze.

V závěrech autorka čtenáři podhaluje sub-realitu žen věnujících se se svými psy agility, specifitu jejich vztahu se psem, jejich prožívání a jaké významy se zde utvářejí. Práci hodnotím jako velmi zdařilou a pečlivě vypracovanou.

Doporučení k obhajobě: doporučuji/nedoporučuji*

Navrhovaná klasifikace: výborně

Datum, podpis: 24. 08. 2021

* nehodící se, škrtněte

**Posudek vedoucího/opponenta bakalářské/diplomové práce
na Pražské vysoké škole psychosociálních studií**

Jméno a příjmení studenta/-tky: Bc. Nikola Rauerová

Obor studia: Psychologie

Název práce: Role psa v životě ženy věnující se kynologickému sportu agility

~~Vedoucí/oponent*~~ práce: doc. PhDr. Alena Kajanová, Ph.D.

Technické parametry práce:

Počet stránek textu (bez příloh): 90

Počet stránek příloh: 124

Počet titulů v seznamu literatury: 115

0**	1	2	3	4
-----	---	---	---	---

Výběr tématu

Závažnost tématu

		2		
--	--	---	--	--

Oborová přiléhavost tématu

	1			
--	---	--	--	--

Originalita tématu a jeho zpracování

	1			
--	---	--	--	--

Formální zpracování

Jazykové vyjádření (respektování pravopisné normy, stylistické vyjadřování, zvládnutí odborné terminologie)

	1			
--	---	--	--	--

Práce s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení norem pro citace, cizojazyčná literatura)

	1			
--	---	--	--	--

Formální zpracování (jasnost tématu, rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

	1			
--	---	--	--	--

Metody práce

Vhodnost a úroveň použitých metod

	1			
--	---	--	--	--

Využití výzkumných empirických metod

	1			
--	---	--	--	--

Využití praktických zkušeností

	1			
--	---	--	--	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Přístup autora k řešené problematice (samostatnost, iniciativa, spolupráce s vedoucím práce)

0				
---	--	--	--	--

Naplnění cílů práce

	1			
--	---	--	--	--

Vyváženost teoretické a praktické části v daném tématu

	1			
--	---	--	--	--

Návaznost kapitol a subkapitol

	1			
--	---	--	--	--

** 0 – nehodnoceno; 1 – výborně; 2 – velmi dobře; 3 – dobře; 4 – neprospěl/a

Dosažené výsledky, odborný vklad, použitelnost výsledků v praxi

	1			
--	---	--	--	--

Vhodnost prezentace závěrů práce (publikace, referáty, apod.)

	1			
--	---	--	--	--

Otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

Proč byly vybrány právě tři informantky? Jednalo se o kompletní počet těch, které byly ochotny se výzkumu zúčastnit?
Kde je hranice mezi specifickým životním stylem informantek a patologií? (odmítání partnera, rodinného života, osamělost atp.)

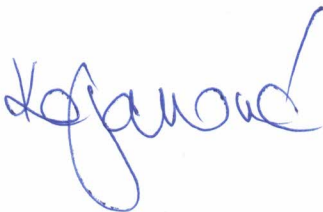
Celkové hodnocení práce (klady, nedostatky):

Jedná se o velmi kvalitní práci, co se týče zpracování teoretické části (práce se zdroji, náplň i návaznost kapitol), volby metodologických postupů i zpracování dat do výsledků. K práci nemám připomínek.

Doporučení k obhajobě: doporučuji/~~nedoporučuji~~*

Navrhovaná klasifikace: výborně

Datum, podpis: 4.8.2021

* nehodící se, škrtněte